

Den Europæiske Unions Tidende

L 302

Dansk udgave

Retsforskrifter

52. årgang

17. november 2009

Indhold

- I *Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk*

FORORDNINGER

- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 af 16. september 2009 om kreditvurderingsbureauer** ⁽¹⁾ 1

DIREKTIVER

- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter)** ⁽¹⁾ 32
- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/111/EF af 16. september 2009 om ændring af direktiv 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2007/64/EF for så vidt angår banker tilsluttet centralorganer, visse komponenter i egenkapitalen, store engagementer, tilsynsordninger og krisestyring** ⁽¹⁾ 97

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

Pris: 7 EUR

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) nr. 1060/2009

af 16. september 2009

om kreditvurderingsbureauer

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og
Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽²⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Kreditvurderingsbureauer spiller en afgørende rolle på de globale værdipapir- og bankmarkeder, da deres kreditvurderinger anvendes af investorer, låntagere, udstedere og regeringer som hjælp til at træffe investerings- og finansieringsbeslutninger på et oplyst grundlag. Kreditinstitutter, investeringselskaber, forsikrings-, livsforsikrings- og genforsikringsselskaber, institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) og arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser kan anvende disse kreditvurderinger som grundlag for beregningen af deres kapitalkrav til solvensmæssige formål eller for risikoberegningen i forbindelse med deres investeringsaktivitet. Kreditvurderinger har således en stor betydning for markedernes funktion og investorers og forbrugeres tillid. Det er derfor vigtigt, at

kreditvurderingsaktiviteter udføres i overensstemmelse med principperne om integritet, gennemsigtighed, ansvarlighed og god ledelse for at sikre, at kreditvurderinger, der anvendes i Fællesskabet, er uafhængige, objektive og af tilstrækkelig høj kvalitet.

(2) I øjeblikket har de fleste kreditvurderingsbureauer deres hovedsæde uden for Fællesskabet. De fleste medlemsstater regulerer ikke kreditvurderingsbureauernes aktiviteter eller betingelserne for udstedelse af kreditvurderinger. Selv om kreditvurderingsbureauerne har en stor betydning for de finansielle markeder, er de kun på enkelte områder omfattet af fællesskabsretten, bl.a. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation ⁽⁴⁾. Derudover er kreditvurderingsbureauerne omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut ⁽⁵⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringselskaber og kreditinstitutters kapitalgrundlag ⁽⁶⁾. Det er derfor vigtigt at fastsætte nogle regler, der sikrer, at alle kreditvurderinger, som udstedes af de kreditvurderingsbureauer, der er registreret i Fællesskabet, er af tilstrækkelig høj kvalitet og udstedes af kreditvurderingsbureauer, der er underlagt strenge krav. Kommissionen vil fortsat samarbejde med sine internationale partnere for at sikre, at de regler, som finder anvendelse på kreditvurderingsbureauer, bringes i overensstemmelse med hinanden. Det bør være muligt at undtage visse centralbanker, der udsteder kreditvurderinger, fra denne forordning, forudsat at de opfylder de relevante gældende betingelser, der sikrer uafhængigheden og integriteten af deres kreditvurderingsaktiviteter, og som er lige så strenge som kravene i denne forordning.

⁽¹⁾ Udtalelse af 13.5.2009 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 115 af 20.5.2009, s. 1.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 23.4.2009 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 27.7.2009.

⁽⁴⁾ EUT L 96 af 12.4.2003, s. 16.

⁽⁵⁾ EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 177 af 30.6.2006, s. 201.

- (3) Denne forordning bør ikke skabe en generel forpligtelse til, at finansielle instrumenter eller finansielle forpligtelser skal kreditvurderes i henhold til denne forordning. Den bør navnlig ikke forpligte institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) som defineret i Rådets direktiv 85/611/EØF af 20. december 1985 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) ⁽¹⁾ og arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/41/EF af 3. juni 2003 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed ⁽²⁾ til kun at investere i finansielle instrumenter, som er vurderet efter denne forordning.
- (4) Denne forordning bør ikke skabe en generel forpligtelse til, at finansielle institutioner eller investorer kun må investere i værdipapirer, for hvilke der er blevet offentliggjort et prospekt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF af 4. november 2003 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel ⁽³⁾, og Kommissionens forordning (EF) nr. 809/2004 af 29. april 2004 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF for så vidt angår oplysninger i prospekter samt disses format, integration af oplysninger ved henvisning og offentliggørelse af sådanne prospekter samt annoncering ⁽⁴⁾, og som kreditvurderes i henhold til denne forordning. Denne forordning bør desuden ikke forpligte udstedere, udbydere eller personer, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, til at indhente kreditvurderinger for værdipapirer, for hvilke der er en pligt til at offentliggøre et prospekt i henhold til direktiv 2003/71/EF og forordning (EF) nr. 809/2004.
- (5) Et prospekt, der offentliggøres i henhold til direktiv 2003/71/EF og forordning (EF) nr. 809/2004, bør indeholde præcise og tydelige oplysninger om, hvorvidt de respektive værdipapirers kreditvurdering er udstedt af et kreditvurderingsbureau, der er etableret i Fællesskabet og registreret i henhold til denne forordning. Intet i denne forordning bør imidlertid forhindre personer, som er ansvarlige for offentliggørelsen af et prospekt i henhold til direktiv 2003/71/EF og forordning (EF) nr. 809/2004, i at medtage væsentlig information i prospektet, herunder kreditvurderinger der er udstedt i tredjelande og dertil hørende information.
- (6) Udover at udstede kreditvurderinger og udføre kreditvurderingsaktiviteter, bør kreditvurderingsbureauer ligeledes kunne udføre accessoriske aktiviteter som led i deres virksomhed. Udførelsen af accessoriske aktiviteter bør ikke kompromittere uafhængigheden eller integriteten af kreditvurderingsbureauernes kreditvurderingsaktiviteter.
- (7) Denne forordning bør gælde for kreditvurderinger, der er udstedt af kreditvurderingsbureauer, som er registreret i Fællesskabet. Hovedformålet med denne forordning er at beskytte de finansielle markeders stabilitet og investorerne. Credit scores, credit scoring-systemer og tilsvarende vurderinger, som knytter sig til forpligtelser opstået ved forbruger-, kommercielle og industrielle relationer, bør ikke falde inden for denne forordnings anvendelsesområde.
- (8) Kreditvurderingsbureauer bør på frivillig basis anvende adfærdskodeksen for kreditvurderingsbureauer (Code of Conduct Fundamentals for credit rating agencies), der er udstedt af International Organisation of Securities Commissions (»IOSCO-kodeksen«). I en meddelelse fra Kommissionen fra 2006 om kreditvurderingsbureauer ⁽⁵⁾ blev Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg (»CESR«), der er oprettet ved Kommissionens afgørelse 2009/77/EF ⁽⁶⁾, opfordret til at overvåge, hvorvidt IOSCO-kodeksen overholdes, og til en gang om året at rapportere herom til Kommissionen.
- (9) Der var på Det Europæiske Råd den 13. og 14. marts 2008 enighed om en række konklusioner med henblik på at finde en løsning på de væsentligste svagheder, som har vist sig i det finansielle system. En af målsætningerne var at forbedre markedsf forholdene og de gældende incitamentsstrukturer, herunder kreditvurderingsbureauernes rolle.
- (10) Kreditvurderingsbureauerne kritiseres på den ene side for ikke i tide at have givet indikationer om en forværring af markedet i deres kreditvurderinger og på den anden side for ikke i tide at have tilpasset deres kreditvurderinger som reaktion på den stadig forværrede markedskrise. Den bedste måde, hvorpå disse mangler bedst kan korrigeres, er ved hjælp af foranstaltninger vedrørende interessekonflikter, kreditvurderingernes kvalitet, kreditvurderingsbureauernes gennemsigtighed og deres interne ledelsesstruktur og tilsynet med kreditvurderingsbureauernes aktiviteter. Brugere af kreditvurderinger bør ikke stole blindt på disse vurderinger men bør så vidt muligt bestræbe sig på at foretage deres egne analyser og altid forholde sig passende kritisk over for sådanne kreditvurderinger.
- (11) Det er nødvendigt at etablere et fælles regelsæt for at forbedre kvaliteten af kreditvurderinger, navnlig vedrørende kvaliteten af kreditvurderinger, der skal anvendes af finansielle institutioner og personer, som er omfattet af harmoniserede regler i Fællesskabet. I mangel af et sådant fælles regelsæt er der en risiko for, at medlemsstaterne træffer divergerende foranstaltninger på nationalt niveau, som vil have en direkte negativ effekt på og skabe forhindringer for et velfungerende indre marked, eftersom kreditvurderingsbureauerne, der udsteder kreditvurderinger til brug for finansielle institutioner i Fællesskabet, vil være underlagt forskellige regler i forskellige medlemsstater. Desuden kan divergerende kvalitetskrav med hensyn til kreditvurderinger føre til forskellige niveauer af investor- og forbrugerbeskyttelse. Derudover bør brugerne have mulighed for at sammenligne kreditvurderinger, som er udstedt i Fællesskabet, med kreditvurderinger, som er udstedt på internationalt plan.

(1) EFT L 375 af 31.12.1985, s. 3. Direktivet erstattes med virkning fra 1. juli 2011 af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF (Se side 32 i denne EUT).

(2) EUT L 235 af 23.9.2003, s. 10.

(3) EUT L 345 af 31.12.2003, s. 64.

(4) EUT L 149 af 30.4.2004, s. 1.

(5) EUT C 59 af 11.3.2006, s. 2.

(6) EUT L 25 af 29.1.2009, s. 18.

- (12) Denne forordning bør ikke påvirke anvendelsen af kreditvurderinger for andre personer end dem, der henvises til i denne forordning.
- (13) Det er ønskværdigt at åbne mulighed for, at kreditvurderinger, der er udstedt i tredjelande, kan anvendes i reguleringsøjemed inden for Fællesskabet, forudsat at de overholder krav, der er lige så strenge som dem, der fremgår af denne forordning. Denne forordning indfører en valideringsordning, der tillader kreditvurderingsbureauer, der er etableret inden for Fællesskabet og registreret i henhold til dens bestemmelser, at validere kreditvurderinger udstedt i tredjelande. Ved valideringen af en kreditvurdering udstedt i tredjelande bør kreditvurderingsbureauet løbende afgøre og kontrollere, om kreditvurderingsaktiviteter, der fører til udstedelsen af sådanne kreditvurderinger i et tredjeland, opfylder krav, der er lige så strenge som dem, der fremgår af denne forordning, og hvormed der i praksis opnås samme mål og virkninger.
- (14) For at kunne imødegå bekymringen om, at manglende etablering i Fællesskabet kan være en alvorlig hindring for et effektivt tilsyn, som er af væsentlig interesse for de finansielle markeder i Fællesskabet, bør der indføres en sådan valideringsordning for kreditvurderingsbureauer, som er associeret eller samarbejder tæt med kreditvurderingsbureauer i Fællesskabet. Det kan imidlertid i visse tilfælde være nødvendigt at justere kravet om fysisk tilstedeværelse i Fællesskabet, navnlig for så vidt angår mindre kreditvurderingsbureauer fra tredjelande, som ikke er repræsenteret eller associeret i Fællesskabet. En særlig godkendelsesordning for sådanne kreditvurderingsbureauer bør derfor fastsættes, forudsat at de ikke har systemisk betydning for finansmarkedernes stabilitet eller integritet i en eller flere medlemsstater.
- (15) Godkendelse bør være mulig, efter at Kommissionen har fastsat ækvivalensen af et tredjelands retlige og tilsynsmæssige rammer i forhold til kravene i denne forordning. Den forudsatte ækvivalensmekanisme bør ikke automatisk give adgang til Fællesskabet, men bør åbne mulighed for, at kvalificerede kreditvurderingsbureauer fra tredjelande kan blive vurderet individuelt og opnå undtagelse fra nogle af de organisatoriske krav til kreditvurderingsbureauer, der opererer i Fællesskabet, herunder kravet om fysisk tilstedeværelse i Fællesskabet.
- (16) Denne forordning bør ligeledes kræve, at et kreditvurderingsbureau fra et tredjeland opfylder kriterier, som er generelle forudsætninger for integriteten i dens kreditvurderingsaktiviteter, med henblik på at forebygge, at tredjelandenes kompetente myndigheder eller andre offentlige myndigheder blander sig i kreditvurderingernes indhold, og for at åbne mulighed for en hensigtsmæssig politik for håndtering af interessekonflikter, en rotationsordning for kreditvurderingsanalytikere samt periodisk og løbende offentliggørelse af oplysninger.
- (17) Velfungerende samarbejdsordninger mellem de kompetente myndigheder i hjemlandet og de relevante kompetente myndigheder for kreditvurderingsbureauer i tredjelande er endnu en vigtig forudsætning for en velfunderet valideringsordning og et ækvivalenssystem.
- (18) Et kreditvurderingsbureau, som har valideret kreditvurderinger, der er udstedt i et tredjeland, bør være helt og ubetinget ansvarligt for de validerede kreditvurderinger og for opfyldelsen af de relevante betingelser i denne forordning.
- (19) Denne forordning bør ikke finde anvendelse på kreditvurderinger, som et kreditvurderingsbureau udsteder efter en individuel bestilling og udelukkende til den person, der bestilte dem, og som ikke er bestemt for offentliggørelse eller distribution pr. abonnement.
- (20) Investeringsanalyser, investeringsanbefalinger og andre udtalelser om værdien af eller prisen for et finansielt instrument eller en finansiell forpligtelse bør ikke anses for kreditvurderinger.
- (21) En uopfordret kreditvurdering, dvs. en kreditvurdering, der ikke er foretaget efter anmodning fra udstederen eller den kreditvurderede enhed, bør være tydeligt angivet som sådan og adskilles fra bestilte kreditvurderinger på passende vis.
- (22) For at undgå potentielle interessekonflikter bør kreditvurderingsbureauerne koncentrere deres erhvervsaktiviteter om udstedelse af kreditvurderinger. Et kreditvurderingsbureau bør ikke have tilladelse til at udføre konsulent- eller rådgivningsaktiviteter. Et kreditvurderingsbureau bør især ikke afgive forslag eller anbefalinger om udformningen af strukturerede finansielle instrumenter. Kreditvurderingsbureauer bør dog have mulighed for at levere accessoriske tjenesteydelser, når dette ikke medfører potentielle interessekonflikter i forhold til udstedelsen af kreditvurderinger.
- (23) Kreditvurderingsbureauer bør anvende vurderingsmetoder, der er stringente, systematiske og tidsmæssigt sammenhængende, og som skal valideres bl.a. på baggrund af relevant historiske erfaring og nærmere efterprøvning (»backtesting«). Et sådant krav bør dog ikke give anledning til indblanding i indholdet af kreditvurderinger og metoder fra de kompetente myndigheders eller medlemsstaternes side. På tilsvarende vis bør kravet om, at kreditvurderingsbureauerne mindst hvert år skal revurdere deres kreditvurderinger, ikke berøre kreditvurderingsbureauernes forpligtelse til at kontrollere kreditvurderingerne løbende og om nødvendigt revurdere disse. Disse krav bør ikke anvendes på en sådan måde, at det forhindrer nye kreditvurderingsbureauer i at komme ind på markedet.
- (24) Kreditvurderinger bør være velfunderede og solidt underbyggede for at undgå, at der gås på kompromis med kreditvurderingerne.
- (25) Kreditvurderingsbureauerne bør offentliggøre oplysninger om de metoder, modeller og vigtigste udgangshypoteser, som de anvender i deres kreditvurderingsaktiviteter. Offentliggørelsen af oplysninger om modeller bør være så detaljeret, at brugerne af kreditvurderinger modtager tilstrækkelige oplysninger til, at de selv kan udvise den fornødne omhu ved vurderingen af, om de skal stole på disse kreditvurderinger eller ej. Offentliggørelsen af oplysninger om modeller bør dog ikke afsløre følsomme forretningsmæssige oplysninger eller hindre innovation i alvorlig grad.

- (26) Kreditvurderingsbureauer bør indføre passende interne politikker og procedurer i forhold til de ansatte og andre personer, der beskæftiger sig med kreditvurdering, for således at forebygge, indkredse, eliminere eller styre og offentliggøre interessekonflikter og hele tiden sikre kreditvurderings- og kontrolprocessens kvalitet, integritet og grundighed. Disse politikker og procedurer bør især omfatte de interne kontrolmekanismer og compliancefunktionen.
- (27) Kreditvurderingsbureauer bør undgå interessekonflikter og i givet fald håndtere sådanne konflikter på passende vis, når de ikke kan undgås, for således at sikre deres uafhængighed. Kreditvurderingsbureauer bør oplyse om eventuelle interessekonflikter i god tid. De bør ligeledes føre registre over alle alvorlige trusler for kreditvurderingsbureauets uafhængighed eller uafhængigheden af de ansatte og andre personer, der beskæftiger sig med kreditvurdering, sammen med de beskyttelsesforanstaltninger, der træffes for at imødegå disse trusler.
- (28) Et kreditvurderingsbureau eller en gruppe af kreditvurderingsbureauer bør opretholde ordninger for sund virksomhedsledelse. Et kreditvurderingsbureau eller en gruppe af kreditvurderingsbureauer bør ved fastlæggelsen af sine virksomhedsledelsesordninger tage hensyn til behovet for at sikre, at der udstedes kreditvurderinger, der er uafhængige, objektive og af tilstrækkelig høj kvalitet.
- (29) For at sikre, at kreditvurderingsprocessen foregår uafhængigt af kreditvurderingsbureauets egne forretningsinteresser som selskab, bør kreditvurderingsbureauerne sikre, at der i administrations- eller tilsynsorganet sidder mindst en tredjedel, men ikke mindre end to medlemmer, der er uafhængige på en måde, der er i overensstemmelse med punkt 13 i afsnit III i Kommissionens henstilling 2005/162/EF af 15. februar 2005 om den rolle, der spilles af menige bestyrelsesmedlemmer og medlemmer af tilsynsorganer i børsnoterede selskaber og om udvalg nedsat i bestyrelsen/ledelsesorganet⁽¹⁾. Det er desuden nødvendigt, at den øverste ledelse, herunder alle uafhængige medlemmer af tilsynsorganet, har tilstrækkelig ekspertise på relevante områder inden for finansielle tjenester. Den medarbejder, som er ansvarlig for compliancefunktionen, bør foretage regelmæssige indberetninger om udførelsen af sine opgaver til den øverste ledelse og administrations- eller tilsynsorganets uafhængige medlemmer.
- (30) For at undgå interessekonflikter bør godtgørelsen til de uafhængige medlemmer af administrations- eller tilsynsorganet ikke være afhængigt af kreditvurderingsbureauets driftsresultater.
- (31) Kreditvurderingsbureauer bør afsætte et tilstrækkeligt antal ansatte med passende viden og erfaring til deres kreditvurderingsaktiviteter. Kreditvurderingsbureauerne bør især sikre, at der er afsat passende menneskelige og finansielle ressourcer til udstedelse, kontrol og ajourføring af kreditvurderinger.
- (32) For at tage hensyn til de særlige forhold for kreditvurderingsbureauer med mindre end 50 ansatte bør de kompetente myndigheder kunne undtage sådanne kreditvurderingsbureauer fra dele af forpligtelserne i denne forordning, for så vidt angår den rolle, som de uafhængige medlemmer af bestyrelsen, compliancefunktionen og rotationsordningen spiller, og såfremt disse kreditvurderingsbureauer kan godtgøre, at de opfylder bestemte betingelser. De kompetente myndigheder bør navnlig undersøge, om et kreditvurderingsbureaus størrelse er fastsat på en sådan måde, at kreditvurderingsbureauet eller en gruppe af kreditvurderingsbureauer undgår at opfylde kravene i denne forordning. Medlemsstaternes kompetente myndigheders anvendelse af undtagelsen bør ske med henblik på at undgå risikoen for en fragmentering af det indre marked og sikre ensartet anvendelse af fællesskabsretten.
- (33) Langvarige forbindelser med de samme kreditvurderede enheder eller deres tilknyttede tredjeparter kan være til skade for uafhængigheden af analytikere og valideringsansvarlige. Disse analytikere og andre personer bør derfor være omfattet af en passende rotationsordning, der sikrer en gradvis ændring af de analytiske hold og kreditvurderingsudvalgene.
- (34) Kreditvurderingsbureauer bør sikre, at metoder, modeller og de vigtigste matematiske, korrelationsmæssige og øvrige hypoteser for udarbejdelsen af kreditvurderinger på passende vis holdes ajour og er genstand for en regelmæssig og gennemgribende gennemgang, samt at deres beskrivelser offentliggøres på en måde, der giver mulighed for en omfattende vurdering. I de tilfælde, hvor manglen på pålidelige oplysninger eller kompleksiteten af en ny type finansielle instrumenter, især strukturerede finansielle instrumenter, rejser alvorlige spørgsmål med hensyn til, hvorvidt kreditvurderingsbureauet kan udstede en pålidelig kreditvurdering, bør kreditvurderingsbureauet undlade at udstede en kreditvurdering eller bør trække en eksisterende kreditvurdering tilbage. Ændringer i kvaliteten af den information, der er tilgængelig for tilsyn med en eksisterende kreditvurdering, bør offentliggøres i forbindelse med denne gennemgang, og der bør, hvis det er hensigtsmæssigt, foretages en revurdering af kreditvurderingen.
- (35) For at sikre kreditvurderingernes kvalitet bør kreditvurderingsbureauer træffe foranstaltninger til at sikre, at de oplysninger, som de anvender i deres kreditvurderinger, er pålidelige. Kreditvurderingsbureauer bør til dette formål herunder være i stand til at påtænke brug af uafhængigt reviderede årsregnskaber og offentlige erklæringer, kontrol foretaget af velrenommerede tredjepartstjenester, stikprøveundersøgelser foretaget af kreditvurderingsbureauerne selv af de oplysninger, der modtages, eller anvende kontraktbestemmelser, hvoraf det klart fremgår, at den kreditvurderede enhed eller dens tilknyttede tredjeparter kan holdes til ansvar, hvis de oplysninger, der leveres i henhold til kontrakten, er bevidst forkerte eller vildledende, eller hvis den kreditvurderede enhed eller dens tilknyttede tredjeparter ikke udviser passende omhu med hensyn til nøjagtigheden af de oplysninger, der leveres i henhold til kontrakten.

⁽¹⁾ EUT L 52 af 25.2.2005, s. 51.

- (36) Denne forordning berører ikke kreditvurderingsbureauernes pligt til at beskytte fysiske personers ret til privatlivets fred i forbindelse med behandlingen af personoplysninger i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽¹⁾.
- (37) Kreditvurderingsbureauerne bør fastlægge egnede procedurer for regelmæssig gennemgang af de metoder, modeller og vigtigste udgangshypoteser, som anvendes af kreditvurderingsbureauer, for på passende vis at tage hensyn til ændrede forhold på de underliggende kapitalmarkeder. For at sikre gennemsigtighed bør alle væsentlige ændringer af kreditvurderingsbureauers metoder og praksis, procedurer og processer offentliggøres, inden de træder i kraft, medmindre kreditvurderingerne på grund af ekstreme markedsforhold bør ændres øjeblikkeligt.
- (38) Et kreditvurderingsbureau bør offentliggøre en passende risikoadvarsel, der omfatter en følsomhedsanalyse af de relevante forudsætninger. Der bør i denne analyse redegøres for, hvorledes forskellige udviklinger i markedet, som berører de parametre, der er indbygget i modellen, kan påvirke kreditvurderingerne (f.eks. volatilitet). Kreditvurderingsbureauer bør sikre, at oplysningerne om de historiske misligholdelsesrater for deres kreditvurderingskategorier er verificerbare og målelige og giver et tilstrækkeligt grundlag for interesserede parter til at forstå de hidtidige resultater for hver kreditvurderingskategori, samt hvorvidt og hvorledes disse kategorier har ændret sig. Hvis en historisk misligholdelsesrate på grund af kreditvurderingens art eller andre forhold bliver utilstrækkelig, statistisk ugyldig eller på anden vis kan vildlede brugerne af kreditvurderingen, bør kreditvurderingsbureauerne give passende afklaringer. Disse oplysninger bør så vidt muligt være sammenlignelige med andre modeller, der anvendes i branchen, for at give investorer mulighed for at sammenligne resultaterne fra forskellige kreditvurderingsbureauer.
- (39) Med henblik på at styrke gennemsigtigheden af kreditvurderinger samt bidrage til beskyttelsen af investorer bør CESR føre et centralt register med oplysninger om kreditvurderingsbureauernes tidligere resultater og tidligere offentliggjort information om kreditvurderinger. Kreditvurderingsbureauerne bør afgive oplysninger til dette register på en ensartet måde. CESR bør offentliggøre disse oplysninger og bør hvert år udgive et sammendrag af oplysninger om den vigtigste udvikling, der er sket.
- (40) Under visse omstændigheder kan strukturerede finansielle instrumenter have andre virkninger end traditionelle virksomhedsgældsinstrumenter. Det kan være vildledende for investorer, hvis samme kreditvurderingskategori anvendes for begge typer instrumenter uden yderligere forklaringer. Kreditvurderingsbureauer bør spille en betydelig rolle med hensyn til at gøre brugerne af kreditvurderinger mere bevidste om de særlige forhold, der gør sig gældende i forbindelse med strukturerede finansielle produkter i forhold til traditionelle produkter. Kreditvurderingsbureauer bør derfor klart skelne mellem på den ene side kreditvurderingskategorier, der anvendes når de vurderer strukturerede finansielle instrumenter, og på den anden side kreditvurderingskategorier, der anvendes i forbindelse med andre finansielle instrumenter eller finansielle forpligtelser, ved at tilføje et passende symbol til kreditvurderingskategorien.
- (41) Kreditvurderingsbureauer bør træffe foranstaltninger for at undgå situationer, hvor udstedere anmoder om en foreløbig vurdering af det pågældende strukturerede finansielle instrument fra en række kreditvurderingsbureauer for at finde frem til det bureau, der giver den bedste kreditvurdering for den foreslåede struktur. Udstedere bør også undgå at anvende en sådan praksis.
- (42) Kreditvurderingsbureauer bør føre et register over kreditvurderingsmetoderne og regelmæssigt ajourføre eventuelle ændringer samt føre et register over de væsentligste elementer af dialogen mellem den pågældende kreditvurderingsanalytiker og den kreditvurderede enhed eller dens tilknyttede tredjeparter.
- (43) For at sikre et højt niveau af investor- og forbrugertillid i det indre marked bør kreditvurderingsbureauer, der udsteder kreditvurderinger i Fællesskabet, være omfattet af en registreringsordning. En sådan registrering er den vigtigste forudsætning for, at kreditvurderingsbureauerne kan udstede kreditvurderinger, som skal anvendes i reguleringsojemed i Fællesskabet. Det er derfor nødvendigt at fastsætte de harmoniserede betingelser og proceduren for meddelelse, suspension og tilbagetrækning af en sådan registrering.
- (44) Denne forordning bør ikke erstatte den gældende procedure for anerkendelse af eksterne kreditvurderingsinstitutter (»ECAI«), i henhold til direktiv 2006/48/EF. ECAI'er, der allerede er anerkendt i Fællesskabet, bør ansøge om registrering efter denne forordning.
- (45) Kreditvurderingsbureauer, der registreres af den kompetente myndighed i den berørte medlemsstat, bør have tilladelse til at udstede kreditvurderinger i hele Fællesskabet. Det er derfor nødvendigt at etablere en enkelt registreringsprocedure for hvert kreditvurderingsbureau, der har virkning i hele Fællesskabet. Registreringen af et kreditvurderingsbureau bør få virkning, når den afgørelse, der er truffet af den kompetente myndighed i hjemlandet om at meddele registrering, har fået virkning i medfør af den relevante nationale lovgivning.
- (46) Det er nødvendigt at etablere et enkelt kontaktpunkt for indgivelse af ansøgninger om registrering. Ansøgningerne om registrering bør indgives til CESR, der på passende vis informerer de kompetente myndigheder i alle medlemsstaterne. CESR bør også rådgive den kompetente myndighed i hjemlandet om, hvorvidt ansøgningen er fuldstændig. Behandlingen af ansøgningerne om registrering bør dog foretages på nationalt niveau af den relevante kompetente myndighed. For på effektiv vis at behandle kreditvurderingsbureauer bør de kompetente myndigheder etablere operationelle netværk (»kollegier«) baseret på en effektiv it-infrastruktur. CESR bør nedsætte et underudvalg, der er specialiseret inden for kreditvurdering af hver aktivklasse, som vurderes af kreditvurderingsbureauerne.

(¹) EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

- (47) Visse kreditvurderingsbureauer består af flere juridiske personer, der sammen danner en gruppe af kreditvurderingsbureauer. Ved registrering af hvert af de kreditvurderingsbureauer, der er en del af en sådan gruppe, bør de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater koordinere behandlingen af de ansøgninger, der indgives af kreditvurderingsbureauer tilhørende samme gruppe, samt beslutningstagningen vedrørende meddelelse af registrering. Det bør dog være muligt at nægte registrering af et kreditvurderingsbureau inden for en gruppe af kreditvurderingsbureauer, når dette kreditvurderingsbureau ikke opfylder kravene til registrering, mens andre medlemmer af en sådan gruppe opfylder alle kravene til registrering efter denne forordning. Da kollegiet ikke bør have beføjelse til at træffe retligt bindende afgørelser, bør de kompetente myndigheder i hjemlandene for medlemmerne af gruppen af kreditvurderingsbureauer hver især træffe en individuel afgørelse om det kreditvurderingsbureau, der er etableret på den pågældende medlemsstats område.
- (48) Kollegiet bør udgøre den effektive platform for udveksling af tilsynsoplysninger mellem de kompetente myndigheder, koordination af deres aktiviteter og tilsynsforanstaltninger, der er nødvendige for det effektive tilsyn med kreditvurderingsbureauer. Kollegiet bør navnlig lette tilsynet med opfyldelsen af betingelserne for valideringen af kreditvurderinger udstedt i tredjelande, godkendelse, outsourcingaftaler og undtagelser, som fremgår af nærværende forordning. De aktiviteter, der udføres af kollegiet, bør bidrage til den harmoniserede anvendelse af bestemmelserne i denne forordning og til konvergens i tilsynspraksis.
- (49) Med henblik på at forbedre den praktiske koordination af de aktiviteter, som kollegiet udfører, bør medlemmer af kollegiet udvælge en koordinator af deres midte. Koordinatoren bør lede kollegiets møder, indføre dets skriftlige koordinationsordninger og koordinere dets arbejde. Under registreringsprocessen bør koordinatoren vurdere behovet for at forlænge fristen for behandling af ansøgninger, koordinere denne behandling og arbejde tæt sammen med CESR.
- (50) Kommissionen nedsatte i november 2008 en gruppe på højt plan, der fik til opgave at vurdere den kommende europæiske tilsynsstruktur inden for finansielle tjenester, herunder CESR's rolle.
- (51) Den nuværende tilsynsstruktur bør ikke betragtes som en langsigtet løsning på tilsynet med kreditvurderingsbureauer. Kollegier af kompetente myndigheder, som forventes at strømline tilsynssamarbejde og -konvergens i Fællesskabet inden for dette område, er et væsentligt skridt i den rigtige retning, men erstatter muligvis ikke alle fordelene ved et mere konsolideret tilsyn med kreditvurderingsbranchen. Krisen på de internationale finansielle markeder har tydeligt vist, at det er på sin plads yderligere at undersøge behovet for vidtrækkende reformer af regulerings- og tilsynsmodellerne i den finansielle sektor i Fællesskabet. For at kunne opnå den nødvendige grad af tilsynssamarbejde og -konvergens i Fællesskabet og for at understøtte stabiliteten i det finansielle system er der stærkt behov for yderligere vidtrækkende reformer af regulerings- og tilsynsmodellerne i den finansielle sektor i Fællesskabet, og disse bør snarest muligt forelægges af Kommissionen under behørig hensyntagen til de konklusioner, som den 25. februar 2009 blev forelagt af ekspertgruppen under ledelse af Jacques de Larosière. Kommissionen bør snarest muligt og under alle omstændigheder inden den 1. juli 2010 underrette Europa-Parlamentet, Rådet og de andre berørte institutioner om alle resultater i denne forbindelse, og den bør forelægge de lovforslag, som er nødvendige for at løse de problemer, der er konstateret, for så vidt angår tilsynssamarbejdsordningerne.
- (52) Betydelige ændringer i valideringsordningen, outsourcingaftaler samt åbning og lukning af filialer bør herunder anses for væsentlige ændringer af betingelserne for den første registrering af et kreditvurderingsbureau.
- (53) Tilsynet med kreditvurderingsbureauer bør føres af den kompetente myndighed i hjemlandet i samarbejde med de kompetente myndigheder i de øvrige berørte medlemsstater, idet der gøres brug af det relevante kollegium og CESR holdes behørigt underrettet.
- (54) Hjemlandets kompetente myndighed og andre medlemmer af det relevante kollegium bør ikke hæmmes i deres muligheder for at vurdere og overvåge kreditvurderingsbureauets overholdelse af forpligtelserne i denne forordning på grund af, at kreditvurderingsbureauet har indgået outsourcingaftaler. Kreditvurderingsbureauet bør fortsat være ansvarligt for overholdelse af alle forpligtelserne i denne forordning, såfremt det anvender outsourcingaftaler.
- (55) For at fastholde et højt niveau af investor- og forbrugertilid og give mulighed for det løbende tilsyn med de kreditvurderinger, der udstedes i Fællesskabet, bør de kreditvurderingsbureauer, der har deres hovedsæde uden for Fællesskabet, pålægges at etablere en dattervirksomhed i Fællesskabet for at gøre det muligt at føre effektivt tilsyn med deres aktiviteter i Fællesskabet og gøre effektiv brug af valideringsordningen. Nye aktører bør også tilskyndes til at etablere sig på markedet for kreditvurderingsbureauer.
- (56) De kompetente myndigheder bør kunne anvende de beføjelser, der er fastlagt i denne forordning, i forbindelse med kreditvurderingsbureauer, personer, som er involveret i kreditvurderingsaktiviteter, kreditvurderede enheder og tilknyttede tredjeparter, tredjeparter, hvortil kreditvurderingsbureauerne har outsourcet visse funktioner eller aktiviteter, og andre personer, der på anden vis har forbindelse til eller er forbundet med kreditvurderingsbureauer eller kreditvurderingsaktiviteter. Sådanne personer bør omfatte aktionærer eller medlemmer af kreditvurderingsbureauers og kreditvurderede enheders administrations- eller tilsynsorganer.
- (57) Bestemmelserne i denne forordning om tilsynsafgifter bør ikke berøre de relevante bestemmelser i den nationale lovgivning om tilsynsafgifter eller tilsvarende afgifter.

- (58) Det er hensigtsmæssigt at etablere en mekanisme til at sikre en effektiv håndhævelse af denne forordning. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne bør råde over tilstrækkelige midler til at sikre, at kreditvurderinger, som udstedes i Fællesskabet, udstedes i overensstemmelse med denne forordning. Anvendelsen af disse tilsynsforanstaltninger bør altid koordineres med det relevante kollegium. Foranstaltninger såsom tilbagetrækning af registreringer eller suspension af anvendelsen af kreditvurderinger i reguleringsøjemed bør iværksættes, når de anses for at stå i et rimeligt forhold til den manglende overholdelse af forpligtelserne i denne forordning. De kompetente myndigheder bør i udøvelsen af deres tilsynsbeføjelser tage behørigt hensyn til investorernes interesser og markedernes stabilitet. Eftersom det bør sikres, at kreditvurderingsbureauer bevarer deres uafhængighed, når de udsteder en kreditvurdering, bør hverken de kompetente myndigheder eller medlemsstaterne forsøge at øve indflydelse på kreditvurderingernes indhold og de metoder, som kreditvurderingsbureauerne anvender til udarbejdelsen af kreditvurderinger for at undgå, at kreditvurderingerne bliver kompromitteret. Såfremt et kreditvurderingsbureau udsættes for pression, bør det oplyse Kommissionen og CESR om dette. Kommissionen bør i hvert enkelt tilfælde undersøge, om der skal skrides yderligere ind over for den pågældende medlemsstat på grund af manglende overholdelse af forpligtelserne i denne forordning.
- (59) Det er ønskeligt at sikre, at beslutningstagning, der er omhandlet i denne forordning, bygger på tæt samarbejde mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder, og vedtagelsen af afgørelser om meddelelse af registrering bør derfor finde sted på grundlag af en aftale. Dette er en nødvendig forudsætning for en effektiv registreringsproces og for tilsynets gennemførelse. Beslutningstagningen bør være effektiv, hurtig og bygge på konsensus.
- (60) Medlemsstaternes kompetente myndigheder bør samarbejde for at opnå et effektivt tilsyn og undgå dobbeltarbejde.
- (61) Det er også vigtigt at sørge for udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med kreditvurderingsbureauer efter denne forordning, og de kompetente myndigheder, der fører tilsyn med finansielle institutioner, og navnlig de der er ansvarlige for forsigtighedsilsyn eller for finansiell stabilitet i medlemsstaterne.
- (62) Andre kompetente myndigheder i medlemsstaterne end de kompetente myndigheder i hjemlandene bør kunne gribe ind og træffe passende tilsynsforanstaltninger efter at have underrettet CESR og de kompetente myndigheder i hjemlandet og efter at have hørt det relevante kollegium, såfremt de har konstateret, at et registreret kreditvurderingsbureau, hvis vurderinger anvendes på deres område, ikke overholder de forpligtelser, der følger af denne forordning.
- (63) Medmindre denne forordning fastsætter en særlig procedure for registrering, godkendelse eller tilbagetrækning deraf, vedtagelse af tilsynsforanstaltninger og udøvelse af tilsynsbeføjelser, bør den nationale lovgivning vedrørende sådanne procedurer, herunder anvendte sprog, tavshedspligt og beskyttelse af fortroligheden, finde anvendelse, og kreditvurderingsbureauernes og andre personers rettigheder i henhold til denne lovgivning bør ikke berøres.
- (64) Det er nødvendigt at gøre de beføjelser, som de kompetente myndigheder har til rådighed, mere ensartede for at opnå, at bestemmelserne håndhæves med lige stor styrke i hele det indre marked.
- (65) CESR bør sikre en ensartet anvendelse af denne forordning. Det bør forbedre og lette de kompetente myndigheders tilsynsmæssige samarbejde og koordination og udstede retningslinjer, hvor det er hensigtsmæssigt. CESR bør derfor etablere en mæglingsordning og peer review med henblik på at sikre, at de kompetente myndigheder anvender en ensartet praksis.
- (66) Medlemsstaterne bør fastsætte bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af denne forordning og sørge for, at de gennemføres. Sanktionerne bør være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsens grovhed og have afskrækkende virkning og bør mindst omfatte grov embedsforsøelse og manglende fornøden omhu. Det bør være muligt for medlemsstaterne at fastsætte administrative eller strafferetlige sanktioner. CESR bør fastsætte retningslinjer for en ensartet praksis i forbindelse med sådanne sanktioner.
- (67) Enhver udveksling eller videregivelse af oplysninger mellem kompetente myndigheder, andre myndigheder, organer eller personer bør være i overensstemmelse med reglerne om videregivelse af personoplysninger som fastsat direktiv 95/46/EF.
- (68) Denne forordning bør også fastsætte bestemmelser om udveksling af oplysninger med kompetente myndigheder i tredjelande, navnlig dem, der er ansvarlige for tilsynet med de kreditvurderingsbureauer, som er involveret i validering og godkendelse.
- (69) Alle krav over for kreditvurderingsbureauer i forbindelse med overtrædelse af bestemmelserne i denne forordning, bør rejses i overensstemmelse med den gældende nationale lovgivning om civilretligt ansvar, uden at det berører anvendelsen af fællesskabsretten.
- (70) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾.
- (71) Kommissionen bør navnlig tillægges beføjelse til under hensyntagen til den internationale udvikling at ændre bilag I og II, hvori fastsættes de specifikke kriterier til vurdering af, hvorvidt kreditvurderingsbureauer overholder deres forpligtelser med hensyn til intern organisation, arbejdsgang, personaleregler, udstedelse af kreditvurderinger og fremlæggelse af oplysninger og til at præcisere eller ændre kriterierne for at afgøre ækvivalensen af tredjelandes retlige og tilsynsmæssige rammer i forhold til kravene i denne forordning. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, herunder ved at supplere den

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

- (72) Med henblik på at kunne tage højde for yderligere udviklinger på de finansielle markeder, bør Kommissionen forelægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet, som vurderer anvendelsen af denne forordning, navnlig i hvor høj grad kreditvurderingerne benyttes i reguleringssøjemed, og hvorvidt det er hensigtsmæssigt, at kreditvurderingsbureauet modtager vederlag fra den kreditvurderede enhed. På grundlag af denne vurdering bør Kommissionen fremsætte passende lovgivningsmæssige forslag.
- (73) Kommissionen bør endvidere forelægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet, som vurderer udstedernes incitament til at anvende kreditvurderingsbureauer, der er etableret i Fællesskabet, til en del af deres kreditvurderinger, eventuelle alternativer til »udsteder betaler-modellen«, herunder etableringen af et offentligt fællesskabskreditvurderingsbureau, samt konvergensen af nationale regler om overtrædelser af bestemmelserne i denne forordning. På grundlag af denne vurdering bør Kommissionen fremsætte passende lovgivningsmæssige forslag.
- (74) Endelig bør Kommissionen forelægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet, som vurderer udviklingen inden for rammerne vedrørende regulering og tilsyn med kreditvurderingsbureauer i tredjelande og virkningerne af denne udvikling og af de i forordningen omhandlede overgangsbestemmelser for finansmarkedernes stabilitet i Fællesskabet.
- (75) Målet for denne forordning, nemlig at sikre et højt niveau af forbruger- og investorbeskyttelse ved at etablere fælles rammer for kvaliteten af de kreditvurderinger, der udstedes i det indre marked, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne på grund af den nuværende mangel på national lovgivning og det forhold, at flertallet af kreditvurderingsbureauer er etableret uden for Fællesskabet, og kan derfor bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

GENSTAND, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning indføres en fælles reguleringsstrategi med henblik på at øge integriteten, gennemsigtigheden, ansvarligheden, den gode ledelse og pålideligheden i de kreditvurderingsaktiviteter, der bidrager til kvaliteten af kreditvurderinger, der

udstedes i Fællesskabet, hvilket bidrager til at sikre, at det indre marked fungerer på tilfredsstillende vis samtidig med, at der sikres et højt niveau af forbruger- og investorbeskyttelse. Ved forordningen fastsættes betingelserne for udstedelse af kreditvurderinger og regler for kreditvurderingsbureauers organisation og adfærd for at øge deres uafhængighed og undgå interessekonflikter.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på kreditvurderinger, der udstedes af kreditvurderingsbureauer registreret i Fællesskabet, og som offentliggøres eller distribueres pr. abonnement.
2. Denne forordning finder ikke anvendelse på:
 - a) private kreditvurderinger udstedt efter en individuel bestilling og udelukkende til den person, der afgav bestillingen, og som ikke er bestemt for offentliggørelse eller distribution pr. abonnement
 - b) credit scores, credit scoring-systemer eller tilsvarende vurderinger, som knytter sig til forpligtelser opstået ved forbruger-, kommercielle eller industrielle relationer
 - c) kreditvurderinger udstedt af eksportkreditagenturer, jf. punkt 1.3 i del 1 i bilag VI, i direktiv 2006/48/EF eller
 - d) kreditvurderinger, som er udstedt af centralbankerne, og som:
 - i) den kreditvurderede enhed ikke har betalt for
 - ii) ikke er offentliggjort
 - iii) er udstedt i overensstemmelse med principper, standarder og procedurer, der sikrer passende integritet og uafhængighed i kreditvurderingsaktiviteterne som fastsat i denne forordning, samt
 - iv) ikke vedrører finansielle instrumenter udstedt af de pågældende centralbankers medlemsstater.
3. Et kreditvurderingsbureau skal ansøge om registrering efter denne forordning som en betingelse for at blive anerkendt som eksternt kreditvurderingsinstitut (»ECAI«), jf. del 2 i bilag VI i direktiv 2006/48/EF, medmindre det kun udsteder de kreditvurderinger, som er omhandlet i stk. 2.

4. For at sikre ensartet gennemførelse af stk. 2, litra d), kan Kommissionen på anmodning af en medlemsstat i henhold til forskriftsproceduren i artikel 38, stk. 3, og i overensstemmelse med stk. 2, litra d), i denne artikel, træffe en afgørelse, som angiver, at en centralbank falder inden for rammerne af dette litra, og at dets kreditvurderinger derfor er undtaget fra anvendelsen af denne forordning.

Kommissionen offentliggør på sit websted listen over centralbanker, der falder inden for rammerne af stk. 2, litra d), i denne artikel.

Artikel 3

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved:

- a) »kreditvurdering«: en udtalelse om kreditværdigheden af en enhed, en gælds- eller finansiel forpligtelse, obligation, præferenceaktie eller andet finansielt instrument eller af en udsteder af en sådan gælds- eller finansielt forpligtelse, obligation, præferenceaktie eller et sådant finansielt instrument, der udstedes ved brug af et etableret og defineret klassificerings-system af kreditvurderingskategorier
- b) »kreditvurderingsbureau«: en juridisk person, hvis aktivitet omfatter udstedelse af kreditvurderinger på et professionelt grundlag
- c) »hjemland«: den medlemsstat, hvor kreditvurderingsbureauet har sit vedtægtsmæssige hjemsted
- d) »kreditvurderingsanalytiker«: en person, der udfører analytiske opgaver, som er nødvendige for udstedelsen af en kreditvurdering
- e) »ledende kreditvurderingsanalytiker«: den person, der har hovedansvaret for at udarbejde en kreditvurdering eller for kommunikationen med udstederen i forbindelse med en bestemt kreditvurdering, eller generelt set for kreditvurderingen af finansielle instrumenter, der udstedes af denne udsteder, og eventuelt for udarbejdelsen af henstillinger i forbindelse med sådanne vurderinger til kreditvurderingsudvalget
- f) »kreditvurderet enhed«: en juridisk person, hvis kreditværdighed vurderes direkte eller indirekte i kreditvurderingen, uanset om den har anmodet om denne vurdering, og uanset om den har leveret oplysninger med henblik herpå eller ej
- g) »i reguleringsøjemed«: anvendelsen af kreditvurderinger specifikt med henblik på overholdelse af fællesskabsretten som gennemført i medlemsstaternes nationale lovgivning
- h) »kreditvurderingskategori«: et symbol, som f.eks. et bogstav eller talsymbol, der kan ledsages af vedføjede identifikationskarakterer, som anvendes ved en kreditvurdering til at angive et relativt mål af risiko for at sondre mellem de risikokarakteristika, der kendetegner de forskellige typer af kreditvurderede enheder, udstedere og finansielle instrumenter eller andre aktiver
- i) »tilknyttet tredjepart«: den initiativtager, formidler, sponsor, tjenesteudbyder eller enhver anden part, der har kontakt med kreditvurderingsbureauet på vegne af en kreditvurderet enhed, herunder enhver person, der er direkte eller indirekte forbundet med den kreditvurderede enhed ved et kontrolforhold
- j) »kontrol«: den forbindelse, der består mellem en modervirksomhed og en dattervirksomhed, jf. artikel 1 i Rådets direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 om konsoliderede regnskaber ⁽¹⁾, eller en nær forbindelse mellem en fysisk eller juridisk person og en virksomhed

⁽¹⁾ EFT L 193 af 18.7.1983, s. 1.

- k) »finansielt instrument«: de instrumenter, der er anført i afsnit C i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter ⁽²⁾
- l) »struktureret finansielt instrument«: et finansielt instrument eller andet aktiv, som er resultatet af en securitisationstransaktion eller -ordning, jf. artikel 4, nr. 36), i direktiv 2006/48/EF
- m) »gruppe af kreditvurderingsbureauer«: en gruppe af virksomheder, der er etableret i Fællesskabet, og som består af en modervirksomhed og dens dattervirksomheder i den i artikel 1 og 2 i direktiv 83/349/EØF anvendte mening, og virksomheder, mellem hvilke der består en forbindelse som omhandlet i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF, og hvis aktivitet omfatter udstedelse af kreditvurderinger. For så vidt angår artikel 4, stk. 3, litra a), omfatter en gruppe af kreditvurderingsbureauer også kreditvurderingsbureauer, der er etableret i tredjelande
- n) »øverste ledelse«: den eller de personer, der faktisk leder kreditvurderingsbureauets virksomhed, og administrations- eller tilsynsorganets medlem eller medlemmer
- o) »kreditvurderingsaktiviteter«: analyse af data og information samt vurderingen, godkendelsen, udstedelsen og revurderingen af kreditvurderinger.

2. For så vidt angår stk. 1, litra a), betragtes følgende ikke som kreditvurderinger:

- a) anbefalinger som omhandlet i artikel 1, nr. 3), i Kommissionens direktiv 2003/125/EF ⁽³⁾
- b) investeringsanalyse som defineret i artikel 24, stk. 1, i direktiv 2006/73/EF ⁽⁴⁾ og andre former for generelle anbefalinger som f.eks. »køb«, »sælg« eller »behold« i forbindelse med transaktioner med finansielle instrumenter eller finansielle forpligtelser, eller
- c) udtalelser om værdien af et finansielt instrument eller en finansiell forpligtelse.

Artikel 4

Brug af kreditvurderinger

1. Kreditinstitutter som defineret i direktiv 2006/48/EF, investeringselskaber som defineret i direktiv 2004/39/EF, forsikringselskaber, der er omfattet af Rådets første direktiv 73/239/EØF af 24. juli 1973 om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring ⁽⁵⁾, livsforsikringselskaber som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets

⁽²⁾ EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 339 af 24.12.2003, s. 73.

⁽⁴⁾ Kommissionens direktiv 2006/73/EF af 10. august 2006 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF for så vidt angår de organisatoriske krav til og betingelserne for drift af investeringselskaber samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv (EUT L 241 af 2.9.2006, s. 26).

⁽⁵⁾ EFT L 228 af 16.8.1973, s. 3.

direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 om livsforsikring ⁽¹⁾, genforsikringselskaber som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/68/EF af 16. november 2005 om genforsikringsvirksomhed ⁽²⁾, institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) som defineret i direktiv 85/611/EØF, og arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser som defineret i direktiv 2003/41/EF, kan kun anvende kreditvurderinger i reguleringsøjemed, hvis disse vurderinger er udstedt af kreditvurderingsbureauer, som er etableret i Fællesskabet og registreret i henhold til denne forordning.

Indeholder et prospekt, der offentliggøres i henhold til direktiv 2003/71/EF og forordning (EF) nr. 809/2004, en henvisning til en eller flere kreditvurderinger, sikrer udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, at prospektet også indeholder præcise og tydelige oplysninger om, hvorvidt kreditvurderingerne er udstedt af et kreditvurderingsbureau, der er etableret i Fællesskabet og registreret i henhold til denne forordning.

2. Et kreditvurderingsbureau, der er etableret i Fællesskabet og registreret i overensstemmelse med denne forordning, anses for at have udstedt en kreditvurdering, når kreditvurderingen er blevet offentliggjort på kreditvurderingsbureauets websted eller på anden vis eller distribueret pr. abonnement og fremlagt og offentliggjort i overensstemmelse med forpligtelserne i artikel 10 med en klar angivelse af, at kreditvurderingen er valideret i overensstemmelse med denne artikels stk. 3.

3. Et kreditvurderingsbureau, der er etableret i Fællesskabet og registreret i overensstemmelse med denne forordning, kan kun validere en kreditvurdering udstedt i et tredjeland, når de kreditvurderingsaktiviteter, der fører til udstedelse af en sådan kreditvurdering, opfylder følgende betingelser:

- a) kreditvurderingsaktiviteter, der fører til udstedelse af den kreditvurdering, der skal valideres, udføres helt eller delvist af det validerende kreditvurderingsbureau eller af kreditvurderingsbureauer tilhørende samme gruppe
- b) kreditvurderingsbureauet har kontrolleret og er i stand til over for den kompetente myndighed i hjemlandet løbende at godtgøre, at tredjelandskreditvurderingsbureauets gennemførelse af kreditvurderingsaktiviteter, der fører til udstedelse af den kreditvurdering, der skal valideres, opfylder krav, der er mindst lige så strenge som kravene i artikel 6-12
- c) de muligheder, som den kompetente myndighed i det valideringsansvarlige kreditvurderingsbureaus hjemland eller som kollegiet af kompetente myndigheder i henhold til artikel 29 («kollegiet») har for at vurdere og kontrollere, at det kreditvurderingsbureau, der er etableret i tredjelandet, overholder kravene i litra b), er ikke begrænsede

- d) kreditvurderingsbureauet stiller på anmodning alle de oplysninger til rådighed for den kompetente myndighed i hjemlandet, der er nødvendige for, at denne kompetente myndighed løbende kan overvåge opfyldelsen af kravene i denne forordning
- e) der er en objektiv grund til, at kreditvurderingen skal udarbejdes i et tredjeland
- f) kreditvurderingsbureauet, som er etableret i et tredjeland, er godkendt eller registreret og underlagt tilsyn i tredjelandet
- g) tredjelands retsfor skrifter forhindrer indblanding fra dette tredjelands kompetente myndigheder og øvrige offentlige myndigheder i dette tredjeland i indholdet af kreditvurderingerne og metoderne, og
- h) der er en hensigtsmæssig samarbejdsaftale mellem den kompetente myndighed i det valideringsansvarlige kreditvurderingsbureaus hjemland og den relevante kompetente myndighed for kreditvurderingsbureauet i det pågældende tredjeland. Den kompetente myndighed i hjemlandet sikrer, at sådanne samarbejdsaftaler mindst angiver:
 - i) mekanismen for udveksling af oplysninger mellem de berørte kompetente myndigheder, samt
 - ii) procedurerne for koordination af tilsynsaktiviteterne, for at den kompetente myndighed i det valideringsansvarlige kreditvurderingsbureaus hjemland løbende kan overvåge de kreditvurderingsaktiviteter, der fører til udstedelse af den validerede kreditvurdering.

4. En kreditvurdering, der er valideret i henhold til stk. 3, betragtes som en kreditvurdering, der er udstedt af et kreditvurderingsbureau, som er etableret i Fællesskabet og registreret i overensstemmelse med denne forordning.

Et kreditvurderingsbureau, som er etableret i Fællesskabet og registreret i overensstemmelse med denne forordning, må ikke udnytte en sådan validering med henblik på at omgå kravene i denne forordning.

5. Det kreditvurderingsbureau, der i overensstemmelse med stk. 3 har valideret en kreditvurdering udstedt i et tredjeland, bevarer det fulde ansvar for denne kreditvurdering og for opfyldelsen af betingelserne i stk. 3.

6. Når Kommissionen i overensstemmelse med artikel 5, stk. 6, har anerkendt ækvivalensen af et tredjelands retlige og tilsynsmæssige rammer i forhold til kravene i denne forordning, og de i artikel 5, stk. 7, omhandlede samarbejdsaftaler fungerer, er det kreditvurderingsbureau, der validerer kreditvurderinger, der er udstedt i tredjelandet, ikke længere forpligtet til at kontrollere eller godtgøre, at betingelserne i stk. 3, litra g), i denne artikel er opfyldt.

⁽¹⁾ EFT L 345 af 19.12.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 323 af 9.12.2005, s. 1.

Artikel 5

Ækvivalens og godkendelse baseret på ækvivalens

1. Kreditvurderinger vedrørende enheder, der er etableret i tredjelande, eller finansielle instrumenter, der er udstedt i tredjelande, og som er udstedt af et kreditvurderingsbureau etableret i et tredjeland, kan anvendes i Fællesskabet i henhold til artikel 4, stk. 1, uden at de valideres i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, såfremt:

- a) kreditvurderingsbureauet er godkendt eller registreret i og er underlagt tilsyn i tredjelandet
- b) Kommissionen har truffet en afgørelse om ækvivalens i henhold til stk. 6 i denne artikel, hvori den anerkender ækvivalensen af dette tredjelands retlige og tilsynsmæssige rammer i forhold til kravene i denne forordning
- c) de samarbejdsaftaler, der omhandles i stk. 7 i denne artikel, fungerer
- d) de kreditvurderinger, der udstedes af kreditvurderingsbureauet, og bureauets kreditvurderingsaktiviteter ikke er af systemisk betydning for en eller flere medlemsstaters finansmarkeders stabilitet eller integritet og
- e) kreditvurderingsbureauet er godkendt i overensstemmelse med stk. 2 i denne artikel.

2. De kreditvurderingsbureauer, der er omhandlet i stk. 1, kan ansøge om godkendelse. Ansøgningen indgives til Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg («CESR») i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i artikel 15. Inden for en frist på fem arbejdsdage efter modtagelsen af ansøgningen om godkendelse sender CESR ansøgningen til de kompetente myndigheder i alle medlemsstater og opfordrer dem til at overveje at blive medlemmer af det relevante kollegium i overensstemmelse med artikel 29, stk. 3, litra b). De kompetente myndigheder, der beslutter at blive medlemmer af kollegiet, meddeler dette til CESR senest ti arbejdsdage efter modtagelsen af CESR's opfordring. De kompetente myndigheder, der afgiver meddelelse til CESR i henhold til dette stykke, er medlemmer af kollegiet. Senest 20 arbejdsdage efter modtagelsen af ansøgningen om godkendelse udarbejder CESR en fortegnelse over de kompetente myndigheder, der er medlemmer af kollegiet, og offentliggør den på sit websted. Senest ti arbejdsdage efter offentliggørelsen vælger kollegiets medlemmer en koordinator i overensstemmelse med kriterierne i artikel 29, stk. 5. Efter kollegiets etablering er dets sammensætning og funktion omfattet af artikel 29.

3. Ansøgningen om godkendelse skal behandles i henhold til procedurerne i artikel 16. Afgørelsen om godkendelse træffes på grundlag af de kriterier, der er angivet i stk. 1, litra a)-d), i denne artikel.

Afgørelsen om godkendelse meddeles og offentliggøres i overensstemmelse med artikel 18.

4. Kreditvurderingsbureauet kan også indgive en særskilt ansøgning om undtagelse:

- a) på et individuelt grundlag helt eller delvist for forpligtelsen til at opfylde kravene i bilag I, afsnit A, og artikel 7, stk. 4, hvis kreditvurderingsbureauet kan påvise, at disse krav ikke står i

et rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af dets virksomhed og til arten og omfanget af dets udstedelse af kreditvurderinger

- b) fra kravet om fysisk tilstedeværelse i Fællesskabet, hvis et sådant krav er for belastende og ikke står i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af dets virksomhed og til arten og omfanget af dets udstedelse af kreditvurderinger.

I forbindelse med vurderingen af en ansøgning tager de kompetente myndigheder hensyn til det ansøgende kreditvurderingsbureaus størrelse i forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af dets virksomhed og til arten og omfanget af dets udstedelse af kreditvurderinger samt til betydningen af de kreditvurderinger, der udstedes af kreditvurderingsbureauet, for en eller flere medlemsstaters finansmarkeders stabilitet og integritet. På grundlag af disse betragtninger, kan den kompetente myndighed indrømme kreditvurderingsbureauet en sådan undtagelse.

5. Afgørelser om undtagelser i medfør af stk. 4 i denne artikel træffes i overensstemmelse med de relevante bestemmelser og procedurer i artikel 16, dog ikke stk. 7, andet afsnit. Hvis der vedvarende ikke kan opnås enighed blandt det relevante kollegiums medlemmer om, hvorvidt et kreditvurderingsbureau skal indrømmes en undtagelse, vedtager koordinatoren en fuldt begrundet afgørelse.

I godkendelsesøjemed, herunder indrømmelsen af undtagelser, og tilsyn, varetager koordinatoren om nødvendigt de opgaver, der påhviler den kompetente myndighed i hjemlandet.

6. Kommissionen kan træffe en afgørelse om ækvivalens i overensstemmelse med forskriftsproceduren i artikel 38, stk. 3, under henvisning til, at et tredjelands retlige og tilsynsmæssige rammer sikrer, at kreditvurderingsbureauer, der er godkendt eller registreret i det pågældende tredjeland, overholder retligt bindende krav, der er ækvivalente med kravene i denne forordning, og som er underlagt effektivt tilsyn og håndhævelse i det pågældende tredjeland.

Et tredjelands retlige og tilsynsmæssige rammer kan anses for at være ækvivalente med denne forordning, hvis de retlige og tilsynsmæssige rammer som et minimum opfylder følgende betingelser:

- a) kreditvurderingsbureauer i det pågældende tredjeland er underlagt krav om godkendelse eller registrering og effektiv løbende tilsyn og håndhævelse
- b) kreditvurderingsbureauerne i det på gældende tredjeland er underlagt retligt bindende bestemmelser, der er ækvivalente med bestemmelserne i artikel 6-12 og bilag I, og
- c) tredjelands retsfor skrifter forhindrer indblanding fra tredjelands tilsynsmyndigheder og øvrige offentlige myndigheder i indholdet af kreditvurderingerne og metoderne.

Kommissionen præciserer eller ændrer de kriterier, der er angivet i andet afsnit, litra a)-c), for at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol som omhandlet i artikel 38, stk. 2.

7. Koordinatoren etablerer samarbejdsaftaler med de relevante kompetente myndigheder i tredjelande, hvis retlige og tilsynsmæssige rammer er blevet anset for at være ækvivalente med denne forordning i henhold til stk. 6. Aftalerne præciserer som et minimum:

- a) mekanismen for udveksling af oplysninger mellem de berørte kompetente myndigheder, og
- b) procedurene for samordningen af tilsynsaktiviteterne.

CESR samordner udarbejdelsen af samarbejdsaftaler mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder og de relevante kompetente myndigheder i tredjelande, hvis retlige og tilsynsmæssige rammer er blevet anset for at være ækvivalente med denne forordning i henhold til stk. 6.

8. Artikel 20, 24 og 25 finder tilsvarende anvendelse på godkendte kreditvurderingsbureauer og på kreditvurderinger, der udstedes af disse bureauer.

AFSNIT II

UDSTEDELSE AF KREDITVURDERINGER

Artikel 6

Uafhængighed og forebyggelse af interessekonflikter

1. Et kreditvurderingsbureau træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at udstedelsen af en kreditvurdering ikke påvirkes af eventuelle eksisterende eller potentielle interessekonflikter eller forretningsrelationer, der berører det kreditvurderingsbureau, som udsteder kreditvurderingen, dets ledere, kreditvurderingsanalytikere, ansatte, enhver anden fysisk person, hvis tjenester stilles til rådighed for eller kontrolleres af kreditvurderingsbureauet, eller enhver person, der er direkte eller indirekte forbundet med bureauet ved et kontrollforhold.

2. For at sikre, at stk. 1 bliver overholdt, skal kreditvurderingsbureauet overholde kravene i afsnit A og B i bilag I.

3. På anmodning af et kreditvurderingsbureau kan den kompetente myndighed i hjemlandet undtage et kreditvurderingsbureau fra at opfylde kravene i punkt 2, 5 og 6 i afsnit A i bilag I og artikel 7, stk. 4, hvis kreditvurderingsbureauet kan godtgøre, at disse krav ikke står i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af dets virksomhed og arten og omfanget af udstedelsen af kreditvurderinger, og at:

- a) kreditvurderingsbureauet har mindre end 50 ansatte
- b) kreditvurderingsbureauet har gennemført foranstaltninger og procedurer, herunder navnlig interne kontrolmekanismer, rapporteringsordninger og foranstaltninger til sikring af uafhængigheden af kreditvurderingsanalytikere og godkendelsesansvarlige, som sikrer den faktiske overholdelse af målene i denne forordning, og

- c) kreditvurderingsbureauets størrelse ikke er fastlagt med henblik på, at et kreditvurderingsbureau eller en gruppe af kreditvurderingsbureauer undgår at skulle overholde kravene i denne forordning.

Er der tale om en gruppe af kreditvurderingsbureauer, skal de kompetente myndigheder sikre, at mindst ét af kreditvurderingsbureauerne i gruppen ikke er undtaget fra overholdelsen af kravene i punkt 2, 5 og 6 i afsnit A i bilag I og artikel 7, stk. 4.

Artikel 7

Kreditvurderingsanalytikere, ansatte og andre personer, der er involveret i udstedelsen af kreditvurderinger

1. Et kreditvurderingsbureau sikrer, at kreditvurderingsanalytikere, dets ansatte samt enhver anden fysisk person, hvis tjenester stilles til rådighed for eller er under dets kontrol, og som er direkte involveret i kreditvurderingsaktiviteter, besidder en passende viden og erfaring i forhold til de opgaver, de udfører.

2. Et kreditvurderingsbureau sikrer, at de i stk. 1 nævnte personer ikke tager initiativ til eller deltager i forhandlinger vedrørende vederlag eller betalinger med en kreditvurderet enhed, en tilknyttet tredjepart eller enhver person, der er direkte eller indirekte forbundet med den kreditvurderede enhed ved et kontrollforhold.

3. Et kreditvurderingsbureau sikrer, at de i stk. 1 nævnte personer opfylder kravene i afsnit C i bilag I.

4. Et kreditvurderingsbureau etablerer en passende gradvis rotationsordning for de kreditvurderingsanalytikere og personer, der godkender kreditvurderinger, som defineret i afsnit C i bilag I. Denne rotationsordning skal gennemføres i stadier på grundlag af individer snarere end hele hold.

5. Løn- og præstationsevaluering af kreditvurderingsanalytikere og personer, der godkender kreditvurderinger, må ikke være afhængig af den indtægt, som kreditvurderingsbureauet får fra de kreditvurderede enheder eller tilknyttede tredjeparter.

Artikel 8

Metoder, modeller og vigtigste udgangshypoteser for kreditvurdering

1. Et kreditvurderingsbureau offentliggør de metoder, modeller og vigtigste udgangshypoteser, det anvender i dets kreditvurderingsaktiviteter, jf. afsnit E, del I, punkt 5, i bilag I.

2. Et kreditvurderingsbureau vedtager, gennemfører og håndhæver passende foranstaltninger med henblik på at sikre, at de kreditvurderinger, som det udsteder, er baseret på en grundig analyse af alle de oplysninger, som det er i besiddelse af, og som er relevante for analysen i henhold til de anvendte vurderingsmetoder. Det skal træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre,

af de oplysninger, som det anvender ved udstedelsen af en kreditvurdering, er af tilstrækkelig kvalitet og stammer fra pålidelige kilder.

3. Et kreditvurderingsbureau skal anvende vurderingsmetoder, der er stringente, systematiske og kontinuerlige, og som verificeres på baggrund af den historiske erfaring, herunder nærmere efterprøvning («backtesting»).

4. Et kreditvurderingsbureau, der anvender en eksisterende kreditvurdering, som er udarbejdet af et andet kreditvurderingsbureau vedrørende underliggende aktiver eller strukturerede finansielle instrumenter, må ikke nægte at udstede en kreditvurdering af en enhed eller et finansielt instrument under henvisning til, at en del af enheden eller det finansielle instrument tidligere er blevet vurderet af et andet kreditvurderingsbureau.

Et kreditvurderingsbureau registrerer alle de tilfælde, hvor det i forbindelse med kreditvurderingsprocessen afviger fra eksisterende kreditvurderinger, der er udarbejdet af et andet kreditvurderingsbureau, for så vidt angår underliggende aktiver eller strukturerede finansielle instrumenter, og giver en begrundelse for denne afvigelse.

5. Et kreditvurderingsbureau overvåger dets kreditvurderinger og revurderer dets kreditvurderinger og metoder løbende og mindst en gang om året, navnlig når der opstår væsentlige ændringer, som kan have indflydelse på en kreditvurdering. Et kreditvurderingsbureau etablerer interne procedurer til at overvåge de konsekvenser, som makroøkonomiske ændringer eller ændringer af de finansielle markedsbetingelser har for dets kreditvurderinger.

6. Ved ændring af de metoder, modeller og vigtigste udgangshypoteser, der anvendes i forbindelse med kreditvurderingsaktiviteter, sørger et kreditvurderingsbureau for:

- a) straks at give meddelelse om omfanget af de kreditvurderinger, der forventes at blive påvirket, og dette ved hjælp af samme kommunikationsmidler som blev anvendt ved distributionen af de pågældende kreditvurderinger
- b) at revurdere de påvirkede kreditvurderinger så hurtigt som muligt, dog senest seks måneder efter ændringerne, og samtidig holde de pågældende vurderinger under observation samt
- c) at revurdere alle kreditvurderinger, der er udarbejdet på grundlag af de pågældende metoder, modeller eller vigtigste udgangshypoteser, hvis den samlede kombinerede virkning af ændringerne ifølge revurderingen indvirker på disse kreditvurderinger.

Artikel 9

Outsourcing

Væsentlige operationelle funktioner må ikke overlades til tredjemand på en sådan måde, at kvaliteten af kreditvurderingsbureauets interne kontrol og de kompetente myndigheders mulighed for at føre tilsyn med, om kreditvurderingsbureauet opfylder alle sine forpligtelser i henhold til denne forordning, væsentligt forringes.

Artikel 10

Offentliggørelse og fremlæggelse af kreditvurderinger

1. Et kreditvurderingsbureau offentliggør enhver kreditvurdering og enhver beslutning om at indstille en kreditvurdering rettidigt og på et ikke-selektivt grundlag. I tilfælde af beslutning om at indstille en kreditvurdering skal den offentliggjorte information indeholde en fyldestgørende begrundelse for beslutningen.

Første afsnit finder også anvendelse på kreditvurderinger, der distribueres pr. abonnement.

2. Kreditvurderingsbureauer sikrer, at kreditvurderinger fremlægges og behandles i overensstemmelse med kravene i afsnit D i bilag I.

3. Når et kreditvurderingsbureau udsteder kreditvurderinger af strukturerede finansielle instrumenter, sikrer det, at de kreditvurderingskategorier, der anvendes for strukturerede finansielle instrumenter, klart adskilles ved at benytte et symbol, som adskiller dem fra de kreditvurderingskategorier, der er forbundet med alle andre enheder, finansielle instrumenter eller finansielle forpligtelser.

4. Et kreditvurderingsbureau offentliggør dets politikker og procedurer vedrørende uopfordrede kreditvurderinger.

5. Når et kreditvurderingsbureau udsteder en uopfordret kreditvurdering, skal det i dets kreditvurdering tydeligt anføre, om den kreditvurderede enhed eller dens tilknyttede tredjepart har deltaget i kreditvurderingsprocessen, og om kreditvurderingsbureauet har haft adgang til regnskaber og andre relevante interne dokumenter fra den kreditvurderede enhed eller en tilknyttet tredjepart.

Uopfordrede kreditvurderinger skal angives som sådanne.

6. Kreditvurderingsbureauet benytter ikke en kompetent myndigheds navn på en sådan måde, at det giver det udseende af eller lader formode, at denne myndighed har valideret eller godkendt kreditvurderingsbureauets kreditvurderinger eller kreditvurderingsaktiviteter.

Artikel 11

Generelle og periodiske offentliggørelser

1. Et kreditvurderingsbureau offentliggør på fuldstændig vis og ajourfører straks alle oplysninger om de i bilag I, afsnit E, del I, anførte forhold.

2. Et kreditvurderingsbureau stiller oplysninger om dets hidtidige resultater, herunder frekvensen af migration mellem kreditvurderingskategorier og oplysninger om tidligere udstedte kreditvurderinger og ændringer af disse, til rådighed i et centralt register, der oprettes af CESR. Et kreditvurderingsbureau afgiver oplysninger til dette register i et standardiseret format fastlagt af

CESR. CESR offentliggør disse oplysninger og udgiver hvert år et sammendrag af oplysninger om den vigtigste udvikling, der er sket.

3. Et kreditvurderingsbureau afgiver årligt oplysningerne om de i bilag I, afsnit E, del II, punkt 2, anførte forhold til den kompetente myndighed i dets hjemland og til CESR. Den kompetente myndighed i hjemlandet videregiver disse oplysninger til medlemmerne af det relevante kollegium.

Artikel 12

Rapport om gennemsigtighed

Et kreditvurderingsbureau offentliggør årligt en rapport om gennemsigtighed, der omfatter oplysninger om de i bilag I, afsnit E, del III, anførte forhold. Et kreditvurderingsbureau offentliggør dets årlige rapport om gennemsigtighed senest tre måneder efter hvert regnskabsårs afslutning og sikrer, at den forbliver tilgængelig på bureauets websted i mindst fem år.

Artikel 13

Omkostninger til offentliggørelse

Et kreditvurderingsbureau opkræver ikke gebyr for de oplysninger, der leveres i henhold til artikel 8-12.

AFSNIT III

TILSYN MED KREDITVURDERINGSAKTIVITETER

KAPITEL I

Registreringsprocedure

Artikel 14

Krav om registrering

1. Et kreditvurderingsbureau skal ansøge om registrering med henblik på artikel 2, stk. 1, såfremt det er en juridisk person, der er etableret inden for Fællesskabet.

2. Registreringen gælder for hele Fællesskabets område, når den afgørelse om meddelelse af registrering, jf. artikel 16, stk. 7, eller artikel 17, stk. 7, som den kompetente myndighed i hjemlandet har truffet, har fået virkning i medfør af den relevante nationale lovgivning.

3. Registrerede kreditvurderingsbureauer overholder til enhver tid betingelserne for den første registrering.

Et kreditvurderingsbureau underretter uden unødigt forsinkelse CESR, den kompetente myndighed i hjemlandet og koordinatoren om enhver væsentlig ændring af betingelserne for den første registrering, herunder enhver åbning eller lukning af en filial i Fællesskabet.

4. Med forbehold af artikel 16 og 17 meddeler den kompetente myndighed i hjemlandet registrering af et kreditvurderingsbureau, hvis den på grundlag af behandlingen af ansøgningen konkluderer, at kreditvurderingsbureauet opfylder betingelserne for udstedelse af kreditvurderinger som fastsat i denne forordning under hensyn til artikel 4 og 6.

5. De kompetente myndigheder indfører ikke betingelser for registrering, som ikke er fastsat i denne forordning.

Artikel 15

Ansøgning om registrering

1. Kreditvurderingsbureauet indgiver en ansøgning om registrering til CESR. Ansøgningen skal indeholde oplysninger om de i bilag II anførte forhold.

2. Indgives en ansøgning om registrering af en gruppe af kreditvurderingsbureauer giver gruppens medlemmer bemyndigelse til et af dens medlemmer til at indgive en ansøgning til CESR på gruppens vegne. Det bemyndigede kreditvurderingsbureau leverer alle oplysninger om de i bilag II anførte forhold for hvert medlem af gruppen.

3. Et kreditvurderingsbureau indgiver dets ansøgning på det sprog, der kræves i medfør af hjemlandets lovgivning, og tillige på et sprog, der sædvanligvis anvendes i internationale finansielle kredse.

En ansøgning om registrering indsendt af CESR til de kompetente myndigheder i hjemlandet, betragtes som en ansøgning indgivet af det pågældende kreditvurderingsbureau.

4. Senest fem arbejdsdage efter modtagelsen af ansøgningen videresender CESR kopier af ansøgningen til de kompetente myndigheder i alle medlemsstaterne.

Senest ti arbejdsdage efter modtagelsen af ansøgningen rådgiver CESR den kompetente myndighed i hjemlandet om, hvorvidt ansøgningen er fuldstændig.

5. Den kompetente myndighed i hjemlandet og medlemmerne af det relevante kollegium undersøger senest 25 arbejdsdage efter modtagelsen af ansøgningen, om ansøgningen er fuldstændig under hensyntagen til den i stk. 4 omhandlede rådgivning fra CESR. Hvis ansøgningen ikke er fuldstændig, fastsætter den kompetente myndighed i hjemlandet en tidsfrist, inden for hvilken kreditvurderingsbureauet skal stille de supplerende oplysninger til rådighed for den og for CESR, og underretter medlemmerne af kollegiet og CESR herom.

Når den kompetente myndighed i hjemlandet har vurderet, at ansøgningen er fuldstændig, underretter den kreditvurderingsbureauet, medlemmerne af kollegiet og CESR herom.

6. Senest fem arbejdsdage efter modtagelsen af de supplerende oplysninger, der er omhandlet i stk. 5, videresender CESR de supplerende oplysninger til de kompetente myndigheder i alle andre medlemsstater.

Artikel 16

De kompetente myndigheders behandling af ansøgningen om registrering fra et kreditvurderingsbureau

1. Den kompetente myndighed i hjemlandet og de kompetente myndigheder, der er medlemmer af det relevante kollegium, skal senest 60 arbejdsdage efter underretningen i henhold til artikel 15, stk. 5, andet afsnit:

- a) i fællesskab behandle ansøgningen om registrering, samt
- b) gøre alt, hvad de med rimelighed kan, for at nå til enighed om, hvorvidt kreditvurderingsbureauet skal meddeles eller nægtes registrering på grundlag af kreditvurderingsbureauets opfyldelse af betingelserne i denne forordning.

2. Koordinatoren kan forlænge behandlingsfristen med 30 arbejdsdage, navnlig hvis kreditvurderingsbureauet:

- a) overvejer at validere kreditvurderinger som omhandlet i artikel 4, stk. 3
- b) overvejer at benytte outsourcing, eller
- c) anmoder om en undtagelse fra overholdelsen, jf. artikel 6, stk. 3.

3. Koordinatoren koordinerer behandlingen af ansøgningen, som indgives af kreditvurderingsbureauet, og sikrer, at alle de oplysninger, som er nødvendige i forbindelse med denne behandling, distribueres til medlemmerne af det relevante kollegium.

4. Den kompetente myndighed i hjemlandet udarbejder et fuldt begrundet udkast til afgørelse, efter at der er opnået enighed som omhandlet i stk. 1, litra b), og forelægger det for koordinatoren.

Hvis der ikke er enighed blandt medlemmerne af det relevante kollegium, udarbejder den kompetente myndighed i hjemlandet et fuldt ud begrundet forslag til afgørelse om nægtelse af registrering på grundlag af de skriftlige udtalelser fra de medlemmer af kollegiet, der modsætter sig registrering, og fremsender det til koordinatoren. De medlemmer af kollegiet, der finder, at der bør meddeles registrering, udarbejder og fremsender en detaljeret redegørelse for deres holdninger til koordinatoren.

5. Senest 60 arbejdsdage efter den i artikel 15, stk. 5, andet afsnit, omhandlede underretning og under alle omstændigheder senest 90 arbejdsdage derefter, i tilfælde af at stk. 2 finder anvendelse, meddeler koordinatoren CESR det fuldt begrundede forslag til afgørelse om meddelelse eller nægtelse af registrering ledsaget af de detaljerede redegørelser, som er omhandlet i stk. 4, andet afsnit.

6. Senest 20 arbejdsdage efter modtagelsen af den i stk. 5 omhandlede meddelelse afgiver CESR sin rådgivning om kreditvurderingsbureauets overholdelse af kravene for registrering over for medlemmerne af det relevante kollegium. Efter modtagelsen af CESR's rådgivning foretager medlemmerne af kollegiet en ny behandling af forslaget til afgørelse.

7. Den kompetente myndighed i hjemlandet vedtager en fuldt ud begrundet afgørelse om meddelelse eller nægtelse af registrering senest 15 arbejdsdage efter modtagelsen af CESR's rådgivning. Følger den kompetente myndighed i hjemlandet ikke CESR's

rådgivning, skal den begrunde det fuldt ud i afgørelsen. Hvis CESR ikke afgiver rådgivning, vedtager den kompetente myndighed i hjemlandet sin afgørelse senest 30 arbejdsdage efter meddelelsen om forslaget til afgørelse til CESR i henhold til stk. 5.

Er medlemmerne af det relevante kollegium fortsat ikke nået til enighed, vedtager den kompetente myndighed i hjemlandet en fuldt begrundet afgørelse om nægtelse af registrering, der angiver de kompetente myndigheder, der ikke er enige i afgørelsen, og indeholder en redegørelse for deres holdninger.

Artikel 17

De kompetente myndigheders behandling af ansøgninger om registrering fra en gruppe af kreditvurderingsbureauer

1. Koordinatoren og de kompetente myndigheder, der er medlemmer af det relevante kollegium, skal senest 60 arbejdsdage efter underretningen i henhold til artikel 15, stk. 5, andet afsnit:

- a) i fællesskab behandle ansøgningerne om registrering, samt
- b) gøre alt, hvad de med rimelighed kan, for at nå til enighed om, hvorvidt medlemmerne af gruppen af kreditvurderingsbureauer skal meddeles eller nægtes registrering på grundlag af kreditvurderingsbureauernes opfyldelse af betingelserne i denne forordning.

2. Koordinatoren kan forlænge behandlingsfristen med 30 arbejdsdage, navnlig hvis et af kreditvurderingsbureauerne i gruppen

- a) overvejer at validere kreditvurderinger som omhandlet i artikel 4, stk. 3
- b) overvejer at benytte outsourcing, eller
- c) anmoder om en undtagelse fra overholdelsen, jf. artikel 6, stk. 3.

3. Koordinatoren koordinerer behandlingen af ansøgningerne, som indgives af gruppen af kreditvurderingsbureauer, og sikrer, at alle de oplysninger, som er nødvendige i forbindelse med denne behandling, distribueres til medlemmerne af det relevante kollegium.

4. De kompetente myndigheder i hjemlandet udarbejder et fuldt begrundet individuelt udkast til afgørelse for hvert kreditvurderingsbureau i gruppen, efter at der er opnået enighed som omhandlet i stk. 1, litra b), og forelægger det for koordinatoren.

Er der er enighed blandt medlemmerne af det relevante kollegium, udarbejder de kompetente myndigheder i hjemlandene fuldt begrundede udkast til afgørelser om nægtelse af registrering på grundlag af de skriftlige udtalelser fra de medlemmer af kollegiet, der modsætter sig registrering, og sender dem til koordinatoren. De medlemmer af kollegiet, der finder, at der bør meddeles registrering, udarbejder og fremsender en detaljeret redegørelse for deres holdninger til koordinatoren.

5. Senest 60 arbejdsdage efter den i artikel 15, stk. 5, andet afsnit, omhandlede underretning og under alle omstændigheder senest 90 arbejdsdage derefter, i tilfælde af, at stk. 2 finder anvendelse, meddeler koordinatoren CESR fuldt begrundede

individuelle udkast til afgørelse om meddelelse eller nægtelse af registrering ledsaget af de detaljerede redegørelser, der er omhandlet i stk. 4, andet afsnit.

6. Senest 20 arbejdsdage efter modtagelsen af den i stk. 5 omhandlede meddelelse afgiver CESR sin rådgivning om kreditvurderingsbureauerne i gruppens overholdelse af kravene for registrering over for medlemmerne af det relevante kollegium. Efter modtagelsen af CESR's rådgivning foretager medlemmerne af kollegiet en ny behandling af forslaget til afgørelse.

7. De kompetente myndigheder i hjemlandene vedtager fuldt begrundede afgørelser om meddelelse eller nægtelse af registrering senest 15 arbejdsdage efter modtagelsen af CESR's rådgivning. Følger de kompetente myndigheder i hjemlandene ikke CESR's rådgivning, skal de begrunde det fuldt ud i afgørelserne. Hvis CESR ikke afgiver rådgivning, vedtager de kompetente myndigheder i hjemlandene deres afgørelser senest 30 arbejdsdage efter meddelelsen om forslaget til afgørelse til CESR i henhold til stk. 5.

Er medlemmerne af det relevante kollegium fortsat ikke nået til enighed om, hvorvidt et af kreditvurderingsbureauerne i gruppen skal registreres, vedtager den kompetente myndighed i hjemlandet for det pågældende kreditvurderingsbureau en fuldt begrundet afgørelse om nægtelse af registrering, der angiver de kompetente myndigheder, der ikke er enige i afgørelserne, og indeholder en redegørelse for deres synspunkter.

Artikel 18

Underretning om afgørelsen om meddelelse, nægtelse eller tilbagetrækning af registrering af et kreditvurderingsbureau

1. Den kompetente myndighed i hjemlandet underretter senest fem arbejdsdage efter vedtagelsen af en afgørelse i henhold til artikel 16 eller 17 det pågældende kreditvurderingsbureau om, hvorvidt det er blevet registreret. Når den kompetente myndighed i hjemlandet nægter at meddele registrering til et kreditvurderingsbureau, giver den en fuldstændig begrundelse herfor i afgørelsen.

2. Den kompetente myndighed i hjemlandet underretter Kommissionen, CESR og de øvrige kompetente myndigheder om enhver afgørelse i henhold til artikel 16, 17 eller 20.

3. Kommissionen offentliggør i *Den Europæiske Unions Tidende* og på sit websted en liste over alle kreditvurderingsbureauer, der er registreret i henhold til denne forordning. Denne liste ajourføres senest 30 dage efter underretningen i henhold til stk. 2.

Artikel 19

Registrerings- og tilsynsafgifter

Den kompetente myndighed i hjemlandet kan opkræve kreditvurderingsbureauet registrerings- og/eller tilsynsafgifter. Registrerings- og/eller tilsynsafgifterne skal stå i rimeligt forhold til de omkostninger, som den kompetente myndighed i hjemlandet afholder.

Artikel 20

Tilbagetrækning af registrering

1. Den kompetente myndighed i hjemlandet trækker registreringen af et kreditvurderingsbureau tilbage, når det:

- a) udtrykkeligt giver afkald på registreringen eller ikke har udstedt nogen kreditvurderinger i de seks forudgående måneder
- b) har opnået registrering på grundlag af urigtige erklæringer eller på anden uretmæssig vis
- c) ikke længere opfylder de betingelser, der skulle opfyldes for at opnå registrering, eller
- d) i alvorlig grad eller gentagne gange har overtrådt bestemmelserne i denne forordning om kreditvurderingsbureauers driftsforhold.

2. Når den kompetente myndighed i hjemlandet finder, at en af betingelserne i stk. 1 er opfyldt, underretter den koordinatoren og arbejder tæt sammen med medlemmerne af det relevante kollegium med henblik på at afgøre, om registreringen af kreditvurderingsbureauet skal trækkes tilbage.

Medlemmerne af kollegiet foretager en fælles vurdering og gør alt, hvad de med rimelighed kan, for at nå til enighed om, hvorvidt det er nødvendigt at trække registreringen af kreditvurderingsbureauet tilbage.

Er der ikke opnået enighed, anmoder den kompetente myndighed i hjemlandet på anmodning af et af de andre medlemmer af kollegiet eller på eget initiativ om rådgivning fra CESR. CESR afgiver sin rådgivning inden for 15 arbejdsdage efter modtagelsen af en sådan anmodning.

Den kompetente myndighed i hvert hjemland vedtager en individuel afgørelse om tilbagetrækning af registreringen på grundlag af den enighed, der er opnået i kollegiet.

Er der ikke opnået enighed mellem medlemmerne af kollegiet senest 30 dage, efter at koordinatoren blev underrettet om sagen, jf. første afsnit, kan den kompetente myndighed i hjemlandet vedtage en individuel afgørelse om tilbagetrækning af registreringen. Enhver afgørelse i dens afgørelse i forhold til de synspunkter, som de andre medlemmer af kollegiet har givet udtryk for, og eventuelt i forhold til rådgivningen fra CESR, skal begrundes fuldt ud.

3. Den kompetente myndighed i en medlemsstat, hvor kreditvurderinger, som er udstedt af det pågældende kreditvurderingsbureau, anvendes, og som finder, at en af betingelserne i stk. 1 er opfyldt, kan anmode det relevante kollegium om at undersøge, om betingelserne for tilbagetrækning af registreringen er opfyldt. Hvis den kompetente myndighed i hjemlandet beslutter ikke at trække registreringen af det pågældende kreditvurderingsbureau tilbage, skal den give en fuldstændig begrundelse.

4. Afgørelsen om tilbagetrækning af registreringen får øjeblikkelig virkning i hele Fællesskabet med forbehold af de overgangsperioder for anvendelse af kreditvurderinger, der er fastsat i artikel 24, stk. 2.

KAPITEL II

CESR og kompetente myndigheder

Artikel 21

Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg

1. CESR rådgiver de kompetente myndigheder i anliggender, der er omfattet af denne forordning. De kompetente myndigheder tager denne rådgivning i betragtning, inden de træffer endelig afgørelse i henhold til denne forordning.

2. CESR offentliggør senest 7. juni 2010 rådgivning om:

- a) registreringsprocessen og koordinationsforanstaltningerne mellem de kompetente myndigheder og med CESR, herunder om oplysningerne i bilag II og sprogordningen for de ansøgninger, der indgives til CESR
- b) kollegiernes operationelle funktion, herunder reglerne for fastlæggelse af medlemskabet af disse kollegier, anvendelsen af kriterierne for udvælgelse af koordinatoren, jf. artikel 29, stk. 5, litra a)-d), de skriftlige aftaler om kollegiernes drift og koordinationsordningerne mellem kollegierne
- c) de kompetente myndigheders anvendelse af valideringsordningen i henhold til artikel 4, stk. 3, samt
- d) fælles standarder om fremlæggelse af de oplysninger, herunder om struktur, format, metode og rapporteringsperiode, som kreditvurderingsbureauer skal give i henhold til artikel 11, stk. 2, og afsnit E, del II, punkt 1, i bilag I.

3. CESR offentliggør senest 7. september 2010 rådgivning om:

- a) den håndhævelsespraksis og de håndhævelsesaktiviteter, som de kompetente myndigheder skal anvende/udføre i henhold til denne forordning
- b) fælles standarder for vurdering af, om kreditvurderingsmetoder opfylder kravene i artikel 8, stk. 3
- c) de typer af foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 24, stk. 1, litra d), til sikring af, at kreditvurderingsbureauerne fortsat overholder de lovmæssige krav, samt
- d) de oplysninger, som kreditvurderingsbureauet skal indgive i forbindelse med ansøgningen om godkendelse og vurderingen af dets systemiske betydning for finansmarkedernes stabilitet eller integritet, jf. artikel 5.

4. CESR offentliggør hvert år og første gang senest 7. december 2010 en rapport om anvendelsen af denne forordning. Denne rapport skal først og fremmest indeholde en vurdering af, hvordan de kreditvurderingsbureauer, der er registreret i medfør af denne forordning, gennemfører bilag I.

5. CESR samarbejder med Det Europæiske Banktilsynsudvalg, der er nedsat ved Kommissionens afgørelse 2009/78/EF⁽¹⁾, og Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger, der er nedsat ved Kommissionens afgørelse 2009/79/EF⁽²⁾, og hører disse udvalg inden offentliggørelsen af rådgivning, jf. stk. 2 og 3.

Artikel 22

Kompetente myndigheder

1. Hver medlemsstat udpeger senest 7. juni 2010 en kompetent myndighed i forbindelse med denne forordning.

2. Kompetente myndigheder skal have personale med tilstrækkelig kapacitet og ekspertise for at være i stand til at anvende denne forordning.

Artikel 23

De kompetente myndigheders beføjelser

1. Hverken de kompetente myndigheder eller nogen anden offentlig myndighed i en medlemsstat forsøger at øve indflydelse på kreditvurderingernes indhold eller vurderingsmetoder i forbindelse med gennemførelsen af deres opgaver i henhold til denne forordning.

2. De kompetente myndigheder tillægges i overensstemmelse med national ret alle de tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser, der er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver i henhold til denne forordning. De udøver disse beføjelser:

- a) direkte
- b) i samarbejde med andre myndigheder, eller
- c) ved begæring til de kompetente retlige myndigheder.

3. For at de kompetente myndigheder kan udføre deres opgaver i henhold til denne forordning, har de, i overensstemmelse med national ret, beføjelse til i forbindelse med deres tilsynsopgave:

- a) at få adgang til ethvert dokument i enhver form og modtage eller tage en kopi deraf
- b) at kræve oplysninger af enhver person og om nødvendigt indkalde og afhøre en person for at indhente oplysninger
- c) at gennemføre varslede eller uvarslede kontrolbesøg på stedet, samt
- d) at kræve oplysninger om telefonsamtaler og datatrafik.

De kompetente myndigheder kan kun udøve beføjelser i henhold til første afsnit i forbindelse med kreditvurderingsbureauer, personer, som er involveret i kreditvurderingsaktiviteter, kreditvurderede enheder og tilknyttede tredjeparter, tredjeparter, hvortil kreditvurderingsbureauerne har outsourcet visse funktioner eller

⁽¹⁾ EUT L 25 af 29.1.2009, s. 23.

⁽²⁾ EUT L 25 af 29.1.2009, s. 28.

aktiviteter, og personer, der på anden vis har forbindelse til eller er forbundet med kreditvurderingsbureauer eller kreditvurderingsaktiviteter.

Artikel 24

Tilsynsforanstaltninger truffet af de kompetente myndigheder i hjemlandet

1. Når den kompetente myndighed i hjemlandet har fastslået, at et registreret kreditvurderingsbureau ikke opfylder de forpligtelser, der følger af denne forordning, kan den træffe følgende foranstaltninger:

- a) trække det pågældende kreditvurderingsbureaus registrering tilbage i henhold til artikel 20
- b) udstede et midlertidigt forbud mod at det pågældende kreditvurderingsbureau udsteder kreditvurderinger med virkning i hele Fællesskabet
- c) suspendere anvendelsen i reguleringsøjemed af kreditvurderinger udstedt af det pågældende kreditvurderingsbureau med virkning i hele Fællesskabet
- d) træffe passende foranstaltninger for at sikre, at kreditvurderingsbureauer fortsat opfylder gældende lovbestemmelser
- e) offentliggøre meddelelser
- f) henvise sager til strafferetlig forfølgelse ved de relevante nationale myndigheder.

2. Kreditvurderingerne kan fortsat anvendes i reguleringsøjemed efter vedtagelsen af de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a) og c), i en periode på højst:

- a) ti arbejdsdage, hvis der findes kreditvurderinger af samme finansielle instrument eller enhed, som er udstedt af andre kreditvurderingsbureauer, der er registreret i henhold til denne forordning, eller
- b) tre måneder, hvis der ikke findes kreditvurderinger af samme finansielle instrument eller enhed, som er udstedt af andre kreditvurderingsbureauer, der er registreret i henhold til denne forordning.

En kompetent myndighed kan forlænge perioden, jf. første afsnit, litra b), med tre måneder under ekstraordinære omstændigheder, der kan medføre en forstyrrelse af markedet eller indvirke på den finansielle stabilitet.

3. Inden den kompetente myndighed i hjemlandet træffer de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger, underretter den koordinatoren og hører medlemmerne af det relevante kollegium. Medlemmerne af kollegiet gør alt, hvad de med rimelighed kan, for at nå til enighed om nødvendigheden af at træffe de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1.

Er der ikke opnået enighed, anmoder den kompetente myndighed i hjemlandet på anmodning af et af de andre medlemmer af kollegiet eller på eget initiativ om rådgivning fra CESR. CESR afgiver sin rådgivning inden for ti arbejdsdage efter modtagelsen af en sådan anmodning.

Er der ikke opnået enighed mellem medlemmerne af kollegiet om, hvorvidt de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger skal træffes senest 15 arbejdsdage, efter at koordinatoren blev underrettet om sagen i henhold til første afsnit, kan den kompetente myndighed i hjemlandet vedtage en afgørelse. Enhver afvigelse i denne afgørelse i forhold til de synspunkter, som de andre medlemmer af kollegiet har givet udtryk for, og eventuelt i forhold til rådgivningen fra CESR, skal begrundes fuldt ud. Den kompetente myndighed i hjemlandet underretter uden unødigt forsinkelse koordinatoren og CESR om sin afgørelse.

Dette stykke finder anvendelse med forbehold af artikel 20.

Artikel 25

Tilsynsforanstaltninger, der træffes af andre kompetente myndigheder end den kompetente myndighed i hjemlandet

1. Når den kompetente myndighed i en medlemsstat har fastslået, at et registreret kreditvurderingsbureau, hvis vurderinger anvendes på dens område, overtræder de forpligtelser, der følger af denne forordning, kan den træffe følgende foranstaltninger:

- a) vedtage de i artikel 24, stk. 1, litra e) og f), omhandlede tilsynsforanstaltninger
- b) vedtage de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 24, stk. 1, litra d), inden for dens jurisdiktion og overvejer herved nøje de foranstaltninger, som den kompetente myndighed i hjemlandet allerede har truffet eller påtænker at træffe
- c) pålægge suspension af den brug i reguleringsøjemed, som de i artikel 4, stk. 1, omhandlede institutioner, hvis vedtægtsmæssige hjemsted er beliggende inden for dens jurisdiktion, gør af kreditvurderinger fra det pågældende kreditvurderingsbureau, med forbehold af den overgangsperiode, der er omhandlet i artikel 24, stk. 2
- d) anmode det relevante kollegium om at undersøge, om foranstaltningerne i artikel 24, stk. 1, litra b), c) eller d), er nødvendige.

2. Inden den kompetente myndighed vedtager de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a), b) eller c), underretter den koordinatoren og hører medlemmerne af det relevante kollegium. Medlemmerne af kollegiet gør alt, hvad de med rimelighed kan, for at nå til enighed om nødvendigheden af at træffe de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a) og b). I tilfælde af uenighed anmoder koordinatoren, på anmodning af et medlem af kollegiet eller på eget initiativ, CESR om rådgivning. CESR fremkommer med sin rådgivning senest ti arbejdsdage efter modtagelsen af en sådan anmodning.

3. Er der ikke opnået enighed mellem medlemmerne af det relevante kollegium senest 15 arbejdsdage, efter at koordinatoren blev underrettet om sagen, jf. stk. 2, kan den kompetente myndighed i hjemlandet vedtage en afgørelse. Enhver afvigelse i dens afgørelse i forhold til de synspunkter, som de andre medlemmer af kollegiet har givet udtryk for, og eventuelt i forhold til rådgivningen fra CESR, skal begrundes fuldt ud. Den kompetente myndighed i hjemlandet underretter uden unødigt forsinkelse koordinatoren og CESR om sin afgørelse.

4. Denne artikel anvendes med forbehold af artikel 20.

KAPITEL III

Samarbejde mellem kompetente myndigheder

Artikel 26

Pligt til at samarbejde

1. De kompetente myndigheder samarbejder i det omfang, det er nødvendigt med henblik på denne forordning, herunder i tilfælde hvor den adfærd, der undersøges, ikke udgør en overtrædelse af nogen gældende lov- eller administrativ bestemmelse i den berørte medlemsstat.

2. De kompetente myndigheder samarbejder også tæt sammen med de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med de i artikel 4, stk. 1, omhandlede virksomheder.

Artikel 27

Udveksling af oplysninger

1. De kompetente myndigheder meddeler uden unødigt forsinkelse hinanden de oplysninger, der er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver i henhold til denne forordning.

2. De kompetente myndigheder kan til de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med de virksomheder, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, centralbanker, Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank i deres egenskab af pengepolitiske myndigheder og eventuelt andre offentlige myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med betalings- og afviklingssystemer, videregive de fortrolige oplysninger, der er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver. Samtidig må sådanne myndigheder eller organer ikke forhindres i at videregive oplysninger til de kompetente myndigheder, som de kompetente myndigheder har brug for til at varetage deres forpligtelser i henhold til denne forordning.

Artikel 28

Samarbejde ved en anmodning med henblik på kontrol eller undersøgelser på stedet

1. Den kompetente myndighed i en medlemsstat kan anmode om assistance fra den kompetente myndighed i en anden medlemsstat med henblik på kontrolbesøg på stedet eller undersøgelser.

Den kompetente myndighed, der fremkommer med en sådan anmodning, informerer CESR om enhver anmodning som omhandlet i første afsnit. De kompetente myndigheder kan i tilfælde af et kontrolbesøg eller en undersøgelse med grænseoverskridende konsekvenser anmode CESR om at varetage koordinationen i forbindelse hermed.

2. Når en kompetent myndighed modtager en anmodning fra en kompetent myndighed i en anden medlemsstat om at gennemføre et kontrolbesøg på stedet eller en undersøgelse, skal den:

- a) selv gennemføre kontrolbesøget på stedet eller undersøgelsen
- b) give den kompetente myndighed, der har fremsat anmodningen, tilladelse til at deltage i et kontrolbesøg på stedet eller en undersøgelse

- c) give den kompetente myndighed, der har fremsat anmodningen, tilladelse til selv at gennemføre kontrolbesøget på stedet eller undersøgelsen
- d) udpege revisorer eller andre sagkyndige til at gennemføre kontrolbesøget på stedet eller undersøgelsen eller
- e) dele specifikke opgaver i forbindelse med tilsynsaktiviteter med de andre kompetente myndigheder.

Artikel 29

Kollegier af kompetente myndigheder

1. Senest ti arbejdsdage efter modtagelsen af en ansøgning om registrering, jf. artikel 15, etablerer den kompetente myndighed i hjemlandet eller, hvis det drejer sig om en gruppe af kreditvurderingsbureauer, den kompetente myndighed i hjemlandet for det kreditvurderingsbureau, der har fået bemyndigelse i henhold til artikel 15, stk. 2, et kollegium af kompetente myndigheder for at lette udførelsen af de opgaver, der er nævnt i artikel 4, 5, 6, 16, 17, 20, 24, 25 og 28.

2. Kollegiet skal bestå af den kompetente myndighed i hjemlandet og af de kompetente myndigheder, der er omhandlet i stk. 3, hvis der er tale om et enkelt bureau, eller af de kompetente myndigheder i hjemlandene og de kompetente myndigheder, der er omhandlet i stk. 3, hvis der er tale om en gruppe af bureauer.

3. Andre kompetente myndigheder end den kompetente myndighed i hjemlandet kan på ethvert tidspunkt beslutte at blive medlem af kollegiet, forudsat at:

- a) en filial, som er en del af kreditvurderingsbureauet eller en af virksomhederne i gruppen af kreditvurderingsbureauer, etableres inden for dens jurisdiktion, eller
- b) anvendelsen i reguleringøjemed af kreditvurderinger udstedt af det pågældende kreditvurderingsbureau eller den pågældende gruppe af kreditvurderingsbureauer er udbredt eller har eller kan forventes at få væsentlig betydning inden for dens jurisdiktion.

4. De andre kompetente myndigheder end medlemmerne af kollegiet, jf. stk. 3, inden for hvis jurisdiktionsområder de kreditvurderinger, der udstedes af det pågældende kreditvurderingsbureau eller den pågældende gruppe af kreditvurderingsbureauer, anvendes, kan deltage i kollegiets møder eller aktiviteter.

5. Senest 15 arbejdsdage efter etableringen af kollegiet vælger dets medlemmer en koordinator, idet CESR skal høres, hvis der ikke kan opnås enighed. Til dette formål skal der som minimum tages hensyn til følgende kriterier:

- a) forholdet mellem den kompetente myndighed og kreditvurderingsbureauet eller gruppen af kreditvurderingsbureauer
- b) i hvilket omfang kreditvurderinger vil blive anvendt i reguleringøjemed i et bestemt område eller bestemte områder
- c) det sted i Fællesskabet, hvor kreditvurderingsbureauet eller gruppen af kreditvurderingsbureauer udfører eller agter at udføre den væsentligste del af kreditvurderingsaktiviteterne, samt

- d) administrative hensyn, optimering af byrden og en hensigtsmæssig fordeling af arbejdsbyrden.

Medlemmerne af kollegiet tager valget af koordinator op til fornyet vurdering mindst hvert femte år for at sikre, at den valgte koordinator fortsat er det mest hensigtsmæssige valg i henhold til kriterierne i første afsnit.

6. Koordinatoren leder møderne i kollegiet, koordinerer kollegiets aktiviteter og sikrer effektiv udveksling af oplysninger mellem kollegiets medlemmer.

7. For at sikre et tæt samarbejde mellem de kompetente myndigheder i kollegiet udarbejder koordinatoren inden for ti arbejdsdage efter sit valg skriftlige retningslinjer for koordinering inden for kollegiets rammer med hensyn til følgende:

- a) oplysninger, der skal udveksles mellem kompetente myndigheder
- b) beslutningsprocessen mellem de kompetente myndigheder, uden at det berører artikel 16, 17, og 20
- c) de tilfælde, hvor de kompetente myndigheder skal høre hinanden
- d) de tilfælde, hvor de kompetente myndigheder skal anvende den mæglingsordning, der er omhandlet i artikel 31, samt
- e) de tilfælde, hvor de kompetente myndigheder kan delegerede tilsynsopgaver i overensstemmelse med artikel 30.

8. Er der ikke enighed om de skriftlige retningslinjer for koordinering, jf. stk. 7, kan ethvert medlem af kollegiet henvise sagen til CESR. Koordinatoren skal tage behørigt hensyn til rådgivning fra CESR om de skriftlige retningslinjer for koordinering før godkendelse af den endelige tekst. De skriftlige retningslinjer anføres i et enkelt dokument, der indeholder en fuldt begrundet redegørelse for eventuelle væsentlige afvigelser fra rådgivning fra CESR vedrørende de skriftlige retningslinjer. Koordinatoren fremsender de skriftlige retningslinjer til medlemmerne af kollegiet og til CESR.

Artikel 30

Delegation af opgaver mellem kompetente myndigheder

Den kompetente myndighed i hjemlandet kan delegerede enhver af sine opgaver til den kompetente myndighed i en anden medlemsstat, forudsat at denne myndighed er indforstået hermed. Delegationen af opgaver berører ikke den delegerende kompetente myndigheds ansvar.

Artikel 31

Mægling

1. CESR etablerer en mæglingsordning med henblik på at finde et fælles standpunkt blandt de berørte kompetente myndigheder.
2. I tilfælde af uenighed mellem kompetente myndigheder om en behandling eller foranstaltning i henhold til denne forordning

forelægger de sagen for CESR med henblik på mægling. De pågældende kompetente myndigheder tager behørigt hensyn til rådgivningen fra CESR og begrundet enhver afvigelse fra denne rådgivning fuldt ud.

Artikel 32

Tavshedspligt

1. Tavshedspligten gælder for alle personer, der arbejder eller har arbejdet for CESR, for den kompetente myndighed, eller for enhver myndighed eller person, som den kompetente myndighed har delegeret opgaver til, herunder revisorer og sagkyndige, der har indgået en kontrakt med den kompetente myndighed. Oplysninger, der er omfattet af tavshedspligt, må ikke videregives til en anden person eller myndighed, medmindre sådan videregivelse er nødvendig i forbindelse med en retsforfølgning.

2. Alle oplysninger, der udveksles mellem CESR og kompetente myndigheder og mellem de kompetente myndigheder i henhold til denne forordning, betragtes som fortrolige, undtagen når CESR eller den pågældende kompetente myndighed på det tidspunkt, hvor oplysningerne blev meddelt, har erklæret, at disse oplysninger kan videregives, eller når sådan videregivelse er nødvendig i forbindelse med en retsforfølgning.

Artikel 33

Videregivelse af oplysninger fra en anden medlemsstat

Den kompetente myndighed i en medlemsstat må kun videregive oplysninger, der er modtaget fra en kompetent myndighed i en anden medlemsstat, hvis den har fået en udtrykkelig tilladelse fra den kompetente myndighed, der overførte oplysningerne, og må i givet fald kun videregive informationerne til de formål, for hvilke denne kompetente myndighed har givet sin tilladelse, eller når sådan videregivelse er nødvendig i forbindelse med en retsforfølgning.

KAPITEL IV

Samarbejde med tredjelande

Artikel 34

Aftale om udveksling af oplysninger

Den kompetente myndigheder kan kun indgå samarbejdsaftaler om udveksling af oplysninger med kompetente myndigheder i tredjelande, når de videregivne oplysninger er omfattet af regler om tavshedspligt, som mindst svarer til dem, der er omhandlet i artikel 32.

Sådan udveksling af oplysninger skal have til formål at give disse kompetente myndigheder mulighed for at udføre deres opgaver.

Medlemsstaterne anvender direktiv 95/46/EF for så vidt angår overførsel af personoplysninger til et tredjeland.

Artikel 35

Videregivelse af oplysninger fra tredjelande

Den kompetente myndighed i en medlemsstat må kun videregive oplysninger, der er modtaget fra kompetente myndigheder i tredjelande, hvis den kompetente myndighed i den berørte medlemsstat har fået en udtrykkelig tilladelse fra den kompetente

myndighed, der har overført oplysningerne, og må i givet fald kun videregive oplysningerne til de formål, for hvilke denne kompetente myndighed har givet sin tilladelse, eller når sådan videregivelse er nødvendig i forbindelse med en retsforfølgning.

AFSNIT IV

SANKTIONER, UDVALGSPROCEDURE, RAPPORTERING SAMT OVERGANGS- OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

KAPITEL I

Sanktioner, udvalgsprocedure og rapportering

Artikel 36

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af bestemmelserne i denne forordning og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen heraf. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndighed offentliggør enhver sanktion, der er blevet pålagt for overtrædelse af denne forordning, medmindre sådan offentliggørelse vil være til alvorlig skade for finansmarkederne eller vil forvolde de involverede parter uforholdsmæssig stor skade.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de i stk. 1 omhandlede bestemmelser senest 7. december 2010. De giver straks Kommissionen meddelelse om eventuelle senere ændringer af disse.

Artikel 37

Ændringer i bilagene

Kommissionen kan ændre bilagene for at tage hensyn til udviklingen på de finansielle markeder, herunder udviklingen på internationalt plan, særlig i forbindelse med nye finansielle instrumenter og med henblik på konvergens i tilsynspraksis.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 38, stk. 2.

Artikel 38

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Det Europæiske Værdipapirudvalg, der er oprettet ved Kommissionens afgørelse 2001/528/EF⁽¹⁾.

(1) EFT L 191 af 13.7.2001, s. 45.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Fristen i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

Artikel 39

Rapporter

1. Kommissionen udarbejder senest 7. december 2012 en vurdering af anvendelsen af denne forordning, herunder en vurdering af, i hvor høj grad der gøres brug af kreditvurderinger i Fællesskabet, af konsekvenserne for graden af koncentration på kreditvurderingsmarkedet, af omkostninger og fordele i forbindelse med forordningens følgevirkninger og af, hvorvidt det er hensigtsmæssigt, at den kreditvurderede enhed betaler kreditvurderingsbureauet (»udsteder betaler-modellen«), og forelægger en rapport herom til Europa-Parlamentet og Rådet.

2. Senest 7. december 2010 foretager Kommissionen på baggrund af drøftelser med de kompetente myndigheder en vurdering af anvendelsen af forordningens afsnit III, navnlig af samarbejdet mellem de kompetente myndigheder, CESR's juridiske status og tilsynspraksis. Kommissionen forelægger en rapport om disse forhold for Europa-Parlamentet og Rådet, om nødvendigt ledsaget af forslag til en fornyet vurdering af dette afsnit.

Rapporten skal indeholde en henvisning til Kommissionens forslag af 12. november 2008 til en forordning om kreditvurderingsbureauer og til betænkningen fra Europa-Parlamentets Økonomi- og Valutaudvalg af 23. marts 2009 om dette forslag.

3. Senest 7. december 2010 forelægger Kommissionen på baggrund af udviklingen inden for rammerne vedrørende regulering af og tilsyn med kreditvurderingsbureauer i tredjelande en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om virkningerne af denne udvikling og af de i artikel 40 omhandlede overgangsbestemmelser for finansmarkedernes stabilitet i Fællesskabet.

KAPITEL II

Overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser

Artikel 40

Overgangsbestemmelser

Kreditvurderingsbureauer, der opererer i Fællesskabet inden 7. juni 2010 (eksisterende kreditvurderingsbureauer), og som agter at ansøge om registrering i henhold til denne forordning, vedtager alle nødvendige foranstaltninger for at overholde dens bestemmelser senest 7. september 2010.

Kreditvurderingsbureauerne indgiver en ansøgning om registrering tidligst 7. juni 2010. Eksisterende kreditvurderingsbureauer indgiver deres ansøgning om registrering senest 7. september 2010.

Eksisterende kreditvurderingsbureauer kan fortsætte med at udstede kreditvurderinger, der kan anvendes i reguleringssøjemed af de i artikel 4, stk. 1, omhandlede finansielle institutioner, medmindre der gives afslag på registrering. Gives der afslag på registrering, finder artikel 24, stk. 2, anvendelse.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 16. september 2009.

På Europa-Parlamentets vegne
J. BUZEK
Formand

På Rådets vegne
C. MALMSTRÖM
Formand

Artikel 41

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra datoen for dens ikrafttræden. Dog anvendes:

- artikel 4, stk. 1, fra 7. december 2010, og
- artikel 4, stk. 3, litra f), g) og h), fra 7. juni 2011.

BILAG I

UAFHÆNGIGHED OG FOREBYGGELSE AF INTERESSEKONFLIKTER

Afsnit A

Organisatoriske krav

1. Kreditvurderingsbureauet skal have et administrations- eller tilsynsorgan. Dets øverste ledelse skal sikre, at:
 - a) kreditvurderingsaktiviteter er uafhængige, herunder af enhver form for politisk indflydelse eller begrænsning og af økonomisk pres
 - b) interessekonflikter identificeres, håndteres og offentliggøres på passende måde
 - c) kreditvurderingsbureauet overholder de øvrige krav i denne forordning.
2. Et kreditvurderingsbureau skal organiseres således, at det sikres, at dets forretningsinteresser ikke påvirker kreditvurderingsaktiviteternes uafhængighed eller nøjagtighed.

Et kreditvurderingsbureaus øverste ledelse skal have et godt omdømme, have tilstrækkelige kvalifikationer og tilstrækkelig erfaring samt sikre en sund og forsvarlig forvaltning af kreditvurderingsbureauet.

Mindst en tredjedel, men ikke under to medlemmer af et kreditvurderingsbureaus administrations- eller tilsynsorgan skal være uafhængige medlemmer, der ikke er involveret i kreditvurderingsaktiviteter.

Aflønningen af de uafhængige medlemmer af administrations- eller tilsynsorganet må ikke være knyttet til kreditvurderingsbureauets driftsresultater, og de skal aflønnes på en måde, der sikrer uafhængigheden af deres vurdering. Embedsperioden for administrations- eller tilsynsorganets uafhængige medlemmer er en forud fastsat periode på højst fem år, der ikke kan fornyes. Administrations- eller tilsynsorganets uafhængige medlemmer afskediges kun i tilfælde af forseelse eller utilstrækkelig faglig indsats.

Flertallet af administrations- eller tilsynsorganets medlemmer, herunder alle dets uafhængige medlemmer, skal have en tilstrækkelig ekspertise inden for finansielle tjenester. Forudsat at kreditvurderingsbureauet foretager kreditvurdering af strukturerede finansielle instrumenter, bør mindst et uafhængigt medlem og et andet medlem af dette organ have et indgående kendskab til og stor erfaring på ledelsesniveau om markederne for strukturerede finansielle instrumenter.

Ud over administrations- eller tilsynsorganets generelle ansvar har de uafhængige medlemmer af organet en specifik opgave, der består i at overvåge:

- a) udviklingen af kreditvurderingspolitikken og de metoder, som kreditvurderingsbureauet anvender i forbindelse med dets kreditvurderingsaktiviteter
- b) effektiviteten af kreditvurderingsbureauets interne kvalitetskontrollsystemer vedrørende kreditvurderingsaktiviteterne
- c) effektiviteten af de indførte foranstaltninger og procedurer for at sikre, at alle interessekonflikter identificeres, elimineres eller håndteres og offentliggøres, og
- d) compliance- og styringsprocesserne, herunder effektiviteten af den i punkt 9 i dette afsnit omhandlede kontrolfunktion.

Udtalelser fra de uafhængige medlemmer af administrations- eller tilsynsorganet om de i litra a)-d) omhandlede anliggender, forelægges regelmæssigt organet og stilles til rådighed for den kompetente myndighed på anmodning.

3. Et kreditvurderingsbureau fastsætter fyldestgørende politikker og procedurer for at sikre, at det opfylder dets forpligtelser i henhold til denne forordning.
4. Et kreditvurderingsbureau skal have passende administrative og regnskabsmæssige procedurer, interne kontrolmekanismer, effektive procedurer til risikovurdering og effektive kontrol- og sikkerhedsforanstaltninger på edb-området.

Disse interne kontrolmekanismer skal udarbejdes for at sikre, at afgørelser og procedurer på alle niveauer i kreditvurderingsbureauet overholdes.

Et kreditvurderingsbureau skal gennemføre og til enhver tid have beslutningsprocedurer og organisatoriske strukturer, der klart og på en dokumenteret måde angiver rapporteringsvejene og fordeler funktioner og ansvarsområder.

5. Et kreditvurderingsbureau opretter og skal til enhver tid have en permanent og effektiv compliancefunktionsafdeling («compliancefunktion»), der fungerer uafhængigt. Compliancefunktionen skal kontrollere og rapportere, hvorvidt kreditvurderingsbureauet og dets ansatte overholder denne forordnings bestemmelser. Compliancefunktionen skal:
 - a) kontrollere og med jævne mellemrum vurdere, om de ordninger og procedurer, der etableres i overensstemmelse med punkt 3, og foranstaltninger, der er truffet for at afhjælpe eventuelle mangler for så vidt angår kreditvurderingsbureauets overholdelse af sine forpligtelser, er passende og effektive
 - b) rådgive og bistå ledere, kreditvurderingsanalytikere, ansatte samt enhver anden fysisk person, hvis tjenester stilles til rådighed for eller under kontrol af kreditvurderingsbureauet, eller enhver person, der er direkte eller indirekte forbundet med bureauet ved et kontrolforhold, og som er ansvarlig for udøvelsen af kreditvurderingsaktiviteter, med hensyn til opfyldelsen af kreditvurderingsbureauets forpligtelser i henhold til denne forordning.
6. For at sikre, at compliancefunktionen kan varetage sine ansvarsområder korrekt og uafhængigt, skal et kreditvurderingsbureau sikre, at følgende betingelser opfyldes:
 - a) Compliancefunktionen har den nødvendige kompetence, de nødvendige ressourcer, den nødvendige sagkundskab og den nødvendige adgang til alle relevante oplysninger.
 - b) Der udnævnes en medarbejder, som er ansvarlig for compliancefunktionen og al rapportering i forbindelse med overholdelsen af forpligtelserne, jf. punkt 3.
 - c) Ledere, kreditvurderingsanalytikere, ansatte og enhver anden fysisk person, hvis tjenester stilles til rådighed for eller under kontrol af kreditvurderingsbureauet, eller enhver person, der er direkte eller indirekte forbundet med bureauet ved et kontrolforhold, og som er involveret i compliancefunktionen, er ikke involveret i udøvelsen af de kreditvurderingsaktiviteter, de overvåger.
 - d) Aflønningen af den medarbejder, som er ansvarlig for compliancefunktionen, er ikke knyttet til kreditvurderingsbureauernes driftsresultater, og medarbejderen aflønnes på en måde, der sikrer uafhængigheden af vedkommendes vurdering.

Den medarbejder, som er ansvarlig for compliancefunktionen, sikrer, at enhver interessekonflikt i forbindelse med de personer, der stilles til rådighed for compliancefunktionen, identificeres og elimineres.

Den medarbejder, som er ansvarlig for compliancefunktionen, foretager regelmæssige rapporteringer om udførelsen af sine opgaver til den øverste ledelse og administrations- eller tilsynsorganets uafhængige medlemmer.

7. Et kreditvurderingsbureau træffer passende og effektive organisatoriske og administrative foranstaltninger til at forebygge, identificere, eliminere eller håndtere og offentliggøre de i afsnit B, punkt 1, omhandlede interessekonflikter. Det sørger for, at der føres registre over alle alvorlige trusler mod kreditvurderingsaktiviteternes uafhængighed, herunder mod de i afsnit C omhandlede regler vedrørende kreditvurderingsanalytikere, samt de beskyttelsesforanstaltninger, der træffes for at imødegå disse trusler.
8. Et kreditvurderingsbureau anvender passende systemer, ressourcer og procedurer til at sikre kontinuitet og regelmæssighed i gennemførelsen af dets kreditvurderingsaktiviteter.
9. Et kreditvurderingsbureau etablerer en kontrolfunktion til regelmæssig kontrol af dets metoder, modeller, de vigtigste udgangshypoteser såsom matematiske eller korrelationsmæssige hypoteser samt af alle væsentlige ændringer af dem samt af hensigtsmæssigheden af disse metoder, modeller og hypoteser og af de vigtigste udgangshypoteser, såfremt de anvendes eller påtænkes anvendt til vurdering af nye finansielle instrumenter.

Denne kontrolfunktion er uafhængig af de forretningsområder, der er ansvarlig for kreditvurderingsaktiviteter, og rapporterer til medlemmerne af det i punkt 2 i dette afsnit omhandlede administrations- eller tilsynsorgan.

10. Et kreditvurderingsbureau overvåger og evaluerer hensigtsmæssigheden og effektiviteten af dets systemer, interne kontrolmekanismer og ordninger, der etableres i overensstemmelse med denne forordning, samt træffer passende foranstaltninger til at afhjælpe eventuelle mangler.

Afsnit B**Driftskrav**

1. Et kreditvurderingsbureau identificerer, eliminerer eller håndterer og offentliggør klart og tydeligt enhver eksisterende eller potentiel interessekonflikt, der kan påvirke de analyser og vurderinger, som dets kreditvurderingsanalytikere, ansatte eller enhver anden fysisk person, hvis tjenester stilles til rådighed for eller er under kontrol af kreditvurderingsbureauet, og som er direkte involveret i udstedelsen af kreditvurderinger, samt personer, der godkender kreditvurderinger, foretager.
2. Et kreditvurderingsbureau offentliggør navnene på de kreditvurderede enheder eller tilknyttede tredjeparter, hvorfra det modtager mere end 5 % af dets årlige indtægt.
3. Et kreditvurderingsbureau udsteder ikke en kreditvurdering under nogle af de følgende omstændigheder eller skal i forbindelse med en eksisterende kreditvurdering omgående oplyse, at denne eventuelt kan være usikker på grund af følgende:
 - a) når kreditvurderingsbureauet eller personer, der er omhandlet i punkt 1, direkte eller indirekte ejer finansielle instrumenter hos den kreditvurderede enhed eller en tilknyttet tredjepart eller har enhver anden direkte eller indirekte ejerskabsinteresse i denne enhed eller tredjepart, bortset fra kapitalrettigheder i diversificerede kollektive investeringsordninger, herunder forvaltede midler såsom pensionskasser eller livsforsikring
 - b) når kreditvurderingen udstedes for den kreditvurderede enhed eller en tilknyttet tredjepart, der er direkte eller indirekte forbundet med kreditvurderingsbureauet ved et kontrolforhold
 - c) når en i punkt 1 omhandlet person er medlem af den kreditvurderede enheds eller en tilknyttet tredjeparts administrations- eller tilsynsorganer, eller
 - d) når en kreditvurderingsanalytiker, der har deltaget i udarbejdelsen af en kreditvurdering, eller en person, der har godkendt kreditvurderingen, har haft en forbindelse med den kreditvurderede enhed eller enhver tilknyttet tredjepart, der vil kunne medføre en interessekonflikt.

Et kreditvurderingsbureau skal ligeledes straks vurdere, om der er grundlag for en fornyet vurdering eller tilbagetrækning af den eksisterende kreditvurdering.

4. Et kreditvurderingsbureau udfører ikke konsulent- eller rådgivningsaktiviteter for den kreditvurderede enhed eller en tilknyttet tredjepart vedrørende disses selskabsstruktur eller juridiske struktur, aktiver, passiver eller aktiviteter.

Et kreditvurderingsbureau kan udføre andre tjenester end udstedelse af kreditvurderinger (»accessoriske tjenester«). Accessoriske tjenester udgør ikke en del af kreditvurderingsaktiviteterne; de omfatter markedsprognoser, skøn vedrørende økonomiske tendenser, prisanalyser og andre generelle analyser af data samt tilknyttede formidlingstjenester.

Et kreditvurderingsbureau sikrer, at udførelsen af accessoriske tjenester ikke medfører en interessekonflikt i forhold til dets kreditvurderingsaktiviteter, og det oplyser i dets endelige kreditvurderinger, hvilke accessoriske tjenester der er ydet til den kreditvurderede enhed eller enhver tilknyttet tredjepart.

5. Et kreditvurderingsbureau sikrer, at kreditvurderingsanalytikere eller personer, der godkender kreditvurderinger, hverken formelt eller uformelt fremsætter forslag eller giver anbefalinger om udformningen af strukturerede finansielle instrumenter, om hvilke kreditvurderingsbureauet forventes at udstede en kreditvurdering.
6. Et kreditvurderingsbureau udformer dets rapporterings- og kommunikationskanaler således, at det sikres, at de i punkt 1 omhandlede personer er uafhængige i forhold til andre af kreditvurderingsbureauets aktiviteter, som udføres på kommercielt grundlag.
7. Et kreditvurderingsbureau fører passende registre over dets kreditvurderingsaktiviteter, og, når det er relevant, revisionsspor af dets kreditvurderingsaktiviteter. Disse registre skal indeholde:
 - a) oplysning for hver kreditvurderingsbeslutning om de kreditvurderingsanalytikere, der har deltaget i udarbejdelsen af kreditvurderingen, om de personer, der har godkendt kreditvurderingen, oplysninger om, hvorvidt kreditvurderingen fandt sted efter opfordring eller uopfordret samt datoen for gennemførelsen af kreditvurderingsaktiviteten
 - b) regnskaberne i forbindelse med de vederlag, der er modtaget fra en vurderet enhed eller en tilknyttet tredjepart eller anden bruger
 - c) regnskaberne for enhver bruger, der abonnerer på kreditvurderingerne eller tilknyttede tjenester

- d) registre, der indeholder dokumentation vedrørende de gældende procedurer og metoder, som kreditvurderingsbureauet anvender ved udarbejdelsen af kreditvurderinger
 - e) de interne registre og dokumenter, herunder ikke-offentliggjorte informationer og arbejdspapirer, der udgør grundlaget for enhver kreditvurderingsbeslutning
 - f) rapporter vedrørende kreditanalyser, kreditvurderinger og private kreditvurderinger, herunder ikke-offentliggjorte informationer og arbejdspapirer, der udgør grundlaget for de synspunkter, der kommer til udtryk i rapporterne
 - g) registre over de procedurer og foranstaltninger, der er gennemført af kreditvurderingsbureauet med henblik på overholdelse af denne forordning, samt
 - h) kopier af interne og eksterne meddelelser, herunder elektroniske meddelelser, der er modtaget eller sendt af kreditvurderingsbureauet og dets ansatte, vedrørende kreditvurderingsaktiviteter.
8. De i punkt 7 omhandlede registre og revisionsspør skal opbevares i det registrerede kreditvurderingsbureaus lokaler i mindst fem år og stilles til rådighed for de kompetente myndigheder i den berørte medlemsstat, når de anmoder herom.

Når registreringen af et kreditvurderingsbureau tilbagetrækkes, opbevares registrene i yderligere mindst tre år.

9. Registre over kreditvurderingsbureauets og den kreditvurderede enheds eller dens tilknyttede tredjeparters respektive rettigheder og pligter i henhold til en aftale om udførelse af kreditvurderingstjenester skal mindst opbevares, så længe at forholdet mellem denne kreditvurderede enhed eller dens tilknyttede tredjeparter eksisterer.

Afsnit C

Regler vedrørende kreditvurderingsanalytikere og andre personer, der er direkte involveret i kreditvurderingsaktiviteter

1. Kreditvurderingsanalytikere, ansatte i kreditvurderingsbureauet samt enhver anden fysisk person, hvis tjenester stilles til rådighed for eller under kontrol af kreditvurderingsbureauet, og som er direkte involveret i kreditvurderingsaktiviteter, og personer med tæt tilknytning til disse som defineret i artikel 1, stk. 2, i direktiv 2004/72/EF⁽¹⁾, må ikke købe eller sælge eller deltage i andre former for transaktioner vedrørende et finansielt instrument, der udstedes, garanteres eller på anden måde understøttes af en kreditvurderet enhed inden for deres primære analysefelt, end kapitalrettigheder i diversificerede kollektive investeringsordninger, herunder forvaltede midler såsom pensionskasser og livsforsikring.
2. En person, der er omhandlet i punkt 1, må ikke deltage i eller på anden måde påvirke fastsættelsen af en kreditvurdering af en bestemt kreditvurderet enhed, hvis denne person:
 - a) ejer andre finansielle instrumenter i den kreditvurderede enhed end kapitalinteresser i diversificerede kollektive investeringsordninger
 - b) ejer andre finansielle instrumenter i enhver enhed, der er tilknyttet en kreditvurderet enhed, end kapitalrettigheder i diversificerede kollektive investeringsordninger, hvis dette ejerskab kan medføre eller generelt opfattes som en årsag til interessekonflikter
 - c) for nylig har haft et ansættelses-, forretnings- eller andet forhold til den kreditvurderede enhed, der kan medføre eller generelt opfattes som en årsag til interessekonflikter.
3. Kreditvurderingsbureauer sikrer, at personer, der er omhandlet i punkt 1:
 - a) træffer alle passende foranstaltninger til at beskytte kreditvurderingsbureauets ejendom og dokumenter mod svig, tyveri eller misbrug under hensyntagen til arten, omfanget og kompleksiteten af deres virksomhed og arten og omfanget af deres kreditvurderingsaktiviteter
 - b) ikke videregiver oplysninger om kreditvurderinger eller mulige fremtidige kreditvurderinger fra kreditvurderingsbureauet, undtagen til den kreditvurderede enhed eller dens tilknyttede tredjepart

⁽¹⁾ Kommissionens direktiv 2004/72/EF af 29. april 2004 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF, for så vidt angår accepteret markedspraksis, definition af intern viden i forbindelse med varederivater, udarbejdelse af lister over insiders, anmeldelse af ledende medarbejders transaktioner og af mistænkelige transaktioner (EUT L 162 af 30.4.2004, s. 70).

- c) ikke deler fortrolige oplysninger, der er blevet betroet kreditvurderingsbureauet, med kreditvurderingsanalytikere og de ansatte hos en person, der er direkte eller indirekte forbundet med kreditvurderingsbureauet ved et kontrolforhold, samt enhver anden fysisk person, hvis tjenester stilles til rådighed for eller er under kontrol af kreditvurderingsbureauet, og som er direkte involveret i kreditvurderingsaktiviteter, og
 - d) ikke anvender eller deler fortrolige oplysninger med henblik på handel med finansielle instrumenter eller ethvert andet formål, undtagen gennemførelsen af kreditvurderingsaktiviteterne.
4. Personer, der er omhandlet i punkt 1, må ikke anmode om eller modtage penge, gaver eller fordele fra en person, der indgår i et forretningsforhold med kreditvurderingsbureauet.
 5. Hvis en person, der er omhandlet i punkt 1, finder, at en tilsvarende person har begået en handling, som førstnævnte anser som ulovlig, skal vedkommende straks indberette dette til den medarbejder, som er ansvarlig for compliancefunktionen, uden negative følger for indberetteren.
 6. Når en kreditvurderingsanalytiker afslutter sit ansættelsesforhold og bliver ansat i en kreditvurderet enhed, i hvis kreditvurdering den pågældende har været involveret, eller i en finansiell virksomhed, hvormed den pågældende har haft kontakt som led i sit arbejde i kreditvurderingsbureauet, skal kreditvurderingsbureauet foretage en gennemgang af kreditvurderingsanalytikerens arbejde i de sidste to år inden vedkommendes fratræden.
 7. En person, der er omhandlet i punkt 1, må først påtage sig en ledende stilling i den kreditvurderede enhed eller dens tilknyttede tredjepart seks måneder efter kreditvurderingen.
 8. I forbindelse med artikel 7, stk. 4, skal kreditvurderingsbureauer sikre følgende:
 - a) Ledende kreditvurderingsanalytikere må ikke være involveret i kreditvurderingsaktiviteter knyttet til den samme kreditvurderede enhed eller dens tilknyttede tredjeparter i mere end højst fire år.
 - b) Kreditvurderingsanalytikere må ikke være involveret i kreditvurderingsaktiviteter knyttet til den samme kreditvurderede enhed ellers dens tilknyttede tredjeparter i mere end højst fem år.
 - c) De personer, der godkender kreditvurderinger, må ikke være involveret i kreditvurderingsaktiviteter knyttet til den samme kreditvurderede enhed ellers dens tilknyttede tredjeparter i mere end højst syv år.

De personer, der er omhandlet i første afsnit, litra a), b) og c), må ikke være involveret i kreditvurderingsaktiviteter knyttet til den i disse litraer omhandlede kreditvurderede enhed eller dens tilknyttede tredjeparter, inden for to år af efter de i ovennævnte litraer fastsatte tidsperioder er udløbet.

Afsnit D

Regler om fremlæggelse af kreditvurderinger

I. Generelle forpligtelser

1. Et kreditvurderingsbureau sikrer, at navnet og stillingsbetegnelsen for den ledende kreditvurderingsanalytiker i en given kreditvurderingsaktivitet og navnet og stillingsbetegnelsen for den person, der var hovedansvarlig for godkendelsen af kreditvurderingen, klart og tydeligt fremgår af denne.
2. Et kreditvurderingsbureau skal mindst sikre, at:
 - a) alle væsentlige kilder, der anvendes til at udarbejde kreditvurderingen, er anført, herunder den kreditvurderede enhed eller, hvor det er hensigtsmæssigt, dens tilknyttede tredjepart, og at det oplyses, om kreditvurderingen er blevet fremlagt for denne kreditvurderede enhed eller dens tilknyttede tredjepart og ændret efter denne fremlæggelse, inden den er blevet udstedt
 - b) den vigtigste metode eller metodeversion, som blev anvendt til fastsættelse af kreditvurderingen, klart angives med en henvisning til en fuldstændig beskrivelse heraf; når kreditvurderingen er baseret på mere end én metode, eller når henvisningen til kun den vigtigste metode kan få investorer til at overse andre vigtige aspekter af kreditvurderingen, herunder eventuelle væsentlige ændringer og afvigelser, skal kreditvurderingsbureauet forklare dette forhold i kreditvurderingen og angive, hvorledes der er taget hensyn til de forskellige metoder eller disse andre aspekter i kreditvurderingen

- c) meningen med hver kreditvurderingskategori, definitionen af misligholdelse eller inddrivelse sammen med angivelsen af enhver passende risikoadvarsel, herunder en følsomhedsanalyse af de vigtigste relevante udgangshypoteser, såsom matematiske eller korrelationsmæssige hypoteser ledsaget af værst tænkeligt scenario- og bedst tænkeligt scenario-kreditvurderinger er forklaret
 - d) datoen, hvor kreditvurderingen første gang blev frigivet til distribution, og datoen, hvor den sidst blev ajourført, anføres klart og tydeligt, samt
 - e) oplysninger er givet om, hvorvidt kreditvurderingen vedrører et nyligt udstedt finansielt instrument, og hvorvidt det er første gang, at kreditvurderingsbureauet vurderer det finansielle instrument.
3. Kreditvurderingsbureauet informerer den kreditvurderede enhed senest 12 timer inden offentliggørelse af kreditvurderingen og om de primære betragtninger, som kreditvurderingen bygger på, således at enheden har en mulighed for at gøre kreditvurderingsbureauet opmærksom på eventuelle faktuelle mangler.
4. Et kreditvurderingsbureau skal give klar og tydelig oplysning om alle egenskaber og begrænsninger for kreditvurderingen, når de offentliggør kreditvurderinger. Især skal et kreditvurderingsbureau på synlig vis ved offentliggørelsen af enhver kreditvurdering angive, om det finder kvaliteten af de oplysninger, der er tilgængelige om den kreditvurderede enhed, tilfredsstillende, og i hvilket omfang det har kontrolleret de oplysninger, som er blevet leveret af den kreditvurderede enhed eller dens tilknyttede tredjepart. Hvis en kreditvurdering omfatter en type enhed eller finansielt instrument, for hvilke der kun findes begrænsede historiske oplysninger, skal kreditvurderingsbureauet klart og tydeligt og på synlig vis angive sådanne begrænsninger for kreditvurderingen.

I et tilfælde, hvor manglen på pålidelige oplysninger eller den komplekse struktur af en ny type finansielt instrument eller kvaliteten af de tilgængelige oplysninger ikke er tilfredsstillende eller rejser alvorlig tvivl med hensyn til, hvorvidt et kreditvurderingsbureau kan udstede en pålidelig kreditvurdering, skal kreditvurderingsbureauet afstå fra at udstede en kreditvurdering eller trække en eksisterende kreditvurdering tilbage.

5. Når et kreditvurderingsbureau meddeler en kreditvurdering, skal det i dets pressemeddelelser eller rapporter redegøre for de nøgleelementer, der ligger til grund for kreditvurderingen.

Når de i punkt 1, 2 og 4 omhandlede oplysninger ville være uforholdsmæssigt pladskrævende i forhold til omfanget af den udsendte rapport, er det tilstrækkeligt i selve rapporten at anføre en klar og tydelig henvisning til det sted, hvor der er direkte og nem adgang til sådanne oplysninger, herunder et direkte link til oplysningerne på et passende websted hos kreditvurderingsbureauet.

II. *Supplerende oplysninger om kreditvurderinger af strukturerede finansielle instrumenter*

1. Når et kreditvurderingsbureau vurderer et struktureret finansielt instrument, skal det i kreditvurderingen anføre alle de oplysninger om den tab- og pengestrømsanalyse, det har foretaget eller støtter sig til, samt angive forventede ændringer af kreditvurderingen.
2. Et kreditvurderingsbureau oplyser, på hvilket niveau det har evalueret procedurerne for fornøden omhu, der gennemføres for så vidt angår de strukturerede finansielle instrumenters underliggende finansielle instrumenter eller andre aktiver. Kreditvurderingsbureauet skal oplyse, om det har foretaget en evaluering af sådanne procedurer for fornøden omhu, eller om det har taget udgangspunkt i evalueringer fra en tredjepart, med angivelse af, hvorledes resultatet af en sådan evaluering påvirker kreditvurderingen.
3. Når et kreditvurderingsbureau udsteder kreditvurderinger af strukturerede finansielle instrumenter, skal offentliggørelsen af metoder, modeller og de vigtigste udgangshypoteser ledsages af vejledning, der forklarer de hypoteser, parametre, tærskler og usikkerheder vedrørende modellerne og vurderingsmetoderne, herunder simuleringer af stressscenarier, der er udført af bureauet i forbindelse med vurderingerne. Disse oplysninger skal være klare og let forståelige.
4. Et kreditvurderingsbureau offentliggør løbende oplysninger om alle de strukturerede finansielle produkter, der er indgivet til bureauet med henblik på en første gennemgang eller en foreløbig vurdering. Oplysningerne offentliggøres, uanset om udstederne indgår en kontrakt med kreditvurderingsbureauet om en endelig vurdering eller ej.

Afsnit E**Oplysninger****I. Generelle oplysninger**

Et kreditvurderingsbureau skal generelt oplyse, at det er registreret i overensstemmelse med denne forordning og fremlægge følgende oplysninger:

1. alle eksisterende eller potentielle interessekonflikter som omhandlet i punkt 1 i afsnit B
2. en liste over dets accessoriske tjenester
3. dets politik om offentliggørelse af kreditvurderinger eller andre hertil knyttede meddelelser
4. dets lønordningers generelle karakter
5. metoder og beskrivelser af modeller og vigtigste udgangshypoteser såsom matematiske eller korrelationsmæssige hypoteser, som anvendes i forbindelse med kreditvurderingsaktiviteter samt væsentlige ændringer heraf
6. enhver væsentlig ændring af dets systemer, ressourcer og procedurer, samt
7. når det er relevant, dets adfærdskodeks.

II. Periodiske oplysninger

Et kreditvurderingsbureau skal periodisk give følgende oplysninger:

1. hver sjette måned gives der oplysninger om historiske misligholdelsesrater for dets kreditvurderingskategorier med sondring efter udstedernes væsentligste geografiske områder, og om hvorvidt misligholdelsesraterne for disse kategorier har ændret sig i tidens løb
2. årligt gives følgende oplysninger:
 - a) en liste over kreditvurderingsbureauets 20 største kunder efter den indtægt, de repræsenterer, samt
 - b) en liste over de af kreditvurderingsbureauets kunder, hvis bidrag til den vækst, der er skabt i bureauets indtægt i det forudgående regnskabsår, oversteg væksten i bureauets samlede indtægt i det pågældende år med en faktor på over 1,5. Hver af disse kunder skal kun anføres på listen, når de i det pågældende år repræsenterede mere end 0,25 % af kreditvurderingsbureauets samlede indtægt på verdensplan.

I forbindelse med dette punkt forstås der ved »kunde« en enhed, dets dattervirksomheder og tilknyttede enheder, i hvilke førstnævnte enhed har kapitalinteresser på over 20 %, og alle andre enheder, for hvilke enheden har forhandlet struktureringen af en gældsudstedelse på vegne af en kunde, og hvor et vederlag er blevet betalt direkte eller indirekte til kreditvurderingsbureauet for kreditvurderingen af denne gældsudstedelse.

III. Rapport om gennemsigtighed

Et kreditvurderingsbureau skal årligt give følgende oplysninger:

1. detaljerede oplysninger om kreditvurderingsbureauets retlige form og ejerskab, herunder oplysninger om kapitalinteresser som omhandlet i artikel 9 og 10 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked ⁽¹⁾
2. en beskrivelse af de interne kontrolmekanismer til sikring af kvaliteten i kreditvurderingsaktiviteterne
3. statistikker for, hvor stor en del af personalet, der er beskæftiget med nye kreditvurderinger, revisionen af eksisterende kreditvurderinger, evaluering af de anvendte metoder og modeller samt den øverste ledelse

(¹) EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38.

4. en beskrivelse af dets arkiveringspraksis
5. resultatet af den årlige interne kontrol af dets uafhængige compliancefunktion
6. en beskrivelse af dets rotationspolitik for det ledende personale og kreditvurderingsanalytikere
7. finansielle oplysninger om kreditvurderingsbureauets indtægt fordelt mellem indtægter hidrørende fra kreditvurderingsaktiviteterne og de øvrige aktiviteter med en fuldstændig beskrivelse af hver kategori samt
8. en redegørelse for virksomhedsledelse i den i artikel 46a, stk. 1, i Rådets direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 om årsregnskaberne for visse selskabsformer ⁽¹⁾ anvendte betydning. I forbindelse med denne redegørelse skal kreditvurderingsbureauet levere de i artikel 46a, stk. 1, litra d), i nævnte direktiv omhandlede oplysninger, uanset om det er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT L 222 af 14.8.1978, s. 11.

⁽²⁾ EUT L 142 af 30.4.2004, s. 12.

BILAG II

OPLYSNINGER, DER SKAL ANGIVES I ANSØGNINGEN OM REGISTRERING

1. Kreditvurderingsbureauets fulde navn og adressen på det vedtægtsmæssige hjemsted i Fællesskabet
 2. Navn og kontaktoplysninger for kontaktpersonen og for den medarbejder, som er ansvarlig for compliancefunktionen
 3. Juridisk status
 4. Kreditvurderingsklasser for hvilke kreditvurderingsbureauet ansøger om at blive registreret
 5. Ejerskabsstruktur
 6. Organisationsstruktur og corporate governance
 7. Finansielle ressourcer til at udføre kreditvurderingsaktiviteter
 8. Kreditvurderingsbureauets personale og dettes ekspertise
 9. Oplysninger om kreditvurderingsbureauets datterselskaber
 10. Beskrivelse af de anvendte procedurer og metoder til udstedelse og kontrol af kreditvurderinger
 11. Politikker og procedurer til identifikation, håndtering og offentliggørelse af alle interessekonflikter
 12. Oplysninger om kreditvurderingsanalytikere
 13. Ordninger vedrørende løn og præstationsvurdering
 14. Andre tjenester end kreditvurderingsaktiviteter, som kreditvurderingsbureauet agter at udføre
 15. Driftsplan, herunder oplysninger om, hvor de væsentligste forretningsaktiviteter forventes at finde sted, hvilke filialer der skal oprettes, og hvilken type aktivitet der påtænkes
 16. Dokumenter og detaljerede oplysninger om den forventede anvendelse af validering
 17. Dokumenter og detaljerede oplysninger om de forventede outsourcingaftaler, herunder oplysninger om enheder, der påtager sig outsourcingfunktioner.
-

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2009/65/EF

af 13. juli 2009

om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter)**(omarbejdning)****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets direktiv 85/611/EØF af 20. december 1985 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) ⁽²⁾ er flere gange blevet ændret væsentligt ⁽³⁾. Da der er behov for yderligere ændringer, bør det af hensyn til klarheden omarbejdes.

(2) Direktiv 85/611/EØF har i vidt omfang bidraget til udviklingen af den europæiske investeringsfundsbranche og til dens succes. Trods de forbedringer, der er blevet gennemført siden direktivets vedtagelse, særlig i 2001, står det stadig mere klart, at det er nødvendigt at ændre det regelværk, der gælder for investeringsinstitutter, for at tilpasse det til situationen på de finansielle markeder i det 21. århundrede. Kommissionens grønbog af 12. juli 2005 om en forbedring af EU-rammerne for investeringsfonde gav startskuddet til en offentlig debat om, hvordan direktiv 85/611/EØF bør ændres for at kunne tage disse nye udfordringer op. Denne intensive konsultationsproces viste, at der var bred enighed om, at der var behov for væsentlige ændringer i dette direktiv.

(3) En samordning af de nationale lovgivninger, der gælder for institutter for kollektiv investering, forekommer derfor hensigtsmæssig med henblik på indbyrdes at tilnærme konkurrencevilkårene for disse institutter på fællesskabsplan og derved gennemføre en mere effektiv og ensartet beskyttelse af deltagerne. En sådan samordning gør det lettere at ophæve begrænsningerne i den frie bevægelighed på fællesskabsplan for andele i investeringsinstitutter.

(4) Under hensyn til disse målsætninger bør der gælde fælles grundlæggende bestemmelser for investeringsinstitutter etableret i medlemsstaterne for så vidt angår deres godkendelse, tilsyn, struktur, aktiviteter samt de oplysninger, som det kræves, de skal offentliggøre.

(5) Samordningen bør begrænses til medlemsstaternes lovgivning vedrørende investeringsinstitutter (bortset fra den lukkede type), som udbyder deres andele til offentligheden i Fællesskabet. Det er ønskeligt, at investeringsinstitutter som led i deres investeringsformål tillades at investere i andre finansielle instrumenter end værdipapirer, som er tilstrækkeligt likvide. De finansielle instrumenter, der kan indgå som investeringsaktiver i investeringsinstitutters portefølje, bør anføres i dette direktiv. Udvælgelsen af investeringer til en portefølje på grundlag af et indeks er en stringsteknik.

(6) Hvor en bestemmelse i dette direktiv kræver, at investeringsinstitutter griber ind, bør denne bestemmelse forstås som en henvisning til administrationsselskabet, hvis investeringsinstituttet er oprettet som en investeringsfond, der administreres af et administrationsselskab, og hvis en investeringsfond ikke har handleevne, som følge af at den ikke er en juridisk person.

(7) Investeringsinstitutters andele betragtes som finansielle instrumenter i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 13.1.2009 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 22.6.2009.

⁽²⁾ EFT L 375 af 31.12.1985, s. 3.

⁽³⁾ Se bilag III, del A.

⁽⁴⁾ EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1.

- (8) En godkendelse, der gives til administrationsselskabet i dets hjemland, bør sikre investorbeskyttelse og administrationsselskabernes solvens for at bidrage til stabiliteten i det finansielle system. Den valgte fremgangsmåde i dette direktiv skal sikre, at der harmoniseres i det omfang, det er nødvendigt for at sikre en gensidig anerkendelse af godkendelser og tilsynssystemer, således at det bliver muligt at give en godkendelse, der er gyldig overalt i Fællesskabet, og at anvende princippet om hjemlandstilsyn.
- (9) For at sikre, at administrationsselskabet kan opfylde de forpligtelser, der følger af dets aktiviteter, og dermed sikre dets stabilitet kræves der startkapital og yderligere egenkapital. For at tage højde for udviklingen, navnlig med hensyn til kapitalkrav i tilknytning til transaktionsrisici, både i Fællesskabet og i andre internationale fora, bør disse krav, herunder anvendelsen af garantier, tages op til fornyet overvejelse.
- (10) Af hensyn til beskyttelsen af investorer er det nødvendigt, at den interne kontrol i alle administrationsselskaber sikres navnlig ved, at ledelsen forestås af to personer og ved, at der anvendes passende interne kontrolsystemer.
- (11) I kraft af princippet om hjemlandstilsyn bør administrationsselskaber, der er godkendt i deres hjemland, have lov til at udøve den virksomhed, de er godkendt til, i hele Fællesskabet ved at oprette filialer eller ved fri udveksling af tjenesteydelser.
- (12) Med hensyn til kollektiv porteføljeforvaltning (administration af investeringsfonde eller investeringselskaber) bør den godkendelse, der gives et administrationsselskab i sit hjemland, jf. dog kapitel XI, give selskabet mulighed for at udøve følgende virksomhed i værtslandet: salg via etableringen af en filial af andele i de harmoniserede investeringsfonde, som dette selskab administrerer i sit hjemland, salg, ved etablering af en filial, af andele i de harmoniserede investeringselskaber, som dette selskab administrerer, salg af andele i de harmoniserede investeringsfonde eller aktier i de harmoniserede investeringselskaber, som administreres af andre administrationsselskaber, udførelse af alle andre funktioner og opgaver, der indgår i kollektiv porteføljeforvaltning, forvaltning af aktiverne i investeringselskaber, der er stiftet i andre medlemsstater end administrationsselskabets hjemland, udførelse af de opgaver, der indgår i kollektiv porteføljeforvaltning, på grundlag af mandater og på vegne af administrationsselskaber, der er stiftet i andre medlemsstater end selskabets hjemstat. Hvor et administrationsselskab sælger andele i sine egne harmoniserede investeringsfonde eller aktier i sine egne harmoniserede investeringselskaber i værtslandet uden etablering af en filial, bør det udelukkende være omfattet af bestemmelserne om grænseoverskridende markedsføring.
- (13) Med hensyn til administrationsselskabers virksomhed og for at tage højde for national lovgivning og give selskaberne mulighed for at opnå væsentlige stordriftsfordele, bør disse ligeledes kunne administrere investeringsporteføljer på individuelt kundegrundlag (individuel porteføljeforvaltning), herunder administration af pensionsfonde og nogle nærmere bestemte accessoriske tjenesteydelser, der er forbundet med den primære virksomhed, uden at disse selskabers stabilitet påvirkes heraf. Der bør imidlertid indføres specifikke bestemmelser til at forhindre, at der opstår interessekonflikter, når administrationsselskaber får lov til at udføre både kollektiv og individuel porteføljeforvaltning.
- (14) Forvaltning af individuelle investeringsporteføljer er en investeringservice, der er omfattet af direktiv 2004/39/EF. For at sikre at rammebestemmelserne på området er ensartede, bør administrationsselskaber, hvis godkendelse også omfatter denne virksomhed, underkastes de driftsvilkår, der er fastsat i dette direktiv.
- (15) Et hjemland bør principielt kunne fastsætte strengere regler end reglerne i dette direktiv, især om godkendelsesbetingelser, tilsynskrav og aflæggelse af beretning samt om prospekter.
- (16) Det bør fastsættes, under hvilke forudsætninger et administrationsselskab på grundlag af mandater må delegerer specifikke opgaver og funktioner til tredjemand for at udøve sin virksomhed mere effektivt. For at princippet om hjemlandstilsyn kan fungere korrekt, bør medlemsstater, der tillader en sådan delegation, sikre, at et administrationsselskab, de har godkendt, ikke delegerer alle sine funktioner til en eller flere tredjeparter for derved at blive et tomt selskab, og at de foreliggende mandater ikke hindrer et effektivt tilsyn med administrationsselskabet. Administrationsselskabets eller depositarens forpligtelser over for deltagerne og de kompetente myndigheder bør imidlertid ikke påvirkes af, at selskabet har delegeret sine funktioner til tredjemand.
- (17) For at sikre lige konkurrencevilkår og passende tilsyn på lang sigt bør Kommissionen have mulighed for at undersøge mulighederne for at harmonisere delegationsordninger på fællesskabsplan.

- (18) Princippet om hjemlandstilsyn nødvendiggør, at de kompetente myndigheder enten inddrager eller ikke meddeler en godkendelse, hvis faktorer som f.eks. forretningsprogrammets indhold, den geografiske fordeling eller de aktiviteter, der faktisk udøves, klart viser, at et administrationselskab har valgt retssystemet i en bestemt medlemsstat for at undgå de strammere regler, der gælder i en anden medlemsstat, hvor det agter at udøve eller allerede udøver størstedelen af sin virksomhed. I henhold til dette direktiv bør et administrationselskab være godkendt i den medlemsstat, hvor det har sit hjemsted. I overensstemmelse med princippet om hjemlandstilsyn er det kun de kompetente myndigheder i administrationselskabets hjemland, der bør anses for at være kompetente til at føre tilsyn med administrationselskabets organisation, herunder alle procedurer og ressourcer til at udføre den administrative funktion, der er nævnt i bilag II, der bør være underlagt lovgivningen i administrationselskabets hjemland.
- (19) Administreres investeringsinstituttet af et administrationselskab, der er godkendt i en anden medlemsstat end investeringsinstituttets hjemland, bør administrationselskabet vedtage og indføre passende procedurer og ordninger for at behandle investorklager, såsom via passende bestemmelser i salgsordninger eller i form af en adresse i investeringsinstituttets hjemland, der ikke behøver at være selve administrationselskabets adresse. Et sådant administrationselskab bør også indføre passende procedurer og ordninger for at gøre oplysninger tilgængelige efter anmodning fra offentligheden eller de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland, såsom ved at udpege en kontaktperson blandt administrationselskabets ansatte for at behandle anmodninger om oplysninger. Administrationselskabet bør imidlertid ikke være forpligtet i henhold til lovgivningen i investeringsinstituttets hjemland til at have en lokal repræsentant i den pågældende medlemsstat for at opfylde disse forpligtelser.
- (20) De kompetente myndigheder, der godkender investeringsinstitutter, bør tage højde for investeringsfondens fondsbestemmelser eller investeringsselskabets vedtægter, valget af depositar og administrationselskabets evne til at administrere investeringsinstituttet. Hvis administrationselskabet er etableret i en anden medlemsstat, bør de kompetente myndigheder kunne henholde sig til en erklæring udstedt fra de kompetente myndigheder i administrationselskabets hjemland, hvoraf det fremgår, hvilken type investeringsinstitut administrationselskabet er godkendt til at administrere. Godkendelsen af et investeringsinstitut bør ikke betinges af et yderligere kapitalkrav til administrationselskabet, af at administrationselskabet har sit vedtægtsmæssige hjemsted i investeringsinstituttets hjemland, eller af at administrationselskabet udøver virksomhed i investeringsinstituttets hjemland.
- (21) De kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland bør være kompetente til at føre tilsyn med overholdelsen af bestemmelserne vedrørende investeringsinstituttets oprettelse og drift, der bør være underlagt lovgivningen i investeringsinstituttets hjemland. I denne forbindelse bør de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland kunne indhente oplysninger direkte fra administrationselskabet. De kompetente myndigheder i administrationselskabets værtsland kan navnlig kræve, at administrationselskaber forelægger oplysninger om transaktioner vedrørende investeringsinstituttets investeringer, der er godkendt i den pågældende medlemsstat, herunder oplysninger, der findes i regnskaber og registre over disse transaktioner og fondens regnskaber. Med henblik på afhjælpning af eventuelle overtrædelser af bestemmelserne inden for deres kompetenceområde bør de kompetente myndigheder i administrationselskabets værtsland kunne forlade sig på et samarbejde med de kompetente myndigheder i administrationselskabets hjemland og bør, om nødvendigt, kunne gribe direkte ind over for administrationselskabet.
- (22) Det bør være muligt for investeringsinstituttets hjemland at fastsætte regler for indholdet af investeringsinstituttets deltageregister. Tilrettelæggelsen af vedligeholdelsen og placeringen af dette register bør dog stadig være en del af administrationselskabets organisatoriske foranstaltninger.
- (23) Det er nødvendigt at give investeringsinstituttets hjemland alle muligheder for at afhjælpe eventuelle overtrædelser af investeringsinstituttets bestemmelser. De kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland bør med henblik på dette være i stand til at træffe forebyggende foranstaltninger og vedtage sanktioner i forhold til administrationselskabet. De kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland bør som en sidste udvej have mulighed for at kræve, at administrationselskaber ophører med at administrere dette investeringsinstitut. Medlemsstaterne bør i dette tilfælde indføre de nødvendige bestemmelser for at sikre en behørig administration eller likvidation af investeringsinstituttet.
- (24) For at forebygge tilsynsarbitrage og fremme tilliden til, at de kompetente myndigheder i hjemlandet varetager deres tilsynsopgaver effektivt, bør godkendelse afvises, hvis investeringsinstituttet hindres i at markedsføre dets enheder i hjemlandet. Når det først er godkendt, bør investeringsinstituttet frit kunne vælge den (de) medlemsstat(er), hvor dens andele skal markedsføres i overensstemmelse med dette direktiv.
- (25) For at værne om investorernes interesser og sikre lige konkurrencevilkår på markedet for harmoniserede institutter for kollektiv investering kræves det, at investeringsselskaber råder over startkapital. Investeringsselskaber, der har udpeget et administrationselskab, dækkes dog gennem administrationselskabets yderligere egenkapital.

- (26) Eksisterer der relevante adfærds- og delegationsregler og må et administrationsselskab under dets hjemlands lovgivning foretage sådan delegation, bør godkendte investeringselskaber overholde sådanne regler med de fornødne tilpasninger, enten direkte, hvis de ikke har udpeget et administrationsselskab godkendt i overensstemmelse med dette direktiv, eller indirekte, hvis de har udpeget et sådant administrationsselskab.
- (27) Trods behovet for konsolidering blandt investeringsinstitutter rammes fusioner af investeringsinstitutter af mange juridiske og administrative vanskeligheder i Fællesskabet. For at forbedre det indre markedes funktion er det derfor nødvendigt at vedtage fællesskabsbestemmelser, der gør det lettere for investeringsinstitutter (og investeringsafdelinger heraf) at fusionere. Skønt nogle medlemsstater sandsynligvis kun vil godkende aftalebaserede fonde, bør grænseoverskridende fusioner mellem alle former for investeringsinstitutter (aftalebaserede fonde, fonde i selskabsform og investeringsfonde) være tilladt og anerkendt af alle medlemsstater, uden at dette forpligter medlemsstaterne til at indføre nye juridiske former for investeringsinstitutter i deres nationale lovgivning.
- (28) Dette direktiv vedrører de mest almindeligt anvendte fusionsteknikker i medlemsstaterne. Det kræver ikke, at alle medlemsstaterne indarbejder alle tre teknikker i deres nationale lovgivning, men at alle medlemsstater bør anerkende overførsel af aktiver i forbindelse med anvendelsen af disse fusionsteknikker. Dette direktiv hindrer ikke investeringsinstitutter i at anvende andre teknikker i rent nationale situationer, hvor ingen af de investeringsinstitutter, der berøres af fusionen, har anmeldt grænseoverskridende markedsføring af sine andele. Disse fusioner vil fortsat skulle overholde de relevante nationale bestemmelser. Nationale regler om beslutningsdygtighed bør hverken forskelsbehandle nationale og grænseoverskridende fusioner, og bør ej heller være strengere end dem, der er fastlagt for selskabsfusioner.
- (29) For at beskytte investorenes interesser bør medlemsstaterne forlange, at nationale eller grænseoverskridende fusioner mellem investeringsinstitutter skal godkendes af deres kompetente myndigheder. I forbindelse med grænseoverskridende fusioner bør de kompetente myndigheder for det ophørende investeringsinstitut godkende fusionen for at sikre, at de deltagere, der reelt skifter investeringsinstitut, beskyttes behørigt. Såfremt fusionen omfatter mere end ét ophørende investeringsinstitut, og de pågældende investeringsinstitutter er hjemmehørende i forskellige medlemsstater, er det nødvendigt, at fusionen godkendes af de i forhold til hvert enkelt ophørende investeringsinstitut kompetente myndigheder, som skal arbejde snævert sammen, herunder ved hjælp af passende informationsudveksling. Da det også er nødvendigt at sikre en rimelig beskyttelse af deltagerne i det fortsættende investeringsinstitut, bør de kompetente myndigheder i det fortsættende investeringsinstituts hjemland tage hensyn til deres interesser.
- (30) Deltagere i både det ophørende og fortsættende investeringsinstitut bør ligeledes kunne anmode om tilbagekøb eller indløsning af deres andele eller, hvor dette er muligt, at konvertere dem til andele i et andet investeringsinstitut med en tilsvarende investeringspolitik, og som administreres af samme administrationsselskab eller af et tilknyttet selskab. Denne ret bør ikke være genstand for yderligere omkostninger med undtagelse af gebyrer, der udelukkende vil blive tilbageholdt af det respektive investeringsinstitut til dækning af omkostninger ved afvikling af investeringer, som fastsat i de ophørende og fortsættende investeringsinstitutters prospekter.
- (31) Tredjepartskontrol af fusioner bør ligeledes sikres. Depositarene for hvert af de investeringsinstitutter, der deltager i fusionen, bør verificere, at den foreslåede fusionsplan er i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i dette direktiv og investeringsinstitutternes fondsbestemmelser. Enten depositaren eller en uvildig revisor bør udarbejde en rapport på vegne af alle de investeringsinstitutter, der er involveret i fusionen, og validere de metoder, der benyttes til værdiansættelse af institutternes aktiver og passiver, og de metoder, der benyttes til beregning af ombytningsforholdet i fusionsplanen samt det faktiske ombytningsforhold og i givet fald det kontante beløb pr. andel. For at begrænse omkostningerne forbundet med grænseoverskridende fusioner bør det være muligt at udfærdige en enkelt rapport, der dækker samtlige involverede investeringsinstitutter, og den lovpålydende revisor for det ophørende eller det fortsættende investeringsinstitut bør have mulighed for at gøre dette. Af hensyn til beskyttelsen af investorerne bør deltagerne have mulighed for at modtage en gratis kopi af den pågældende rapport på anmodning.
- (32) Det er særlig vigtigt, at deltagerne modtager tilstrækkelige oplysninger om den foreslåede fusion, og at deres rettigheder beskyttes i tilstrækkelig grad. Skønt det især er deltagerne i det ophørende investeringsinstituts interesser, der berøres af fusionen, bør deltagerne i det fortsættende investeringsinstituts interesser også beskyttes.
- (33) Bestemmelserne om fusioner i dette direktiv har ingen indflydelse på anvendelsen af lovgivningen om kontrol med fusioner mellem virksomheder, særlig Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (EF-fusionsforordningen) ⁽¹⁾.
- (34) Den frie markedsføring af andele fra investeringsinstitutter, der har tilladelse til at placere op til 100 % af deres aktiver i værdipapirer, som er udstedt af en og samme emittent (stat, lokal offentlig myndighed osv.), bør hverken direkte eller indirekte bevirke, at kapitalmarkedet forstyrres, eller at en medlemsstats finansiering vanskeliggøres.

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1.

- (35) Den definition af værdipapirer, der benyttes i dette direktiv, gælder kun for dette direktiv og berører ikke de forskellige definitioner, der benyttes i nationale lovgivninger til andre formål som f.eks. beskatning. Aktier og andre værdipapirer svarende til aktier, der udstedes af udstedere såsom »building societies« og industriselskaber og gensidige foreninger, og som i praksis ikke kan overdrages bortset fra den situation, hvor emittenten køber dem tilbage, dækkes følgelig ikke af denne definition.
- (36) Pengemarkedsinstrumenter omfatter omsættelige instrumenter, der normalt handles på pengemarkedet frem for de regulerede markeder, f.eks. skatkammerbeviser og lokale myndigheders gældsbeviser, indlånsbeviser, commercial papers (virksomhedscertifikater), værdipapirer med middel løbetid og bankgaranterede vekslers.
- (37) Begrebet regulerede markeder i dette direktiv svarer til begrebet i direktiv 2004/39/EF.
- (38) Det er ønskeligt, at et investeringsinstitut kan investere sine aktiver i andele i investeringsinstitutter og andre åbne institutter for kollektiv investering, der også investerer i de likvide finansielle aktiver, som er omfattet af dette direktiv, og som opererer efter princippet om risikospredning. Det er nødvendigt, at investeringsinstitutter eller andre institutter for kollektiv investering, som et investeringsinstitut investerer i, er underkastet et effektivt tilsyn.
- (39) Det bør gøres lettere at udvikle et investeringsinstituts muligheder for at investere i investeringsinstitutter og andre institutter for kollektiv investering. Det er derfor af afgørende betydning at sikre, at en sådan investeringsaktivitet ikke formindsker investorbekyttelsen. På grund af et investeringsinstituts øgede muligheder for at investere i andele i andre investeringsinstitutter og andre institutter for kollektiv investering er det nødvendigt at fastsætte visse regler om kvantitative grænser, fremlæggelse af oplysninger og forhindring af kaskadefænomenet.
- (40) For at tage hensyn til markedsudviklingen og i betragtning af gennemførelsen af den økonomiske og monetære union er det ønskeligt at give investeringsinstitutterne tilladelse til at investere i bankindskud. For at sikre, at investeringerne i indskud er tilstrækkelig likvide, bør disse indskud kunne tilbagebetales på anfordring eller trækkes tilbage. Hvis indskuddene foretages i et kreditinstitut, hvis vedtægtsmæssige hjemsted er beliggende i et tredjeland, bør kreditinstituttet være underkastet tilsynsregler, som svarer til reglerne i fællesskabsretten.
- (41) Ud over det tilfælde, hvor et investeringsinstitut investerer i bankindskud i henhold til dets fondsbestemmelser eller vedtægter, bør det være muligt at tillade alle investeringsinstitutter at besidde supplerende likvide aktiver såsom bankindskud på anfordring. Besiddelsen af sådanne supplerende likvide aktiver kan være berettiget, herunder for at dække løbende eller ekstraordinære betalinger, i tilfælde af salg for at få den nødvendige tid til at geninvestere i værdipapirer, pengemarkedsinstrumenter eller i andre finansielle aktiver, der omfattes af dette direktiv, eller i en strengt nødvendig periode, når investering i værdipapirer, pengemarkedsinstrumenter og andre finansielle aktiver på grund af ugunstige markedsvilkår er suspenderet.
- (42) Af forsigtighedshensyn er det nødvendigt, at investeringsinstitutter undgår en uforholdsmæssig stor koncentration af investeringer, som medfører medkontrahentrisiko over for en enkelt enhed eller enheder, der tilhører samme concern.
- (43) Investeringsinstitutter bør som led i deres generelle investeringspolitik eller med henblik på hedging for at nå et fastsat finansielt mål eller opfylde den risikoprofil, der fremgår af prospektet, udtrykkeligt have mulighed for at investere i finansielle afledte instrumenter. Med henblik på at sikre investorbekyttelsen er det nødvendigt at begrænse den maksimale potentielle risiko i forbindelse med afledte instrumenter, således at denne ikke overstiger den totale nettoværdi i investeringsinstituttets portefølje. For konstant at kende de risici og forpligtelser, der følger af derivattransaktioner, og for at kunne kontrollere overholdelsen af bestemmelserne om investeringsgrænser bør investeringsinstitutterne løbende måle og nøje overvåge de risici og forpligtelser, der følger af derivattransaktioner. Endelig bør investeringsinstitutterne for at sikre investorbekyttelsen via oplysninger beskrive, hvilke strategier, teknikker og investeringsgrænser, der gælder for deres derivatoperationer.
- (44) Det er nødvendigt, at foranstaltninger til at behandle en mulig manglende tilnærmelse af interesser i produkter, hvor kreditrisikoen overføres ved securitisering, som forudset med hensyn til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag⁽²⁾, er i overensstemmelse og sammenhængende med al relevant lovgivning for den finansielle sektor. Kommissionen fremsætter de relevante lovgivningsforslag, herunder vedrørende dette direktiv, for at sikre en sådan overensstemmelse og sammenhæng, efter grundigt at have overvejet virkningen af sådanne forslag.
- (45) For så vidt angår over-the-counter-derivater (OTC-derivater) bør der fastsættes krav vedrørende valg af modparter og instrumenter, likviditet og løbende vurdering af stillingen. Formålet med disse krav er at sikre en passende investorbekyttelse, som kan sammenlignes med den beskyttelse, de opnår, når de erhverver derivater, der handles på regulerede markeder.
- (46) Transaktioner i derivater bør aldrig benyttes til at omgå principperne eller bestemmelserne i dette direktiv. For så vidt angår OTC-derivater bør der gælde yderligere risikospredningsregler for risici over for en enkelt modpart eller gruppe af modparter.

(1) EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1.

(2) EUT L 177 af 30.6.2006, s. 201.

- (47) Nogle porteføljeforvaltningsteknikker for institutter for kollektiv investering, der hovedsagelig investerer i aktiver eller gældsbeviser, er baseret på aktieindekser og/eller indekser for gældsbeviser. Det er ønskeligt at give investeringsinstitutter mulighed for at anvende velkendte og anerkendte aktieindekser eller indekser for gældsbeviser. Til dette formål kan det derfor være nødvendigt at indføre mere smidige risikospredningsregler for investeringsinstitutter, der investerer i aktier eller gældsbeviser.
- (48) Institutter for kollektiv investering, der omfattes af dette direktiv, bør ikke benyttes til andre formål end kollektiv investering af kapital, der tilvejebringes ved henvendelse til offentligheden i overensstemmelse med reglerne i dette direktiv. I de tilfælde, der er omhandlet i dette direktiv, bør det kun være muligt for et investeringsinstitut at have datterselskaber, for så vidt det er nødvendigt for på dets egne vegne effektivt at udføre visse aktiviteter, der også er fastlagt i dette direktiv. Det er nødvendigt at sikre effektivt tilsyn med investeringsinstitutter. Et investeringsinstitut bør derfor kun kunne oprette datterselskaber i tredjelande i de tilfælde og i overensstemmelse med de betingelser, der er nævnt i dette direktiv. Den generelle forpligtelse til kun at handle i deltagernes interesse og specielt målsætningen om at øge omkostningseffektiviteten kan aldrig begrunde, at et investeringsinstitut træffer foranstaltninger, der kunne være til hinder for, at de kompetente myndigheder effektivt kan udøve deres tilsynsfunktioner.
- (49) Den oprindelige version af direktiv 85/611/EØF indeholdt en undtagelse fra begrænsningen med hensyn til, hvor stor en procentdel af sine aktiver et investeringsinstitut måtte investere i værdipapirer udstedt af et og samme organ, som fandt anvendelse i forbindelse med obligationer udstedt eller garanteret af en medlemsstat. Denne undtagelse gav investeringsinstitutterne tilladelse til bl.a. at investere op til 35 % af deres aktiver i sådanne obligationer. En lignende, men mere begrænset undtagelse er berettiget for så vidt angår obligationer fra den private sektor, som, selv om der ikke foreligger en statsgaranti, giver investorerne en speciel sikkerhed på grund af de særlige regler, som finder anvendelse på dem. Undtagelsen bør derfor udvides til at omfatte alle obligationer fra den private sektor, der er i overensstemmelse med fælles fastsatte kriterier, idet det overlades til medlemsstaterne at udarbejde en fortegnelse over de obligationer, som de i givet fald agter at lade være omfattet af en undtagelsesbestemmelse.
- (50) Flere medlemsstater har gennemført bestemmelser, der sætter ikke-samordnede institutter for kollektiv investering i stand til at samle deres aktiver i et såkaldt »masterinstitut«. For at sætte investeringsinstitutter i stand til at udnytte disse strukturer er det nødvendigt at undtage feeder-institutter, der ønsker at samle deres aktiver i et masterinstitut, fra forbuddet mod at investere mere end 10 % af deres aktiver eller i visse tilfælde 20 % af deres aktiver i et enkelt institut for kollektiv investering. En sådan undtagelse er berettiget, eftersom feeder-instituttet investerer alle eller næsten alle sine aktiver i en diversificeret portefølje tilhørende masterinstituttet, der selv er omfattet af diversificeringsreglerne for investeringsinstitutter.
- (51) For at skabe bedre forudsætninger for et effektivt fungerende indre marked og sikre et ensartet investorbeskyttelsesniveau i hele Fællesskabet bør master-feeder-strukturer være tilladt, både når master- og feeder-instituttet er etableret i samme medlemsstat, og når de er etableret i forskellige medlemsstater. For at gøre det muligt for investorer at danne sig et bedre overblik over master-feeder-strukturer og for myndighederne at føre bedre tilsyn med sådanne strukturer, navnlig i en grænseoverskridende situation, bør det ikke være muligt for et feeder-institut at investere i mere end et masterinstitut. For at sikre samme investorbeskyttelsesniveau i hele Fællesskabet bør master-instituttet selv være et godkendt investeringsinstitut. For at undgå en overdreven administrativ byrde bør bestemmelserne om anmeldelse af grænseoverskridende markedsføring ikke finde anvendelse, hvis et masterinstitut ikke rejser kapital fra offentligheden i en anden medlemsstat end den, hvori instituttet har hjemsted, men kun har et eller flere feederinstitutter i den anden medlemsstat.
- (52) Med det formål at beskytte investorerne i feeder-instituttet bør der stilles krav om, at feeder-instituttets investering i master-instituttet skal forhåndsgodkendes af de kompetente myndigheder i feeder-instituttets hjemland. Kun den indledende investering i master-instituttet, hvorved feederinstituttet overskrider den grænse, der finder anvendelse for investeringer i andre investeringsinstitutter, forudsætter godkendelse. For at skabe bedre forudsætninger for et effektivt fungerende indre marked og sikre et ensartet investorbeskyttelsesniveau i hele Fællesskabet bør de betingelser, som skal opfyldes, og de dokumenter og oplysninger, der skal tilvejebringes med henblik på godkendelse af feeder-instituttets investering i master-instituttet, være udtømmende.
- (53) For at sætte feeder-instituttet i stand til at handle i alle deltagernes bedste interesse og navnlig give det mulighed for at indhente alle de oplysninger og dokumenter fra masterinstituttet, som det har behov for at kunne opfylde sine forpligtelser, bør feeder- og master-instituttet indgå en juridisk bindende aftale. Hvis både feeder- og masterinstituttet imidlertid administreres af det samme administrationselskab, bør det være tilstrækkeligt, at sidstnævnte indfører interne regler om god forretningsskik. Aftaler om informationsudveksling mellem feeder- og masterinstituttets depositarer eller revisorer bør sikre, at feederinstituttets depositar eller revisor modtager alle de oplysninger eller dokumenter, som er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver. Dette direktiv bør sikre, at depositarerne eller revisorerne i forbindelse med opfyldelsen af disse krav ikke anses at tilsidesætte bestemmelser om tavshedspligt eller om databeskyttelse.

- (54) For at sikre feeder-instituttets investorer en høj grad af beskyttelse bør prospektet, den centrale investorinformation samt alt markedsføringsmateriale tilpasses master-feeder-strukturernes særlige kendetegn. Feeder-instituttets investering i master-instituttet bør ikke berøre feeder-instituttets evne til selv at tilbagekøbe eller indløse andele på anmodning af instituttets deltagere eller til at handle i sine deltageres bedste interesse.
- (55) Deltagerne bør i henhold til dette direktiv beskyttes mod opkrævning af ubegrundede ekstraomkostninger igennem et forbud mod, at master-instituttet opkræver feeder-instituttet tegnings- og indløsningsgebyrer. Master-instituttet bør dog kunne opkræve tegnings- og indløsningsgebyrer af andre investorer i masterinstituttet.
- (56) Konverteringsreglerne bør gøre det muligt at konvertere et eksisterende investeringsinstitut til et feeder-institut. De bør samtidig sikre deltagerne en tilstrækkelig beskyttelse. Eftersom konvertering indebærer en gennemgribende ændring af investeringspolitikken, bør det investeringsinstitut, der konverteres, forpligtes til at forsyne deltagerne med alle de oplysninger, der er nødvendige for, at de kan tage stilling til, hvorvidt de vil beholde deres investering. De kompetente myndigheder bør ikke stille krav om, at feeder-instituttet tilvejebringer flere oplysninger end de i dette direktiv anførte.
- (57) Hvis de kompetente myndigheder i master-instituttets hjemland underrettes om en uregelmæssighed i relation til master-instituttet eller får kendskab til, at master-instituttet ikke overholder dette direktivs bestemmelser, kan de i givet fald beslutte at træffe relevante foranstaltninger for at sikre, at deltagerne i master-instituttet underrettes behørigt.
- (58) Medlemsstaterne bør skelne klart mellem markedsføringsmateriale og den obligatoriske information, der i henhold til dette direktiv skal udleveres til investorer. Sidstnævnte omfatter central investorinformation, prospektet samt års- og halvårsregnskaber.
- (59) Den centrale investorinformation bør udleveres gratis som et specifikt dokument til investorerne i god tid forud for tegningen af andele i et investeringsinstitut, således at de kan træffe en velfunderet investeringsbeslutning. Denne centrale investorinformation bør kun omfatte de oplysninger, der er væsentlige for en sådan beslutning. Den type oplysninger, den centrale investorinformation skal indeholde, bør fuldt ud harmoniseres for at sikre en tilstrækkelig grad af investorbeskyttelse og sammenlignelighed. Den centrale investorinformation bør være kortfattet. Et enkelt dokument af begrænset længde, hvori oplysningerne præsenteres i en bestemt rækkefølge, er den mest velegnede metode til at opnå den klarhed og simplicitet i præsentationen, som ikke-professionelle investorer kræver, og bør gøre det muligt at foretage nyttige sammenligninger, navnlig af omkostninger og risikoprofil, som er relevante for investeringsbeslutningen.
- (60) De enkelte medlemsstaters kompetente myndigheder kan gøre central investorinformation om alle investeringsinstitutter, der er godkendt i den pågældende medlemsstat, tilgængelig for offentligheden i et særligt afsnit af deres websted.
- (61) Der bør udarbejdes central investorinformation for alle investeringsinstitutter. Det er administrationsselskabet eller i givet fald investeringsselskabet, der bør udlevere central investorinformation, i overensstemmelse med den anvendte afsætningsmetode (direkte salg eller salg gennem formidlere). Formidlere bør tilvejebringe central investorinformation til kunder og potentielle kunder.
- (62) Investeringsinstitutter bør være berettigede til at markedsføre deres andele i andre medlemsstater betinget af en anmeldelsesprocedure baseret på en forbedret kommunikation mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder. Når de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland har fremsendt de komplette anmeldelsesdokumenter, bør investeringsinstituttets værtsland ikke have mulighed for at nægte et investeringsinstitut, der er etableret i en anden medlemsstat, adgang til sit marked eller for at anfægte den godkendelse, som den anden medlemsstat har givet.
- (63) Investeringsinstitutter bør være berettigede til at markedsføre deres andele betinget af, at de træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at der er faciliteter til stede, som muliggør betaling til deltagerne, tilbagekøb eller indløsning af andele og tilrådighedsstillelse af de oplysninger, som investeringsinstitutter er forpligtet til at tilvejebringe.
- (64) For at lette markedsføringen af andele i investeringsinstitutter på tværs af landegrænserne bør der føres kontrol med, at ordningerne for markedsføring af andele i investeringsinstitutter overholder de love og administrative procedurer, der gælder i investeringsinstituttets værtsland, efter at investeringsinstituttet har fået adgang til markedet i den pågældende medlemsstat. Denne kontrol kunne dække tilstrækkeligheden af ordningerne for markedsføring, herunder navnlig tilstrækkeligheden af salgsordninger, og forpligtelsen til at sikre, at markedsføringsmaterialet præsenteres på en fair, tydelig og ikke vildledende måde. Dette direktiv bør ikke hindre de kompetente myndigheder i værtslandet i at kontrollere, at markedsføringsmateriale, der ikke omfatter central investorinformation, prospektet og års- og halvårsrapporter overholder den nationale lovgivning, før investeringsinstitutterne må anvende materialet, forudsat at en sådan kontrol er ikke-diskriminerende og ikke hindrer det pågældende investeringsinstitut i at få adgang til markedet.
- (65) Af hensyn til fremme af retssikkerheden er det nødvendigt at sikre, at et investeringsinstitut, der markedsfører sine andele på tværs af landegrænser, har let og elektronisk adgang og på et sprog, der er gængs i internationale finans kredse, til komplette oplysninger om de love og administrative bestemmelser, som specifikt gælder for de ordninger, som er fastlagt med hensyn til markedsføringen af andele af investeringsinstitutter i værtslandet. Ansvar, der relaterer sig til sådanne offentliggørelser, bør omfattes af national ret.

- (66) For at lette investeringsinstitutters adgang til andre medlemsstaters markeder bør investeringsinstituttet være forpligtet til kun at oversætte den centrale investorinformation til det eller et af de officielle sprog i investeringsinstituttets værtsland eller til et sprog, der er godkendt af værtslandets kompetente myndigheder. Den centrale investorinformation bør indeholde nærmere oplysninger om, på hvilke(t) sprog de andre obligatoriske dokumenter og supplerende oplysninger foreligger. Ansvar for udarbejdelsen af oversættelser bør ligge hos investeringsinstituttet, der bør tage stilling til, om det er nødvendigt med en simpel eller en autoriseret oversættelse.
- (67) For at lette adgangen til andre medlemsstaters markeder er det vigtigt, at der gives oplysning om anmeldelsesgebyrer.
- (68) Medlemsstaterne bør træffe de administrative og organisatoriske foranstaltninger, der er nødvendige for at muliggøre et samarbejde mellem de nationale myndigheder og andre medlemsstaters kompetente myndigheder, herunder i form af bilaterale og multilaterale aftaler mellem disse myndigheder, hvilket kan muliggøre frivillig delegation af opgaver.
- (69) Det er nødvendigt at styrke konvergensen i de kompetente myndigheders beføjelser for derved at sikre ensartet håndhævelse af dette direktiv i de forskellige medlemsstater. Et fælles minimumssæt af beføjelser, der er i overensstemmelse med de beføjelser, som de kompetente myndigheder tildeles ved anden fællesskabslovgivning om finansielle tjenesteydelser, bør sikre et effektivt tilsyn. Medlemsstaterne bør endvidere fastsætte sanktionsbestemmelser, som kan omfatte strafferetlige eller administrative sanktioner, samt administrative foranstaltninger, som finder anvendelse ved overtrædelser af dette direktiv. Medlemsstater bør ligeledes træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at disse sanktioner håndhæves.
- (70) Det er nødvendigt at udbygge bestemmelserne om udveksling af oplysninger mellem de nationale kompetente myndigheder og skærpe deres forpligtelse til at yde hinanden bistand og til at samarbejde.
- (71) Der bør af hensyn til den grænseoverskridende levering af tjenesteydelser fastsættes klare beføjelser for de respektive kompetente myndigheder for i overensstemmelse med gældende lovgivning at forhindre enhver form for huller eller overlappninger.
- (72) De bestemmelser i dette direktiv, der henviser til kompetente myndigheders effektive varetagelse af deres tilsynsopgaver, omfatter det tilsyn på et konsolideret grundlag, som skal føres med et investeringsinstitut eller selskab, der medvirker ved dets aktiviteter, når et sådant kræves i henhold til fællesskabsretten. I sådanne tilfælde skal de myndigheder, der anmodes om godkendelse, kunne identificere de myndigheder, der har kompetence til at føre tilsyn på et konsolideret grundlag med dette investeringsinstitut eller et selskab, der medvirker ved dets aktiviteter.
- (73) Princippet om hjemlandstilsyn forudsætter, at de kompetente myndigheder inddrager eller undlader at meddele godkendelse i de tilfælde, hvor det af sådanne forhold som driftsplanen, den geografiske placering eller den faktiske virksomhed, der udøves, klart fremgår, at et investeringsinstitut eller selskab, der medvirker ved dets aktiviteter, udelukkende har valgt den pågældende medlemsstats retssystem for at unddrage sig de strengere bestemmelser, der gælder i den medlemsstat, hvor det agter at udøve eller allerede udøver størstedelen af sin virksomhed.
- (74) Visse handlinger, såsom svig eller insider-handel, vil, selv når de vedrører andre virksomheder end investeringsinstitutter eller selskaber, der medvirker ved deres aktiviteter, kunne indvirke på det finansielle systems stabilitet og integritet.
- (75) Der bør tillades udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder og de myndigheder eller organer, der i kraft af deres funktion bidrager til at styrke det finansielle systems stabilitet. For at bevare oplysningernes fortrolige karakter bør modtagerne af sådanne udvekslinger dog være meget begrænset.
- (76) Det er nødvendigt at fastsætte, på hvilke betingelser udvekslingen af oplysninger kan tillades.
- (77) Når det er fastsat, at oplysninger kun kan videregives med de kompetente myndigheders udtrykkelige tilladelse, kan disse myndigheder i givet fald betinge deres samtykke af, at visse strenge krav overholdes.
- (78) Der bør endvidere tillades udveksling af oplysninger mellem, på den ene side, de kompetente myndigheder og, på den anden side, centralbankerne, organer med lignende opgaver i deres egenskab af pengepolitiske myndigheder eller i givet fald andre offentlige myndigheder, som fører tilsyn med betalingssystemer.
- (79) I dette direktiv bør der for myndigheder, der har til opgave at godkende og føre tilsyn med investeringsinstitutter og selskaber, der medvirker ved sådan godkendelse og tilsyn, indføres samme regler om tavshedspligt og samme muligheder for udveksling af oplysninger som dem, der gælder for myndigheder, der har til opgave at godkende og føre tilsyn med kreditinstitutter, investeringsselskaber og forsikringsselskaber.
- (80) Med henblik på at styrke tilsynet med investeringsinstitutter eller selskaber, der medvirker ved disses aktiviteter, og beskytte deres kunder bør revisorer i de i direktivet omhandlede tilfælde have pligt til straks at underrette myndighederne, hvis de under udførelsen af deres hverv får kendskab til forhold, som alvorligt vil kunne skade den finansielle situation eller den administrative og regnskabsmæssige organisation i et investeringsinstitut eller selskab, der medvirker ved dets aktiviteter.

- (81) I betragtning af det tilstræbte mål i dette direktiv bør medlemsstaterne fastsætte, at denne pligt gælder i alle tilfælde, hvor en revisor under udførelsen af sit hverv i en virksomhed, som har snævre forbindelser med et investeringsinstitut eller selskab, der medvirker ved dettes aktiviteter, konstaterer sådanne forhold.
- (82) Revisorernes pligt til under visse omstændigheder at meddele myndighederne oplysninger om visse forhold og beslutninger i et investeringsinstitut eller selskab, der medvirker ved dettes aktiviteter, som de har fået kendskab til under udførelsen af deres hverv i en virksomhed, der hverken er et investeringsinstitut eller et selskab, der medvirker ved et investeringsinstituts aktiviteter, ændrer i sig selv hverken arten af deres hverv i den pågældende virksomhed eller den måde, hvorpå de skal udøve deres hverv i virksomheden.
- (83) Dette direktiv bør ikke berøre nationale regler om beskatning, herunder ordninger, som medlemsstater kan indføre for at sikre overholdelse af disse regler på deres område.
- (84) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾.
- (85) Kommissionen bør navnlig tillægges beføjelse til at vedtage de følgende gennemførelsesforanstaltninger. For så vidt angår administrationselskaber bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage foranstaltninger, der har til formål at præcisere enkeltheder om organisatoriske krav, risikostyring, interessekonflikter og regler om god skik. For så vidt angår depositarer bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage foranstaltninger, der har til formål at præcisere depositarers forpligtelser i forbindelse med investeringsinstitutter, der administreres af et administrationselskab, som er etableret i en anden medlemsstat end investeringsinstituttets hjemland og oplysningerne i aftalen mellem depositaren og administrationselskabet. Disse gennemførelsesforanstaltninger bør fremme en ensartet gennemførelse af administrationselskabers og depositarers forpligtelser, men bør ikke være en forudsætning for gennemførelsen af administrationselskabernes ret til at udøve den virksomhed, de er blevet godkendt til i deres hjemland, i hele Fællesskabet ved at etablere filialer eller ved fri udveksling af tjenesteydelser, herunder administration af investeringsinstitutter i en anden medlemsstat.
- (86) For så vidt angår fusioner, bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage foranstaltninger, der har til formål at præcisere det nærmere indhold af de oplysninger, deltagerne skal modtage, den form oplysningerne skal have og den måde, hvorpå oplysningerne skal gives til deltagerne.
- (87) For så vidt angår master-feeder-strukturer, bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage foranstaltninger, der har til formål at præcisere indholdet af aftalen mellem master-instituttet og feeder-instituttet eller af de interne regler for god forretningsskik, indholdet af aftalen om informationsudveksling mellem enten deres depositarer eller revisorer, hvilke foranstaltninger der kan bidrage til at koordinere timingen af deres beregning og offentliggørelse af nettoværdien for at undgå markedstiming, konsekvenserne af master-instituttets fusion for feeder-instituttets godkendelse, hvilke uregelmæssigheder, der hidrører fra master-instituttet, der skal indberettes til feeder-instituttet, den måde, hvorpå deltagerne skal modtage oplysninger i tilfælde af en konvertering fra et investeringsinstitut til et feeder-institut, og den form, hvori oplysningerne skal gives, proceduren for værdiansættelse og revision ved overførsel af aktiver fra et feeder-institut til et master-institut samt den rolle, som feeder-instituttets depositar spiller i den forbindelse.
- (88) For så vidt angår bestemmelserne om oplysningspligt, bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage foranstaltninger, der har til formål at præcisere de specifikke betingelser, der skal være opfyldt, når prospektet udleveres på et andet varigt medium end i papirform eller via et websted, der ikke udgør et varigt medium, den centrale investorinformations nærmere og udtømmende indhold, form og præsentationsmåde, hvor der tages hensyn til de pågældende investeringsinstitutters forskelligartede karakter og sammensætning, og de særlige betingelser, der skal være opfyldt ved udlevering af central investorinformation på et andet varigt medium end i papirform eller via et websted, der ikke udgør et varigt medium.
- (89) For så vidt angår anmeldelse, bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage foranstaltninger, der har til formål at præcisere omfanget af de oplysninger om gældende lokale regler, som et værtslands kompetente myndigheder skal offentliggøre, og tekniske oplysninger om, hvordan et værtslands kompetente myndigheder får adgang til opbevarede og opdaterede dokumenter om et investeringsinstitut.
- (90) Kommissionen bør ligeledes tillægges beføjelse til herunder at tydeliggøre definitioner og afstemme den anvendte terminologi og omformulere definitioner i overensstemmelse med efterfølgende retsakter om investeringsinstitutter og beslægtede emner.
- (91) Da de foranstaltninger, der omhandles i betragtning 85-90, er generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

- (92) Målene for dette direktiv kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, idet de indebærer vedtagelse af regler med visse fællestræk, der skal anvendes på fællesskabsplan, og kan derfor på grund af disse reglers omfang og virkninger bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (93) Forpligtelsen til at gennemføre dette direktiv i national ret bør kun omfatte de bestemmelser, hvori der er foretaget indholdsmæssige ændringer i forhold til de direktiver, der omarbejdes. Forpligtelsen til at gennemføre de bestemmelser, der ikke er ændret, følger af de tidligere direktiver.
- (94) Dette direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag III, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret og anvendelse af direktiverne.
- (95) I overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning ⁽¹⁾ tilskyndes medlemsstaterne til, både i egen og Fællesskabets interesse, at udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem dette direktiv og gennemførelsesforanstaltningerne —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

⁽¹⁾ EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

INDHOLD

KAPITEL I	GENSTAND, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER	Artikel 1-4
KAPITEL II	GODKENDELSE AF ET INVESTERINGSINSTITUT	Artikel 5
KAPITEL III	FORPLIGTELSE MED HENSYN TIL ADMINISTRATIONSSELSKABER	
AFDELING 1	Betingelser for at påbegynde virksomhed	Artikel 6-8
AFDELING 2	Forbindelser med tredjelande	Artikel 9
AFDELING 3	Betingelser for udøvelse af virksomhed	Artikel 10-15
AFDELING 4	Fri etableringsret og fri udveksling af tjenesteydelser	Artikel 16-21
KAPITEL IV	FORPLIGTELSE MED HENSYN TIL DEPOSITAREN	Artikel 22-26
KAPITEL V	FORPLIGTELSE MED HENSYN TIL INVESTERINGSELSKABER	
AFDELING 1	Betingelser for at påbegynde virksomhed	Artikel 27-29
AFDELING 2	Betingelser for udøvelse af virksomhed	Artikel 30 og 31
AFDELING 3	Forpligtelser med hensyn til depositaren	Artikel 32-36
KAPITEL VI	FUSIONER AF INVESTERINGSINSTITUTTER	
AFDELING 1	Princip, tilladelse og godkendelse	Artikel 37-40
AFDELING 2	Tredjepartskontrol, information til deltagerne og andre rettigheder for deltagerne	Artikel 41-45
AFDELING 3	Omkostninger og ikrafttræden	Artikel 46-48
KAPITEL VII	FORPLIGTELSE MED HENSYN TIL INVESTERINGSINSTITUTTERS INVESTERINGSPOLITIK	Artikel 49-57
KAPITEL VIII	MASTER-FEEDER-STRUKTURER	
AFDELING 1	Anvendelsesområde og godkendelse	Artikel 58 og 59
AFDELING 2	Fælles bestemmelser for feeder- og master-institutter	Artikel 60
AFDELING 3	Depositarer og revisorer	Artikel 61 og 62
AFDELING 4	Obligatoriske oplysninger og markedsføringsmateriale fra feeder-instituttet	Artikel 63
AFDELING 5	Konvertering af eksisterende investeringsinstitutter til feeder-institutter og ændring af master-institutter	Artikel 64
AFDELING 6	Forpligtelser og kompetente myndigheder	Artikel 65-67
KAPITEL IX	FORPLIGTELSE MED HENSYN TIL OPLYSNINGER TIL INVESTORER	
AFDELING 1	Offentliggørelse af prospekt og periodiske beretninger	Artikel 68-75
AFDELING 2	Offentliggørelse af andre oplysninger	Artikel 76 og 77
AFDELING 3	Central investorinformation	Artikel 78-82

KAPITEL X	INVESTERINGSINSTITUTTERS ALMINDELIGE FORPLIGTELSE	Artikel 83-90
KAPITEL XI	SÆRLIGE BESTEMMELSER FOR INVESTERINGSINSTITUTTER, SOM MARKEDSFØRER DERES ANDELE I ANDRE MEDLEMSSTATER END DEM, HVOR DE ER ETABLERET	Artikel 91-96
KAPITEL XII	BESTEMMELSER VEDRØRENDE DE MYNDIGHEDER, SOM UDSTEDER TILLADELSER OG FØRER TILSYN	Artikel 97-110
KAPITEL XIII	DET EUROPÆISKE VÆRDIPAPIRUDVALG	Artikel 111 og 112
KAPITEL XIV	UNDTAGELSESBESTEMMELSER, OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER	
AFDELING 1	Undtagelsesbestemmelser	Artikel 113 og 114
AFDELING 2	Overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser	Artikel 115-119
BILAG I	Skema A og B	
BILAG II	Opgaver i forbindelse med kollektiv porteføljevaltning	
BILAG III		
Del A	Ophævet direktiv med ændringer	
Del B	Frister for gennemførelse i national ret og anvendelse	
BILAG IV	Sammenligningstabel	

KAPITEL I

GENSTAND, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

1. Dette direktiv finder anvendelse på institutter for kollektiv investering i værdipapirer (»investeringsinstitutter«), som er etableret på medlemsstaternes område.

2. Ved anvendelsen af dette direktiv og med forbehold af artikel 3 forstås ved investeringsinstitut et foretagende:

- der har som eneste formål at foretage kollektiv investering i værdipapirer eller i andre i artikel 50, stk. 1, nævnte likvide finansielle aktiver af kapital tilvejebragt ved henvendelse til offentligheden, og hvis virksomhed bygger på princippet om risikospredning, og
- hvis andele på forlangende af ihændehaberne tilbagekøbes eller indløses direkte eller indirekte for midler af disse institutters aktiver. Det forhold, at et investeringsinstitut træffer foranstaltninger med henblik på, at kursværdien for dets andele ikke afviger væsentligt fra nettoværdien, ligestilles med sådanne tilbagekøb eller indløsninger.

Medlemsstaterne kan tillade, at investeringsselskaber består af flere investeringsafdelinger.

3. De i stk. 2 nævnte institutter kan oprettes i henhold til aftale (investeringsfonde administreret af administrationsselskaber), som »trusts« (»unit trusts«) eller i henhold til vedtægter (investeringsselskaber).

I henhold til dette direktiv omfatter:

- udtrykket »investeringsfond« ligeledes begrebet »unit trust«
- udtrykket »andele« i investeringsinstitutter ligeledes aktier i investeringsinstitutter.

4. Dette direktiv omfatter ikke investeringsselskaber, hvis aktiver gennem datterselskaber hovedsagelig investeres i andre værdier end værdipapirer.

5. Medlemsstaterne forbyder investeringsinstitutter, der er omfattet af dette direktiv, at ændre status til investeringsinstitutter, som ikke er underlagt dette direktiv.

6. Med forbehold af bestemmelserne i fællesskabsretten om kapitalbevægelser og bestemmelserne i artikel 91 og 92 og artikel 108, stk. 1, andet afsnit, fastsætter en medlemsstat ikke andre bestemmelser på det område, der omfattes af direktivet, for investeringsinstitutter, der er etableret i en anden medlemsstat, eller for sådanne investeringsinstitutters andele, såfremt disse investeringsinstitutter markedsfører deres enheder på den pågældende medlemsstats område.

7. Med forbehold af dette kapitel kan medlemsstaterne for investeringsinstitutter, der er etableret på deres eget område, fastsætte strengere bestemmelser end dem, der er fastsat i dette direktiv, samt supplerende bestemmelser, såfremt sådanne bestemmelser finder almindelig anvendelse og ikke strider mod bestemmelserne i dette direktiv.

Artikel 2

1. I dette direktiv forstås ved:

- a) »depositar«: et foretagende, som har fået overdraget de opgaver, der er fastsat i artikel 22 og 32, og som er underlagt de øvrige bestemmelser i kapitel IV og kapitel V, afdeling 3
- b) »administrationsselskab«: et selskab, hvis almindelige virksomhed er administration af investeringsinstitutter i form af investeringsfonde eller investeringsselskaber (kollektiv porteføljeadministration for investeringsinstitutter)
- c) »et administrationsselskabs hjemland«: den medlemsstat, hvor administrationsselskabet har sit vedtægtsmæssige hjemsted
- d) »et administrationsselskabs værtsland«: en medlemsstat, som ikke er hjemlandet, og hvor administrationsselskabet har en filial eller præsterer tjenesteydelser
- e) »et investeringsinstituts hjemland«: den medlemsstat, hvor investeringsinstituttet har opnået godkendelse i henhold til artikel 5
- f) »et investeringsinstituts værtsland«: en medlemsstat, som ikke er investeringsinstituttets hjemland, hvor andelene i investeringsselskabet markedsføres
- g) »filial«: en afdeling, som retligt udgør en ikke-selvstændig del af et administrationsselskab, og som præsterer tjenesteydelser af den art, som administrationsselskabet er godkendt til
- h) »kompetente myndigheder«: de myndigheder, som de enkelte medlemsstater udpeger i henhold til artikel 97
- i) »snævre forbindelser«: en situation, hvor to eller flere fysiske eller juridiske personer er knyttet til hinanden enten gennem:
 - i) »kapitalinteresser«, hvorved forstås besiddelse af mindst 20 % af stemmerettighederne eller af kapitalen, enten direkte eller gennem kontrol, eller
 - ii) »kontrol«, hvorved forstås den forbindelse, der består mellem et »moderselskab« og et »datterselskab« som defineret i artikel 1 og 2 i Rådets syvende direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om konsoliderede regnskaber⁽¹⁾ og i alle de i artikel 1, stk. 1 og 2, i direktiv 83/349/EØF nævnte tilfælde, eller en forbindelse mellem en fysisk eller juridisk person og en virksomhed
- j) »kvalificeret deltagelse«: direkte eller indirekte besiddelse af mindst 10 % af kapitalen eller stemmerettighederne i et administrationsselskab eller en besiddelse, som giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på ledelsen af det administrationsselskab, hvori der besiddes en kapitalinteresse
- k) »startkapital«: kapital som omhandlet i artikel 57, litra a) og b), i direktiv 2006/48/EF
- l) »egenkapital«: egenkapital som omhandlet i afsnit V, kapitel 2, del 1, i direktiv 2006/48/EF
- m) »varigt medium«: en indretning, der sætter en investor i stand til at lagre oplysninger, som er sendt til denne investor personligt, så de er tilgængelige i en periode, som er afpasset efter oplysningernes formål, og som giver mulighed for uændret gengivelse af de lagrede oplysninger
- n) »værdipapirer«:
 - i) aktier og andre værdipapirer, der kan sidestilles med aktier (aktier)
 - ii) obligationer og andre former for standardiseret gæld (debt securities, obligationer)
 - iii) alle andre omsættelige værdipapirer, der giver ret til at erhverve sådanne værdipapirer ved tegning eller ombytning
- o) »pengemarkedsinstrumenter«: instrumenter, der normalt handles på pengemarkedet, er likvide og kan værdiansættes til enhver tid.
- p) »fusioner«:
 - i) en transaktion, hvorved et eller flere investeringsinstitutter eller investeringsafdelinger heraf (»det/de ophørende investeringsinstitut(ter)«) ved opløsning uden likvidation overdrager alle deres aktiver og passiver til et andet eksisterende investeringsinstitut eller en investeringsafdeling heraf (»det fortsættende investeringsinstitut«) til gengæld for, at deres deltagere tildeles andele i det fortsættende investeringsinstitut og eventuelt et kontant beløb, der ikke overstiger 10 % af nettoværdien af disse andele eller aktier
 - ii) en transaktion, hvorved to eller flere investeringsinstitutter eller investeringsafdelinger heraf (»det/de ophørende investeringsinstitut(ter)«) ved opløsning uden likvidation overdrager alle deres aktiver og passiver til et investeringsinstitut, som de danner, eller en investeringsafdeling heraf (»det fortsættende investeringsinstitut«) til gengæld for, at deres deltagere tildeles andele i det fortsættende investeringsinstitut og eventuelt et kontant beløb, der ikke overstiger 10 % af nettoværdien af disse andele
 - iii) en transaktion, hvorved et eller flere investeringsinstitutter eller investeringsafdelinger heraf (»det/de ophørende investeringsinstitut(ter)«, der forsætter med at eksistere, indtil passiverne er blevet indfriet, overdrager deres nettoaktiver til en anden investeringsafdeling i det samme investeringsinstitut, til et investeringsinstitut, som de opretter, eller et andet eksisterende investeringsinstitut eller en investeringsafdeling heraf (»det fortsættende investeringsinstitut«)

⁽¹⁾ EFT L 193 af 18.7.1983, s. 1.

- q) »grænseoverskridende fusion«:
- i) en fusion af investeringsinstitutter, hvoraf mindst to er etableret i forskellige medlemsstater, eller
 - ii) der er etableret i samme medlemsstat, til et nyt investeringsinstitut, der er etableret i en anden medlemsstat
- r) »national fusion«: en fusion af investeringsinstitutter, der er etableret i samme medlemsstat, hvor mindst et af de involverede investeringsinstitutter er blevet anmeldt i henhold til artikel 93.

2. Med henblik på stk. 1, litra b), omfatter et administrations-selskabs almindelige virksomhed de opgaver, der henvises til i bilag II.

3. Med henblik på stk. 1, litra g), betragtes flere afdelinger, som i en og samme medlemsstat oprettes af et administrations-selskab med hovedkontor i en anden medlemsstat, som én filial.

4. Med henblik på stk. 1, litra i), nr. ii), finder følgende anvendelse:

- a) et datterselskab af et datterselskab anses også for at være et datterselskab af det moderselskab, som står i spidsen for disse foretagender
- b) en situation, hvor to eller flere fysiske eller juridiske personer er varigt knyttet til den samme person gennem kontrol, betragtes ligeledes som en snæver forbindelse.

5. Med henblik på stk. 1, litra j), tages der hensyn til de stemmerettigheder, der er omhandlet i artikel 9 og 10 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked ⁽¹⁾.

6. Med henblik på stk. 1, litra l), finder artikel 13-16 i direktiv 2006/49/EF tilsvarende anvendelse.

7. Med henblik på stk. 1, litra n), omfatter værdipapirer ikke de teknikker og instrumenter, der er omhandlet i artikel 51.

Artikel 3

Følgende institutter anses ikke for omfattet af dette direktiv:

- a) lukkede institutter for kollektiv investering
- b) institutter for kollektiv investering, der tilvejebringer kapital uden at søge at tilbyde deres andele til offentligheden i Fællesskabet eller en del af dette

⁽¹⁾ EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38.

- c) institutter for kollektiv investering, hvis andele i henhold til fondsbestemmelserne eller investeringsselskabers vedtægter kun må sælges til offentligheden i tredjelande
- d) de kategorier af institutter for kollektiv investering, der er fastlagt i bestemmelserne i den medlemsstat, hvor sådanne institutter for kollektiv investering er etableret, og for hvilke reglerne i kapitel VII og artikel 83 på grund af institutternes investerings- og låneoptagelsespolitik er uhensigtsmæssige.

Artikel 4

Ved anvendelsen af dette direktiv betragtes et investeringsinstitut som værende etableret i sit hjemland.

KAPITEL II

GODKENDELSE AF ET INVESTERINGSINSTITUT

Artikel 5

1. Et investeringsinstitut skal for at kunne udøve sin virksomhed være godkendt i overensstemmelse med dette direktiv.

En sådan godkendelse har gyldighed i samtlige medlemsstater.

2. En investeringsfonds godkendelse er betinget af, at de kompetente myndigheder i dens hjemland har godkendt administrations-selskabets ansøgning om at administrere denne investeringsfond, fondsbestemmelserne samt valget af depositar. Et investeringsselskabs godkendelse er betinget af, at de kompetente myndigheder i dets hjemland har godkendt dets vedtægter og valget af depositar og, hvor dette er relevant, det udpegede administrations-selskabs ansøgning om at administrere dette investeringsselskab.

3. Uden at det berører stk. 2, skal de kompetente myndigheder i investeringsinstitutets hjemland tage stilling til administrations-selskabets ansøgning om at administrere investeringsinstitutet i henhold til artikel 20, hvis et investeringsinstitut ikke er oprettet i administrations-selskabets hjemland. Det skal ikke være en betingelse for godkendelse, at investeringsinstitutet administreres af et administrations-selskab, der har sit vedtægtsmæssige hjemsted i investeringsinstitutets hjemland, eller at administrations-selskabet udfører eller delegerer visse aktiviteter i investeringsinstitutets hjemland.

4. De kompetente myndigheder i investeringsinstitutets hjemland skal ikke godkende et investeringsinstitut, hvis:

- a) de konstaterer, at investeringsselskabet ikke opfylder betingelserne i kapitel V, eller
- b) administrations-selskabet ikke er godkendt til at administrere investeringsinstitutter i sit hjemland.

Uden at det berører artikel 29, stk. 2, skal administrationsselskabet eller, hvor dette er relevant, investerings-selskabet inden to måneder efter indgivelsen af fyldestgørende ansøgning have meddelelse om, hvorvidt der meddeles godkendelse af investeringsinstituttet.

De kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland godkender ikke et investeringsinstitut, hvis medlemmerne af depositarens ledelse ikke har et tilstrækkeligt godt omdømme eller ikke har fyldestgørende erfaring også i forbindelse med den type investeringsinstitutter, der skal administreres. Med henblik herpå meddeles de kompetente myndigheder straks navnene på medlemmerne af depositarens ledelse såvel som enhver udskiftning inden for ledelsen.

Ved medlemmer af ledelsen forstås de personer, som i medfør af lov eller vedtægter repræsenterer depositaren, eller som rent faktisk fastsætter retningslinjerne for depositarens virksomhed.

5. De kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland undlader at give godkendelse, hvis investeringsinstituttet retligt (f.eks. gennem fondsbestemmelserne eller vedtægterne) er forhindret i at markedsføre sine andele i instituttets hjemland.

6. Enhver udskiftning af administrationsselskab eller af depositar såvel som enhver ændring af fondsbestemmelserne eller af vedtægterne for et investerings-selskab skal godkendes af de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland.

7. Medlemsstaterne sikrer, at tilstrækkelige oplysninger om de love, bestemmelser og administrative bestemmelser i forbindelse med gennemførelsen af dette direktiv, som vedrører investeringsinstituttets oprettelse og drift, er lettilgængelige fra andre steder eller via elektroniske midler. Medlemsstaterne sikrer, at sådanne oplysninger mindst er til rådighed på et sprog, der er gængs i internationale finans-kredse, leveres på en klar og utvetydig måde og er ajourførte.

KAPITEL III

FORPLIGTELSE MED HENSYN TIL ADMINISTRATIONSSKABER

AFDELING 1

Betingelser for at påbegynde virksomhed

Artikel 6

1. Et administrationsselskab må først påbegynde sin virksomhed, når det er godkendt af de kompetente myndigheder i administrationsselskabets hjemland. En godkendelse, der gives et administrationsselskab i overensstemmelse med dette direktiv, har gyldighed i samtlige medlemsstater.

2. Administrationsselskabets virksomhed indskrænker sig til administration af investeringsinstitutter, der er godkendt i henhold til dette direktiv, bortset fra yderligere administration af andre kollektive investeringsforetagender, der ikke er omfattet af nærværende direktiv, og for hvilke administrationsselskabet er underlagt tilsyn, men hvis andele ikke kan markedsføres i andre medlemsstater i medfør af direktivet.

Administration af investeringsinstitutter omfatter de i bilag II anførte opgaver.

3. Uanset stk. 2 kan medlemsstaterne tillade, at administrations-selskaber ud over administrationen af investeringsinstitutter præsterer følgende tjenesteydelser:

- a) administration af investeringsporteføljer, herunder pensionsfondes porteføljer, med en skønsbeføjelse fastlagt i de mandater, som investorerne har givet på individuelt grundlag, hvis disse porteføljer omfatter et eller flere af de instrumenter, der er anført i afdeling C i bilag I til direktiv 2004/39/EF, og
- b) som accessoriske tjenesteydelser:
 - i) investeringsrådgivning om et eller flere af instrumenterne i afdeling C i bilag I til direktiv 2004/39/EF
 - ii) opbevaring og forvaltning af andele i institutter for kollektiv investering.

Administrationsselskaber skal ikke godkendes i henhold til dette direktiv til udelukkende at præstere de tjenesteydelser, der henvises til i dette stykke, eller til at præstere accessoriske tjenesteydelser uden at være godkendt til de tjenesteydelser, der er omhandlet i første afsnit, litra a).

4. Artikel 2, stk. 2, og artikel 12, 13 og 19 i direktiv 2004/39/EF finder anvendelse på administrationsselskabers præstation af de tjenesteydelser, der er omhandlet i stk. 3.

Artikel 7

1. Med forbehold af andre generelle betingelser i de nationale lovgivninger må de kompetente myndigheder ikke godkende et administrationsselskab, medmindre følgende betingelser er opfyldt:

- a) administrationsselskabet har en startkapital på mindst 125 000 EUR, idet der tages hensyn til følgende:
 - i) hvis værdien af administrationsselskabets porteføljer overstiger 250 000 000 EUR, er administrationsselskabet forpligtet til at besidde yderligere egenkapital, der er på 0,02 % af den del af værdien af administrationsselskabets porteføljer, der overstiger 250 000 000 EUR, men den foreskrevne startkapital og det yderligere beløb må imidlertid ikke overstige 10 000 000 EUR
 - ii) følgende porteføljer anses i dette stykke for at udgøre administrationsselskabets porteføljer:
 - investeringsfonde, der administreres af administrationsselskabet, herunder porteføljer, det har delegeret til tredjemand at forvalte, men ikke porteføljer, for hvilke det selv har fået tildelegeret forvaltningsansvaret

- investeringselskaber, for hvilke administrationselskabet er udpeget som administrationselskab
 - andre institutter for kollektiv investering, der administreres af administrationselskabet, herunder porteføljer, det har delegeret til tredjemand at forvalte, men ikke porteføljer, for hvilke det selv har fået tildelegeret forvaltningsansvaret
- iii) uanset det beløb, der følger af disse krav, må administrationselskabets egenkapital på intet tidspunkt være mindre end det beløb, der er fastsat i artikel 21 i direktiv 2006/49/EF
- b) de personer, der faktisk leder administrationselskabets forretninger, har et tilstrækkeligt godt omdømme og fyldestgørende erfaring også i forbindelse med den type investeringsinstitutter, der administreres af administrationselskabet, navnene på disse personer såvel som enhver udskiftning af dem anmeldes straks til de kompetente myndigheder og administrationselskabets forretningspolitik fastlægges af mindst to personer, der opfylder disse betingelser
- c) ansøgningen om godkendelse ledsages af en aktivitetsplan, hvori bl.a. administrationselskabets organisatoriske struktur angives, og
- d) administrationselskabets hovedkontor og vedtægtsmæssige hjemsted findes i samme medlemsstat.

Med henblik på første afsnit, litra a), kan medlemsstaterne give administrationselskaber tilladelse til ikke at besidde op til 50 % af den yderligere egenkapital, der er nævnt i litra a), nr. i), hvis de har modtaget en garanti af tilsvarende størrelse fra et kreditinstitut eller et forsikringselskab; kreditinstitutterne eller forsikringselskaberne skal have deres vedtægtsmæssige hjemsted i en medlemsstat eller et tredjeland, forudsat at det er underkastet tilsynsregler, der af de kompetente myndigheder betragtes som svarende til reglerne i fællesskabslovgivningen.

2. Foreligger der snævre forbindelser mellem et administrationselskab og andre fysiske eller juridiske personer, giver de kompetente myndigheder kun deres godkendelse, hvis disse snævre forbindelser ikke hæmmer dem i varetagelsen af deres tilsynsopgaver.

De kompetente myndigheder afslår ligeledes at give godkendelse, hvis de hæmmes i varetagelsen af deres tilsynsopgaver på grund af love eller administrative bestemmelser i et tredjeland, der gælder for en eller flere fysiske eller juridiske personer, som administrationselskabet har snævre forbindelser med, eller på grund af problemer i forbindelse med håndhævelsen heraf.

De kompetente myndigheder kræver, at administrationselskaberne giver dem de oplysninger, de har brug for, for at myndighederne til enhver tid kan sikre sig, at de i dette stykke omhandlede betingelser stadig er opfyldt.

3. De kompetente myndigheder underretter ansøgeren inden seks måneder efter indgivelsen af en fyldestgørende ansøgning om, hvorvidt der kan meddeles godkendelse. Hvis godkendelse nægtes, skal dette begrundes.

4. Når godkendelse er givet, kan administrationselskabet straks påbegynde sin virksomhed.

5. De kompetente myndigheder kan kun inddrage godkendelsen af et administrationselskab, der omfattes af dette direktiv, hvis selskabet

- a) ikke gør brug af godkendelsen inden for en frist på 12 måneder, eller det udtrykkeligt giver afkald herpå eller ikke har udøvet den virksomhed, der er omfattet af dette direktiv, i en periode på over seks måneder, medmindre der i den pågældende medlemsstat findes bestemmelse om, at godkendelse bortfalder i sådanne tilfælde
- b) har opnået godkendelse ved brug af urigtige erklæringer eller på anden ulovlig vis
- c) ikke længere opfylder de betingelser, hvorunder godkendelsen blev givet
- d) ikke længere overholder bestemmelserne i direktiv 2006/49/EF, hvis godkendelsen også omfatter skønsmessig porteføljeforvaltning som anført i artikel 6, stk. 3, første afsnit, litra a), i dette direktiv
- e) har gjort sig skyldig i alvorlige eller systematiske overtrædelser af de regler, der er fastsat i medfør af dette direktiv, eller
- f) falder ind under et af de andre tilfælde, som medfører, at godkendelsen inddrages i henhold til national lovgivning.

Artikel 8

1. De kompetente myndigheder giver ikke et administrationselskab godkendelse til at påbegynde virksomhed som administrationselskab, før de har fået meddelelse om navnene på alle aktionærer eller selskabsdeltagere, det være sig fysiske eller juridiske personer, der direkte eller indirekte er kvalificerede deltagere, og om størrelsen af deres kapitalandel.

Hvis de kompetente myndigheder under hensyn til nødvendigheden af at sikre en sund og forsigtig forvaltning af administrationselskabet ikke er overbevist om de i første afsnit nævnte aktionærers eller selskabsdeltageres egnethed, afslår de at give godkendelse.

2. Medlemsstaterne må ikke over for filialer af administrationselskaber med vedtægtsmæssigt hjemsted uden for Fællesskabet — når disse påbegynder eller allerede udøver virksomhed — anvende bestemmelser, der medfører en gunstigere behandling end den, som gives filialer af administrationselskaber med vedtægtsmæssigt hjemsted i en medlemsstat.

3. Der skal finde forudgående konsultation sted med de kompetente myndigheder i en anden medlemsstat med hensyn til godkendelse af et administrationselskab, der

- a) er datterselskab af et andet administrationselskab, et investeringselskab, et kreditinstitut eller et forsikringselskab, der er godkendt i en anden medlemsstat

- b) er datterselskab af et moderselskab for et andet administrationselskab, et investeringsselskab, et kreditinstitut eller et forsikringsselskab, der er godkendt i en anden medlemsstat, eller
- c) et selskab, der kontrolleres af de samme fysiske eller juridiske personer, som kontrollerer et andet administrationselskab, et investeringsselskab, et kreditinstitut eller et forsikringsselskab, der er godkendt i en anden medlemsstat.

AFDELING 2

Forbindelser med tredjelande

Artikel 9

1. Forbindelserne med tredjelande reguleres i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i artikel 15 i direktiv 2004/39/EF.

Ved anvendelsen af nærværende direktiv forstås udtrykkene »investeringsselskab« og »investeringsselskaber« i artikel 15 i direktiv 2004/39/EF som henholdsvis »administrationsselskab« og »administrationsselskaber«. Udtrykket »ydelse af investeringsservice« omhandlet i artikel 15, stk. 1, i direktiv 2004/39/EF forstås som »levering af tjenesteydelser«.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om alle generelle vanskeligheder, som investeringsinstitutter møder i forbindelse med markedsføringen af deres andele i et tredjeland.

AFDELING 3

Betingelser for udøvelse af virksomhed

Artikel 10

1. De kompetente myndigheder i administrationsselskabets hjemland kræver, at administrationsselskaber, som de har godkendt, til stadighed opfylder de i artikel 6 og artikel 7, stk. 1 og 2, nævnte betingelser.

Et administrationsselskabs egenkapital skal ikke falde til under det niveau, der er nævnt i artikel 7, stk. 1, litra a). Hvis dette alligevel sker, kan de kompetente myndigheder, hvis omstændighederne gør det berettiget, indrømme sådanne selskaber en begrænset periode, hvori de kan afhjælpe situationen eller ophøre med deres virksomhed.

2. Ansvar for tilsyn med et administrationsselskab påhviler de kompetente myndigheder i administrationsselskabets hjemland, uanset om administrationsselskabet etablerer en filial eller udfører tjenesteydelser eller ej i en anden medlemsstat, uden at dette berører de bestemmelser i dette direktiv, der pålægger de kompetente myndigheder i administrationsselskabets værtsland et ansvar.

Artikel 11

1. Kvalificeret deltagelse i administrationselskaber er underlagt bestemmelserne i artikel 10, 10a og 10b i direktiv 2004/39/EF.

2. Ved anvendelsen af nærværende direktiv forstås udtrykkene »investeringsselskab« og »investeringsselskaber« omhandlet i artikel 10 i direktiv 2004/39/EF som henholdsvis »administrationsselskab« og »administrationsselskaber«.

Artikel 12

1. Hvert medlemsstat udarbejder tilsynsregler for administration af investeringsinstitutter, der er godkendt i henhold til dette direktiv, som til enhver tid skal efterleves af administrationsselskaber, der er godkendt i den pågældende medlemsstat.

De kompetente myndigheder i administrationsselskabets hjemland kræver således også under hensyntagen til karakteren af de investeringsinstitutter, der administreres af et administrationsselskab, navnlig at selskabet:

- a) har en sund administrativ og regnskabsmæssig praksis, kontrol- og sikringsforanstaltninger på edb-området samt fyldestgørende interne kontrolprocedurer, herunder navnlig regler for de ansattes personlige transaktioner eller for besiddelse eller administration af investeringer i finansielle instrumenter med henblik på investering for egen regning, og som mindst sikrer, at enhver transaktion, der implicerer investeringsinstituttet, kan rekonstrueres med hensyn til oprindelse, implicerede parter, art samt tid og sted for gennemførelsen, og at aktiver i investeringsinstitutter, der administreres af administrationsselskaber, investeres i overensstemmelse med fondsbestemmelserne eller vedtægterne og gældende ret
- b) er struktureret og organiseret med henblik på at minimere risikoen for, at investeringsinstitutternes eller kundernes interesser skades på grund af interessekonflikter mellem selskabet og dets kunder, mellem to af dets kunder, mellem en af dets kunder og et investeringsinstitut eller mellem to investeringsinstitutter.
2. Administrationsselskaber, hvis godkendelse også omfatter den i artikel 6, stk. 3, første afsnit, litra a), omhandlede skønsmæssige porteføljevaltning, skal:
- a) ikke være tilladt at investere hele investors portefølje eller en del heraf i andele i institutter for kollektiv investering, som de administrerer, medmindre kunden generelt accepterer dette på forhånd
- b) for så vidt angår de tjenesteydelser, der er omhandlet i artikel 6, stk. 3, være underlagt bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/9/EF af 3. marts 1997 om investorgarantiordninger ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT L 84 af 26.3.1997, s. 22.

3. Uden at det berører artikel 116 vedtager Kommissionen inden den 1. juli 2010 gennemførelsesforanstaltninger, der fastlægger procedurer og ordninger nævnt i stk. 1, andet afsnit, litra a), og strukturer og organisatoriske krav for at minimere interessekonflikter nævnt i stk. 1, andet afsnit, litra b).

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 112, stk. 2.

Artikel 13

1. Hvis lovgivningen i administrationsselskabets hjemland tillader, at administrationsselskaber — med henblik på at udøve selskabernes virksomhed mere effektivt — delegerer til tredjemand på deres vegne at udøve en eller flere af sine egne opgaver, skal alle følgende betingelser være opfyldt:

- a) administrationsselskabet underretter de kompetente myndigheder i hjemlandet på en passende måde, de kompetente myndigheder i administrationsselskabets hjemland videregiver straks oplysningerne til de kompetente myndigheder i investeringsinstitutets hjemland
- b) mandatet må ikke hindre et effektivt tilsyn med administrationsselskabet, og må navnlig ikke forhindre administrationsselskabet i at virke, eller investeringsinstituttet i at blive administreret, i investorernes interesse
- c) når delegationen vedrører investeringsforvaltningen, må den kun delegeres til selskaber, som er godkendt eller registreret med henblik på forvaltning af aktiver og underlagt tilsyn; delegationen skal være i overensstemmelse med investeringsfordelingskriterier, der med jævne mellemrum fastlægges af administrationsselskaberne
- d) når mandatet vedrører investeringsforvaltningen og delegeres til et foretagende i et tredjeland, skal der sikres samarbejde mellem de involverede tilsynsmyndigheder
- e) der skal ikke for så vidt angår kerneopgaven investeringsforvaltning gives mandat til depositaren eller til andre foretagender, hvis interesser kan være i strid med administrationsselskabets eller deltagerens interesser
- f) der skal gælde foranstaltninger, der giver de personer, der leder administrationsselskabets virksomhed, mulighed for på et hvilket som helst tidspunkt reelt at overvåge den virksomhed, der udøves af det foretagende, mandatet er givet til
- g) mandatet skal ikke hindre personer, der leder administrationsselskabets virksomhed, i på et hvilket som helst tidspunkt at give yderligere instrukser til det foretagende, som opgaver er uddelegeret til, eller at trække mandatet tilbage med øjeblikkelig virkning, hvis det er i investorernes interesse

- h) under hensyntagen til karakteren af de opgaver, der skal delegeres, skal det foretagende, som opgaver uddelegeres til, være kvalificeret til og i stand til at varetage de pågældende opgaver
- i) i investeringsinstitutternes prospekter opføres de opgaver, som administrationsselskabet har fået lov til at delegerer i overensstemmelse med denne artikel.

2. Administrationsselskabets eller depositarens forpligtelser berøres under ingen omstændigheder af, at administrationsselskabet har delegeret opgaver til tredjemand. Administrationsselskabet må ikke delegerer så mange af sine opgaver, at det blot fungerer som et tomt selskab.

Artikel 14

1. Hver medlemsstat fastlægger regler for god forretningsskik, som administrationsselskaber, der er godkendt i den pågældende medlemsstat, til enhver tid skal overholde. Sådanne regler sikrer som minimum, at principperne i dette stykke gennemføres. Disse principper sikrer, at et administrationsselskab:

- a) handler ærligt og retfærdigt ved at udøve sin forretningsvirksomhed således, at det bedst muligt varetager interesserne for de investeringsinstitutter, det administrerer, og således at markedets integritet sikres
- b) handler med passende dygtighed, omhu og hurtighed, således at det bedst muligt varetager interesserne for de investeringsinstitutter, det administrerer, og således at markedets integritet sikres
- c) råder over og effektivt anvender de ressourcer og procedurer, som er nødvendige for en tilfredsstillende udøvelse af sin virksomhed
- d) forsøger at undgå interessekonflikter og, hvis de ikke kan undgås, sikrer, at de investeringsinstitutter, det administrerer, behandles retfærdigt, og
- e) overholder alle de lovgivningsmæssige krav, der gælder for udøvelsen af dets virksomhed, således at det bedst muligt fremmer investorernes interesser og markedets integritet.

2. Uden at det berører artikel 116 vedtager Kommissionen inden den 1. juli 2010 gennemførelsesforanstaltninger med henblik på at sikre, at administrationsselskabet udfører de opgaver, der er fastsat i stk. 1, navnlig at:

- a) fastsætte passende kriterier for at handle ærligt og rimeligt og med behørig færdigheder og behørig omhu i investeringsinstitutets bedste interesser
- b) fastsætte de principper, der er nødvendige for at sikre, at administrationsselskaber effektivt anvender de ressourcer og procedurer, som er nødvendige for en tilfredsstillende udøvelse af deres virksomhed, og

- c) definere de trin, som administrationsselskaber med rimelighed kan forventes at tage for at identificere, forebygge, håndtere eller afløre interessekonflikter samt at fastsætte passende kriterier for at bestemme typerne af interessekonflikter, hvis eksistens kan skade investeringsinstituttets interesser.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 112, stk. 2.

Artikel 15

Administrationsselskaber eller, hvor det er relevant, investerings-selskaber træffer foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 92 og indfører passende procedurer og ordninger for at sikre, at de behørigt behandler investorklager, og at der ikke er nogen begrænsninger for, at investorer kan udøve deres rettigheder i tilfælde af, at administrationsselskabet er godkendt i en anden medlemsstat end investeringsinstituttets hjemland. Disse foranstaltninger skal sætte investorerne i stand til at indgive klager på det eller et af de officielle sprog i deres medlemsstat.

Administrationsselskaber indfører ligeledes passende procedurer og ordninger for at gøre oplysninger tilgængelige på anmodning fra offentligheden eller kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland.

AFDELING 4

Fri etableringsret og fri udveksling af tjenesteydelser

Artikel 16

1. Medlemsstaterne sikrer, at et administrationsselskab, som dets hjemland har godkendt, må udøve den virksomhed, som det er godkendt til på deres område, enten ved etablering af en filial eller ved fri udveksling af tjenesteydelser.

Hvis et administrationsselskab således godkendt uden at etablere en filial kun tilbyder at markedsføre andele i det investeringsinstitut, som det administrerer, som foreskrevet i bilag II i en anden medlemsstat end investeringsinstituttets hjemland uden at foreslå at udføre andre aktiviteter eller tjenester, er denne markedsføring kun omfattet af kravene i kapitel XI.

2. Medlemsstaterne må ikke gøre etablering af en filial eller fri udveksling af tjenesteydelser betinget af krav om godkendelse eller krav om tilvejebringelse af kapitalindskud eller andre foranstaltninger med tilsvarende virkning.

3. I henhold til de i denne artikel fastsatte betingelser skal et investeringsinstitut frit kunne udpege, eller blive administreret af, et administrationsselskab, der er godkendt i en anden medlemsstat end investeringsinstituttets hjemland i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i dette direktiv, forudsat at dette administrationsselskab opfylder bestemmelserne i:

- a) artikel 17 eller 18, og
- b) artikel 19 og 20.

Artikel 17

1. Foruden at opfylde de i artikel 6 og 7 nævnte betingelser, giver et administrationsselskab, der ønsker at etablere en filial på en anden medlemsstats område til at udøve den virksomhed, som det er blevet godkendt til, meddelelse herom til hjemlandets kompetente myndigheder.

2. Medlemsstaterne kræver, at et administrationsselskab, som ønsker at etablere en filial i en anden medlemsstat, indgiver følgende oplysninger og dokumenter sammen med den i stk. 1 nævnte meddelelse:

- a) navnet på den medlemsstat, hvor administrationsselskabet har til hensigt at etablere en filial
- b) en forretningsplan over opgaverne og tjenesteydelserne i henhold til artikel 6, stk. 2 og 3, samt filialens organisatoriske struktur, som indeholder en beskrivelse af risikostyringsprocessen, som er indført af administrationsselskabet. Den skal også indeholde en beskrivelse af de procedurer og foranstaltninger, der er truffet i overensstemmelse med artikel 15
- c) en adresse i administrationsselskabets værtsland, hvorfra der kan rekvireres dokumenter, og
- d) navnene på filialens direktører.

3. Medmindre de kompetente myndigheder i administrationsselskabets hjemland har grund til at betvivle, at det pågældende administrationsselskabs administrative strukturer og finansielle situation er sunde under hensyn til den påtænkte virksomhed, videresender de de i stk. 2 nævnte oplysninger senest to måneder efter modtagelsen af disse til de kompetente myndigheder i administrationsselskabets værtsland, og de underretter det berørte administrationsselskab herom. De indsender ligeledes nærmere oplysninger om enhver garantiordning, der har til formål at beskytte investorer.

Hvis de kompetente myndigheder i administrationsselskabets hjemland nægter at videresende de i stk. 2 nævnte oplysninger til de kompetente myndigheder i administrationsselskabets værtsland, skal de begrunde et sådant afslag over for det berørte administrationsselskab senest to måneder efter modtagelsen af samtlige oplysninger. Et sådant afslag eller ethvert manglende svar kan prøves ved domstolene i administrationsselskabets hjemland.

Hvis et administrationsselskab ønsker at udøve aktiviteten kollektiv porteføljevaltning, som nævnt i bilag II, skal de kompetente myndigheder i administrationsselskabets hjemland vedlægge dokumentationen, der sendes til de kompetente myndigheder i administrationsselskabets værtsland, en bekræftelse af, at administrationsselskabet er godkendt i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv samt en beskrivelse af omfanget af administrationsselskabets godkendelse og nærmere oplysninger om begrænsninger i de typer investeringsinstitutter, som administrationsselskabet er godkendt til at administrere.

4. Et administrationsselskab, der udøver aktiviteter gennem en filial på værtslandets område, skal overholde de regler, som administrationsselskabets værtsland har udarbejdet i henhold til artikel 14.

5. De kompetente myndigheder i administrationsselskabets værtsland er ansvarlige for at overvåge overholdelsen af stk. 4.

6. Før en filial af et administrationsselskab påbegynder sin virksomhed, forbereder de kompetente myndigheder i administrationsselskabets værtsland senest to måneder efter modtagelsen af de i stk. 2 nævnte oplysninger tilsynet med administrationsselskabets overholdelse af de regler, som de har ansvaret for.

7. Så snart meddelelsen fra de kompetente myndigheder i administrationsselskabets værtsland foreligger, eller ved udløbet af den i stk. 6 nævnte frist, hvis disse myndigheder ikke fremsætter nogen udtalelse, kan filialen etableres og påbegynde sin virksomhed.

8. I tilfælde af ændring af et forhold, der er givet meddelelse om efter stk. 2, litra b), c) eller d), underretter administrationsselskabet skriftligt hjemlandets og værtslandets kompetente myndigheder herom, mindst en måned før den foretages, således at de kompetente myndigheder i administrationsselskabets hjemland og værtsland kan nå at udtale sig om denne ændring i henhold til henholdsvis stk. 3 og 6.

9. I tilfælde af ændring af et forhold, der er givet meddelelse om efter stk. 3, første afsnit, underretter de kompetente myndigheder i administrationsselskabets hjemland de kompetente myndigheder i administrationsselskabets værtsland herom.

De kompetente myndigheder i administrationsselskabets hjemland opdaterer de oplysninger, der findes i den bekræftelse, der er nævnt i stk. 3, tredje afsnit, og underretter de kompetente myndigheder i administrationsselskabets værtsland, når der sker en ændring i omfanget af administrationsselskabets godkendelse eller i de nærmere oplysninger om begrænsninger vedrørende typerne af investeringsinstitutter, som administrationsselskabet er godkendt til at administrere.

Artikel 18

1. Et administrationsselskab, der for første gang ønsker at udøve den virksomhed, som det er godkendt til på en anden medlemsstats område i henhold til reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser, meddeler de kompetente myndigheder i administrationsselskabets hjemland:

- navnet på den medlemsstat, hvor selskabet har til hensigt at udøve virksomhed, og
- en forretningsplan over de påtænkte opgaver og tjenesteydelser, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2 og 3, som indeholder en beskrivelse af risikostyringsprocessen, som er indført af administrationsselskabet. Den skal også indeholde en beskrivelse af de procedurer og foranstaltninger, der er truffet i overensstemmelse med artikel 15.

2. De kompetente myndigheder i administrationsselskabets hjemland fremsender senest en måned efter modtagelsen af den i stk. 1 nævnte meddelelse denne til de kompetente myndigheder i administrationsselskabets værtsland.

De kompetente myndigheder i administrationsselskabets hjemland fremsender ligeledes nærmere oplysninger om relevante garantiordninger, der har til formål at beskytte investorer.

Hvis et administrationsselskab ønsker at udøve aktiviteten kollektiv porteføljeforvaltning, som nævnt i bilag II, skal de kompetente myndigheder i administrationsselskabets hjemland vedlægge dokumentationen, der sendes til de kompetente myndigheder i administrationsselskabets værtsland, en bekræftelse af, at administrationsselskabet er godkendt i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv, samt en beskrivelse af omfanget af administrationsselskabets godkendelse og nærmere oplysninger om begrænsninger i de typer investeringsinstitutter, som administrationsselskabet er godkendt til at administrere.

Uanset artikel 20 og 93 kan administrationsselskabet herefter påbegynde sin virksomhed i administrationsselskabets værtsland.

3. Et administrationsselskab, der udøver aktiviteter i henhold til princippet om fri udveksling af tjenesteydelser, skal overholde de regler, der er udfærdiget af administrationsselskabets hjemland i overensstemmelse med artikel 14.

4. Hvis indholdet af de oplysninger, der er meddelt i henhold til stk. 1, litra b), ændres, underretter administrationsselskabet skriftligt hjemlandets og værtslandets kompetente myndigheder herom, inden ændringen foretages. De kompetente myndigheder i administrationsselskabets hjemland opdaterer de oplysninger, der findes i den bekræftelse, der er nævnt i stk. 2, og underretter de kompetente myndigheder i administrationsselskabets værtsland, når der sker en ændring i omfanget af administrationsselskabets godkendelse eller i de nærmere oplysninger om begrænsninger vedrørende typerne af investeringsinstitutter, som administrationsselskabet er godkendt til at administrere.

Artikel 19

1. Et administrationsselskab, som udøver aktiviteten kollektiv porteføljeforvaltning på tværs af grænser ved oprettelse af en filial eller som led i den fri udveksling af tjenesteydelser, skal overholde de regler i administrationsselskabets hjemland, som vedrører administrationsselskabets organisering, herunder delegeringsordninger, risikostyringsprocedurer, tilsynsregler og tilsyn, procedurer nævnt i artikel 12 og administrationsselskabets rapporteringskrav. Disse regler skal ikke være strengere, end de der gælder for administrationsselskaber, som udelukkende udøver deres virksomhed i deres hjemland.

2. De kompetente myndigheder i administrationsselskabets hjemland har ansvaret for at overvåge overholdelsen af stk. 1.

3. Et administrationselskab, der udøver aktiviteten kollektiv porteføljeforvaltning på tværs af grænser ved etablering af en filial eller i henhold til den fri udveksling af tjenesteydelser, skal overholde de regler i investeringsinstitutets hjemland, som vedrører investeringsinstitutets oprettelse og drift, navnlig de regler, der gælder for:

- a) etablering og godkendelse af investeringsinstituttet
- b) udstedelse og indløsning af andele og aktier
- c) investeringspolitikker og -grænser, herunder beregningen af samlet risikoudsættelse og løftestangseffekt
- d) begrænsninger vedrørende låntagning, långivning og handel uden dækning
- e) værdiansættelse af aktiver og investeringsinstitutets regnskabsføring
- f) beregning af udstedelses- eller indløsningskursen, og fejl i beregningen af nettoværdien og relevante investorgarantiordninger
- g) udlodning eller geninvestering af udbytte
- h) investeringsinstitutets indberetnings- og offentliggørelseskrav, herunder prospektet, central investorinformation og periodiske beretninger
- i) ordninger for markedsføring
- j) forhold til deltagere
- k) fusion og omstrukturering af investeringsinstituttet
- l) investeringsinstitutets opløsning og likvidation
- m) eventuelt deltagerregisterets indhold og form
- n) godkendelses- og tilsynsgebyrer for investeringsinstituttet, og
- o) udøvelse af deltagernes stemmeret og andre deltageres rettigheder med hensyn til litra a)-m).

4. Administrationselskabet overholder de forpligtelser, der er fastsat i fondsbestemmelserne eller i vedtægterne, og de forpligtelser, der er fastsat i prospektet, som skal være i overensstemmelse med gældende lov som nævnt i stk. 1 og 3.

5. De kompetente myndigheder i investeringsinstitutets hjemland har ansvaret for at føre tilsyn med, at stk. 3 og 4 overholdes.

6. Administrationselskabet træffer beslutning om og er ansvarlig for vedtagelsen og gennemførelsen af de ordninger og organisatoriske beslutninger, der er nødvendige for, at administrationselskabet er i stand til at overholde reglerne vedrørende investeringsinstitutets oprettelse og drift og de forpligtelser, der er fastsat i fondsbestemmelserne eller i vedtægterne, og i forpligtelserne, der er fastsat i prospektet.

7. De kompetente myndigheder i administrationselskabets hjemland har ansvaret for at føre tilsyn med, at ordningerne og organiseringen af administrationselskabet er tilstrækkelige, således at administrationselskabet er i stand til at overholde de forpligtelser og regler, der vedrører oprettelse og drift af alle de investeringsinstitutter, det administrerer.

8. Medlemsstaterne sikrer, at et administrationselskab, der er godkendt i en medlemsstat, ikke er underlagt yderligere krav fastsat i investeringsinstitutets hjemland vedrørende de forhold, der er omfattet af dette direktiv, undtagen i tilfælde, der udtrykkeligt er nævnt i dette direktiv.

Artikel 20

1. Uden at det berører artikel 5 forsyner et administrationselskab, som har til hensigt at administrere et investeringsinstitut oprettet i en anden medlemsstat, de kompetente myndigheder i investeringsinstitutets hjemland med følgende dokumentation:

- a) den skriftlige aftale med depositaren, der er nævnt i artikel 23 og 33, og
- b) oplysninger om delegeringsordninger vedrørende opgaver inden for investeringsforvaltning og administration som nævnt i bilag II.

Hvis et administrationselskab allerede administrerer andre investeringsinstitutter af samme type i investeringsinstitutets hjemland, er henvisning til den allerede leverede dokumentation tilstrækkelig.

2. For så vidt at det er nødvendigt at sikre overholdelse af de regler, som de er ansvarlige for, kan de kompetente myndigheder i investeringsinstitutets hjemland af de kompetente myndigheder i administrationselskabets hjemland anmode om afklaring og oplysninger vedrørende den dokumentation, der er nævnt i stk. 1 og på grundlag af den bekræftelse, der er nævnt i artikel 17 og 18 om, hvorvidt den type investeringsinstitut, som der anmodes om godkendelse til, falder inden for rammerne af administrationselskabets godkendelse. I givet fald fremsætter de kompetente myndigheder i administrationselskabets hjemland deres udtalelse inden for 10 arbejdsdage fra den oprindelige anmodning.

3. De kompetente myndigheder i investeringsinstitutets hjemland kan kun afvise valget af administrationselskab, hvis:

- a) administrationselskabet ikke overholder de regler, der falder ind under deres ansvarsområde i henhold til artikel 19
- b) administrationselskabet ikke er godkendt af de kompetente myndigheder i sit hjemland til at administrere den type investeringsinstitutter, for hvilken der kræves godkendelse, eller
- c) administrationselskabet ikke har forelagt den dokumentation, der er nævnt i stk. 1.

De kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland rådfører sig med de kompetente myndigheder i administrations-selskabets hjemland, inden de afviser en ansøgning.

4. Administrations-selskabet underretter de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland om eventuelle efterfølgende væsentlige ændringer i den dokumentation, der er nævnt i stk. 1.

Artikel 21

1. Et administrations-selskabs værtsland kan — til statistisk brug — kræve, at alle administrations-selskaber, der har en filial på dets område, regelmæssigt indsender en rapport til værtslandets kompetente myndigheder om den virksomhed, de udøver i det værtsland.

2. Et administrations-selskabs værtsland kan kræve, at de administrations-selskaber, der driver virksomhed på dets område gennem etablering af en filial eller som led i den frie udveksling af tjenesteydelser, giver dem de nødvendige oplysninger til kontrol af, om de overholder de bestemmelser under administrations-selskabets værtslands ansvar, der gælder for dem.

Disse krav skal dog ikke være mere vidtgående end dem, de pågældende medlemsstater stiller til selskaber, der er godkendt i den pågældende medlemsstat for at kunne kontrollere, om disse overholder de samme normer.

Administrations-selskaber sikrer, at de procedurer og ordninger, der er omtalt i artikel 15, gør det muligt for de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland at få de oplysninger, der er omhandlet i dette stykke, direkte fra administrations-selskabet.

3. Hvis de kompetente myndigheder i et administrations-selskabs værtsland konstaterer, at et administrations-selskab, der har en filial eller præsterer tjenesteydelser på dets område, ikke overholder en af bestemmelserne under deres ansvar, anmoder de det pågældende administrations-selskab om at bringe det ulovlige forhold til ophør og underrette de kompetente myndigheder i administrations-selskabets værtsland herom.

4. Nægter det pågældende administrations-selskab at forelægge administrations-selskabets hjemland de oplysninger, der falder ind under deres ansvarsområder eller ikke tager de nødvendige skridt til at bringe det i stk. 3 nævnte ulovlige forhold til ophør, underretter de kompetente myndigheder i administrations-selskabets værtsland de kompetente myndigheder i administrations-selskabets hjemland herom. Hjemlandets kompetente myndigheder træffer hurtigst muligt de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at administrations-selskabet forelægger de anmodede oplysninger, som administrations-selskabets værtsland har anmodet om i henhold til stk. 2, eller bringer det ulovlige forhold til ophør. Arten af disse foranstaltninger meddeles værtslandets kompetente myndigheder.

5. Hvis det pågældende administrations-selskab til trods for de foranstaltninger, der er truffet af de kompetente myndigheder i administrations-selskabets hjemland — eller hvis disse foranstaltninger viser sig at være uhensigtsmæssige, eller hjemlandet ikke har truffet nogen foranstaltninger — fortsat nægter at forelægge de oplysninger, som administrations-selskabets værtsland har anmodet om i henhold til stk. 2, eller stadig overtræder de i værtslandet gældende lovbestemmelser som nævnt i samme stykke, kan de kompetente myndigheder i administrations-selskabets hjemland, efter at have givet de kompetente myndigheder i hjemlandet underretning herom, træffe de foranstaltninger, herunder i henhold til artikel 98 og 99, for at forebygge eller straffe nye ulovligheder, og om nødvendigt forhindre administrations-selskabet i at udføre nye forretninger på dets område. Medlemsstaterne sikrer, at de dokumenter, der er nødvendige for vedtagelsen af disse foranstaltninger, kan forkyndes for administrations-selskaberne på deres område. Hvis den tjenesteydelse, der præsteres i administrations-selskabets værtsland, er administration af et investeringsinstitut, kan værtslandet kræve, at administrations-selskabet skal ophøre med at administrere dette investeringsinstitut.

6. Enhver foranstaltning, der træffes efter stk. 4 eller 5, og hvorved der træffes foranstaltninger eller pålægges sanktioner, begrundes behørigt og meddeles det pågældende administrations-selskab. En sådan foranstaltning skal kunne prøves ved domstolene i den medlemsstat, hvis myndighed har truffet den.

7. Inden den i stk. 3, 4 og 5 fastsatte procedure iværksættes, kan de kompetente myndigheder i administrations-selskabets værtsland i særligt akutte tilfælde iværksætte de nødvendige forebyggende foranstaltninger for at beskytte investorer og andre, for hvem der udføres tjenesteydelser. Kommissionen og de øvrige berørte medlemsstaters kompetente myndigheder underrettes hurtigst muligt om sådanne foranstaltninger.

Kommissionen kan, efter at have konsulteret de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder, bestemme, at den pågældende medlemsstat skal ændre eller ophæve disse foranstaltninger.

8. De kompetente myndigheder i administrations-selskabets hjemland skal rådføre sig med de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland, inden et administrations-selskabs godkendelse inddrages. I sådanne tilfælde træffer de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland passende foranstaltninger til at beskytte investorernes interesser. Disse foranstaltninger kan omfatte beslutninger om at forhindre det pågældende administrations-selskab i at udføre nye forretninger på dets område.

Hvert andet år udarbejder Kommissionen en rapport om sådanne tilfælde.

9. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen antallet og arten af de tilfælde, hvor der i henhold til artikel 17 nægtes godkendelse eller i henhold til artikel 20 er blevet givet afslag på en ansøgning, og alle foranstaltninger, der er blevet truffet i henhold til stk. 5 i nærværende artikel.

Hvert andet år udarbejder Kommissionen en rapport om sådanne tilfælde.

KAPITEL IV

FORPLIGTELSE MED HENSYN TIL DEPOSITAREN*Artikel 22*

1. Investeringsfondens aktiver opbevares hos en depositar.
2. Depositarens ansvar som omhandlet i artikel 24 berøres ikke af, at depositaren overlader opbevaringen af aktiverne eller en del heraf til tredjemand.
3. Depositaren:
 - a) sikrer sig, at salg, udstedelse, tilbagekøb, indløsning og mortifikation af andele, for investeringsfondens regning eller foretaget af administrationselskabet, foregår i overensstemmelse med gældende national ret og fondsbestemmelserne
 - b) sikrer sig, at værdiansættelsen af andelene foregår i overensstemmelse med gældende national ret og fondsbestemmelserne
 - c) udfører administrationselskabets instrukser, medmindre disse strider mod gældende national ret og fondsbestemmelserne
 - d) sikrer sig, at modydelsen i forbindelse med transaktioner, der berører investeringsfondens aktiver, modtages inden for den sædvanlige frist
 - e) sikrer sig, at investeringsfondens udbytte anvendes i henhold til gældende national ret og fondsbestemmelserne.

Artikel 23

1. Depositaren skal enten have vedtægtsmæssigt hjemsted eller være etableret i investeringsinstitutets hjemland.
2. Depositaren skal være et foretagende, der er underkastet tilsynsregler og løbende tilsyn. Depositaren yder tilstrækkelig finansiel og faglig sikkerhed for reelt at kunne udøve hvervet som depositar og til at kunne opfylde de forpligtelser, der følger med bestridelsen af dette hverv.
3. Medlemsstaterne fastlægger, hvilke kategorier af de i stk. 2 omhandlede foretagender der kan vælges som depositar.
4. Depositaren gør det muligt for de kompetente myndigheder i investeringsinstitutets hjemland efter anmodning at indhente alle oplysninger, som depositaren har indhentet under udførelsen af sine opgaver, og som er nødvendige for de kompetente myndigheders kontrol af investeringsinstitutets overholdelse af dette direktiv.

5. Hvor administrationselskabets hjemland ikke er investeringsinstitutets hjemland, underskriver depositaren en skriftlig aftale med administrationselskabet om regulering af den informationsudveksling, der er nødvendig for at denne kan udføre de funktioner, som anført i artikel 22 og i andre love, regler eller administrative bestemmelser, som er relevante for depositarer i investeringsinstitutets hjemland.

6. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesforanstaltninger i forhold til de foranstaltninger, der skal træffes af depositaren med henblik på overholdelse af dennes forpligtelser med hensyn til et investeringsinstitut, der administreres af et administrationselskab etableret i en anden medlemsstat, herunder indholdet i den standardaftale, der skal anvendes af depositaren og administrationselskabet, jf. stk. 5.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 112, stk. 2.

Artikel 24

Depositaren er i henhold til den nationale lovgivning i investeringsinstitutets hjemland ansvarlig over for administrationselskabet og deltagerne for ethvert tab, disse måtte lide som følge af retsstridig, manglende eller mangelfuld opfyldelse af depositarens forpligtelser.

For deltagerens vedkommende kan ansvaret gøres gældende direkte eller indirekte gennem administrationselskabet, alt efter arten af det juridiske forhold mellem depositaren, administrationselskabet og deltagerne.

Artikel 25

1. Virksomhed som administrationselskab og som depositar må ikke udøves af samme selskab.
2. Administrationselskabet og depositaren handler under udøvelsen af deres respektive virksomhed uafhængigt og udelukkende i deltagerens interesse.

Artikel 26

Det skal ved lov eller i fondsbestemmelserne fastsættes, på hvilke betingelser udskiftning af administrationselskabet og depositaren kan finde sted, og hvorledes deltagerne skal beskyttes ved en sådan udskiftning.

KAPITEL V

FORPLIGTELSE MED HENSYN TIL INVESTERINGSSKABER

AFDELING 1

Betingelser for at påbegynde virksomhed

Artikel 27

Et investeringsselskab må først påbegynde virksomhed, når det er godkendt af de kompetente myndigheder i sit hjemland.

Medlemsstaterne fastsætter, hvilken juridisk form et investeringsselskab skal have.

Investeringsselskabets vedtægtsmæssige hjemsted skal være i investeringsselskabets hjemland.

Artikel 28

Et investeringsselskab må ikke udøve anden virksomhed end den i artikel 1, stk. 2, omhandlede.

Artikel 29

1. Med forbehold af andre generelle betingelser i de nationale lovgivninger må de kompetente myndigheder i investeringsselskabets hjemland ikke godkende et investeringsselskab, der ikke har udpeget et administrationsselskab, medmindre investeringsselskabet har en tilstrækkelig startkapital på mindst 300 000 EUR.

Hvis investeringsselskabet ikke har udpeget et administrationsselskab, der er godkendt i henhold til dette direktiv, finder følgende betingelser anvendelse:

- a) godkendelsen gives ikke, medmindre ansøgningen om godkendelse er ledsaget af en driftsplan, hvori mindst er angivet investeringsselskabets organisatoriske struktur
- b) medlemmerne af investeringsselskabets ledelse skal have et tilstrækkeligt godt omdømme og fyldestgørende erfaring også i forbindelse med den type forretninger, der udføres af investeringsselskabet og med henblik herpå og derfor: anmeldes navnene på medlemmerne af ledelsen såvel som enhver udskiftning af dem straks til de kompetente myndigheder; fastlægges investeringsselskabets forretningspolitik af mindst to personer, der opfylder disse betingelser; og er medlemmerne af ledelsen personer, der i henhold til loven eller vedtægterne repræsenterer investeringsselskabet, eller som faktisk fastlægger selskabets politik, og
- c) i tilfælde, hvor der foreligger snævre forbindelser mellem et investeringsselskab og andre fysiske eller juridiske personer, giver de kompetente myndigheder kun deres godkendelse, hvis disse snævre forbindelser ikke hæmmer dem i varetagelsen af deres tilsynsopgaver.

De kompetente myndigheder i investeringsselskabets hjemland afslår ligeledes at give godkendelse, hvis de hæmmes i varetagelsen af deres tilsynsopgaver på grund af love eller administrative bestemmelser i et tredjeland, der gælder for en eller flere fysiske eller juridiske personer, som administrationsselskabet har snævre forbindelser med, eller på grund af problemer i forbindelse med håndhævelsen heraf.

De kompetente myndigheder i investeringsselskabets hjemland kan kræve, at investeringsselskaberne meddeler dem de oplysninger, de har brug for.

2. Såfremt investeringsselskabet ikke har udpeget et administrationsselskab, skal investeringsselskabet underrettes inden seks måneder efter indgivelsen af en fyldestgørende ansøgning om, hvorvidt der kan meddeles godkendelse. Hvis godkendelse nægtes, skal dette begrundes.

3. Når godkendelse er givet, kan investeringsselskabet straks påbegynde sin virksomhed.

4. De kompetente myndigheder i investeringsselskabets hjemland kan kun inddrage godkendelsen af et investeringsselskab, der er omfattet af dette direktiv, hvis investeringsselskabet:

- a) ikke gør brug af godkendelsen inden for en frist på 12 måneder, eller det udtrykkeligt giver afkald herpå eller ikke har udøvet den virksomhed, der er omfattet af dette direktiv, i en periode på over seks måneder, medmindre der i den pågældende medlemsstat findes bestemmelse om, at godkendelse bortfalder i sådanne tilfælde
- b) har opnået godkendelse ved brug af urigtige erklæringer eller på anden ulovlig vis
- c) ikke længere opfylder de betingelser, hvorunder godkendelsen blev givet
- d) har gjort sig skyldig i alvorlige eller systematiske overtrædelser af de regler, der er fastsat i medfør af dette direktiv eller
- e) falder ind under et af de andre tilfælde, som medfører, at godkendelsen inddrages i henhold til national lovgivning.

AFDELING 2

Betingelser for udøvelse af virksomhed

Artikel 30

Artikel 13 og 14 gælder med tilsvarende virkning for investeringsselskaber, der ikke har udpeget et administrationsselskab i henhold til dette direktiv.

Ved anvendelsen af de i stk. 1 omhandlede artikler skal udtrykket »administrationsselskab« forstås som »investeringsselskab«.

Investeringsselskaber skal kun administrere aktiver fra deres egen portefølje og skal under ingen omstændigheder modtage et mandat til at administrere aktiver på vegne af tredjemand.

Artikel 31

Hvert investeringsselskabs hjemland udarbejder tilsynsregler, som til enhver tid skal efterleves af investeringsselskaber, der ikke har udpeget et administrationselskab, der er godkendt i henhold til dette direktiv.

De kompetente myndigheder i investeringsselskabets hjemland kræver således, under hensyntagen til karakteren af investeringsselskabet, blandt andet, at selskabet har en sund administrativ og regnskabsmæssig praksis, kontrol- og sikringsforanstaltninger på edb-området samt fyldestgørende interne kontrolprocedurer, herunder navnlig regler for de ansattes personlige transaktioner eller for besiddelse eller administration af investeringer i finansielle instrumenter med henblik på investering af startkapital, og som mindst sikrer, at enhver transaktion, der implicerer selskabet, kan rekonstrueres med hensyn til oprindelse, implicerede parter, art samt tid og sted for gennemførelsen, og at aktiver i investeringsselskabet investeres i overensstemmelse med vedtægterne og gældende ret.

AFDELING 3

Forpligtelser med hensyn til depositaren

Artikel 32

1. Investeringsselskabets aktiver opbevares hos en depositar.
2. Depositarens ansvar som omhandlet i artikel 34 berøres ikke af, at depositaren overlader opbevaringen af aktiverne eller en del heraf til tredjemand.
3. Depositaren sikrer:
 - a) at salg, udstedelse, tilbagekøb, indløsning og mortifikation af andele foretaget af et investeringsselskab eller for dets regning, foregår i overensstemmelse med loven og investeringsselskabets vedtægter
 - b) at modydelsen i forbindelse med transaktioner, der berører et investeringsselskabs aktiver, modtages inden for den sædvanlige frist, og
 - c) at et investeringsselskabs udbytte anvendes i overensstemmelse med loven og vedtægterne.
4. Et investeringsselskabs hjemland kan beslutte, at investeringsselskaber, der er etableret på dets område, og som udelukkende omsætter deres andele på en eller flere fondsbørser, som optager selskabernes andele til offentlig notering, ikke er forpligtede til at have en depositar, som omhandlet i dette direktiv.

Artikel 76, 84 og 85 gælder ikke for sådanne investeringsselskaber. De regler, der anvendes for at fastsætte værdien af disse investeringsselskabers aktiver, skal dog fremgå af gældende national ret eller selskabernes vedtægter.

5. Et investeringsselskabs hjemland kan beslutte, at investeringsselskaber, der er etableret på dets område, og som omsætter mindst 80 % af deres andele på en eller flere børser, som er anført i vedtægterne, ikke er forpligtede til at have en depositar som omhandlet i dette direktiv på den betingelse, at de nævnte andele noteres officielt på fondsbørserne i de medlemsstater, på hvis område andelene markedsføres samt på betingelse af, at transaktioner, der foretages af et sådant investeringsselskab uden for børsen, kun finder sted til børskursen.

I et investeringsselskabs vedtægter angives den børs i omsætningslandet, hvis notering er bestemmende for prisen for de transaktioner, der uden for børsen foretages af dette investeringsselskab i det pågældende land.

En medlemsstat benytter sig kun af den i første afsnit omhandlede undtagelse, hvis den finder, at deltagerne nyder en beskyttelse, der svarer til den, som deltagerne i investeringsinstitutter, der har depositarer som omhandlet i dette direktiv, nyder.

Investeringsselskaber nævnt i dette stykke og i stk. 4 skal især:

- a) i deres vedtægter anføre beregningsmåden for nettoværdien af andelene, medmindre dette er anført i national lovgivning
- b) intervenere på markedet for at undgå, at børsværdien af deres andele afviger mere en 5 % fra nettoværdien af disse andele
- c) fastsætte nettoværdien af andelene, meddele de kompetente myndigheder den mindst to gange om ugen og offentliggøre den to gange om måneden.

En uafhængig revisor sikrer sig mindst to gange om måneden, at beregningen af andelenes værdi sker i overensstemmelse med loven og investeringsselskabets vedtægter.

Ved samme lejlighed sikrer revisoren, at investeringsselskabets aktiver investeres i overensstemmelse med loven og investeringsselskabets vedtægter.

6. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvilke investeringsselskaber der er omfattet af de i stk. 4 og 5 omhandlede undtagelser.

Artikel 33

1. Depositaren skal enten have vedtægtsmæssigt hjemsted eller være etableret i samme medlemsstat, hvor investeringsselskabet har sit.
2. Depositaren skal være et foretagende, der er underkastet tilsynsregler og løbende tilsyn.
3. Medlemsstaterne fastlægger, hvilke kategorier af de i stk. 2 omhandlede foretagender der kan vælges som depositar.

4. Depositaren gør det muligt for de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland efter anmodning at indhente alle oplysninger, som depositaren har indhentet under udførelsen af sine opgaver, og som er nødvendige for de kompetente myndigheders kontrol af investeringsinstituttets overholdelse af dette direktiv.

5. Hvor administrationsselskabets hjemland ikke er investeringsinstituttets hjemland, skal depositaren underskrive en skriftlig aftale med administrationsselskabet om regulering af den informationsudveksling, der er nødvendig for at denne kan udføre de funktioner, som anført i artikel 32 og i andre love, regler eller administrative bestemmelser, som er relevante for depositarer i investeringsinstituttets hjemland.

6. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesforanstaltninger i forbindelse med de foranstaltninger, der skal træffes af depositaren med henblik på overholdelse af dennes forpligtelser med hensyn til et investeringsinstitut, der administreres af et administrationsselskab etableret i en anden medlemsstat, herunder indholdet i standardaftalen, der skal anvendes af depositaren og administrationsselskabet, jf. stk. 5.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 112, stk. 2.

Artikel 34

Depositaren er i henhold til den nationale lovgivning i investeringsinstituttets hjemland ansvarlig over for administrationsselskabet og deltagerne for ethvert tab, disse måtte lide som følge af retsstridig, manglende eller mangelfuld opfyldelse af depositarens forpligtelser.

Artikel 35

1. Virksomhed som både investeringsinstituttet og depositar må ikke udøves af samme selskab.
2. Under varetagelsen af sit hverv handler depositaren udelukkende i deltagerens interesse.

Artikel 36

Det fastsættes ved lov eller i investeringsinstituttets vedtægter, på hvilke betingelser udskiftning af depositaren kan finde sted, og hvorledes deltagerne skal beskyttes ved en sådan udskiftning.

KAPITEL VI

FUSIONER AF INVESTERINGSINSTITUTTER

AFDELING 1

Princip, tilladelse og godkendelse

Artikel 37

Med henblik på dette kapitel omfatter et investeringsinstitut også investeringsafdelinger heraf.

Artikel 38

1. På de i dette kapitel fastsatte betingelser og uanset hvordan investeringsinstitutterne er oprettet, jf. artikel 1, stk. 3, tillader medlemsstaterne grænseoverskridende fusioner og nationale fusioner som defineret i artikel 2, stk. 1, litra q) og r), i henhold til en eller flere af fusionsteknikkerne foreskrevet i artikel 2, stk. 1, litra p).

2. Fusionsteknikkerne, der benyttes ved grænseoverskridende fusioner som defineret i artikel 2, stk. 1, litra q), skal være i overensstemmelse med lovgivningen i det ophørende investeringsinstituts hjemland.

Fusionsteknikkerne, der benyttes ved nationale fusioner som defineret i artikel 2, stk. 1, litra r), skal kunne anvendes i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor investeringsinstituttet er etableret.

Artikel 39

1. Fusioner må først gennemføres efter forudgående tilladelse fra de kompetente myndigheder i det ophørende investeringsinstituts hjemland.

2. Det ophørende investeringsinstitut forelægger de kompetente myndigheder i sit hjemland følgende oplysninger:

- a) et fælles udkast til fusionsplan som godkendt af det ophørende og det fortsættende investeringsinstitut
- b) en ajourført udgave af det fortsættende investeringsinstituts prospekt og den i artikel 78 nævnte centrale investorinformation, såfremt investeringsinstituttet er etableret i en anden medlemsstat
- c) en erklæring udstedt af både det ophørende og det fortsættende investeringsinstituts depositarer, hvori de bekræfter, at de i henhold til artikel 41 har kontrolleret oplysningerne, der er fastsat i artikel 40, stk. 1, litra a), f) og g), med dette direktivs krav, og at de har kontrolleret deres respektive investeringsinstitutters fondsbestemmelser og vedtægter, og
- d) de oplysninger om den påtænkte fusion, som det ophørende og det fortsættende investeringsinstitut agter at udlevere til sine respektive deltagere.

Denne information skal udleveres på en sådan måde, at det er muligt for de kompetente myndigheder i både det ophørende og det fortsættende investeringsinstituts hjemland at læse den på det eller et af de officielle sprog i den medlemsstat eller disse medlemsstater eller på et sprog, som er godkendt af disse kompetente myndigheder.

3. Når ansøgningen er komplet skal de kompetente myndigheder i det ophørende investeringsinstituts hjemland straks videregive kopier af den information, der henvises til i stk. 2, til de kompetente myndigheder i det fortsættende investeringsinstituts hjemland. De kompetente myndigheder i det ophørende og det fortsættende investeringsinstituts hjemland undersøger hver især de potentielle konsekvenser af den påtænkte fusion for det ophørende og det fortsættende investeringsinstituts deltagere for at vurdere, om der udleveres passende oplysninger til deltagerne.

Hvis de kompetente myndigheder i det ophørende investeringsinstituts hjemland finder det nødvendigt, kan de forlange en skriftlig præcisering af oplysningerne til deltagerne i det ophørende investeringsinstitut.

Hvis de kompetente myndigheder i det fortsættende investeringsinstituts hjemland finder det nødvendigt, kan de skriftligt og senest 15 arbejdsdage efter modtagelsen af kopierne af de fuldstændige oplysninger, der henvises til i stk. 2, forlange, at oplysningerne til deltagerne i det fortsættende investeringsinstitut ændres af det fortsættende investeringsinstitut.

I dette tilfælde sender de kompetente myndigheder i det fortsættende investeringsinstitut en indikation af deres utilfredshed til de kompetente myndigheder i det ophørende investeringsinstituts hjemland. De underretter de kompetente myndigheder i det ophørende investeringsinstituts hjemland, hvorvidt de er tilfredse med de ændrede oplysninger, der skal udleveres til deltagerne i det fortsættende investeringsinstitut, inden for 20 arbejdsdage efter at være blevet informeret om det.

4. De kompetente myndigheder i det ophørende investeringsinstituts hjemland godkender den påtænkte fusion, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) den påtænkte fusion overholder samtlige betingelser i artikel 39-42
- b) det fortsættende investeringsinstitut har i overensstemmelse med artikel 93 anmeldt markedsføringen af sine andele i alle de medlemsstater, hvor det ophørende investeringsinstitut enten er godkendt eller har anmeldt markedsføringen af sine andele i overensstemmelse med artikel 93, og
- c) de kompetente myndigheder i de ophørende og fortsættende investeringsinstitutters hjemlande er tilfredse med de oplysninger, der foreslås udleveret til deltagerne, eller også er der under stk. 3, fjerde afsnit, ikke modtaget nogen indikation af utilfredshed fra de kompetente myndigheder i det fortsættende investeringsinstituts hjemland.

5. Hvis de kompetente myndigheder i det ophørende investeringsinstituts hjemland mener, at ansøgningen ikke er komplet, anmoder de om yderligere oplysninger senest 10 dage efter modtagelsen af de oplysninger, der henvises til i stk. 2.

De kompetente myndigheder i det ophørende investeringsinstituts hjemland underretter inden for 20 arbejdsdage efter modtagelsen af de komplette oplysninger, jf. stk. 2, det ophørende investeringsinstitut om, hvorvidt fusionen er blevet godkendt eller ej.

De kompetente myndigheder i det ophørende investeringsinstituts hjemland underretter også de kompetente myndigheder i det fortsættende investeringsinstituts hjemland om deres afgørelse.

6. Medlemsstaterne kan i overensstemmelse med artikel 57, stk. 1, andet afsnit, træffe bestemmelse om en undtagelse for artikel 52-55 for det fortsættende investeringsinstitut.

Artikel 40

1. Medlemsstaterne kræver, at det ophørende og det fortsættende investeringsinstitut udarbejder en fælles fusionsplan.

Den fælles fusionsplan skal fastsætte oplysninger om følgende:

- a) fusionens art og de involverede investeringsinstitutter
- b) baggrunden og begrundelsen for den påtænkte fusion
- c) den forventede virkning af den påtænkte fusion for deltagerne i både det ophørende og det fortsættende investeringsinstitut
- d) de valgte kriterier til værdiansættelse af aktiver og eventuelt passiver på den dato for beregning af ombytningsforholdet, der henvises til artikel 47, stk. 1
- e) metoden til beregning af ombytningsforholdet
- f) den planlagte dato for fusionens gennemførelse
- g) de gældende regler henholdsvis for overførsel af aktiver og udveksling af andele, og
- h) i tilfælde af en fusion i henhold til artikel 2, stk. 1, litra p), nr. ii), og eventuelt artikel 2, stk. 1, litra p), nr. iii), det nyligt oprettede fortsættende investeringsinstituts fondsbestemmelser eller vedtægter.

De kompetente myndigheder skal ikke kræve, at yderligere oplysninger medtages i den fælles fusionsplan.

2. Det ophørende og det fortsættende investeringsinstitut kan beslutte at medtage andre oplysninger i den fælles fusionsplan.

AFDELING 2

Tredjepartskontrol, information til deltagerne og andre rettigheder for deltagerne

Artikel 41

Medlemsstaterne forlanger, at det ophørende og det fortsættende investeringsinstituts depositarer kontrollerer de oplysninger, der er fastsat i artikel 40, stk. 1, litra a), f) og g), med dette direktivs krav og fondsbestemmelserne eller vedtægterne for deres respektive investeringsinstitutter.

Artikel 42

1. Lovgivningen i de fortsættende investeringsinstitutters hjemland skal enten delegeres en depositar eller en uafhængig revisor, der er godkendt i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber⁽¹⁾, til at validere følgende:

- a) de valgte kriterier til værdiansættelse af aktiver og eventuelt passiver på den dato for beregning af ombytningsforholdet, der henvises til artikel 47, stk. 1
- b) eventuelt det kontante beløb pr. andel, og
- c) metoden til beregning af ombytningsforholdet såvel som det faktiske ombytningsforhold fastsat på datoen for beregningen af dette forhold i overensstemmelse med artikel 47, stk. 1.

2. Det ophørende eller det fortsættende investeringsinstituts lovpligtige revisorer betragtes som uafhængige revisorer med henblik på stk. 1.

3. Der udleveres efter anmodning en gratis kopi af den uafhængige revisors — eller i givet fald depositarens — rapport til deltagerne i både det ophørende og det fortsættende investeringsinstitut og til deres respektive kompetente myndigheder.

Artikel 43

1. Medlemsstaterne kræver, at det/de ophørende og fortsættende investeringsinstitut(ter) sender deres respektive deltagere tilstrækkelige og nøjagtige oplysninger, således at disse på et kvalificeret grundlag kan vurdere den påtænkte fusions konsekvenser for deres investering.

2. Disse oplysninger udleveres først til både det ophørende og det fortsættende investeringsinstituts deltagere, efter at de kompetente myndigheder i det ophørende investeringsinstituts hjemland har godkendt den påtænkte fusion i overensstemmelse med artikel 39.

De udleveres mindst 30 dage før den sidste frist for anmodning om tilbagekøb eller indløsning eller eventuelt konvertering uden yderligere omkostninger, jf. artikel 45, stk. 1.

3. De oplysninger, der udleveres til det ophørende og det fortsættende investeringsinstituts deltagere, skal omfatte relevante og nøjagtige oplysninger om den påtænkte fusion, således at de på et kvalificeret grundlag kan tage stilling til fusionens potentielle konsekvenser for deres investering og udøve deres rettigheder i henhold til artikel 44 og 45.

Der udleveres følgende oplysninger:

- a) baggrunden og begrundelsen for den påtænkte fusion

⁽¹⁾ EUT L 157 af 9.6.2006, s. 87.

- b) fusionens potentielle følger for deltagerne, herunder, men ikke kun, eventuelle væsentlige forskelle i henseende til investeringspolitik og investeringsstrategi, omkostninger, det forventede resultat, periodiske beretninger, en eventuel udvanding af investeringsinstituttets resultater og hvor det er relevant en tydelig advarsel til investorerne om, at fusionen kan medføre ændringer i deres skattemæssige behandling

- c) de specifikke rettigheder, som deltagerne måtte have i relation til den påtænkte fusion, herunder, men ikke kun, retten til at modtage supplerende oplysninger, retten til at erhverve en kopi af den uafhængige revisors eller depositars beretning og retten til at anmode om tilbagekøb eller indløsning eller eventuelt konvertering af andele uden beregning som omhandlet i artikel 45, stk. 1, samt sidste frist for at udøve denne rettighed

- d) relevante proceduremæssige oplysninger og oplysninger om den planlagte dato for fusionens gennemførelse, og

- e) en kopi af den i artikel 78 omhandlede centrale investorinformation fra det fortsættende investeringsinstitut.

4. Hvis det ophørende eller det fortsættende investeringsinstitut har indgivet anmeldelse i overensstemmelse med artikel 93, udleveres de i stk. 3 nævnte oplysninger på det officielle sprog eller på et af de officielle sprog i det relevante investeringsinstituts værtsland eller på et sprog, der er godkendt af dets kompetente myndigheder. Det investeringsinstitut, der er forpligtet til at udlevere oplysningerne, er ansvarlig for oversættelsen heraf. Denne oversættelse skal på troværdig vis afspejle det originale indhold.

5. Kommissionen kan træffe gennemførelsesforanstaltninger til yderligere specificering af de i stk. 1 og 3 nævnte oplysningers indhold og form og den måde, hvorpå de skal udleveres.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 112, stk. 2.

Artikel 44

Når der i henhold til medlemsstaternes nationale lovgivning stilles krav om, at fusioner mellem investeringsinstitutter skal godkendes af deltagerne, sikrer medlemsstaterne, at der til denne godkendelse højst kræves 75 % af de stemmer, der faktisk afgives af de fremmødte eller repræsenterede deltagere på generalforsamlingen.

Stk. 1 finder anvendelse, medmindre andet gælder i henhold til nationale regler vedrørende antallet af fremmødte stemmeberettigede. Medlemsstaterne pålægger hverken strengere regler vedrørende antallet af fremmødte stemmeberettigede for grænseoverskridende fusioner end for nationale fusioner eller vedrørende antallet af fremmødte stemmeberettigede for fusioner af investeringsinstitutter end for fusioner for selskaber.

Artikel 45

1. Medlemsstaterne foreskriver i deres lovgivning, at deltagere i både det ophørende og det fortsættende investeringsinstitut har ret til, uden yderligere beregning end det beløb, fonden tilbageholder til afholdelse af omkostningerne i forbindelse med desinvestering, at anmode om tilbagekøb eller indløsning af deres andele eller, hvis det er muligt, til at konvertere dem til andele i et andet investeringsinstitut med en tilsvarende investeringspolitik, og som administreres af det samme administrationselskab eller af et andet administrationselskab, som administrationselskabet er forbundet med gennem fælles administration eller kontrol eller gennem en væsentlig direkte eller indirekte deltagelse. Denne ret tilhører træder i kraft fra det tidspunkt, hvor deltagerne i det ophørende investeringsinstitut og deltagerne i det fortsættende investeringsinstitut er blevet underrettet om den påtænkte fusion i overensstemmelse med artikel 43, og ophører med at gælde fem arbejdsdage inden datoen for beregningen af ombytningsforholdet, der henvises til i artikel 47, stk. 1.

2. I forbindelse med fusioner mellem investeringsinstitutter kan medlemsstaterne uanset stk. 1, og uanset artikel 84, stk. 1, give de kompetente myndigheder ret til at forlange eller tillade en midlertidig udsættelse af tegningen, tilbagekøbet eller indløsningen af andele, forudsat at udsættelsen er begrundet i hensynet til beskyttelse af deltagerne.

AFDELING 3

Omkostninger og ikrafttræden*Artikel 46*

Medmindre investeringsinstitutter ikke har udpeget et administrationselskab, sikrer medlemsstaterne, at eventuelle juridiske omkostninger, konsulentomkostninger og administrative omkostninger forbundet med forberedelsen og gennemførelsen af fusionen ikke påføres det ophørende eller det fortsættende investeringsinstitut eller nogen af deres deltagere.

Artikel 47

1. Med hensyn til nationale fusioner fastsættes datoen for, hvornår fusionen træder i kraft såvel som datoen for beregning af ombytningsforholdet fra andele i det ophørende investeringsinstitut til andele i det fortsættende investeringsinstitut og eventuelt for fastsættelse af nettoværdien for kontante beløb i henhold til lovgivningen i medlemsstaterne.

For grænseoverskridende fusioner fastsættes datoerne i henhold til lovgivningen i det fortsættende investeringsinstituts hjemland. Medlemsstaterne sikrer, at disse datoer, hvor det er relevant, fastsættes efter godkendelse af fusioner af deltagerne i det fortsættende investeringsinstitut eller det ophørende investeringsinstitut.

2. Oplysninger om fusionens ikrafttræden offentliggøres ad alle passende kanaler i overensstemmelse med lovgivningen i det fortsættende investeringsinstituts hjemland og meddeles de kompetente myndigheder i det fortsættende og ophørende investeringsinstituts hjemlande.

3. En fusion, der er trådt i kraft i overensstemmelse med stk. 1, kan ikke erklæres ugyldig.

Artikel 48

1. En fusion, der er gennemført i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, litra p), nr. i), skal have følgende konsekvenser:

- a) alle aktiver og passiver tilhørende det/de ophørende investeringsinstitut(ter) overdrages til det fortsættende investeringsinstitut eller eventuelt til det fortsættende investeringsinstituts depositar
- b) det ophørende investeringsinstituts deltagere bliver deltagere i det fortsættende investeringsinstitut, og, såfremt det er relevant, er de berettiget til en kontant betaling, der ikke overstiger 10 % af nettoværdien af deres andele i det ophørende investeringsinstitut, og
- c) det ophørende investeringsinstitut ophører med at eksistere den dag, hvor fusionen gennemføres.

2. En fusion, der gennemføres i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, litra p), nr. ii), har følgende konsekvenser:

- a) alle aktiver og passiver tilhørende det ophørende investeringsinstitut overdrages til det nyligt oprettede fortsættende investeringsinstitut eller eventuelt til det fortsættende investeringsinstituts depositar
- b) det ophørende investeringsinstituts deltagere bliver deltagere i det nyligt oprettede fortsættende investeringsinstitut, og, såfremt det er relevant, er de berettiget til en kontant betaling, der ikke overstiger 10 % af nettoværdien af deres andele i det ophørende investeringsinstitut, og
- c) det ophørende investeringsinstitut ophører med at eksistere den dag, hvor fusionen gennemføres.

3. En fusion, der gennemføres i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, litra p), nr. iii), har følgende konsekvenser:

- a) det ophørende investeringsinstituts nettoaktiver overdrages til det fortsættende investeringsinstitut eller eventuelt til det fortsættende investeringsinstituts depositar
- b) det ophørende investeringsinstituts deltagere bliver deltagere i det fortsættende investeringsinstitut, og
- c) det ophørende investeringsinstitut fortsætter med at eksistere, indtil passiverne er indfriet.

4. Medlemsstaterne skal fastsætte en procedure, i henhold til hvilken det fortsættende investeringsinstituts administrationselskab bekræfter over for det fortsættende investeringsselskabs depositar, at overførslen af aktiver og eventuelt af passiver er fuldført. Hvis det fortsættende investeringsinstitut ikke har udpeget et administrationselskab, giver det den bekræftelse til det fortsættende investeringsinstituts depositar.

KAPITEL VII

FORPLIGTELSE MED HENSYN TIL
INVESTERINGSINSTITUTTERS INVESTERINGSPOLITIK

Artikel 49

Består investeringsinstitutter af flere investeringsafdelinger, betragtes hver afdeling som et separat investeringsinstitut i henhold til dette kapitel.

Artikel 50

1. Et investeringsinstituts portefølje består af en eller flere af følgende:

- a) værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter, der har fået adgang til eller handles på et reguleret marked som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 14), i direktiv 2004/39/EF
- b) værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter, der handles på et andet marked i en medlemsstat, såfremt dette er reguleret, regelmæssigt arbejdende, anerkendt og offentligt
- c) værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter, der er optaget til officiel notering på en fondsbørs i et tredjeland, eller som handles på et andet reguleret marked i et tredjeland, som er regelmæssigt arbejdende, anerkendt og offentligt, såfremt valget af en sådan børser eller et sådant marked er godkendt af de kompetente myndigheder eller fastsat i loven eller fondsbestemmelserne eller i investeringsselskabets vedtægter
- d) nyemitterede værdipapirer, såfremt:
 - i) der i emissionsbetingelserne gives tilsagn om, at der vil blive fremsat en begæring om optagelse til officiel notering på en fondsbørs eller på et andet reguleret marked, som er regelmæssigt arbejdende, anerkendt og offentligt, og såfremt valget af en sådan børser eller et sådant marked er tiltrådt af de kompetente myndigheder eller fastsat i loven eller fondsbestemmelserne eller i investeringsselskabets vedtægter, og
 - ii) der opnås tilladelse til den i nr. i) nævnte optagelse til notering senest et år efter emissionen
- e) andele i investeringsinstitutter, der er godkendt i henhold til dette direktiv, eller andre institutter for kollektiv investering som defineret i artikel 1, stk. 2, litra a) og b), uanset om de er etableret i en medlemsstat eller ej, forudsat at:
 - i) sådanne andre institutter for kollektiv investering er godkendt efter regler, der fastsætter, at de er underkastet et tilsyn, som de kompetente myndigheder i investeringsinstitutternes hjemlande anser for at svare til det tilsyn, der er fastsat i fællesskabsretten, og forudsat at samarbejdet mellem myndighederne er tilstrækkeligt sikret
 - ii) beskyttelsen af deltagerne i de andre institutter for kollektiv investering svarer til beskyttelsen af deltagerne i et investeringsinstitut, og især at bestemmelserne om særskilt forvaltning af aktiver, låntagning, långivning og handel med værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter uden dækning opfylder kravene i dette direktiv
 - iii) der i en halvårlig og årlig rapport aflægges beretning om aktiviteterne i de andre institutter for kollektiv investering, sådan at der kan foretages en vurdering af aktiver og passiver, indtægter og transaktioner i den pågældende periode, og
 - iv) såvel et investeringsinstitut som et andet institut for kollektiv investering, i hvilke der er planer om at købe andele, i henhold til egne fondsbestemmelser eller vedtægter ikke har ret til at investere mere end 10 % af sine aktiver i andele i andre investeringsinstitutter eller andre institutter for kollektiv investering
- f) indskud i kreditinstitutter, der skal tilbagebetales på anfordring eller kan trækkes tilbage og forfalder inden for højst 12 måneder, hvis kreditinstituttet har sit vedtægtsmæssige hjemsted i en medlemsstat, eller hvis kreditinstituttet har sit vedtægtsmæssige hjemsted i et tredjeland og er underkastet tilsynsregler, som de kompetente myndigheder i investeringsinstitutternes hjemlande anser for at svare til reglerne i fællesskabsretten
- g) finansielle afledte instrumenter, herunder tilsvarende instrumenter, der afregnes kontant, og som handles på et reguleret marked som nævnt i litra a), b) og c) eller finansielle afledte instrumenter, der handles over-the-counter (OTC-derivater), forudsat at:
 - i) det, der er underliggende i forhold til det afledte instrument, består af instrumenter, der er omfattet af dette stykke, finansielle indekser, rentesatser, valutakurser eller valutaer, som investeringsinstituttet kan investere i ifølge sine investeringsmålsætninger som angivet i fondsbestemmelserne eller vedtægterne
 - ii) modparterne i OTC-derivattransaktionerne er institutter, der er underkastet tilsyn og tilhører de kategorier, som de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland har godkendt, og
 - iii) OTC-derivaterne kan værdiansættes dagligt på en pålidelig og verificerbar måde og til enhver tid kan sælges, realiseres eller afvikles ved en udligningstransaktion til en rimelig værdi på investeringsinstituttets initiativ, eller

- h) andre pengemarkedsinstrumenter end dem, der handles på et reguleret marked, og som falder ind under artikel 2, stk. 1, litra o), hvis emissionen eller emittenten af sådanne instrumenter selv er reguleret med henblik på at beskytte investorer og opsparing, forudsat de er:
- i) udstedt eller garanteret af en central, regional eller lokal myndighed i en medlemsstat, en medlemsstats centralbank, Den Europæiske Centralbank, Fællesskabet eller Den Europæiske Investeringsbank, et tredjeland eller, hvis der er tale om en forbundsstat, af en af dennes delstater, eller af en international institution af offentlig karakter, som en eller flere medlemsstater deltager i
 - ii) udstedt af et foretagende, hvis værdipapirer handles på regulerede markeder som nævnt i litra a, b) eller c)
 - iii) udstedt eller garanteret af et foretagende, der er underkastet tilsyn efter de i fællesskabsreglerne fastlagte kriterier, eller af foretagender, der er underkastet og følger tilsynsregler, som de kompetente myndigheder anser for at være mindst lige så strenge som fællesskabsreglerne, eller
 - iv) udstedt af en anden emittent, der tilhører de kategorier, der er godkendt af de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland, forudsat at investering i sådanne instrumenter er omfattet af en investorbeskyttelse, der svarer til den, der er nævnt i nr. i), ii) eller iii), og forudsat at emittenten er et selskab, hvis kapital og reserver er på mindst 10 000 000 EUR, og som forelægger og offentliggør sit årsregnskab i overensstemmelse med Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om årsregnskaberne for visse selskabsformer ⁽¹⁾, er en enhed, der i en gruppe af selskaber bestående af et eller flere børsnoterede selskaber varetager finansieringen af gruppen, eller er en enhed, der varetager finansieringen af securitiseringsinstrumenter, der er omfattet af en likviditetstilsyn i en bank.

2. Et investeringsinstitut skal dog ikke:

- a) investere mere end højst 10 % af sine aktiver i andre værdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter end de i stk. 1 nævnte, eller
- b) erhverve ædle metaller eller certifikater for disse.

Investeringsinstitutter kan accessorisk besidde likvide midler.

3. Et investeringsselskab kan erhverve løsøre eller fast ejendom, som er absolut påkrævet for den direkte udøvelse af dens virksomhed.

Artikel 51

1. Et administrationselskab eller investeringsselskab anvender en risikostyringsproces, der giver det mulighed for til enhver tid at overvåge og måle risikoen ved positionerne og deres bidrag til porteføljens samlede risikoprofil.

Det anvender en proces, der giver mulighed for at foretage en nøjagtig og uafhængig vurdering af værdien af OTC-derivaterne.

Det holder regelmæssigt de kompetente myndigheder i dets hjemland underrettet om de afledte instrumenters art, de underliggende risici, de kvantitative begrænsninger samt de metoder, der vælges til risikovurdering for transaktioner i afledte instrumenter, for hvert af de investeringsinstitutter, det administrerer.

2. Medlemsstaterne kan på de vilkår og med de begrænsninger, som de fastsætter, tillade investeringsinstitutterne at gøre brug af sådan teknik og sådanne hjælpemidler, som angår transaktioner i værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter, såfremt denne teknik og disse hjælpemidler benyttes med henblik på en effektiv forvaltning af porteføljen.

Hvis disse transaktioner angår anvendelse af afledte instrumenter, skal de nævnte betingelser og begrænsninger overholde bestemmelserne i dette direktiv.

Disse transaktioner skal under ingen omstændigheder medføre, at investeringsinstituttet fraviger sine investeringsmålsætninger som angivet i fondsbestemmelserne, vedtægter eller prospektet.

3. Et investeringsinstitut sørger for, at den globale risikoudsættelse i forbindelse med afledte instrumenter ikke overstiger den samlede nettoværdi af dets portefølje.

Risikoen beregnes under hensyn til de underliggende aktivers aktuelle værdi, modpartsrisikoen, fremtidige bevægelser på markedet og den tid, der er til rådighed til at realisere positionerne. Denne bestemmelse gælder også tredje og fjerde afsnit.

Et investeringsinstitut kan som led i sin investeringspolitik og inden for de grænser, der er fastsat i artikel 52, stk. 5, investere i finansielle afledte instrumenter, såfremt risikoen for de underliggende aktiver ikke samlet overstiger de investeringsgrænser, der er fastsat i artikel 52. Når et investeringsinstitut investerer i finansielle afledte instrumenter, der er baseret på et indeks, kan medlemsstaterne tillade, at disse investeringer ikke skal samles med henblik på grænserne i artikel 52.

Hvis værdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter omfatter et afledt instrument, tages der hensyn til det afledte instrument ved overholdelsen af kravene i denne artikel.

4. Uden at det berører artikel 116 fastsætter Kommissionen inden den 1. juli 2010 gennemførelsesforanstaltninger, der fastsætter følgende:

- a) kriterier for vurdering af tilstrækkeligheden af den risikostyringsproces, der anvendes af administrationselskabet, jf. stk. 1, første afsnit
- b) detaljerede regler om den nøjagtige og uafhængige vurdering af værdien af OTC-derivaterne, og

⁽¹⁾ EFT L 222 af 14.8.1978, s. 11.

- c) detaljerede regler om indholdet af og proceduren der skal følges i forbindelse med kommunikation af oplysningerne til administrationsselskabets hjemlands kompetente myndigheder, der henvises til i stk. 1, tredje afsnit.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 112, stk. 2.

Artikel 52

1. Et investeringsinstitut investerer højst:
- 5 % af sine aktiver i værdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter, der er udstedt af samme emittent, eller
 - 20 % af sine aktiver i indskud hos den samme enhed.

Risikoen for investeringsinstitutts modpart i forbindelse med OTC-derivattransaktioner skal ikke overstige:

- 10 % af dets aktiver, hvis modparten er et kreditinstitut som omhandlet i artikel 50, stk. 1, litra f), eller
- 5 % af dets aktiver i øvrige tilfælde.

2. Medlemsstaterne kan forhøje den i stk. 1, første afsnit, nævnte grænse på 5 % til højst 10 %. I disse tilfælde må den samlede værdi af sådanne værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter, som instituttet ligger inde med, hvor et investeringsinstitut investerer i værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter fra samme udsteder for mere end 5 % af sine aktiver, imidlertid ikke overstige 40 % af værdien af instituttets aktiver. Denne grænse gælder ikke for indskud i eller OTC-derivattransaktioner med finansielle institutioner, der er underkastet tilsyn.

Uanset de enkelte grænser i stk. 1 kumulerer et investeringsinstitut ikke følgende, hvis det resulterer i, at over 20 % af instituttets aktiver investeres i en enkelt enhed:

- investeringer i værdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter udstedt af den pågældende enhed
- indskud i den pågældende enhed, eller
- risici i forbindelse med OTC-derivattransaktioner med den pågældende enhed.

3. Medlemsstaterne kan forhøje den i stk. 1, første afsnit, nævnte 5 %-grænse til højst 35 %, når værdipapirerne eller pengemarkedsinstrumenterne er udstedt eller garanteret af en medlemsstat, af dennes lokale offentlige myndigheder, af et tredjeland eller af en international institution af offentlig karakter, som en eller flere medlemsstater deltager i.

4. Medlemsstaterne kan forhøje den i stk. 1, første afsnit, nævnte 5 %-grænse til højst 25 % for visse obligationer, når obligationer er udstedt af et kreditinstitut, der har sit hjemsted i en medlemsstat, og som i henhold til lovgivningen er underkastet et særligt offentligt tilsyn med henblik på at beskytte indehaverne af disse obligationer. Specielt investeres provenuet fra udstedelsen af disse obligationer i henhold til loven i aktiver, som i tilstrækkelig

grad i obligationernes samlede løbetid dækker de forpligtelser, der følger heraf, og som ifølge fortrinsret anvendes til tilbagebetaling af hovedstol og betaling af påløbne renter i tilfælde af misligholdelse fra emittentens side.

I tilfælde, hvor et investeringsinstitut investerer mere end 5 % af sine aktiver i de i første afsnit nævnte obligationer, som er udstedt af samme emittent, må den samlede værdi af denne investering ikke overstige 80 % af instituttets aktiver.

Medlemsstaterne tilsender Kommissionen en fortegnelse over de i første afsnit nævnte obligationskategorier og emittentkategorier, der i henhold til lovgivningen og de i samme afsnit omhandlede tilsynsbestemmelser er bemyndiget til at emitte obligationer, som opfylder kriterierne i denne artikel. Sammen med disse fortegnelser sendes en notits om betydningen af de tilbudte garantier. Kommissionen sender omgående disse oplysninger til de øvrige medlemsstater sammen med eventuelle bemærkninger, den finder hensigtsmæssige, og gør oplysningerne tilgængelige for offentligheden. Sådanne meddelelser kan gøres til genstand for udveksling af synspunkter i Det Europæiske Værdipapirudvalg, jf. artikel 112, stk. 1.

5. Der tages ved anvendelsen af den i stk. 2 omhandlede grænse på 40 % ikke hensyn til de i stk. 3 og 4 omhandlede værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter.

De i stk. 1 til 4 fastsatte grænser skal ikke kumuleres, og investeringer, der i overensstemmelse med stk. 1 til 4 finder sted i værdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter udstedt af samme emittent eller i indskud i eller afledte instrumenter udstedt af denne emittent, må derfor ikke sammenlagt overstige 35 % af investeringsinstitutternes aktiver.

Selskaber inden for samme koncern anses med henblik på konsoliderede regnskaber, som defineret i direktiv 83/349/EØF eller i overensstemmelse med anerkendte internationale regnskabsregler, for at være samme emittent ved beregning af de i denne artikel fastsatte grænser.

Medlemsstaterne kan tillade kumulation af investeringer i værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter, der er udstedt af samme koncern, op til en grænse på 20 %.

Artikel 53

1. Med forbehold af de grænser, der er fastsat i artikel 56, kan medlemsstaterne forhøje grænserne i artikel 52 til højst 20 % for investering i aktier eller obligationer, der er udstedt af samme emittent, når målet for investeringsinstitutts investeringspolitik efter fondsbestemmelserne eller vedtægterne er at kopiere sammensætningen af et bestemt aktie- eller obligationsindeks, der er godkendt af de kompetente myndigheder på følgende grundlag:

- indeksets sammensætning er tilstrækkeligt diversificeret
- indekset repræsenterer en passende benchmark for det marked, som det refererer til, og
- det offentliggøres på en passende måde.

2. Medlemsstaterne kan forhøje grænsen i stk. 1 til højst 35 %, når det er berettiget på grund af usædvanlige markedsforhold, navnlig på regulerede markeder, hvor visse værdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter er stærkt dominerende. Investeringer op til denne grænse tillades kun for én emittent.

Artikel 54

1. Uanset artikel 52 kan medlemsstaterne tillade, at investeringsinstitutter i henhold til princippet om risikospredning investerer op til 100 % af deres aktiver i forskellige emissioner af værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter, der er udstedt eller garanteret af en medlemsstat, af en eller flere af dennes lokale myndigheder, af et tredjeland eller af en international institution af offentlig karakter, hvori en eller flere medlemsstater deltager.

De kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland indrømmer kun denne undtagelse, såfremt de finder, at deltagerne i investeringsinstituttet opnår den samme beskyttelse som deltagerne i et investeringsinstitut, der overholder grænserne i artikel 52.

Disse investeringsinstitutter skal ligge inde med værdipapirer fra mindst seks forskellige emissioner, uden at værdipapirerne fra en og samme emission dog må overstige 30 % af investeringsinstituttets samlede aktiver.

2. De i stk. 1 omhandlede investeringsinstitutter nævner udtrykkeligt i fondsbestemmelserne eller for investeringsselskabers vedkommende i vedtægterne de medlemsstater, lokale myndigheder eller internationale institutioner af offentlig karakter, som udsteder eller garanterer de værdipapirer, hvori de agter at investere mere end 35 % af deres aktiver.

Disse fondsbestemmelser eller vedtægter skal godkendes af de kompetente myndigheder.

3. De i stk. 1 omhandlede investeringsinstitutter gør i deres prospekter og markedsføringsmateriale i en tydelig erklæring opmærksom på, at en sådan godkendelse er givet med angivelse af de medlemsstater, lokale myndigheder eller internationale institutioner af offentlig karakter, i hvis værdipapirer de har investeret eller har til hensigt at investere mere end 35 % af deres aktiver.

Artikel 55

1. Et investeringsinstitut kan erhverve andele i investeringsinstitutter eller andre institutter for kollektiv investering, der er nævnt i artikel 50, stk. 1, litra e), forudsat at højst 10 % af dets aktiver investeres i andele i et og samme investeringsinstitut eller andet institut for kollektiv investering. Medlemsstaterne kan forhøje denne grænse til højst 20 %.

2. Investeringer i andele i andre institutter for kollektiv investering end investeringsinstitutter skal samlet ikke overstige 30 % af investeringsinstituttets aktiver.

Medlemsstaterne kan, når et investeringsinstitut har erhvervet andele i andre investeringsinstitutter eller institutter for kollektiv investering, bestemme, at de respektive institutters aktiver ikke behøver at blive lagt sammen med henblik på de grænser, der er fastlagt i artikel 52.

3. Hvor et investeringsinstitut investerer i andele i andre investeringsinstitutter eller institutter for kollektiv investering, der forvaltes direkte eller gennem delegation af det samme administrationsselskab eller af et andet selskab, som administrationsselskabet er knyttet til gennem fælles administration eller kontrol eller gennem en væsentlig direkte eller indirekte deltagelse, skal administrationsselskabet eller det andet selskab ikke opkræve tegnings- eller indløsningsgebyrer for investeringsinstituttets investeringer i andele i de andre investeringsinstitutter eller institutter for kollektiv investering.

Et investeringsinstitut, der investerer en betydelig del af sine aktiver i andre investeringsinstitutter eller institutter for kollektiv investering, anfører i sit prospekt de maksimale administrationsgebyrer, der kan opkræves af både investeringsinstituttet selv og de andre investeringsinstitutter eller institutter for kollektiv investering, som det agter at investere i. Det angiver i sin årsberetning den højeste andel af administrationsgebyrerne, der opkræves af både investeringsinstituttet selv og de andre investeringsinstitutter eller institutter for kollektiv investering, som det investerer i.

Artikel 56

1. Et investeringsselskab eller et administrationselskab må for så vidt angår samtlige de investeringsfonde, de administrerer, og som henhører under dette direktivs anvendelsesområde, ikke erhverve aktier med stemmeret, som giver det mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på administrationen af en emittent.

Med henblik på anvendelse af det i første afsnit omhandlede princip tager medlemsstaterne indtil nærmere samordning hensyn til de eksisterende regler i de øvrige medlemsstaters lovgivning, hvori dette princip er defineret.

2. Et investeringsinstitut må ikke erhverve mere end:

- a) 10 % af aktierne uden stemmeret fra en og samme emittent
- b) 10 % af obligationerne fra en og samme emittent
- c) 25 % af andelene fra et og samme investeringsinstitut eller andet institut for kollektiv investering som omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra a) og b), eller
- d) 10 % af pengemarkedsinstrumenterne fra en og samme emittent.

De grænser, der er fastsat i litra b), c) og d), kan tilsidesættes på erhvervelsestidspunktet, hvis det på det tidspunkt ikke er muligt at beregne bruttobeløbet for obligationerne eller pengemarkedsinstrumenterne eller nettobeløbet for de udstedte værdipapirer.

3. Medlemsstaterne kan afstå fra at anvende stk. 1 og 2 for så vidt angår:

- a) værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter, som er udstedt eller garanteret af en medlemsstat eller dennes lokale myndigheder
- b) værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter, som er udstedt eller garanteret af et tredjeland
- c) værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter, som er udstedt af en international institution af offentlig karakter, hvori en eller flere medlemsstater deltager
- d) et investeringsinstituts besiddelse af aktier i et selskab, der er beliggende i et tredjeland, og som hovedsagelig investerer sine aktiver i værdipapirer fra emittenter, der er hjemmehørende i det omhandlede land, såfremt sådan besiddelse i henhold til det omhandlede lands lovgivning udgør investeringsinstituttets eneste mulighed for at investere i værdipapirer fra emittenter i det omhandlede land, eller
- e) et eller flere investeringsselskabers besiddelse af aktier i datterselskaber, som udelukkende og kun på investeringsselskabets eller investeringsselskabernes vegne udøver administrations-, rådgivnings- eller markedsføringsvirksomhed i det land, hvor datterselskabet er etableret, for så vidt angår tilbagekøb af andele på deltagernes forlangende.

Undtagelsesbestemmelsen i litra d) i dette stykkes første afsnit finder dog kun anvendelse, såfremt selskabet i det pågældende tredjeland i sin investeringspolitik overholder de i artikel 52 og 55 samt de i stk. 1 og 2 i nærværende artikel fastsatte grænser. I tilfælde af overskridelser af de ved artikel 52 og 55 fastsatte grænser finder artikel 57 tilsvarende anvendelse.

Artikel 57

1. Investeringsinstitutter er ikke forpligtede til at overholde de i dette kapitel fastsatte grænser ved udøvelsen af de tegningsrettigheder, som er knyttet til værdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter, der indgår i aktiverne.

Medlemsstaterne kan under overholdelse af princippet om risikospredning tillade nyligt oprettede investeringsinstitutter at afvige fra artikel 52 til 55 i seks måneder fra godkendelsesdatoen.

2. Såfremt de i stk. 1 omhandlede grænser overskrides af grunde, som investeringsinstituttet ikke har indflydelse på, eller som følge af udøvelse af tegningsrettigheder, giver instituttet i sin salgsvirksomhed prioritet til en normalisering af forholdene under hensyn til deltagernes interesser.

KAPITEL VIII

MASTER-FEEDER-STRUKTURER

AFDELING I

Anvendelsesområde og godkendelse

Artikel 58

1. Et feeder-institut er et investeringsinstitut eller en investeringsafdeling heraf, der uanset bestemmelserne i artikel 1, stk. 2, litra a), artikel 50, 52 og 55 samt artikel 56, stk. 2, litra c), er blevet godkendt til at investere mindst 85 % af sine aktiver i andele i et andet investeringsinstitut eller en investeringsafdeling heraf («master-instituttet»).

2. Et feeder-institut kan investere op til 15 % af sine aktiver i følgende:

- a) likvide midler i overensstemmelse med artikel 50, stk. 2, andet afsnit
- b) finansielle afledte instrumenter, som kun kan anvendes til hedgingformål, i overensstemmelse med artikel 50, stk. 1, litra g), og artikel 51, stk. 2 og 3
- c) løsøre og fast ejendom, som er væsentlig for den direkte udøvelse af virksomhed, hvis feeder-instituttet er et investeringsselskab.

For at overholde artikel 51, stk. 3, skal feeder-instituttet beregne sin samlede eksponering i finansielle afledte instrumenter ved at kombinere sin egen direkte eksponering under første afsnit, litra b), med enten:

- a) master-instituttets faktiske eksponering i finansielle afledte instrumenter i forhold til feeder-instituttets investering i master-instituttet, eller
- b) master-instituttets potentielle maksimale samlede eksponering i finansielle afledte instrumenter, der er fastsat i master-instituttets fondsbestemmelser eller vedtægter i forhold til feeder-instituttets investering i master-instituttet.

3. Et master-institut er et investeringsinstitut eller en investeringsafdeling heraf, der:

- a) har mindst et feeder-institut blandt sine deltagere
- b) ikke selv er et feeder-institut, og
- c) der ikke er deltager i et feeder-institut.

4. Følgende undtagelser finder anvendelse på et master-institut:

- a) hvis et master-institut har mindst to feeder-institutter som deltagere, finder artikel 1, stk. 2, litra a), og artikel 3, litra b), ikke anvendelse, ved at give master-instituttet mulighed for at tilvejebringe kapital hos andre investorer

- b) hvis et master-institut ikke tilvejebringer kapital hos offentligheden i en anden medlemsstat end den, hvor det er etableret, men kun har en eller flere feeder-institutter i den pågældende medlemsstat, finder kapitel XI og artikel 108, stk. 1, andet afsnit, ikke anvendelse.

Artikel 59

1. Medlemsstaterne sikrer, at et feeder-instituts investering i et givet master-institut, som overstiger den grænse for investeringer i andre investeringsinstitutter, der er fastsat i artikel 55, stk. 1, skal forhåndsgodkendes af de kompetente myndigheder i feeder-instituttets hjemland.
2. Feeder-instituttet underrettes inden for 15 arbejdsdage efter indgivelsen af en fyldestgørende ansøgning om, hvorvidt de kompetente myndigheder har godkendt feeder-instituttets investering i master-instituttet eller ej.
3. De kompetente myndigheder i feeder-instituttets hjemland indrømmer godkendelse, hvis feeder-instituttet, dets depositar og revisor såvel som master-instituttet opfylder alle betingelserne i dette kapitel. For at kontrollere dette forelægger feeder-instituttet følgende dokumenter for de kompetente myndigheder i sit hjemland:
 - a) feeder-instituttets og master-instituttets fondsbestemmelser eller vedtægter
 - b) feeder- og master-instituttets prospekt og centrale investor-information som omhandlet i artikel 78
 - c) den i artikel 60, stk. 1, nævnte aftale mellem feeder- og master-instituttet eller de interne regler om god forretningsskik
 - d) i givet fald de oplysninger, der i henhold til artikel 64, stk. 1, skal udleveres til deltagerne
 - e) den i artikel 61, stk. 1, nævnte aftale om udveksling af oplysninger mellem deres respektive depositarer, hvis master-instituttet og feeder-instituttet har forskellige depositarer og
 - f) den i artikel 62, stk. 1, nævnte aftale om udveksling af oplysninger mellem deres respektive revisorer, hvis master-instituttet og feeder-instituttet har forskellige revisorer.

Hvor feeder-instituttet er etableret i en anden medlemsstat end master-instituttet, forelægger feeder-instituttet også en erklæring fra de kompetente myndigheder i master-instituttets hjemland om, at master-instituttet er et investeringsinstitut eller en investeringsafdeling heraf, som opfylder betingelserne i artikel 58, stk. 3, litra b) og c). Feeder-instituttet forelægger dokumenterne på det officielle sprog eller et af de officielle sprog i feeder-instituttets hjemland eller på et sprog, som dette lands kompetente myndigheder har godkendt.

AFDELING 2

Fælles bestemmelser for feeder- og master-institutter

Artikel 60

1. Medlemsstaterne forlanger, at master-instituttet forsyner feeder-instituttet med alle de dokumenter og oplysninger, der er nødvendige for, at sidstnævnte kan opfylde betingelserne i dette direktiv. Med henblik herpå indgår feeder-instituttet en aftale med master-instituttet.

Feeder-instituttet investerer ikke ud over den grænse, der er fastsat i artikel 55, stk. 1, i andele i dette master-institut, før den i første afsnit nævnte aftale er trådt i kraft. Denne aftale skal udleveres efter anmodning og gratis til alle deltagere.

Hvis både master- og feeder-instituttet administreres af det samme administrationselskab eller administrative organ, kan aftalen erstattes af interne regler om god forretningsskik, der sikrer overholdelsen af de betingelser, som fastsættes i dette stykke.

2. Master- og feeder-instituttet tager skridt til at koordinere timingen af deres beregning og offentliggørelse af nettoværdien for at undgå markedstiming af deres fondes andele for at undgå arbitragemuligheder.

3. Med forbehold af artikel 84 hvis et master-institut på eget initiativ eller efter anmodning fra de kompetente myndigheder midlertidigt suspenderer tilbagekøbet, indløsningen eller tegningerne af sine andele, har alle dets feeder-institutter, uanset betingelserne i artikel 84, stk. 2, ret til at suspendere tilbagekøbet, indløsningen eller tegningen af deres andele i samme periode som master-instituttet.

4. Hvis master-instituttet træder i likvidation, gør feeder-instituttet det ligeså, medmindre de kompetente myndigheder i dets hjemland godkender:

- a) at mindst 85 % af feeder-instituttets aktiver investeres i andele i et andet master-institut eller
- b) at dets fondsbestemmelser eller vedtægter ændres for at sætte det i stand til at konvertere til et investeringsinstitut, der ikke er et feeder-institut.

Med forbehold af specifikke nationale bestemmelser om tvangslikvidation kan et master-institut først træde i likvidation tidligst tre måneder efter, at det har underrettet alle sine deltagere og de kompetente myndigheder i feeder-instituttets hjemland om dens bindende beslutning om at træde i likvidation.

5. Hvis et master-institut fusionerer med et andet investeringsinstitut eller opsplittes i to eller flere investeringsinstitutter, likvideres feeder-instituttet, medmindre de kompetente myndigheder i feeder-instituttets hjemland godkender, at feeder-instituttet:

- a) fortsætter som master-instituttets eller et andet investeringsinstituts feeder-institut efter fusionen eller opsplitningen af master-instituttet

- b) investerer mindst 85 % af sine aktiver i andele i et andet master-institut, der ikke er et resultat af fusionen eller opsplitningen, eller
- c) ændrer sine fondsbestemmelser eller vedtægter med det formål at konvertere til et investeringsinstitut, der ikke er et feeder-institut.

En fusion eller opsplitning af et master-institut får ikke virkning, medmindre master-instituttet har forsynet alle sine deltagere og de kompetente myndigheder i dets feeder-institutters hjemlande med de i artikel 43 nævnte oplysninger eller oplysninger af tilsvarende karakter senest 60 dage før den påtænkte gennemførelsesdato.

Medmindre de kompetente myndigheder i feeder-instituttets hjemland har givet deres godkendelse i henhold til første afsnit, litra a), giver master-instituttet feeder-instituttet mulighed for at tilbagekøbe eller indløse alle andele i master-instituttet, før fusionen eller opsplitningen af master-instituttet får virkning.

6. Kommissionen kan træffe gennemførelsesforanstaltninger til specificering af følgende:

- a) indholdet af den i stk. 1 nævnte aftale eller de interne regler om god forretningskik
- b) de af de i stk. 2 nævnte foranstaltninger, der kan betragtes som hensigtsmæssige, og
- c) de procedurer, der gælder for de godkendelser, der kræves i henhold til stk. 4 og 5 i tilfælde af en likvidation, fusion eller opsplitning af et master-institut.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 112, stk. 2.

AFDELING 3

Depositarer og revisorer

Artikel 61

1. Medlemsstaterne forlanger, at hvis master- og feeder-instituttet har forskellige depositarer, skal disse depositarer indgå en aftale om udveksling af oplysninger for at sikre, at begge depositarer kan opfylde deres forpligtelser.

Feeder-instituttet investerer først i andele i master-instituttet, når den pågældende aftale er trådt i kraft.

Når master-instituttets eller feeder-instituttets depositar overholder de i dette kapitel fastsatte krav, anses vedkommende ikke for at have tilsidesat nogen regler, der begrænser udbredelsen af oplysninger eller regler vedrørende databeskyttelse, når sådanne regler er fastsat i en kontrakt eller i en lov eller administrativ bestemmelse. Overholdelse påfører ikke depositaren eller en person, som handler på dennes vegne, nogen form for ansvar.

Medlemsstaterne forlanger, at feeder-instituttet eller evt. dets administrationsselskab har ansvaret for at sende feeder-instituttets depositar alle oplysninger om master-instituttet, der er nødvendige for, at feeder-instituttets depositar kan overholde sine forpligtelser.

2. Master-instituttets depositar underretter øjeblikkeligt de kompetente myndigheder i master-instituttets hjemland eller i givet fald administrationsselskabet og feeder-instituttets depositar om eventuelle uregelmæssigheder i relation til master-instituttet, som depositaren måtte få kendskab til, og som anses at have negative konsekvenser for feeder-instituttet.

3. Kommissionen kan træffe gennemførelsesforanstaltninger til yderligere specificering af følgende:

- a) de oplysninger, der skal indgå i den i stk. 1 nævnte aftale, og
- b) de uregelmæssigheder som omhandlet i stk. 2, der anses at have negative konsekvenser for feeder-instituttet.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 112, stk. 2.

Artikel 62

1. Medlemsstaterne forlanger, at hvis master- og feeder-instituttet har forskellige revisorer, skal disse revisorer indgå en aftale om udveksling af oplysninger for at sikre, at begge revisorer kan opfylde deres forpligtelser, herunder de foranstaltninger, der er truffet for at opfylde kravene i stk. 2.

Feeder-instituttet investerer først i andele i master-instituttet, når den pågældende aftale er trådt i kraft.

2. I sin revisionsberetning tager feeder-instituttets revisor hensyn til revisionsberetningen vedrørende master-instituttet. Hvis feeder-instituttet og master-instituttet har forskellige regnskabsår, udarbejder master-instituttets revisor en ad hoc-beretning på afslutningsdatoen for feeder-instituttet.

Revisoren for feeder-instituttet aflægger især beretning om eventuelle uregelmæssigheder som afsløret i revisionsberetningen vedrørende master-instituttet og om deres konsekvenser for feeder-instituttet.

3. Når master-instituttets eller feeder-instituttets revisor overholder de i dette kapitel fastsatte krav, anses hverken master-instituttets eller feeder-instituttets revisor for at have tilsidesat nogen regler, der begrænser udbredelsen af oplysninger eller regler vedrørende databeskyttelse, når sådanne regler er fastsat i en kontrakt eller i en lov eller administrativ bestemmelse. Overholdelse påfører ikke revisoren eller en person, som handler på dennes vegne, nogen form for ansvar.

4. Kommissionen kan træffe gennemførelsesforanstaltninger til specificering af indholdet af den i stk. 1, første afsnit, nævnte aftale.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 112, stk. 2.

AFDELING 4

Obligatoriske oplysninger og markedsføringsmateriale fra feeder-instituttet

Artikel 63

1. Medlemsstaterne forlanger, at foruden de i skema A i bilag I nævnte oplysninger skal feeder-instituttets prospekt indeholde følgende:

- a) en erklæring om, at feeder-instituttet er feeder-institut for et bestemt master-institut og i den egenskab til stadighed investerer mindst 85 % af sine aktiver i andele i dette master-institut
- b) oplysninger om investeringsmålsætning og investeringspolitik, herunder risikoprofil, og om, hvorvidt feeder-instituttets og master-instituttets resultater er identiske, eller i hvilket omfang og hvorfor de afviger fra hinanden, herunder en beskrivelse af investeringer foretaget i henhold til artikel 58, stk. 2
- c) en kort beskrivelse af master-instituttet, dets organisation, dets investeringsmålsætning og investeringspolitik, herunder dets risikoprofil, og hvordan master-instituttets ajourførte prospekt kan rekvireres
- d) et resumé af aftalen indgået mellem feeder-instituttet og master-instituttet eller af de interne regler for god forretningsskik i henhold til artikel 60, stk. 1
- e) oplysninger om, hvordan deltagere kan indhente yderligere oplysninger om master-instituttet og aftalen indgået mellem feeder-instituttet og master-instituttet i henhold til artikel 60, stk. 1
- f) en beskrivelse af dels alle vederlag og godtgørelser, der skal afholdes af feeder-instituttet i kraft af dets investering i andele i master-instituttet, dels de samlede gebyrer for feeder-instituttet og master-instituttet, og
- g) en beskrivelse af de skattemæssige konsekvenser for feeder-instituttet af investeringen i master-instituttet.

2. Foruden oplysningerne i skema B i bilag I skal feeder-instituttets årsberetning indeholde en erklæring om feeder-instituttets og master-instituttets samlede gebyrer.

Feeder-instituttets års- og halvårsberetninger angiver, hvordan henholdsvis master-instituttets årsberetninger og dets halvårsberetninger kan rekvireres.

3. Foruden det, der kræves i henhold til artikel 74 og 82, indsender feeder-instituttet prospektet, den i artikel 78 omhandlede centrale investorinformation og eventuelle ændringer heraf samt master-instituttets års- og halvårsberetninger til de kompetente myndigheder i sit hjemland.

4. Et feeder-institut oplyser i al relevant markedsføringsmateriale, at det fortsat investerer mindst 85 % af sine aktiver i andele i et sådant master-institut.

5. Feeder-instituttet udleverer efter anmodning og gratis en trykt udgave af master-instituttets prospekt og års- og halvårsberetningen til investorerne.

AFDELING 5

Konvertering af eksisterende investeringsinstitutter til feeder-institutter og ændring af master-institutter

Artikel 64

1. Medlemsstaterne kræver, at et feeder-institut, der allerede udøver virksomhed som investeringsinstitut, herunder virksomhed som feeder-institut for et andet master-institut, forsyner sine deltagere med følgende:

- a) en erklæring om, at de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland har godkendt feeder-instituttets investering i master-instituttet
- b) den i artikel 78 omhandlede centrale investorinformation vedrørende feeder- og master-instituttet
- c) oplysninger om den dato, hvor feeder-instituttet vil begynde at investere i master-instituttet, eller, hvis det allerede har investeret heri, den dato, hvor dets investeringer vil overskride den grænse, der er fastsat i artikel 55, stk. 1, og
- d) en erklæring om, at deltagerne har ret til at forlange tilbagekøb eller indløsning af deres andele uden andre omkostninger end det beløb, som investeringsinstituttet beholder for at dække desinvesteringsomkostningerne, inden for en frist på 30 dage; denne ret får virkning fra det tidspunkt, hvor feeder-instituttet har udleveret de i dette stykke nævnte oplysninger.

Disse oplysninger udleveres senest 30 dage før den i første afsnit, litra c), nævnte dato.

2. I tilfælde af, at feeder-instituttet er blevet anmeldt i overensstemmelse med artikel 93, udleveres de i stk. 1 nævnte oplysninger på det officielle sprog eller et af de officielle sprog i feeder-instituttets hjemland eller på et sprog, som dette lands kompetente myndigheder har godkendt. Feeder-instituttet er ansvarligt for oversættelsen. Oversættelsen skal på troværdig vis gengive indholdet af de oprindelige oplysninger.

3. Medlemsstaterne sikrer, at feeder-instituttet først investerer i det pågældende master-institut ud over den grænse, der gælder efter artikel 55, stk. 1, efter udløbet af den periode på 30 dage, der er nævnt i stk. 1, andet afsnit.

4. Kommissionen kan træffe gennemførelsesforanstaltninger til specificering af følgende:

- a) det format og måden hvorpå de i stk. 1 nævnte oplysninger skal udleveres, eller
- b) proceduren for værdiansættelse og revision af et bidrag i naturalier, i det tilfælde, at feeder-instituttet overfører alle eller dele af sine aktiver til master-instituttet til gengæld for andele, og den rolle, som feeder-instituttets depositar spiller i den forbindelse.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 112, stk. 2.

AFDELING 6

Forpligtelser og kompetente myndigheder

Artikel 65

1. Feeder-instituttet fører effektiv kontrol med master-instituttets virksomhed. I forbindelse med opfyldelsen af denne forpligtelse kan feeder-instituttet benytte sig af oplysninger og dokumenter modtaget fra master-instituttet eller i givet fald dets administrationsselskab, depositar og revisor, medmindre der er grund til at betvivle nøjagtigheden heraf.

2. Såfremt feeder-instituttet, dets administrationsselskab eller en person, der handler på feeder-instituttets eller dets administrationsselskabs vegne, modtager salgsgbyr, provision eller pengebeløb i forbindelse med investeringen i andele i master-instituttet, tilføres salgsgbyret, provisionen eller pengebeløbet feeder-instituttets aktiver.

Artikel 66

1. Master-instituttet underretter øjeblikkeligt de kompetente myndigheder i sit hjemland om navnet på hvert af de feeder-institutter, der investerer i master-instituttets andele. Hvis master-instituttet og feeder-instituttet er etableret i forskellige medlemsstater, underretter de kompetente myndigheder i master-instituttets hjemland øjeblikkeligt de kompetente myndigheder i feeder-instituttets hjemland om den pågældende investering.

2. Master-instituttet må ikke opkræve tegnings- eller indløsningsgebyrer for feeder-instituttets investering i andele i master-instituttet eller afhændelsen heraf.

3. Master-instituttet sikrer feeder-instituttet eller i givet fald dets administrationsselskab samt de kompetente myndigheder, dets depositar og revisor rettidig adgang til alle oplysninger, der kræves i henhold til dette direktiv, anden fællesskabslovgivning, gældende national lovgivning, feeder-instituttets fondsbestemmelser eller vedtægter.

Artikel 67

1. Hvis master-instituttet og feeder-instituttet er etableret i samme medlemsstat, underretter de kompetente myndigheder øjeblikkeligt feeder-instituttet om enhver beslutning, foranstaltning, konstatering af tilsidesættelse af bestemmelserne i dette kapitel eller oplysninger, der indberettes i henhold til artikel 106, stk. 1, vedrørende master-instituttet eller i givet fald dets administrationsselskab, depositar eller revisor.

2. Hvis master-instituttet og feeder-instituttet er etableret i forskellige medlemsstater, underretter de kompetente myndigheder i feeder-instituttets hjemland om enhver beslutning, foranstaltning, konstatering af tilsidesættelse af bestemmelserne i dette kapitel eller oplysninger, der indberettes i henhold til artikel 106, stk. 1, vedrørende master-instituttet eller i givet fald dets administrationsselskab, depositar eller revisor. De kompetente myndigheder i feeder-instituttets hjemland underretter øjeblikkeligt feeder-instituttet herom.

KAPITEL IX

FORPLIGTELSE MED HENSYN TIL OPLYSNINGER TIL INVESTORER

AFDELING 1

Offentliggørelse af prospekt og periodiske beretninger

Artikel 68

1. Et investeringsselskab og, for hver af de investeringsfonde det administrerer, et administrationsselskab offentliggør følgende:

- a) et prospekt
- b) en årsberetning for hvert regnskabsår, og
- c) en halvårsberetning, der dækker de første seks måneder af regnskabsåret.

2. Årsberetningen og halvårsberetningerne offentliggøres inden for følgende frister at regne fra slutningen af den periode, som beretningen omhandler:

- a) fire måneder for årsberetningen, eller
- b) to måneder for halvårsberetningen.

Artikel 69

1. Prospektet skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige for, at investorerne kan danne sig et pålideligt skøn over den investering, der tilbydes dem, og især de dermed forbundne risici.

Prospektet skal, uanset hvilket instrument der investeres i, indeholde en klar og letforståelig redegørelse for fondens risikoprofil.

2. Prospektet skal mindst indeholde de oplysninger, der fremgår af skema A i bilag I, for så vidt disse oplysninger ikke er indeholdt i fondsbestemmelserne eller vedtægterne, der i henhold til artikel 71, stk. 1, skal være vedlagt prospektet.

3. Årsberetningen skal indeholde en balance eller en formueopgørelse, en detaljeret opgørelse over indtægter og udgifter i det pågældende regnskabsår, en beretning om aktiviteterne i det foreløbne regnskabsår og de øvrige oplysninger, der kræves i skema B i bilag I, samt alle oplysninger af betydning, der gør det muligt for investorerne med fuldt kendskab til forholdene at bedømme udviklingen i investeringsinstituttets aktiviteter og dets resultater.

4. Halvårsberetningen skal mindst indeholde de oplysninger, der fremgår af afdeling I-IV i skema B i bilag I. Når investeringsinstituttet har udbetalt eller agter at udbetale acontoudbytte, skal taloplysningerne vise resultatet efter fradrag af skat for det pågældende halvår og det acontoudbytte, der er udbetalt eller skal udbetales.

Artikel 70

1. I prospektet angives, hvilke kategorier af aktiver et investeringsinstitut må investere i. Det angives ligeledes, om der tillades transaktioner i finansielle afledte instrumenter, i hvilket tilfælde det skal indeholde en tydelig erklæring, hvori det angives, hvorvidt disse transaktioner må udføres med henblik på risikoafdækning eller for at opfylde investeringsmålsætningerne, samt hvilken eventuel indvirkning transaktioner i finansielle afledte instrumenter har på risikoprofilen.

2. Når et investeringsinstitut hovedsagelig investerer i andre af kategorierne af aktiver i artikel 50 end værdipapirer eller pengeomærkede instrumenter, eller når et investeringsinstitut kopierer et aktie- eller obligationsindeks i overensstemmelse med artikel 53, skal der i en tydelig erklæring i prospektet og om nødvendigt i investeringsinstituttets markedsføringsmateriale gøres opmærksom på dets investeringspolitik.

3. Hvis nettoværdien af et investeringsinstituts formue kan forventes at have en høj volatilitet som følge af porteføljens sammensætning eller de anvendte styringsteknikker, skal prospektet og om nødvendigt markedsføringsmaterialet indeholde en tydelig erklæring om dette specielle forhold.

4. Efter anmodning fra en investor giver administrationsselskabet ligeledes supplerende oplysninger om de kvantitative grænser, der gælder for investeringsinstituttets risikostyring, om de metoder, der er valgt med henblik herpå, og om den seneste udvikling i de vigtigste risici og afkast for kategorierne af instrumenter.

Artikel 71

1. Fondsbestemmelserne eller investeringsselskabets vedtægter udgør en integreret del af prospektet og knyttes som bilag til dette.

2. De i stk. 1 omhandlede dokumenter behøver dog ikke at være knyttet som bilag til prospektet, såfremt investor underrettes om, at disse dokumenter på anmodning enten kan blive tilsendt eller kan konsulteres på et nærmere angivet sted i hver af de medlemsstater, hvor andelenes markedsføres.

Artikel 72

De væsentlige dele af prospektet holdes ajour.

Artikel 73

De regnskabsmæssige oplysninger i årsberetningerne revideres af en eller flere personer, der ved lov er autoriseret til at revidere regnskaber i overensstemmelse med direktiv 2006/43/EF. Revisionsberetningen, inkl. eventuelle forbehold, gengives ubeskåret i årsberetningen.

Artikel 74

Investeringsinstitutter forelægger deres prospekter og eventuelle ændringer heraf samt deres årsberetninger og halvårsberetninger for de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland. Investeringsinstituttet fremsender efter anmodning disse dokumenter til de kompetente myndigheder i administrationselskabets hjemland.

Artikel 75

1. Prospektet og de senest offentliggjorte års- og halvårsberetninger udleveres på anmodning og gratis til investorerne.

2. Prospektet udleveres på et varigt medium eller via et websted. En trykt udgave leveres på anmodning og gratis til investorerne.

3. Års- og halvårsberetninger stilles til rådighed for investorer på den måde, der er angivet i prospektet og i den centrale investorerinformation, der er omhandlet i artikel 78. En trykt udgave af års- og halvårsberetningerne leveres på anmodning og gratis til investorerne.

4. Kommissionen kan træffe gennemførelsesforanstaltninger til specificering af de betingelser, der skal opfyldes, når prospektet udleveres på et andet varigt medium end i papirform eller via et websted, der ikke udgør et varigt medium.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 112, stk. 2.

AFDELING 2

Offentliggørelse af andre oplysninger

Artikel 76

Et investeringsinstitut offentliggør på passende måde emissionsprisen eller salgsprisen, prisen ved tilbagekøb eller ved indløsning, hver gang det emitterer, sælger, tilbagekøber eller indløser sine andele og mindst to gange om måneden.

De kompetente myndigheder kan dog give tilladelse til, at sådanne meddelelser fra et investeringsinstitut kun offentliggøres en gang om måneden, såfremt dette ikke skader deltagernes interesser.

Artikel 77

Al markedsføringsmateriale rettet mod investorer skal tydeligt fremstå som sådant. Den skal være fair og tydelig og må ikke være vildledende. Navnlig må markedsføringsmateriale med en opfordring til køb af andele i et investeringsinstitut, som indeholder specifikke oplysninger om et investeringsinstitut, ikke indeholde erklæringer, der modsiger eller mindsker betydningen af oplysningerne i prospektet og den centrale investorinformation, der er omhandlet i artikel 78. Det skal fremgå af materialet, at der findes et prospekt, og at der er adgang til den i artikel 78 nævnte centrale investorinformation. Det skal præcisere, hvor og på hvilket sprog investorer eller potentielle investorer kan få udleveret de pågældende oplysninger eller dokumenter, eller hvordan de kan opnå adgang til dem.

AFDELING 3

Central investorinformation

Artikel 78

1. Medlemsstaterne kræver, at et investeringsselskab og, for hver af de investeringsfonde det administrerer, et administrations-selskab udarbejder et kort dokument indeholdende central information for investorer. Dette dokument betegnes i dette direktiv som »central investorinformation«. Ordene »central investorinformation« skal være tydeligt angivet på dokumentet på et af de i artikel 94, stk. 1, litra b), omhandlede sprog.

2. Den centrale investorinformation omfatter produktinformation om de væsentlige karakteristika ved de relevante investeringsinstitutter, og disse oplysninger udleveres til investorer, således at de kan forventes at forstå karakteren af og risiciene forbundet med det investeringsprodukt, de tilbydes, og således kan træffe investeringsbeslutninger på et velinformeret grundlag.

3. Central investorinformation giver oplysninger om følgende vigtige punkter i relation til det pågældende investeringsinstitut:

- a) identifikation af investeringsinstituttet
- b) en kort beskrivelse af investeringsmål og investeringspolitik
- c) en gennemgang af de hidtidige resultater eller eventuelle resultatscenarier
- d) omkostninger og gebyrer, og
- e) investeringens risk/reward-profil, herunder passende forklaringer og advarsler i forbindelse med risiciene forbundet med investeringer i det relevante investeringsinstitut.

Disse vigtige punkter skal være forståelige for investoren uden henvisning til andre dokumenter.

4. Det skal klart fremgå af den centrale investorinformation, hvor og hvordan der kan indhentes yderligere oplysninger om den foreslåede investering, herunder, men ikke kun, hvor og hvordan der når som helst på anmodning kan rekvireres en gratis kopi af prospektet og års- og halvårsberetningen, og på hvilket sprog investorerne kan få udleveret de pågældende oplysninger.

5. Den centrale investorinformation skal foreligge i skriftlig form, være kortfattet og affattet i et ikke-teknisk sprog. Der benyttes et fælles format, der gør det muligt at foretage sammenligninger, og den præsenteres på en måde, der kan forventes ikke at volde ikke-professionelle investorer forståelsvanskeligheder.

6. Den centrale investorinformation anvendes uden variationer eller tilføjelser, når bortses fra oversættelse, i samtlige de medlemsstater, hvor investeringsinstituttet i overensstemmelse med artikel 93 har anmeldt markedsføringen af sine andele.

7. Kommissionen træffer gennemførelsesforanstaltninger til specificering af følgende:

- a) det nærmere og udtømmende indhold af den centrale investorinformation, jf. stk. 2, 3 og 4
- b) det nærmere og udtømmende indhold af den centrale investorinformation, der skal udleveres i følgende tilfælde:
 - i) i forbindelse med investeringsinstitutter med forskellige investeringsafdelinger: den centrale investorinformation, der skal udleveres til investorer, der investerer i en bestemt investeringsafdeling, herunder oplysninger om, hvordan investor kan flytte fra en investeringsafdeling til en anden, og om omkostningerne forbundet hermed
 - ii) i forbindelse med investeringsinstitutter, der tilbyder forskellige kategorier af aktier: den centrale investorinformation, der skal udleveres til investorer, der investerer i en bestemt aktiekategori
 - iii) i forbindelse med fund-of-funds-strukturer: den centrale investorinformation, der skal udleveres til investorer, der investerer i et investeringsinstitut, der selv investerer i andre investeringsinstitutter eller andre institutter for kollektiv investering som omhandlet i artikel 50, stk. 1, litra e)
 - iv) i forbindelse med master-feeder-strukturer: den centrale investorinformation, der skal udleveres til investorer, der investerer i et feeder-institut, og
 - v) i forbindelse med strukturerede, kapitalbeskyttede og lignende investeringsinstitutter: den centrale investorinformation, der skal udleveres til investorer i forbindelse med disse investeringsinstitutters særlige karakteristika, og
- c) i hvilken form den i stk. 5 omhandlede centrale investorinformation skal udleveres til investorer, og hvordan den skal præsenteres.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 112, stk. 2.

Artikel 79

1. Den centrale investorinformation tjener kun til underretning forud for indgåelsen af en aftale. Den skal være fair og tydelig og må ikke være vildledende. Den skal være i overensstemmelse med de relevante dele af prospektet.

2. Medlemsstaterne sikrer, at en person ikke kan pådrage sig et retligt ansvar ene og alene som følge af den væsentlige investorinformation, herunder oversættelser heraf, medmindre den er vildledende, unøjagtig eller i uoverensstemmelse med de relevante dele af prospektet. Den centrale investorinformation skal indeholde en klar advarsel desangående.

Artikel 80

1. Medlemsstaterne kræver, at et investeringsselskab og, for hver af de investeringsfonde det forvalter, et administrationselskab, der enten direkte eller gennem en anden fysisk eller juridisk person, som optræder på dets vegne og på dets fulde og betingelsesløse ansvar, sælger andele i investeringsinstitutter til investorer, forsyner investorerne med den centrale investorinformation i god tid før den påtænkte erhvervelse af andele i disse investeringsinstitutter.

2. Medlemsstaterne kræver, at et investeringsselskab og, for hver af de investeringsfonde det forvalter, et administrationselskab, der hverken direkte eller gennem en anden fysisk eller juridisk person, som optræder på dets vegne og på dets fulde og betingelsesløse ansvar, sælger andele i investeringsinstitutter til investorer, stiller central investorinformation til rådighed for produktudviklere og formidlere, der sælger andele i sådanne investeringsinstitutter eller rådgiver investorer om potentielle investeringer i sådanne investeringsinstitutter efter deres anmodning. Medlemsstaterne kræver, at formidlere, der sælger andele i investeringsinstitutter eller rådgiver investorer om potentielle investeringer i investeringsinstitutter, udleverer central investorinformation til deres kunder eller potentielle kunder.

3. Den centrale investorinformation udleveres gratis til investorerne.

Artikel 81

1. Medlemsstaterne tillader investeringsselskaber og, for hver af de investeringsfonde de forvalter, administrationselskaber at udlevere central investorinformation på et varigt medium eller via et websted. En trykt udgave leveres efter anmodning og gratis til investoren.

En ajourført udgave af den centrale investorinformation stilles desuden til rådighed på investeringselskabets eller administrationselskabets websted.

2. Kommissionen kan træffe gennemførelsesforanstaltninger til specificering af de betingelser, der skal opfyldes, når den centrale investorinformation udleveres på et andet varigt medium end i papirform og via et websted, der ikke udgør et varigt medium.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 112, stk. 2.

Artikel 82

1. Investeringsinstitutter sender deres centrale investorinformation og eventuelle ændringer heraf til de kompetente myndigheder i deres hjemland.

2. Alle væsentlige dele af den centrale investorinformation holdes ajour.

KAPITEL X

INVESTERINGSINSTITUTTERS ALMINDELIGE FORPLIGTELSE

Artikel 83

1. De følgende kan ikke optage lån:

- a) et investeringsselskab
- b) et administrationselskab eller en depositar, som handler på en investeringsfonds vegne.

Et investeringsinstitut kan dog skaffe sig fremmed valuta ved »back-to-back«-lån.

2. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne tillade investeringsinstitutter at optage lån, såfremt der er tale om:

- a) midlertidige lån, der udgør:
 - højst 10 % af aktiverne for så vidt angår investeringsselskaber, eller
 - højst 10 % af fondens værdi for så vidt angår investeringsfonde, eller
- b) lån for at muliggøre erhvervelse af fast ejendom, der er absolut nødvendig for den direkte fortsættelse af deres virksomhed, og der udgør højst 10 % af aktiverne for så vidt angår investeringsselskaber.

Hvor et investeringsinstitut er godkendt til at optage et lån, jf. litra a) og litra b), skal et sådant lån under ingen omstændigheder overstige 15 % af dets samlede aktiver.

Artikel 84

1. Et investeringsinstitut tilbagekøber eller indløser andele på en deltagers forlangende.

2. Uanset stk. 1:

- a) kan et investeringsinstitut midlertidigt udsætte tilbagekøb eller indløsning af andele i overensstemmelse med national gældende ret, fondsbestemmelserne eller investeringsselskabets vedtægter

- b) kan et investeringsinstituts hjemland tillade, at den kompetente myndighed i deltagerens eller offentlighedens interesse stiller krav om udsættelse af tilbagekøb eller indløsning af andele.

Den midlertidige udsættelse i første afsnit, litra a), skal kun finde sted i undtagelsestilfælde, når omstændighederne kræver det, og når der ved udsættelsen tages hensyn til deltagerens interesser.

3. I tilfælde af en midlertidig udsættelse, jf. stk. 2, litra a), underretter investeringsinstituttet omgående de kompetente myndigheder i sit hjemland og de kompetente myndigheder i andre medlemsstater, hvor det markedsfører sine andele, om sin beslutning.

Artikel 85

Reglerne for værdiansættelse af aktiver såvel som for beregning af emissionsprisen eller salgsprisen samt prisen ved tilbagekøb eller indløsning af andele i et investeringsinstitut angives i gældende national ret, fondsbestemmelserne eller investeringselskabets vedtægter.

Artikel 86

Udlodning eller geninvestering af et investeringsinstituts indtægter foregår i overensstemmelse med loven og fondsbestemmelserne eller investeringselskabets vedtægter.

Artikel 87

Andele i et investeringsinstitut må kun emitteres, hvis der inden for den sædvanlige frist foretages en indbetaling til investeringsinstituttets aktiver svarende til nettoemissionsprisen. Dette er ikke til hinder for udlodning af fondsandele.

Artikel 88

1. Med forbehold af artikel 50 og 51 skal følgende ikke yde lån eller optræde som garant på tredjemands vegne:

- a) et investeringselskab
- b) et administrationselskab eller en depositar, som handler på en investeringsfonds vegne.

2. Stk. 1 er ikke til hinder for, at de heri nævnte foretagender erhverver værdipapirer, pengemarkedsinstrumenter eller andre af de i artikel 50, stk. 1, litra e), g), og h), nævnte finansielle instrumenter, som ikke er fuldt indbetalt.

Artikel 89

Følgende skal ikke foretage handel uden dækning med værdipapirer, pengemarkedsinstrumenter eller andre af de i artikel 50, stk. 1, litra e), g) og h), nævnte finansielle instrumenter:

- a) et investeringselskab

- b) et administrationselskab eller en depositar, som handler på en investeringsfonds vegne.

Artikel 90

Det angives i loven i investeringsinstituttets hjemland eller i fondsbestemmelserne, hvilke vederlag og udgifter administrationselskabet kan debitere investeringsfonden, samt den måde, hvorpå disse vederlag beregnes.

Det angives i loven eller investeringselskabets vedtægter, hvilken form for omkostninger der påhviler selskabet.

KAPITEL XI

SÆRLIGE BESTEMMELSER FOR INVESTERINGSINSTITUTTER, SOM MARKEDSFØRER DERES ANDELE I ANDRE MEDLEMSSTATER END DEM, HVOR DE ER ETABLERET

Artikel 91

1. Investeringsinstitutters værtslande sikrer, at investeringsinstitutterne har mulighed for at markedsføre deres andele på de pågældende medlemsstaters områder efter at have indgivet anmeldelse i overensstemmelse med artikel 93.

2. Investeringsinstitutters værtslande pålægger ikke de i stk. 1 omhandlede investeringsinstitutter yderligere forpligtelser eller administrative procedurer på det område, der er omfattet af dette direktiv.

3. Medlemsstaterne sikrer, at der på afstand er let og elektronisk adgang til komplette oplysninger om love og administrative bestemmelser, der falder uden for det område, der er omfattet af dette direktiv, men som navnlig er relevante for de indførte ordninger for markedsføringen på deres område af andele i investeringsinstitutter, der er etableret i en anden medlemsstat. Medlemsstaterne sikrer, at disse oplysninger foreligger på et sprog, der er gængs i internationale finansskredse, og at de er tydelige og utvetydige og ajourføres.

4. Med henblik på dette kapitel omfatter et investeringsinstitut også investeringsafdelinger heraf.

Artikel 92

Investeringsinstituttet træffer under overholdelse af de love eller administrative bestemmelser, der gælder i medlemsstaten, hvor investeringsinstituttets andele markedsføres, de nødvendige foranstaltninger til, at de udbetalinger til deltagerne, det tilbagekøb eller den indløsning af andele samt den formidling af oplysninger, der påhviler investeringsinstituttet, sikres deltagerne i denne medlemsstat.

Artikel 93

1. Såfremt et investeringsinstitut agter at markedsføre sine andele i en anden medlemsstat end sit hjemland, fremsender det først en anmeldelse til hjemlandets kompetente myndigheder.

Anmeldelsen skal indeholde oplysninger om de aftaler, der er indgået med henblik på markedsføringen af investeringsinstituttets andele i værtslandet, herunder eventuelt om aktiekategori. I sammenhæng med artikel 16, stk. 1, skal den indeholde en indikation af, at investeringsinstituttet markedsføres af administrationselskabet, der administrerer investeringsinstituttet.

2. Investeringsinstituttet vedlægger den i stk. 1 nævnte anmeldelse den seneste version af følgende:

- a) sine fondsbestemmelser eller vedtægter, sit prospekt og eventuelt den seneste årsberetning og efterfølgende halvårsberetning oversat i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 94, stk. 1, litra c) og d), og
- b) den i artikel 78 nævnte væsentlige investorinformation oversat i overensstemmelse med artikel 94, stk. 1, litra b) og d).

3. De kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland kontrollerer, om investeringsinstituttets dokumentation i overensstemmelse med stk. 1 og 2 er komplet.

De kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland fremsender den komplette dokumentation, der er omhandlet i stk. 1 og 2, til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor investeringsinstituttet agter at markedsføre sine andele, senest 10 arbejdsdage efter at have modtaget anmeldelsen og den komplette dokumentation, der er omhandlet i stk. 2. De vedlægger dokumentationen en erklæring om, at investeringsinstituttet opfylder betingelserne i dette direktiv.

Efter at have fremsendt dokumentationen underretter de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland øjeblikkeligt investeringsinstituttet herom. Investeringsinstituttet kan få adgang til markedet i værtslandet fra samme dag, som denne underretning finder sted.

4. Medlemsstaterne sikrer, at den i stk. 1 nævnte anmeldelse og den i stk. 3 nævnte erklæring affattes på et sprog, der er gængs i den internationale finansverden, medmindre investeringsinstituttets hjemland og værtsland er enige om, at anmeldelsen og erklæringen affattes på et sprog, der er officielt i begge medlemsstater.

5. Medlemsstaterne sikrer, at deres kompetente myndigheder accepterer elektronisk fremsendelse og arkivering af de i stk. 3 nævnte dokumenter.

6. Med henblik på den anmeldelsesprocedure, der er beskrevet i denne artikel, undlader de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor investeringsinstituttet agter at markedsføre sine andele, at anmode om andre dokumenter, certifikater eller oplysninger end dem, der er nævnt i denne artikel.

7. Investeringsinstituttets hjemland sikrer, at de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets værtsland har elektronisk adgang til de i stk. 2 nævnte dokumenter og eventuelle oversættelser heraf. Det sikrer, at investeringsinstituttet ajourfører disse dokumenter og oversættelser. Investeringsinstituttet meddeler enhver ændring af de i stk. 2 nævnte dokumenter til de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets værtsland og oplyser, hvor disse dokumenter kan fås i elektronisk form.

8. Såfremt der er behov for at ændre anmeldelsens oplysninger om de aftaler, der indgås for markedsføring, jf. stk. 1, eller en ændring om de aktiekategorier, der skal markedsføres, giver investeringsinstituttet skriftlig meddelelse til de kompetente myndigheder i værtslandet, før ændringen foretages.

Artikel 94

1. Hvis et investeringsinstitut markedsfører sine andele i et værtsland, forsyner det investorerne på den pågældende medlemsstats område med alle de oplysninger og dokumenter, det i henhold til kapitel IX skal udlevere til investorerne i sit hjemland.

De pågældende oplysninger og dokumenter udleveres til investorerne i overensstemmelse med følgende bestemmelser:

- a) oplysningerne og/eller dokumenterne udleveres til investorerne således som foreskrevet i værtslandets love og/eller administrative bestemmelser, jf. dog bestemmelserne i kapital IX
- b) den i artikel 78 nævnte centrale investorinformation oversættes til det officielle sprog eller et af de officielle sprog i investeringsinstituttets værtsland eller til et sprog, som værtslandets kompetente myndigheder har godkendt
- c) andre oplysninger eller dokumenter end den i artikel 78 nævnte centrale investorinformation oversættes efter valg af investeringsinstituttet til det officielle sprog eller et af de officielle sprog i investeringsinstituttets værtsland eller til et sprog, som værtslandets kompetente myndigheder har godkendt, eller til et sprog, der er gængs i den internationale finansverden, og
- d) det er investeringsinstituttet, der er ansvarligt for de i litra b) og c) nævnte oversættelser af oplysninger eller dokumenter, og oversættelserne skal på troværdig vis gengive de oprindelige oplysninger.

2. Kravene i stk. 1 gælder også for alle ændringer af de nævnte oplysninger og dokumenter.

3. Den hyppighed, hvormed emissionsprisen, salgsprisen, tilbagekøbsprisen eller indløsningsprisen på andele i investeringsinstitutter offentliggøres, jf. artikel 76, fastsættes i henhold til hjemlandets love og administrative bestemmelser.

Artikel 95

1. Kommissionen kan træffe gennemførelsesforanstaltninger til specificering af følgende:

- a) de i artikel 91, stk. 3, nævnte oplysningers omfang
- b) hvordan de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets værtsland kan sikres lettere adgang til de oplysninger eller dokumenter, der er omhandlet i artikel 93, stk. 1, 2 og 3, i overensstemmelse med artikel 93, stk. 7.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 112, stk. 2.

2. Kommissionen kan også træffe gennemførelsesforanstaltninger til specificering af følgende:

- a) formen og indholdet af en standardmodel til den skrivelse, som investeringsinstitutter skal benytte til den i artikel 93, stk. 1, nævnte anmeldelse, herunder en indikation af hvilke dokumenter, oversættelsen vedrører
- b) formen og indholdet af en standardmodel til den erklæring, som medlemsstaternes kompetente myndigheder skal afgive i henhold til artikel 93, stk. 3
- c) proceduren ved udveksling af oplysninger og brug af elektronisk kommunikation mellem kompetente myndigheder i forbindelse med anmeldelser efter bestemmelserne i artikel 93.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 112, stk. 3.

Artikel 96

Et investeringsinstitut kan i forbindelse med udøvelsen af sin virksomhed i et værtsland benytte samme betegnelse for sin juridiske form, såsom »investeringselskab« eller »investeringsfond«, som det bruger i sit hjemland.

KAPITEL XII

BESTEMMELSER VEDRØRENDE DE MYNDIGHEDER, SOM UDSTEDER TILLADELSER OG FØRER TILSYN

Artikel 97

1. Medlemsstaterne udpeger de kompetente myndigheder, som skal varetage de i dette direktiv omhandlede opgaver. De underretter Kommissionen herom og angiver samtidig den eventuelle fordeling af opgaverne.

2. De kompetente myndigheder skal være offentlige myndigheder eller et organ, der er udpeget af det offentlige.

3. Myndighederne i investeringsinstituttets hjemland har kompetence til at føre tilsyn med investeringsinstituttet, herunder eventuelt i henhold til artikel 19. Dog har myndighederne i investeringsinstituttets værtsland kompetence til at føre tilsyn med, at de bestemmelser, der falder uden for dette direktivs anvendelsesområde, overholdes, og at kravene i artikel 92 og 94 er opfyldt.

Artikel 98

1. De kompetente myndigheder tillægges alle de tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser, der er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver. De udøver disse beføjelser:

- a) direkte
- b) i samarbejde med andre myndigheder

c) på de kompetente myndigheders ansvar ved uddelegering af opgaver til andre organer eller

d) ved henvendelse til de kompetente retlige myndigheder.

2. Jf. stk. 1 tillægges de kompetente myndigheder mindst retten til:

- a) adgang til ethvert dokument i enhver form og til at modtage kopier deraf
- b) at kræve enhver person at udlevere information og om nødvendigt indkalde og afhøre en person for at indhente oplysninger
- c) at gennemføre kontrolundersøgelser på stedet
- d) at forlange oplysninger om telefonsamtaler og datatrafik
- e) at forlange, at enhver form for praksis, der strider mod de bestemmelser, der vedtages i forbindelse med gennemførelsen af dette direktiv, bringes til ophør
- f) at begære indefrysning eller beslaglæggelse af aktiver
- g) at begære et midlertidigt forbud mod erhvervsudøvelse
- h) at forlange oplysninger fra godkendte investeringselskaber, administrationselskaber eller depositarer
- i) at træffe en hvilken som helst foranstaltning, der kan sikre, at investeringselskaber, administrationselskaber og depositarer fortsat opfylder kravene i dette direktiv
- j) at forbyde udstedelse, tilbagekøb eller indløsning af andele i deltagerens eller offentlighedens interesse
- k) at tilbagekalde godkendelsen af et investeringsinstitut, et administrationselskab eller en depositar
- l) at henvise sager til strafferetlige myndigheder, og
- m) at give revisorer eller eksperter ret til at gennemføre kontroller eller undersøgelser.

Artikel 99

1. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om foranstaltninger og sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre håndhævelsen heraf. Uden at dette berører reglerne for inddragelse af tilladelse eller medlemsstaternes ret til at iværksætte strafferetlige sanktioner, sikrer medlemsstaterne navnlig i henhold til national lovgivning, at der kan træffes fyldestgørende administrative foranstaltninger over for de ansvarlige personer, eller at de kan pålægges administrative sanktioner, såfremt de bestemmelser, der vedtages i forbindelse med gennemførelsen af dette direktiv, ikke overholdes.

Foranstaltningerne og sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed og have afskrækkende virkning.

2. Uden at dette udelukker, at der indføres bestemmelser om foranstaltninger og sanktioner for overtrædelse af de andre nationale bestemmelser, der vedtages i medfør af dette direktiv, fastlægger medlemsstaterne navnlig virkningsfulde, proportionale og afskrækkende foranstaltninger og sanktioner for tilsidesættelse af forpligtelsen til at præsentere central investorinformation på en måde, der kan forventes at blive forstået af ikke-professionelle investorer, jf. artikel 78, stk. 5.

3. Medlemsstaterne tillader kompetente myndigheder at meddele offentligheden, hvilke foranstaltninger eller sanktioner der vil blive pålagt for overtrædelse af bestemmelser vedtaget i forbindelse med gennemførelsen af dette direktiv, medmindre det er til alvorlig fare for finansmarkederne, skader investorernes interesser eller vil forvolde de involverede parter uforholdsmæssig stor skade.

Artikel 100

1. Medlemsstaterne sikrer, at der findes effektive klageprocedurer og procedurer for bilæggelse af tvister med henblik på udenretslig bilæggelse af forbrugertvister vedrørende investeringsinstitutters virksomhed, i givet fald ved anvendelse af eksisterende organer.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de i stk. 1 nævnte organer ikke ved lovbestemmelser forhindres i at samarbejde effektivt om løsningen af grænseoverskridende tvister.

Artikel 101

1. Medlemsstaternes kompetente myndigheder samarbejder, når det er nødvendigt for at bestride deres hverv i henhold til dette direktiv eller udøve deres beføjelser i henhold til dette direktiv eller national lovgivning.

Medlemsstaterne træffer de nødvendige administrative eller organisatoriske foranstaltninger for at lette det i dette stykke omhandlede samarbejde.

De kompetente myndigheder udnytter deres samarbejdsbeføjelser, selv i de tilfælde, hvor den adfærd, der efterforskes, ikke udgør en overtrædelse af gældende lovgivning i deres medlemsstat.

2. Medlemsstaternes kompetente myndigheder forsyner øjeblikkeligt hinanden med de oplysninger, der er nødvendige for at bestride deres hverv i henhold til dette direktiv.

3. Når en kompetent myndighed i en medlemsstat har god grund til at formode, at foretagender, der ikke er underlagt dens tilsyn, på en anden medlemsstats område udfører eller har udført handlinger, der er i strid med dette direktiv, giver denne kompetente myndighed de kompetente myndigheder i den anden medlemsstat en så nøjagtig meddelelse som muligt. Den modtagende myndighed træffer de nødvendige foranstaltninger, underretter den myndighed, der har givet meddelelsen, om resultatet og så

vidt muligt om vigtige forhold i sagens videre forløb. Dette stykke berører ikke beføjelserne for den fremsendende kompetente myndighed.

4. De kompetente myndigheder i en medlemsstat kan anmode en anden medlemsstat om at medvirke ved tilsynsaktiviteter, kontroller på stedet eller undersøgelser på sidstnævnte medlemsstats område inden for rammerne af de beføjelser, der tillægges i medfør af dette direktiv. Når en kompetent myndighed modtager en anmodning om gennemførelse af en kontrol på stedet eller en undersøgelse:

- a) gennemfører den selv kontrollen eller undersøgelsen
- b) tillader den, at den anmodende myndighed selv gennemfører kontrollen eller undersøgelsen, eller
- c) lader den en revisor eller anden ekspert gennemføre kontrollen eller undersøgelsen.

5. Hvis kontrollen eller undersøgelsen på en medlemsstats område gennemføres af den pågældende medlemsstats egen kompetente myndighed, kan den kompetente myndighed i den medlemsstat, der har anmodet om samarbejde, anmode om, at dens egne tjenestemænd ledsager de tjenestemænd, der gennemfører kontrollen eller undersøgelsen. Det overordnede tilsyn med kontrollen eller undersøgelsen påhviler imidlertid den medlemsstat, på hvis område kontrollen eller undersøgelsen gennemføres.

Hvis kontrollen eller undersøgelsen på en medlemsstats område gennemføres af en anden medlemsstats kompetente myndighed, kan den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor kontrollen eller undersøgelsen gennemføres, anmode om, at dens egne tjenestemænd ledsager de tjenestemænd, der gennemfører kontrollen eller undersøgelsen.

6. De kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor kontrollen eller undersøgelsen udføres, kan kun nægte at udveksle oplysninger som omhandlet i stk. 2 eller imødekomme en anmodning om deltagelse i en undersøgelse eller kontrol på stedet som omhandlet i stk. 4, hvis:

- a) undersøgelsen, kontrollen eller udvekslingen af oplysninger kan bringe den pågældende medlemsstats suverænitet, sikkerhed eller offentlige orden i fare
- b) der allerede er indledt retssag mod samme personer og vedrørende samme forhold ved domstolene i den pågældende medlemsstat
- c) der allerede er blevet afsagt endelig dom mod samme personer og vedrørende samme forhold i den pågældende medlemsstat.

7. De kompetente myndigheder giver de anmodende kompetente myndigheder meddelelse om enhver afgørelse truffet efter stk. 6. Denne meddelelse skal indeholde en begrundelse for afgørelsen.

8. De kompetente myndigheder kan gøre Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg, som oprettet ved Kommissionens afgørelse 2009/77/EF⁽¹⁾, opmærksomt på følgende situationer:

- a) anmodning om udveksling af oplysninger som omhandlet i artikel 109 er ikke blevet imødekommet inden for en rimelig frist eller er blevet afvist
- b) anmodning om gennemførelse af en kontrol eller undersøgelse som omhandlet i artikel 110 er ikke blevet imødekommet inden for en rimelig frist eller er blevet afvist, eller
- c) anmodning om tilladelse til at lade egne tjenestemænd ledsage tjenestemænd fra den anden medlemsstats kompetente myndighed er ikke blevet imødekommet inden for en rimelig frist eller er blevet afvist.

9. Kommissionen kan træffe gennemførelsesforanstaltninger vedrørende procedurerne i forbindelse med kontroller på stedet og undersøgelser.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 112, stk. 3.

Artikel 102

1. Medlemsstaterne fastsætter, at alle, der arbejder eller har arbejdet for de kompetente myndigheder, samt revisorer eller eksperter, der handler på de kompetente myndigheders vegne, har tavshedspligt. Dette indebærer, at fortrolige oplysninger, som disse personer modtager i forbindelse med deres hverv, ikke må videregives til nogen anden person eller myndighed undtagen i summarisk eller sammenfattet form, således at de enkelte investeringsinstitutter, administrationselskaber og depositarer (selskaber, der medvirker ved investeringsinstitutters aktiviteter) ikke kan identificeres, medmindre der er tale om tilfælde, der er omfattet af straffelovgivningen.

Såfremt et investeringsinstitut eller et selskab, der medvirker ved dettes aktiviteter, er erklæret konkurs eller er genstand for tvangslikvidation, kan fortrolige oplysninger, der ikke vedrører tredje-part, der er involveret i forsøg på at redde virksomheden, dog videregives under civile retssager eller handelssager.

2. Stk. 1 er ikke til hinder for, at medlemsstaternes kompetente myndigheder udveksler oplysninger i henhold til dette direktiv eller anden fællesskabsret, der gælder for investeringsinstitutter eller selskaber, der medvirker ved disses aktiviteter. Disse oplysninger er undergivet den i stk. 1 fastsatte tavshedspligt.

De kompetente myndigheder, der udveksler oplysninger med andre kompetente myndigheder i henhold til dette direktiv, kan på tidspunktet for videregivelsen af oplysningerne angive, at disse ikke må videregives uden deres udtrykkelige samtykke, og oplysningerne må i så fald kun udveksles til anvendelse til de formål, som disse myndigheder har givet deres samtykke til.

3. Medlemsstaterne kan indgå samarbejdsaftaler om udveksling af oplysninger med tredjelandes kompetente myndigheder samt med de i stk. 5 i denne artikel og i artikel 103, stk. 1, omhandlede myndigheder eller organer i tredjelande, forudsat at de oplysninger, der meddeles, er sikret ved en tavshedspligt, som mindst svarer til den, der er foreskrevet i denne artikel. Denne udveksling af oplysninger skal være beregnet til at bruges ved udførelsen af de pågældende myndigheders eller organers tilsynsgaver.

Stammer oplysningerne fra en anden medlemsstat, videregives de kun med udtrykkeligt samtykke fra de kompetente myndigheder, som har givet dem, og i givet fald udelukkende til det formål, med henblik på hvilket de nævnte myndigheder gav deres samtykke.

4. De kompetente myndigheder, der i henhold til stk. 1 eller 2 modtager fortrolige oplysninger, må kun anvende disse oplysninger i forbindelse med udøvelsen af deres hverv og til følgende formål:

- a) at kontrollere, om betingelserne for adgang til at udøve virksomhed som investeringsinstitut eller som et selskab, der medvirker ved dettes aktiviteter, er opfyldt, og til at lette tilsynet med den virksomhed, der udøves, den administrative og regnskabsmæssige praksis samt de interne kontrolmekanismer
- b) pålæggelse af sanktioner
- c) den kompetente myndigheds afgørelser påklages til en højere administrativ myndighed, og
- d) domstolsprøvelse i henhold til artikel 107, stk. 2.

5. Bestemmelserne i stk. 1 og 4 er ikke til hinder for, at der udveksles oplysninger i en medlemsstat eller mellem medlemsstater, hvor denne udveksling finder sted mellem en kompetent myndighed og:

- a) de myndigheder, der fører offentligt tilsyn med kreditinstitutter, investeringsselskaber, forsikringsselskaber eller andre finansieringsinstitutter, eller myndigheder, der fører tilsyn med de finansielle markeder
- b) de organer, der medvirker ved likvidation og konkursbehandling af investeringsinstitutter eller selskaber, der medvirker ved disse aktiviteter, eller selskaber, der er involveret i lignende procedurer, eller
- c) de personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af forsikringsselskabers, kreditinstitutters, investeringsselskabers eller andre finansieringsinstitutters regnskaber.

Bestemmelserne i stk. 1 og 4 er navnlig ikke til hinder for ovennævnte kompetente myndigheders varetagelse af deres tilsynsgaver og heller ikke til hinder for, at de organer, der forvalter erstatningsordninger, modtager de oplysninger, som er nødvendige for, at de kan udføre deres arbejde.

Oplysninger, der udveksles i henhold til første afsnit, er underlagt den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

⁽¹⁾ EUT L 25 af 29.1.2009, s. 18.

Artikel 103

1. Uanset bestemmelserne i artikel 102, stk. 1-4, kan medlemsstaterne tillade udveksling af oplysninger mellem en kompetent myndighed og:

- a) myndigheder, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation og konkursbehandling af investeringsinstitutter eller selskaber, der medvirker ved disses aktiviteter, eller organer, der er involveret i lignende procedurer
- b) myndigheder, der fører tilsyn med de personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af forsikringsselskabers, kreditinstitutters, investeringsselskabers eller andre finansieringsinstitutters regnskaber.

2. De medlemsstater, som anvender undtagelsen i stk. 1, kræver mindst følgende betingelser opfyldt:

- a) oplysningerne bruges til udførelse af de tilsynsopgaver, som er beskrevet i stk. 1
- b) de oplysninger, der modtages, er underlagt den i artikel 102, stk. 1, omhandlede tavshedspligt, og
- c) stammer oplysningerne fra en anden medlemsstat, videregives de ikke uden udtrykkeligt samtykke fra de kompetente myndigheder, som har afgivet dem, og i givet fald udelukkende til det formål, med henblik på hvilket de nævnte myndigheder gav deres samtykke.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen og de øvrige medlemsstater, hvilke myndigheder der kan modtage oplysninger i henhold til stk. 1.

4. Uanset bestemmelserne i artikel 102, stk. 1-4, kan medlemsstaterne med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet, herunder dets integritet, tillade udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder og de myndigheder eller organer, der ifølge loven er ansvarlige for at opdage og efterforske overtrædelser af selskabsretten.

5. De medlemsstater, som anvender undtagelsen i stk. 4, kræver mindst følgende betingelser opfyldt:

- a) oplysningerne bruges til udførelse af de tilsynsopgaver, som er beskrevet i stk. 4
- b) de oplysninger, der modtages, er underlagt den i artikel 102, stk. 1, omhandlede tavshedspligt, og
- c) stammer oplysningerne fra en anden medlemsstat, videregives de ikke uden udtrykkeligt samtykke fra de kompetente myndigheder, som har afgivet dem, og i givet fald udelukkende til det formål, med henblik på hvilket de nævnte myndigheder gav deres samtykke.

Ved anvendelsen af litra c) meddeler de i stk. 4 omhandlede myndigheder eller organer de kompetente myndigheder, som har afgivet oplysningerne, hvilke personer oplysningerne vil blive videregivet til, med nøjagtig angivelse af disse personers ansvarsområder.

6. Udfører de i stk. 4 omhandlede myndigheder eller organer i en medlemsstat deres opdagelses- og efterforskningsopgaver med bistand fra dertil bemyndigede, ikke offentligt ansatte personer, som er i besiddelse af særlig sagkundskab, kan den i samme stykke nævnte mulighed for udveksling af oplysninger udvides til også at gælde disse personer på de i stk. 5 fastsatte særlige betingelser.

7. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen og de øvrige medlemsstater, hvilke myndigheder eller organer der må modtage oplysninger i henhold til stk. 4.

Artikel 104

1. Artikel 102 og 103 er ikke til hinder for, at en kompetent myndighed giver centralbankerne og andre organer med tilsvarende opgaver i deres egenskab af pengepolitiske myndigheder oplysninger med henblik på udførelsen af deres opgaver, eller til hinder for, at de pågældende myndigheder eller organer sender de kompetente myndigheder de oplysninger, som er nødvendige for dem i henhold til artikel 102, stk. 4. De oplysninger, der modtages i denne forbindelse, er underlagt den i artikel 102, stk. 1, omhandlede tavshedspligt.

2. Artikel 102 og 103 er ikke til hinder for, at de kompetente myndigheder sender de i artikel 102, stk. 1-4, nævnte oplysninger til en clearinginstitution eller lignende institution, der i den nationale lovgivning er anerkendt til clearing eller afvikling på et af markederne i den pågældende medlemsstat, hvis de mener, at dette er nødvendigt for at sikre, at disse institutioner reagerer behørigt på misligholdelser eller potentielle misligholdelser på dette marked.

De oplysninger, der modtages i denne forbindelse, er underlagt den i artikel 102, stk. 1, omhandlede tavshedspligt.

Medlemsstaterne sikrer dog, at oplysninger, der er modtaget i henhold til artikel 102, stk. 2, ikke videregives i det tilfælde, der er omhandlet i første afsnit, uden udtrykkelig samtykke fra de kompetente myndigheder, som først afgav oplysningerne.

3. Uanset artikel 102, stk. 1 og 4, kan medlemsstaterne ved lovgivning give tilladelse til, at visse oplysninger meddeles andre afdelinger i deres centraladministration, som er ansvarlige for lovgivningen vedrørende tilsyn med investeringsinstitutter og selskaber, der medvirker ved disses aktiviteter, kreditinstitutter, finansieringsinstitutter, investeringsselskaber og forsikringsselskaber, samt inspektører, som handler efter fuldmagt fra de pågældende afdelinger.

Oplysningerne må imidlertid kun gives, såfremt det er nødvendigt af tilsynsmæssige hensyn.

Medlemsstaterne fastsætter dog, at oplysninger, der modtages efter artikel 102, stk. 2 og 5, aldrig videregives som nævnt i dette stykke uden udtrykkeligt samtykke fra de kompetente myndigheder, der har givet oplysningerne.

Artikel 105

Kommissionen kan træffe gennemførelsesforanstaltninger vedrørende procedurerne i forbindelse med udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 112, stk. 3.

Artikel 106

1. Medlemsstaterne fastsætter som et minimum, at enhver person, der er godkendt i henhold til direktiv 2006/43/EF, og som i et investeringsinstitut eller et selskab, der medvirker ved dettes aktiviteter, udfører den lovpålagte revision, der er omhandlet i artikel 51 i direktiv 78/660/EØF, artikel 37 i direktiv 83/349/EØF eller artikel 73 i nærværende direktiv, eller udfører ethvert andet lovpålagt hverv, har pligt til straks at foretage indberetning til de kompetente myndigheder om ethvert forhold eller enhver beslutning vedrørende denne virksomhed, som vedkommende har fået kendskab til under udførelsen af sit hverv, og som kan resultere i et af følgende:

- a) en materiel overtrædelse af de love eller administrative bestemmelser, der omhandler betingelserne for godkendelse, eller som specielt omhandler udøvelsen af aktiviteterne i investeringsinstitutter eller selskaber, der medvirker ved deres aktiviteter, eller
- b) en svækkelse af investeringsinstitutts fortsatte drift eller driften af et selskab, der medvirker ved dettes aktiviteter, eller
- c) en nægtelse af revisionspåtegning eller fremsættelse af forbehold.

Denne person har pligt til at indberette forhold eller beslutninger, som vedkommende måtte få kendskab til som led i udførelsen af et hverv som beskrevet i litra a) i en virksomhed, som gennem kontrol har snævre forbindelser med det investeringsinstitut eller selskab, der medvirker ved dettes aktiviteter, i hvilket vedkommende udfører dette hverv.

2. Det forhold, at de personer, der er godkendt i henhold til direktiv 2006/43/EF, i god tro videregiver oplysninger til de kompetente myndigheder om forhold eller beslutninger som omhandlet i stk. 1, betragtes ikke som brud på den tavshedspligt, som gælder i henhold til kontrakt eller love eller administrative bestemmelser, og påfører ikke de pågældende personer nogen form for ansvar.

Artikel 107

1. De kompetente myndigheder skal skriftligt begrunde ethvert afslag på en ansøgning om godkendelse samt enhver negativ afgørelse, der træffes i henhold til de generelle bestemmelser, der er fastsat i medfør af dette direktiv, og underrette ansøgeren herom.

2. Medlemsstaterne drager omsorg for, at enhver afgørelse truffet i medfør af de love eller administrative bestemmelser, der er vedtaget i overensstemmelse med dette direktiv, er begrundet og kan prøves ved domstolene, herunder hvis der ikke er truffet en afgørelse senest seks måneder efter indgivelsen af en ansøgning om godkendelse, der indeholder alle de krævede oplysninger.

3. Medlemsstaterne foreskriver, at et eller flere af følgende organer, som fastsat i national lovgivning, i forbrugernes interesse og i overensstemmelse med national lovgivning kan indbringe en sag for domstolene eller de kompetente administrative myndigheder for at sikre, at de nationale gennemførelsesbestemmelser til dette direktiv anvendes:

- a) offentlige organer og disses repræsentanter
- b) forbrugerorganisationer, der har en berettiget interesse i at beskytte forbrugerne
- c) faglige organisationer, der har en berettiget interesse i at beskytte deres medlemmer.

Artikel 108

1. Kun myndighederne i investeringsinstitutts hjemland kan træffe foranstaltninger over for dette investeringsinstitut i tilfælde af tilsidesættelse af love eller administrative bestemmelser eller af de regler, der er fastsat i fondsbestemmelserne eller i investerings-selskabets vedtægter.

Imidlertid kan myndighederne i investeringsinstitutts værtsland træffe foranstaltninger over for dette investeringsinstitut i tilfælde af tilsidesættelse af de love og administrative bestemmelser, der gælder i denne medlemsstat, som falder uden for dettes anvendelsesområde, eller kravene i artikel 92 og 94.

2. Myndighederne i investeringsinstitutts hjemland meddeler myndighederne i investeringsinstitutts værtsland og, hvis administrationsselskabet for et investeringsinstitut er etableret i en anden medlemsstat, de kompetente myndigheder i administrations-selskabets hjemland enhver beslutning om inddragelse af godkendelse samt enhver anden alvorlig foranstaltning, der træffes over for et investeringsinstitut, eller enhver udsættelse af udstedelse, tilbagekøb eller indløsning af dets andele, der måtte pålægges det.

3. De kompetente myndigheder i administrationsselskabets hjemland og de kompetente myndigheder i investeringsinstitutts hjemland kan hver især træffe foranstaltninger over for administrationsselskabet i tilfælde af tilsidesættelse af bestemmelser inden for deres respektive ansvarsområder.

4. I det tilfælde at de kompetente myndigheder i investeringsinstitutts værtsland har klare og påviselige grunde til at tro, at et investeringsinstitut, hvis andele markedsføres på denne medlemsstats område, har tilsidesat de forpligtelser, der følger af bestemmelser, der er vedtaget i henhold til dette direktiv, men som ikke tillægger værtslandets kompetente myndigheder beføjelser, forelægger de disse grunde for de kompetente myndigheder i investeringsinstitutts hjemland, der træffer de fornødne foranstaltninger.

5. Hvis, trods de foranstaltninger, der træffes af de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland, eller fordi disse foranstaltninger viser sig at være utilstrækkelige eller investeringsinstituttets hjemland undlader at reagere inden for en rimelig frist, investeringsinstituttet fortsætter med at optræde på en måde, der klart er til skade for investorerne i værtslandet, tager de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets værtsland som følge heraf et af følgende to skridt:

- a) efter at have underrettet de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland herom træffer de alle nødvendige foranstaltninger for at beskytte investorerne, og de kan i den forbindelse forhindre det pågældende investeringsinstitut i at fortsætte markedsføringen af andele på investeringsinstituttets værtslands område, eller
- b) de gør om nødvendigt Det Europæiske Værdipapirtilsynsvalg opmærksomt på sagen.

Kommissionen underrettes straks om foranstaltninger truffet i henhold til første afsnit, litra a).

6. Medlemsstaterne sikrer, at det på deres område er retligt muligt at forkynde de dokumenter, der er nødvendige for de foranstaltninger, som et investeringsinstituts værtsland kan træffe mod investeringsinstituttet i henhold til stk. 2-5.

Artikel 109

1. Hvis et administrationsselskab udøver virksomhed i et eller flere værtslande ved levering af tjenesteydelser eller ved oprettelse af filialer, etablerer alle de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder et snævert samarbejde.

De berørte myndigheder giver efter anmodning hinanden alle de oplysninger vedrørende ledelsen af sådanne administrationsselskaber og disses ejerforhold, som kan lette tilsynet med dem, samt alle oplysninger, der i øvrigt kan lette kontrollen med sådanne administrationsselskaber. Myndighederne i administrationsselskabets hjemland samarbejder især for at sikre sig, at myndighederne i administrationsselskabets værtsland kan indhente de oplysninger, der er omhandlet i artikel 21, stk. 2.

2. De kompetente myndigheder i administrationsselskabets værtsland underretter de kompetente myndigheder i administrationsselskabets hjemland, i det omfang det er nødvendigt for udøvelsen af hjemlandets tilsynsbeføjelser, om enhver foranstaltning truffet af administrationsselskabets værtsland, der indebærer foranstaltninger eller sanktioner over for et administrationsselskab eller begrænsninger af et administrationsselskabs virksomhed, og som træffes i medfør af artikel 21, stk. 5.

3. De kompetente myndigheder i administrationsselskabets hjemland giver omgående de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland meddelelse om ethvert problem i administrationsselskabet, og som materielt kan påvirke administrationsselskabets evne til at udføre sine opgaver behørigt i forbindelse med investeringsinstituttet, og om alle overtrædelser af bestemmelserne i kapitel III.

4. De kompetente myndigheder i administrationsselskabets hjemland giver omgående de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland meddelelse om ethvert problem i investeringsinstituttet, og som materielt kan påvirke administrationsselskabets evne til at udføre sine opgaver behørigt eller overholde dette direktivs bestemmelser, som falder ind under ansvarsområdet for investeringsinstituttets hjemland.

Artikel 110

1. Udøver et administrationsselskab, der er godkendt i en anden medlemsstat, virksomhed i et værtsland gennem en filial, sørger administrationsselskabets værtsland for, at de kompetente myndigheder i administrationsselskabets hjemland, efter at have underrettet de kompetente myndigheder i administrationsselskabets værtsland herom, selv — eller ved en person, der er udpeget med henblik herpå — kan foretage kontrol på stedet af de i artikel 109 nævnte oplysninger.

2. Stk. 1 er ikke til hinder for, at de kompetente myndigheder i administrationsselskabets værtsland udfører kontrol på stedet af filialer etableret på deres område som led i varetagelsen af de opgaver, som påhviler dem i henhold til dette direktiv.

KAPITEL XIII

DET EUROPÆISKE VÆRDIPAPIRUDVALG

Artikel 111

Kommissionen kan vedtage tekniske ændringer af dette direktiv på følgende områder:

- a) præcisering af definitionerne for at sikre en ensartet anvendelse af direktivet overalt i Fællesskabet, eller
- b) justering af terminologien i og formuleringen af definitionerne i overensstemmelse med efterfølgende retsakter om investeringsinstitutter og beslægtede spørgsmål.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 112, stk. 2.

Artikel 112

1. Kommissionen bistås af Det Europæiske Værdipapirudvalg, der er nedsat ved Kommissionens afgørelse 2001/528/EF ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT L 191 af 13.7.2001, s. 45.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

KAPITEL XIV

UNDTAGELSESBESTEMMELSER, OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

AFDELING 1

Undtagelsesbestemmelser

Artikel 113

1. Udelukkende til brug for danske investeringsinstitutter sidestilles de i Danmark emitterede pantebreve med de i artikel 50, stk. 1, litra b), omhandlede værdipapirer.

2. Uanset artikel 22, stk. 1, og artikel 32, stk. 1, kan de kompetente myndigheder give de investeringsinstitutter, som den 20. december 1985 i overensstemmelse med deres nationale lovgivning havde flere depositarer, tilladelse til fortsat at have flere depositarer, såfremt myndighederne har garanti for, at de funktioner, der skal udøves i henhold til artikel 22, stk. 3, og artikel 32, stk. 3, virkelig bliver udøvet.

3. Uanset artikel 16 kan medlemsstaterne tillade administrationselskaber at udstede ihændehavercertifikater, der repræsenterer værdipapirer noteret på navn fra andre selskaber.

Artikel 114

1. Investeringselskaber i henhold til artikel 4, stk. 1, nr. 1), i direktiv 2004/39/EF, der er godkendt til udelukkende at levere de tjenesteydelser, der er anført i afsnit A, punkt 4 og 5, i bilaget til nævnte direktiv, kan i henhold til dette direktiv opnå godkendelse til at administrere investeringsinstitutter som »administrationsselskaber«. Sådanne investeringselskaber giver i så fald afkald på godkendelsen efter direktiv 2004/39/EF.

2. Administrationselskaber, der inden den 13. februar 2004 er godkendt efter direktiv 85/611/EØF i deres hjemland til at administrere investeringsinstitutter, anses for godkendt efter nærværende artikel, hvis de i henhold til denne medlemsstats lovgivning skal opfylde betingelser, der svarer til betingelserne i artikel 7 og 8, for at påbegynde en sådan virksomhed.

AFDELING 2

Overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser

Artikel 115

Senest den 1. juli 2013 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen af dette direktiv.

Artikel 116

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 30. juni 2011 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme artikel 1, stk. 2, andet afsnit, artikel 1, stk. 3, litra b), artikel 2, stk. 1, litra e), m), p), q) og r), artikel 2, stk. 5, artikel 4, artikel 5, stk. 1-4, 6 og 7, artikel 6, stk. 1, artikel 12, stk. 1, artikel 13, stk. 1, indledning, artikel 13, stk. 1, litra a) og i), artikel 15, artikel 16, stk. 1, artikel 16, stk. 3, artikel 17, stk. 1, artikel 17, stk. 2, litra b), artikel 17, stk. 3, første og tredje afsnit, artikel 17, stk. 4-7, artikel 17, stk. 9, andet afsnit, artikel 18, stk. 1, indledning, artikel 18, stk. 1, litra b), artikel 18, stk. 2, tredje og fjerde afsnit, artikel 18, stk. 3 og 4, artikel 19 og 20, artikel 21, stk. 2-6, 8 og 9, artikel 22, stk. 1, artikel 22, stk. 3, litra a), d) og e), artikel 23, stk. 1, 2, 4 og 5, artikel 27, stk. 3, artikel 29, stk. 2, artikel 33, stk. 2, 4 og 5, artikel 37-42, artikel 43, stk. 1-5, artikel 44-49, artikel 50, stk. 1, indledning, artikel 50, stk. 3, artikel 51, stk. 1, tredje afsnit, artikel 54, stk. 3, artikel 56, stk. 1, artikel 56, stk. 2, første afsnit, indledning, artikel 58 og 59, artikel 60, stk. 1-5, artikel 61, stk. 1 og 2, artikel 62, stk. 1, 2 og 3, artikel 63, artikel 64, stk. 1, 2 og 3, artikel 65, 66 og 67, artikel 68, stk. 1, indledning og litra a), artikel 69, stk. 1 og 2, artikel 70, stk. 2 og 3, artikel 71, 72 og 74, artikel 75, stk. 1, 2 og 3, artikel 77-82, artikel 83, stk. 1, litra b), artikel 83, stk. 2, litra a), andet led, artikel 86, artikel 88, stk. 1, litra b), artikel 89, litra b), artikel 90-94, artikel 96-100, artikel 101, stk. 1-8, artikel 102, stk. 2, andet afsnit, artikel 102, stk. 5, artikel 107 og 108, artikel 109, stk. 2, 3 og 4, artikel 110 og bilag I. De underretter straks Kommissionen herom.

De anvender disse love og bestemmelser fra den 1. juli 2011.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De skal også indeholde oplysning om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til direktiv 85/611/EØF gælder som henvisninger til nærværende direktiv. De nærmere regler for henvisningen og for affattelsen af den nævnte oplysning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 117

Direktiv 85/611/EØF som ændret ved de direktiver, der er nævnt i bilag III, del A, ophæves med virkning fra den 1. juli 2011 uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag III, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret og anvendelse af direktiverne.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag IV.

Henvisninger til det forenklede prospekt gælder som henvisninger til den centrale investorinformation, der er omhandlet i artikel 78.

Artikel 118

1. Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 1, stk. 1, artikel 1, stk. 2, første afsnit, artikel 1, stk. 3, litra a), artikel 1, stk. 4-7, artikel 2, stk. 1, litra a)-d), f)-l), n) og o), artikel 2, stk. 2, 3 og 4, artikel 2, stk. 6 og 7, artikel 3, artikel 5, stk. 5, artikel 6, stk. 2, 3 og 4, artikel 7-11, artikel 12, stk. 2, artikel 13, stk. 1, litra b)-h), artikel 13, stk. 2, artikel 14, stk. 1, artikel 16, stk. 2, artikel 17, stk. 2, litra a), c) og d), artikel 17, stk. 3, andet afsnit, artikel 17, stk. 8, artikel 17, stk. 9, første afsnit, artikel 18, stk. 1, undtagen indledning og litra a), artikel 18, stk. 2, første og andet afsnit, artikel 21, stk. 1 og 7, artikel 22, stk. 2, artikel 22, stk. 3, litra b) og c), artikel 23, stk. 3, artikel 24, artikel 25 og 26, artikel 27, stk. 1 og 2, artikel 28, artikel 29, stk. 1, 3 og 4, artikel 30, 31 og 32, artikel 33, stk. 1 og 3, artikel 34, 35 og 36,

artikel 50, stk. 1, litra a)-h), artikel 50, stk. 2, artikel 51, stk. 1, første og andet afsnit, artikel 51, stk. 2 og 3, artikel 52 og 53, artikel 54, stk. 1 og 2, artikel 55, artikel 56, stk. 2, første afsnit, artikel 56, stk. 2, andet afsnit, artikel 56, stk. 3, artikel 57, artikel 68, stk. 2, artikel 69, stk. 3 og 4, artikel 70, stk. 1 og 4, artikel 73 og 76, artikel 83, stk. 1, undtagen litra b), artikel 83, stk. 2, litra a), undtagen andet led, artikel 84, 85 og 87, artikel 88, stk. 1, undtagen litra b), artikel 88, stk. 2, artikel 89, undtagen litra b), artikel 102, stk. 1, artikel 102, stk. 2, første afsnit, artikel 102, stk. 3 og 4, artikel 103-106, artikel 109, stk. 1, artikel 111, 112, 113 og 117 samt bilag II, III og IV anvendes fra den 1. juli 2011.

2. Medlemsstaterne sikrer, at investeringsinstitutter erstatter deres forenklede prospekter, der er udarbejdet i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 85/611/EØF, med central investorinformation som beskrevet i artikel 78 snarest muligt og under alle omstændigheder senest 12 måneder efter fristen for gennemførelsen i national lovgivning af alle de i artikel 78, stk. 7, omtalte gennemførelsesforanstaltninger. Frem til den dato fortsætter de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets værtsland med at acceptere forenklede prospekter fra investeringsinstitutter, der opererer på disse medlemsstaters område.

Artikel 119

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. juli 2009.

På Europa-Parlamentets vegne
H.-G. PÖTTERING
Formand

På Rådets vegne
E. ERLANDSSON
Formand

BILAG I

SKEMA A

1. Oplysninger om investeringsfonden	1. Oplysninger om administrations-selskabet, herunder oplysninger om, hvorvidt administrations-selskabet er etableret i en anden medlemsstat end investeringsinstituttets hjemland	1. Oplysninger om investerings-selskabet
1.1. Benævnelse	1.1. Benævnelse eller navn på selskabet, juridisk form, hjemsted og hovedsæde, hvis dette er et andet end hjemstedet	1.1. Benævnelse eller navn på selskabet, juridisk form, hjemsted og hovedsæde, hvis dette er et andet end hjemstedet
1.2. Dato for investeringsfondens oprettelse. Angivelse af varigheden, hvis den er begrænset	1.2. Dato for selskabets stiftelse. Angivelse af varigheden, hvis den er begrænset	1.2. Dato for selskabets stiftelse. Angivelse af varigheden, hvis den er begrænset
	1.3. Hvis selskabet administrerer andre investeringsfonde, anføres disse	1.3. Hvis investeringsselskaber har forskellige investeringsafdelinger, angives afdelingerne
1.4. Hvis fondsbestemmelserne ikke er vedlagt, angivelse af, hvor disse og de periodiske beretninger kan skaffes		1.4. Hvis vedtægterne ikke er vedlagt, angivelse af, hvor disse og de periodiske beretninger kan skaffes
1.5. Kortfattet beskrivelse af de beskatningsregler, der gælder for investeringsfonden, hvis de er af interesse for deltagerne. Angivelse af, om der indeholdes kildeskat af de indtægter og kapitalgevinster, som investeringsfonden udbetaler til deltagerne		1.5. Kortfattet beskrivelse af de beskatningsregler, der gælder for selskabet, hvis de er af interesse for deltagerne. Angivelse af, om der indeholdes kildeskat af de indtægter og kapitalgevinster, som selskabet udbetaler til deltagerne
1.6. Dato for regnskabs afslutning og hyppigheden af udlodning af udbytte		1.6. Dato for regnskabs afslutning og hyppigheden af udlodning af udbytte
1.7. Navn m.v. på de personer, der har til opgave at revidere de i artikel 73 omhandlede regnskabsoplysninger		1.7. Navn m.v. på de personer, der har til opgave at revidere de i artikel 73 omhandlede regnskabsoplysninger
	1.8. Navn m.v. og funktion i selskabet for medlemmerne af administrations-, ledelses- og tilsynsorganer. Angivelse af den hovedvirksomhed, disse personer udøver uden for selskabet, når den har betydning for dette	1.8. Navn m.v. og funktion i selskabet for medlemmerne af administrations-, ledelses- og tilsynsorganer. Angivelse af den hovedvirksomhed, disse personer udøver uden for selskabet, når den har betydning for dette
	1.9. Størrelse af den tegnede kapital med angivelse af den indbetalte kapital	1.9. Kapital

<p>1.10. Angivelse af andelenes art og deres væsentligste karakteristika; navnlig redegørelse for</p> <ul style="list-style-type: none"> — arten af den ret (tingslig ret, fordringsrettighed eller rettigheder af anden karakter), som andelene giver — hvorvidt der er tale om originale værdipapirer eller certifikater, der repræsenterer disse værdipapirer eller om der er sket optagelse i et register eller på en konto — andelenes karakteristika: lydende på navn eller på ihænderhaver; de størrelser, andelene eventuelt er opdelt i — redegørelse for deltagernes stemmeret, hvis de har en sådan — forhold under hvilke det kan besluttes at opløse investeringsfonden, og fremgangsmåden ved opløsning, navnlig for så vidt angår deltagernes rettigheder 		<p>1.10. Angivelse af andelenes art og deres væsentligste karakteristika; navnlig redegørelse for</p> <ul style="list-style-type: none"> — hvorvidt der er tale om originale værdipapirer eller certifikater, der repræsenterer disse værdipapirer eller om der er sket optagelse i et register eller på en konto — andelenes karakteristika: lydende på navn eller på ihænderhaver; de størrelser, andelene eventuelt er opdelt i — redegørelse for deltagernes stemmeret — forhold under hvilke det kan besluttes at opløse investeringselskabet, fremgangsmåden ved opløsning, navnlig for så vidt angår deltagernes rettigheder
<p>1.11. Eventuel angivelse af de børser eller markeder, hvor andelene noteres eller omsættes</p>		<p>1.11. Eventuel angivelse af de børser eller markeder, hvor andelene noteres eller omsættes</p>
<p>1.12. Fremgangsmåden ved og vilkårene for udstedelse og/eller salg af andele</p>		<p>1.12. Fremgangsmåden ved og vilkårene for udstedelse og/eller salg af andele</p>
<p>1.13. Fremgangsmåden ved og vilkårene for tilbagekøb eller indløsning af andele og tilfælde, i hvilke de kan udsættes.</p>		<p>1.13. Fremgangsmåden ved og vilkårene for tilbagekøb eller indløsning af andele og tilfælde, i hvilke de kan udsættes. Hvis investeringselskaber har forskellige investeringsafdelinger, oplyses det, hvordan en deltager kan flytte fra en afdeling til en anden, og hvilke omkostninger der vil være forbundet hermed</p>
<p>1.14. Redegørelse for bestemmelserne om fastsættelse og anvendelse af indtægterne</p>		<p>1.14. Redegørelse for bestemmelserne om fastsættelse og anvendelse af indtægterne</p>
<p>1.15. Beskrivelse af investeringsfondens investeringsmål, herunder de finansielle mål (f.eks. kapital- eller indtægtsgevinst), investeringspolitikken (f.eks. specialisering inden for bestemte geografiske eller industrielle sektorer), begrænsninger i denne investeringspolitik og angivelse af finansiell teknik og finansielle midler eller lånevne, som kan tænkes anvendt ved forvaltningen af investeringsfonden</p>		<p>1.15. Beskrivelse af selskabets investeringsmål, herunder de finansielle mål (f.eks. kapital- eller indtægtsgevinst), investeringspolitikken (f.eks. specialisering inden for bestemte geografiske eller industrielle sektorer), begrænsninger i denne investeringspolitik og angivelse af finansiell teknik og finansielle midler eller lånevne, som kan tænkes anvendt ved forvaltningen af selskabet</p>

1.16. Regler for værdiansættelse af aktiver		1.16. Regler for værdiansættelse af aktiver
1.17. Fastsættelse af priser ved salg eller emission samt ved indløsning eller tilbagekøb af andele, navnlig <ul style="list-style-type: none"> — hvordan og hvor ofte disse priser beregnes — oplysning om udgifterne i forbindelse med salg, emission, tilbagekøb og indløsning af andele — oplysning om hvordan, hvor og hvor ofte disse priser offentliggøres 		1.17. Fastsættelse af priser ved salg eller emission samt ved indløsning eller tilbagekøb af andele, navnlig <ul style="list-style-type: none"> — hvordan og hvor ofte disse priser beregnes — oplysning om udgifterne i forbindelse med salg, emission, tilbagekøb og indløsning af andele — oplysning om hvordan, hvor og hvor ofte disse priser offentliggøres ⁽¹⁾
1.18. Oplysninger om størrelsen af og metoden for beregning af vederlag fra investeringsfonden til administrationsselskabet, depositaren eller andre og investeringsfondens godtgørelse af alle omkostninger til administrationsselskabet, depositaren eller andre		1.18. Oplysninger om størrelsen af og metoden for beregning af vederlag, som selskabet betaler til sin ledelse og medlemmerne af administrations-, ledelses- og tilsynsorganerne, depositaren eller andre og selskabets godtgørelse af alle omkostninger til sin ledelse, til depositaren eller til andre

⁽¹⁾ De i dette direktivs artikel 32, stk. 5, omhandlede investeringsselskaber oplyser endvidere:

- hvordan og hvor ofte andelenes nettoværdi beregnes
- hvordan, hvor og hvor ofte denne værdi offentliggøres
- den børs i markedsføringslandet, hvis notering afgør prisen på de transaktioner, der foretages uden for børserne i dette land.

2. Oplysninger om depositaren

2.1. Benævnelse eller navn på selskabet, juridisk form, hjemsted og hovedsæde, hvis dette er et andet end hjemstedet.

2.2. Hovedvirksomhed.

3. Oplysninger om rådgivningsfirmaer eller eksterne investeringsrådgivere, for så vidt der er indgået kontrakt med disse, og deres vederlag betales over investeringsinstituttets aktiver

3.1. Navn m.v. eller firmanavn eller rådgiverens navn.

3.2. Uddrag af kontrakten med administrationsselskabet eller med investeringsselskabet, der kan tænkes at være af interesse for deltagerne, dog ikke oplysninger vedrørende vederlag.

3.3. Anden virksomhed af betydning.

4. Oplysninger om, hvilke faciliteter der er til rådighed med henblik på udbetalinger til deltagere, tilbagekøb eller indløsning af andele samt formidling af oplysninger om investeringsinstituttet. Disse oplysninger skal under alle omstændigheder gives i den medlemsstat, hvor investeringsinstituttet er etableret. Hvis andelenes herudover markedsføres i en anden medlemsstat, skal ovennævnte oplysninger gives for så vidt angår denne medlemsstat, og det prospekt, der udsendes der, skal indeholde disse oplysninger.

5. Andre investeringsoplysninger

5.1. Investeringsinstituttets hidtidige indtjening (hvis relevant) — sådanne oplysninger kan enten medtages i prospektet eller vedhæftes dette.

- 5.2. En profil af den typiske investor, som investeringsinstituttet er udformet til.
6. Økonomiske oplysninger
- 6.1. Eventuelle udgifter eller gebyrer ud over de udgifter, der er anført i punkt 1.17; der sondres mellem udgifter eller gebyrer, der skal betales af deltageren, og udgifter eller gebyrer, der skal betales ud af investeringsinstituttets aktiver.

SKEMA B

Oplysninger, som skal indgå i de periodiske beretninger

- I. *Formueopgørelse*
- værdipapirer
 - indestående i pengeinstitutter
 - andre aktiver
 - samlede aktiver
 - passiver
 - nettoværdi
- II. *Antal andele i omløb*
- III. *Nettoværdi pr. andel*
- IV. *Portefølje, idet der skelnes mellem*
- a) børsnoterede værdipapirer
 - b) værdipapirer noteret på et andet reguleret marked
 - c) nyemitterede værdipapirer som omhandlet i artikel 50, stk. 1, litra d)
 - d) nyemitterede værdipapirer som omhandlet i artikel 50, stk. 2, litra a)
- fordelt i procent af nettoaktiverne efter de mest hensigtsmæssige kriterier under hensyn til investeringsinstituttets investeringspolitik (f.eks. efter økonomiske, geografiske, valutabestemte eller andre kriterier); for hvert af ovennævnte værdipapirer den andel, det udgør i forhold til investeringsinstituttets samlede aktiver.
- Angivelse af bevægelsen i værdipapirporteføljen i referenceperioden.
- V. *Angivelse af bevægelsen i investeringsinstituttets aktiver i referenceperioden, herunder følgende*
- investeringsindtægter
 - andre indtægter
 - administrationsvederlag og -omkostninger
 - depotomkostninger
 - andre omkostninger samt skatter og afgifter
 - nettoindtægt

- udlodninger og reinvesteret indtægt
- kapitalforøgelse eller -formindskelse
- værditilvækst eller værditab på investeringer
- andre omkostninger, der berører investeringsinstituttets aktiver og passiver
- transaktionsomkostninger, der er omkostninger, som er afholdt af et investeringsinstitut i forbindelse med transaktioner i dets portefølje.

VI. *Sammenlignende oversigt over de sidste tre regnskabsår; for hvert regnskabsår angives ved dets afslutning*

- den samlede nettoværdi
- nettoværdien pr. andel.

VII. *Angivelse af, hvor store forpligtelser der følger af investeringsinstituttets transaktioner i referenceperioden, opført efter kategori som defineret i artikel 51.*

BILAG II

Opgaver i forbindelse med kollektiv porteføljevaltning

- Investeringsforvaltning
 - Administration:
 - a) juridisk bistand og regnskabstjenester i forbindelse med fondsforvaltning
 - b) kundeforespørgsler
 - c) værdi- og prisfastsættelse (herunder selvangivelser)
 - d) kontrol med overholdelse af lovgivning
 - e) ajourføring af deltagerregister
 - f) udlodning af overskud
 - g) emission og indløsning af andele
 - h) kontraktetablering (herunder udsendelse af beviser)
 - i) registrering.
 - Markedsføring.
-

BILAG III

DEL A

Ophævet direktiv med ændringer

(jf. artikel 117)

Rådets direktiv 85/611/EØF
(EFT L 375 af 31.12.1985, s. 3)

Rådets direktiv 88/220/EØF
(EFT L 100 af 19.4.1988, s. 31)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/26/EF
(EFT L 168 af 18.7.1995, s. 7)

Kun artikel 1, fjerde led, artikel 4, stk. 7, og artikel 5, femte led

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/64/EF
(EFT L 290 af 17.11.2000, s. 27)

Kun artikel 1

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/107/EF
(EFT L 41 af 13.2.2002, s. 20)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/108/EF
(EFT L 41 af 13.2.2002, s. 35)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF
(EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1)

Kun artikel 66

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/1/EF
(EUT L 79 af 24.3.2005, s. 9)

Kun artikel 9

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/18/EF
(EUT L 76 af 19.3.2008, s. 42)

DEL B

Frister for gennemførelse i national ret og anvendelse

(jf. artikel 117)

Direktiv	Gennemførelsesfrist	Anvendelsesdato
85/611/EØF	1. oktober 1989	—
88/220/EØF	1. oktober 1989	—
95/26/EF	18. juli 1996	—
2000/64/EF	17. november 2002	—
2001/107/EF	13. august 2003	13. februar 2004
2001/108/EF	13. august 2003	13. februar 2004
2004/39/EF	—	30. april 2006
2005/1/EF	13. maj 2005	—

BILAG IV

Sammenligningstabel

Direktiv 85/611/EØF	Nærværende direktiv
Artikel 1, stk. 1	Artikel 1, stk. 1
Artikel 1, stk. 2, indledende sætning	Artikel 1, stk. 2, indledende sætning
Artikel 1, stk. 2, første og andet led	Artikel 1, stk. 2, litra a) og b)
—	Artikel 1, stk. 2, andet afsnit
Artikel 1, stk. 3, første afsnit	Artikel 1, stk. 3, første afsnit
Artikel 1, stk. 3, andet afsnit	Artikel 1, stk. 3, andet afsnit, litra a)
—	Artikel 1, stk. 3, andet afsnit, litra b)
Artikel 1, stk. 4 til 7	Artikel 1, stk. 4-7
Artikel 1, stk. 8, indledende sætning	Artikel 2, stk. 1, litra n), indledende ord
Artikel 1, stk. 8, første, andet og tredje led	Artikel 2, stk. 1, litra n), nr. i), ii) og iii)
Artikel 1, stk. 8, sidste sætning	Artikel 2, stk. 7
Artikel 1, stk. 9	Artikel 2, stk. 1, litra o)
Artikel 1a, indledende sætning	Artikel 2, stk. 1, indledende sætning
Artikel 1a, nr. 1)	Artikel 2, stk. 1, litra a)
Artikel 1a, nr. 2), første del af sætningen	Artikel 2, stk. 1, litra b)
Artikel 1a, nr. 2), anden del af sætningen	Artikel 2, stk. 2
Artikel 1a, nr. 3), 4) og 5)	Artikel 2, stk. 1, litra c), d) og e)
Artikel 1a, nr. 6)	Artikel 2, stk. 1, litra f)
Artikel 1a, nr. 7), første del af sætningen	Artikel 2, stk. 1, litra g)
Artikel 1a, nr. 7), anden del af sætningen	Artikel 2, stk. 3
Artikel 1a, nr. 8) og 9)	Artikel 2, stk. 1, litra h) og i)
Artikel 1a, nr. 10), første afsnit	Artikel 2, stk. 1, litra j)
Artikel 1a, nr. 10), andet afsnit	Artikel 2, stk. 5
Artikel 1a, nr. 11)	—
Artikel 1a, nr. 12) og nr. 13), første sætning	Artikel 2, stk. 1, litra i), nr. ii)
Artikel 1a, nr. 13), anden sætning	Artikel 2, stk. 4, litra a)
Artikel 1a, nr. 14) og nr. 15), første sætning	Artikel 2, stk. 1, litra k) og l)
Artikel 1a, nr. 15), anden sætning	Artikel 2, stk. 6
—	Artikel 2, stk. 1, litra m)
Artikel 2, stk. 1, indledende sætning	Artikel 3, indledende sætning
Artikel 2, stk. 1, første, andet, tredje og fjerde led	Artikel 3, litra a), b), c) og d)
Artikel 2, stk. 2	—
Artikel 3	Artikel 4
Artikel 4, stk. 1 og 2	Artikel 5, stk. 1 og 2
—	Artikel 5, stk. 3
Artikel 4, stk. 3, første afsnit	Artikel 5, stk. 4, første afsnit, litra a) og b)
—	Artikel 5, stk. 4, andet afsnit
Artikel 4, stk. 3, andet afsnit	Artikel 5, stk. 4, tredje afsnit
Artikel 4, stk. 3, tredje afsnit	Artikel 5, stk. 4, fjerde afsnit
Artikel 4, stk. 3a	Artikel 5, stk. 5
Artikel 4, stk. 4	Artikel 5, stk. 6

Direktiv 85/611/EØF	Nærværende direktiv
—	Artikel 5, stk. 7
Artikel 5, stk. 1 og 2	Artikel 6, stk. 1 og 2
Artikel 5, stk. 3, første afsnit, indledende sætning	Artikel 6, stk. 3, første afsnit, indledende ord
Artikel 5, stk. 3, første afsnit, litra a)	Artikel 6, stk. 3, første afsnit, litra a)
Artikel 5, stk. 3, første afsnit, litra b), indledende sætning	Artikel 6, stk. 3, første afsnit, litra b), indledende sætning
Artikel 5, stk. 3, første afsnit, litra b), første og andet led	Artikel 6, stk. 3, første afsnit, litra b), nr. i) og ii)
Artikel 5, stk. 3, andet afsnit	Artikel 6, stk. 3, andet afsnit
Artikel 5, stk. 4	Artikel 6, stk. 4
Artikel 5a, stk. 1, indledende sætning	Artikel 7, stk. 1, indledende sætning
Artikel 5a, stk. 1, litra a), indledende sætning	Artikel 7, stk. 1, litra a), indledende sætning
Artikel 5a, stk. 1, litra a), første led	Artikel 7, stk. 1, litra a), nr. i)
Artikel 5a, stk. 1, litra a), andet led, indledende sætning	Artikel 7, stk. 1, litra a), nr. ii), indledende sætning
Artikel 5a, stk. 1, litra a), andet led, nr. i), ii) og iii)	Artikel 7, stk. 1, litra a), nr. ii), første, andet og tredje led
Artikel 5a, stk. 1, litra a), tredje og fjerde led	Artikel 7, stk. 1, litra a), nr. iii)
Artikel 5a, stk. 1, litra a), femte led	—
Artikel 5a, stk. 1, litra b), c) og d)	Artikel 7, stk. 1, litra b), c) og d)
Artikel 5a, stk. 2-5	Artikel 7, stk. 2-5
Artikel 5b	Artikel 8
Artikel 5c	Artikel 9
Artikel 5d	Artikel 10
Artikel 5e	Artikel 11
Artikel 5f, stk. 1, første afsnit	Artikel 12, stk. 1, første afsnit
Artikel 5f, stk. 1, andet afsnit, litra a)	Artikel 12, stk. 1, andet afsnit, litra a)
Artikel 5f, stk. 1, andet afsnit, litra b), første punktum	Artikel 12, stk. 1, andet afsnit, litra b)
Artikel 5f, stk. 1, andet afsnit, litra b), sidste punktum	—
Artikel 5f, stk. 2, indledende sætning	Artikel 12, stk. 2, indledende sætning
Artikel 5f, stk. 2, første og andet led	Artikel 12, stk. 2, litra a) og b)
—	Artikel 12, stk. 3
Artikel 5g	Artikel 13
Artikel 5h	Artikel 14, stk. 1
—	Artikel 14, stk. 2
—	Artikel 15
Artikel 6, stk. 1	Artikel 16, stk. 1, første afsnit
—	Artikel 16, stk. 1, andet afsnit
Artikel 6, stk. 2	Artikel 16, stk. 2
—	Artikel 16, stk. 3
Artikel 6a, stk. 1	Artikel 17, stk. 1
Artikel 6a, stk. 2	Artikel 17, stk. 2
Artikel 6a, stk. 3	Artikel 17, stk. 3, første og andet afsnit
—	Artikel 17, stk. 3, tredje afsnit
—	Artikel 17, stk. 4 og 5
Artikel 6a, stk. 4, 5 og 6	Artikel 17, stk. 6, 7 og 8

Direktiv 85/611/EØF	Nærværende direktiv
Artikel 6a, stk. 7	Artikel 17, stk. 9, første afsnit
—	Artikel 17, stk. 9, andet afsnit
Artikel 6b, stk. 1	Artikel 18, stk. 1
Artikel 6b, stk. 2	Artikel 18, stk. 2, første og andet afsnit
—	Artikel 18, stk. 2, tredje afsnit
Artikel 6b, stk. 3, første afsnit	Artikel 18, stk. 2, fjerde afsnit
Artikel 6b, stk. 3, andet afsnit	—
—	Artikel 18, stk. 3
Artikel 6b, stk. 4	Artikel 18, stk. 4
Artikel 6b, stk. 5	—
—	Artikel 19 til 20
Artikel 6c, stk. 1	Artikel 21, stk. 1
Artikel 6c, stk. 2, første afsnit	—
Artikel 6c, stk. 2, andet afsnit	Artikel 21, stk. 2, første og andet afsnit
—	Artikel 21, stk. 2, tredje afsnit
Artikel 6c, stk. 3, 4 og 5	Artikel 21, stk. 3, 4 og 5
Artikel 6c, stk. 6	—
Artikel 6c, stk. 7-10	Artikel 21, stk. 6-9
Artikel 7	Artikel 22
Artikel 8	Artikel 23, stk. 1, 2 og 3
—	Artikel 23, stk. 4, 5 og 6
Artikel 9	Artikel 24
Artikel 10	Artikel 25
Artikel 11	Artikel 26
Artikel 12	Artikel 27, stk. 1 og 2
—	Artikel 27, stk. 3
Artikel 13	Artikel 28
Artikel 13a, stk. 1, første afsnit	Artikel 29, stk. 1, første afsnit
Artikel 13a, stk. 1, andet afsnit, indledende sætning	Artikel 29, stk. 1, andet afsnit, indledende sætning
Artikel 13a, stk. 1, andet afsnit, første, andet og tredje led	Artikel 29, stk. 1, andet afsnit, litra a), b) og c)
Artikel 13a, stk. 1, tredje og fjerde afsnit	Artikel 29, stk. 1, tredje og fjerde afsnit
Artikel 13a, stk. 2, 3 og 4	Artikel 29, stk. 2, 3 og 4
Artikel 13b	Artikel 30
Artikel 13c	Artikel 31
Artikel 14	Artikel 32
Artikel 15	Artikel 33, stk. 1, 2 og 3
—	Artikel 33, stk. 4, 5 og 6
Artikel 16	Artikel 34
Artikel 17	Artikel 35
Artikel 18	Artikel 36
—	Artikel 37 til 49
Artikel 19, stk. 1, indledende sætning	Artikel 50, stk. 1, indledende sætning
Artikel 19, stk. 1, litra a), b) og c)	Artikel 50, stk. 1, litra a), b) og c)
Artikel 19, stk. 1, litra d), indledende sætning	Artikel 50, stk. 1, litra d), indledende ord

Direktiv 85/611/EØF	Nærværende direktiv
Artikel 19, stk. 1, litra d), første og andet led	Artikel 50, stk. 1, litra d), nr. i) og ii)
Artikel 19, stk. 1, litra e), indledende sætning	Artikel 50, stk. 1, litra e), indledende sætning
Artikel 19, stk. 1, litra e), første, andet, tredje og fjerde led	Artikel 50, stk. 1, litra e), nr. i), ii), iii) og iv)
Artikel 19, stk. 1, litra f)	Artikel 50, stk. 1, litra f)
Artikel 19, stk. 1, litra g), indledende sætning	Artikel 50, stk. 1, litra g), indledende sætning
Artikel 19, stk. 1, litra g), første, andet og tredje led	Artikel 50, stk. 1, litra g), nr. i), ii) og iii)
Artikel 19, stk. 1, litra h), indledende sætning	Artikel 50, stk. 1, litra h), indledende sætning
Artikel 19, stk. 1, litra h), første, andet, tredje og fjerde led	Artikel 50, stk. 1, litra h), nr. i), ii), iii) og iv)
Artikel 19, stk. 2, indledende ord	Artikel 50, stk. 2, indledende sætning
Artikel 19, stk. 2, litra a)	Artikel 50, stk. 2, litra a)
Artikel 19, stk. 2, litra c)	Artikel 50, stk. 2, litra b)
Artikel 19, stk. 2, litra d)	Artikel 50, stk. 2, andet afsnit
Artikel 19, stk. 4	Artikel 50, stk. 3
Artikel 21, stk. 1, 2 og 3	Artikel 51, stk. 1, 2 og 3
Artikel 21, stk. 4	—
—	Artikel 51, stk. 4
Artikel 22, stk. 1, første afsnit	Artikel 52, stk. 1, første afsnit
Artikel 22, stk. 1, andet afsnit, indledende sætning	Artikel 52, stk. 1, andet afsnit, indledende sætning
Artikel 22, stk. 1, andet afsnit, første og andet led	Artikel 52, stk. 1, andet afsnit, litra a) og b)
Artikel 22, stk. 2, første afsnit	Artikel 52, stk. 2, første afsnit
Artikel 22, stk. 2, andet afsnit, indledende sætning	Artikel 52, stk. 2, andet afsnit, indledende sætning
Artikel 22, stk. 2, andet afsnit, første, andet og tredje led	Artikel 52, stk. 2, andet afsnit, litra a), b) og c)
Artikel 22, stk. 3-5	Artikel 52, stk. 3-5
Artikel 22a, stk. 1, indledende sætning	Artikel 53, stk. 1, indledende sætning
Artikel 22a, stk. 1, første, andet og tredje led	Artikel 53, stk. 1, litra a), b) og c)
Artikel 22a, stk. 2	Artikel 53, stk. 2
Artikel 23	Artikel 54
Artikel 24	Artikel 55
Artikel 24a	Artikel 70
Artikel 25, stk. 1	Artikel 56, stk. 1
Artikel 25, stk. 2, første afsnit, indledende sætning	Artikel 56, stk. 2, første afsnit, indledende sætning
Artikel 25, stk. 2, første afsnit, første, andet, tredje og fjerde led	Artikel 56, stk. 2, første afsnit, litra a), b), c) og d)
Artikel 25, stk. 2, andet afsnit	Artikel 56, stk. 2, andet afsnit
Artikel 25, stk. 3	Artikel 56, stk. 3
Artikel 26	Artikel 57
—	Artikel 58-67
Artikel 27, stk. 1, indledende sætning	Artikel 68, stk. 1, indledende sætning
Artikel 27, stk. 1, første led	—
Artikel 27, stk. 1, andet, tredje og fjerde led	Artikel 68, stk. 1, litra a), b) og c)

Direktiv 85/611/EØF	Nærværende direktiv
Artikel 27, stk. 2, indledende sætning	Artikel 68, stk. 2, indledende sætning
Artikel 27, stk. 2, første og andet led	Artikel 68, stk. 2, litra a) og b)
Artikel 28, stk. 1 og 2	Artikel 69, stk. 1 og 2
Artikel 28, stk. 3 og 4	—
Artikel 28, stk. 5 og 6	Artikel 69, stk. 3 og 4
Artikel 29	Artikel 71
Artikel 30	Artikel 72
Artikel 31	Artikel 73
Artikel 32	Artikel 74
Artikel 33, stk. 1, første afsnit	—
Artikel 33, stk. 1, andet afsnit	Artikel 75, stk. 1
Artikel 33, stk. 2	Artikel 75, stk. 1
Artikel 33, stk. 3	Artikel 75, stk. 3
—	Artikel 75, stk. 4
Artikel 34	Artikel 76
Artikel 35	Artikel 77
—	Artikel 78-82
Artikel 36, stk. 1, første afsnit, indledende ord	Artikel 83, stk. 1, første afsnit, indledende sætning
Artikel 36, stk. 1, første afsnit, første og andet led	Artikel 83, stk. 1, første afsnit, litra a) og b)
Artikel 36, stk. 1, første afsnit, afsluttende ord	Artikel 83, stk. 1, første afsnit, indledende sætning
Artikel 36, stk. 1, andet afsnit	Artikel 83, stk. 1, andet afsnit
Artikel 36, stk. 2	Artikel 83, stk. 2
Artikel 37	Artikel 84
Artikel 38	Artikel 85
Artikel 39	Artikel 86
Artikel 40	Artikel 87
Artikel 41, stk. 1, indledende sætning	Artikel 88, stk. 1, indledende sætning
Artikel 41, stk. 1, første og andet led	Artikel 88, stk. 1, litra a) og b)
Artikel 41, stk. 1, sidste sætning	Artikel 88, stk. 1, indledende sætning
Artikel 41, stk. 2	Artikel 88, stk. 2
Artikel 42, indledende ord	Artikel 89, indledende sætning
Artikel 42, første og andet led	Artikel 89, litra a) og b)
Artikel 42, sidste sætning	Artikel 89, indledende sætning
Artikel 43	Artikel 90
Artikel 44, stk. 1-3	—
—	Artikel 91, stk. 1-4
Artikel 45	Artikel 92
Artikel 46, stk. 1, indledende sætning	Artikel 93, stk. 1, første afsnit
—	Artikel 93, stk. 1, andet afsnit
Artikel 46, stk. 1, første led	—
Artikel 46, stk. 1, andet, tredje og fjerde led	Artikel 93, stk. 2, litra a)
Artikel 46, stk. 1, femte led	—
Artikel 46, stk. 2	—
—	Artikel 93, stk. 2, litra b)

Direktiv 85/611/EØF	Nærværende direktiv
—	Artikel 93, stk. 3-8
Artikel 47	Artikel 94
—	Artikel 95
Artikel 48	Artikel 96
Artikel 49, stk. 1, 2 og 3	Artikel 97, stk. 1, 2 og 3
Artikel 49, stk. 4	—
—	Artikel 98-100
Artikel 50, stk. 1	Artikel 101, stk. 1
—	Artikel 101, stk. 2-9
Artikel 50, stk. 2, 3 og 4	Artikel 102, stk. 1, 2 og 3
Artikel 50, stk. 5, indledende sætning	Artikel 102, stk. 4, indledende sætning
Artikel 50, stk. 5, første, andet, tredje og fjerde led	Artikel 102, stk. 4, litra a), b), c) og d)
Artikel 50, stk. 6, indledende sætning og litra a) og b)	Artikel 102, stk. 5, første afsnit, indledende sætning
Artikel 50, stk. 6, litra b), første, andet og tredje led	Artikel 102, stk. 5, første afsnit, litra a), b) og c)
Artikel 50, stk. 6, litra b), sidste sætning	Artikel 102, stk. 5, andet og tredje afsnit
Artikel 50, stk. 7, første afsnit, indledende sætning	Artikel 103, stk. 1, indledende sætning
Artikel 50, stk. 7, første afsnit, første og andet led	Artikel 103, stk. 1, litra a) og b)
Artikel 50, stk. 7, andet afsnit, indledende sætning	Artikel 103, stk. 2, indledende sætning
Artikel 50, stk. 7, andet afsnit, første, andet og tredje led	Artikel 103, stk. 2, litra a), b) og c)
Artikel 50, stk. 7, tredje afsnit	Artikel 103, stk. 3
Artikel 50, stk. 8, første afsnit	Artikel 103, stk. 4
Artikel 50, stk. 8, andet afsnit, indledende sætning	Artikel 103, stk. 5, første afsnit, indledende sætning
Artikel 50, stk. 8, andet afsnit, første, andet og tredje led	Artikel 103, stk. 5, første afsnit, litra a), b) og c)
Artikel 50, stk. 8, tredje afsnit	Artikel 103, stk. 6
Artikel 50, stk. 8, fjerde afsnit	Artikel 103, stk. 5, andet afsnit
Artikel 50, stk. 8, femte afsnit	Artikel 103, stk. 7
Artikel 50, stk. 8 sytende afsnit	—
Artikel 50, stk. 9, 10 og 11	Artikel 104, stk. 1, 2 og 3
—	Artikel 105
Artikel 50a, stk. 1, indledende sætning	Artikel 106, stk. 1, første afsnit, indledende sætning
Artikel 50a, stk. 1, litra a), indledende sætning	Artikel 106, stk. 1, første afsnit, indledende sætning
Artikel 50a, stk. 1, litra a), første, andet og tredje led	Artikel 106, stk. 1, første afsnit, litra a), b) og c)
Artikel 50a, stk. 1, litra b)	Artikel 106, stk. 1, andet afsnit
Artikel 50a, stk. 2	Artikel 106, stk. 2
Artikel 51, stk. 1 og 2	Artikel 107, stk. 1 og 2
—	Artikel 107, stk. 3
Artikel 52, stk. 1	Artikel 108, stk. 1, første afsnit
Artikel 52, stk. 2	Artikel 108, stk. 1, andet afsnit
Artikel 52, stk. 3	Artikel 108, stk. 2
—	Artikel 108, stk. 3-6
Artikel 52a	Artikel 109, stk. 1 og 2

Direktiv 85/611/EØF	Nærværende direktiv
—	Artikel 109, stk. 3 og 4
Artikel 52b, stk. 1	Artikel 110, stk. 1
Artikel 52b, stk. 2	—
Artikel 52b, stk. 3	Artikel 110, stk. 2
Artikel 53a	Artikel 111
Artikel 53b, stk. 1	Artikel 112, stk. 1
Artikel 53b, stk. 2	Artikel 112, stk. 2
—	Artikel 112, stk. 3
Artikel 54	Artikel 113, stk. 1
Artikel 55	Artikel 113, stk. 2
Artikel 56, stk. 1	Artikel 113, stk. 3
Artikel 56, stk. 2	—
Artikel 57	—
—	Artikel 114
Artikel 58	Artikel 116, stk. 2
—	Artikel 115
—	Artikel 116, stk. 1
—	Artikel 117-118
Artikel 59	Artikel 119
Bilag I, skema A og B	Bilag I, skema A og B
Bilag I, skema C	—
Bilag II	Bilag II
—	Bilag III
—	Bilag IV

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2009/111/EF

af 16. september 2009

om ændring af direktiv 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2007/64/EF for så vidt angår banker tilsluttet centralorganer, visse komponenter i egenkapitalen, store engagementer, tilsynsordninger og krisestyring

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽²⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I overensstemmelse med Det Europæiske Råds og Økofins konklusioner og de internationale initiativer, såsom G 20-mødet den 2. april 2009, udgør denne foranstaltning det første vigtige skridt hen imod en afhjælpning af de mangler, der har vist sig under finanskrisen, forud for de initiativer, som Kommissionen har meddelt, at den vil tage, og som fremgår af Kommissionens meddelelse af 4 marts 2009 med titlen »Fremdrift i den europæiske genopretning«.
- (2) I artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut ⁽⁴⁾ åbnes der mulighed for, at medlemsstaterne kan indføre særlige forsigtighedsbestemmelser for kreditinstitutter, der har været varigt tilsluttet et centralorgan siden den 15. december 1977, forudsat at den nationale lovgivning indeholdt disse bestemmelser senest den 15. december 1979. Disse tidsgrænser forhindrer medlemsstater, navnlig dem, der er tiltrådt siden

1980, i at indføre og opretholde sådanne særlige forsigtighedsbestemmelser for tilsvarende tilsluttede kreditinstitutter, der er blevet oprettet på deres område. Det er derfor hensigtsmæssigt at fjerne de tidsbegrænsninger, der er fastsat i artikel 3 i dette direktiv, for at sikre lige konkurrencevilkår mellem kreditinstitutter i medlemsstaterne. Det Europæiske Banktilsynsudvalg bør udforme retningslinjer for at skabe større ensartethed i tilsynspraksis i denne forbindelse.

- (3) Hybride kapitalinstrumenter spiller en vigtig rolle i kreditinstitutternes løbende kapitalforvaltning. Disse instrumenter tillader kreditinstitutterne at opnå en diversificeret kapitalstruktur og få adgang til en lang række finansielle investorer. Den 28. oktober 1998 vedtog Baselkomiteén for Banktilsyn en aftale om såvel kriterier for anerkendelse som grænser for medtagelse af visse typer hybride kapitalinstrumenter i kreditinstitutternes kerneegenkapital.
- (4) Det er derfor vigtigt at fastlægge kriterier for, hvornår disse kapitalinstrumenter kan anerkendes som kreditinstitutternes kerneegenkapital, og at tilpasse bestemmelserne i direktiv 2006/48/EF til denne aftale. Ændringerne til bilag XII til direktiv 2006/48/EF er et direkte resultat af fastsættelsen af disse kriterier. Kerneegenkapital som omhandlet i artikel 57, litra a), i direktiv 2006/48/EF bør omfatte alle instrumenter, der efter national lovgivning betragtes som egenkapital, rangerer på lige fod med ordinære aktier ved likvidation og på going concern-basis fuldt ud dækker tab på lige fod med ordinære aktier. Det bør være muligt for disse instrumenter at omfatte instrumenter, der giver præferenceretigheder i forbindelse med udbyttebetaling på et ikke-kumulativt grundlag, forudsat at de er omfattet af artikel 22 i Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber ⁽⁵⁾, rangerer på lige fod med ordinære aktier ved likvidation og på going concern-basis fuldt ud dækker tab på lige fod med ordinære aktier. Kerneegenkapital som omhandlet i artikel 57, litra a), i direktiv 2006/48/EF bør ligeledes omfatte ethvert andet instrument i henhold til et kreditinstituts lovbestemte betingelser under hensyntagen til den specifikke oprettelse af gensidige sammenslutninger, andelsselskaber og tilsvarende institutioner, som anses for at være sidestillet med ordinære aktier, hvad angår kvaliteten af deres kapital, navnlig med hensyn til tabsdækning. Instrumenter, der ikke rangerer på lige fod med ordinære aktier ved

⁽¹⁾ Udtalelse af 24.3.2009 (endnu ikke offentliggjort i EUT).⁽²⁾ EUT C 93 af 22.4.2009, s. 3.⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 6.5.2009 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 27.7.2009.⁽⁴⁾ EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1.⁽⁵⁾ EFT L 372 af 31.12.1986, s. 1.

- likvidation, eller som ikke på going concern-basis dækker tab på lige fod med ordinære aktier, bør være omfattet af kategorien hybridinstrumenter, jf. artikel 57, litra ca), i direktiv 2006/48/EF.
- (5) For at undgå forstyrrelse af markedet og for at sikre kontinuitet i egenkapitalens generelle niveau er det hensigtsmæssigt at indføre specifikke overgangsordninger for den nye ordning om kapitalinstrumenter. Når opsvinget er blevet en realitet, bør kvaliteten af kerneegenkapital forbedres yderligere. I den forbindelse forelægger Kommissionen en rapport for Parlamentet og Rådet sammen med relevante forslag senest den 31. december 2011.
- (6) For at styrke Fællesskabets rammer for krisestyring er det vigtigt, at de kompetente myndigheder effektivt samordner deres indsats med andre kompetente myndigheder og, hvor det er hensigtsmæssigt, med centralbankerne, bl.a. med henblik på at reducere de systemiske risici. For at styrke effektiviteten af forsigtighedstilsynet med en bankkoncern på et konsolideret grundlag bør tilsynsaktiviteterne koordineres mere effektivt. Derfor bør der oprettes kollegier af tilsynsførende. Oprettelsen af kollegier af tilsynsførende bør ikke berøre de kompetente myndigheds rettigheder og ansvar i henhold til direktiv 2006/48/EF. Deres oprettelse bør bidrage til et instrument for større samarbejde, hvorved de kompetente myndigheder når til enighed om centrale tilsynsopgaver. Kollegierne af tilsynsførende bør lette gennemførelsen af løbende tilsyn og håndteringen af nødsituationer. Den konsoliderende tilsynsmyndighed bør i samarbejde med de øvrige medlemmer af kollegiet have mulighed for at beslutte at afholde møder eller aktiviteter, som ikke er af generel interesse, og afpasse tilstedeværelsen herefter.
- (7) De kompetente myndighedsmandater bør på passende vis omfatte fællesskabsdimensionen. De kompetente myndigheder bør derfor behørigt overveje den virkning, som deres beslutninger vil få på stabiliteten af det finansielle system i alle andre berørte medlemsstater. Afhængigt af den nationale lovgivning bør dette princip opfattes som et bredt mål for fremme af finansiell stabilitet i hele Den Europæiske Union og bør ikke juridisk forpligte de kompetente myndigheder til at nå et bestemt resultat.
- (8) De kompetente myndigheder skal kunne deltage i kollegier oprettet med henblik på tilsyn med kreditinstitutter, hvis moderinstitut er beliggende i et tredjeland. Det Europæiske Banktilsynsudvalg (CEBS) skal, hvor det er nødvendigt, fastsætte retningslinjer og henstillinger for at forbedre konvergen mellem tilsynspraksis i henhold til direktiv 2006/48/EF. Med henblik på at undgå de uoverensstemmelser og den regelarbitrage, der kan opstå, hvis de forskellige kollegier ikke følger samme fremgangsmåde og bestemmelser, og hvis medlemsstaterne foretager nationale skøn, bør CEBS udarbejde retningslinjer for fastsættelsen af procedurer og bestemmelser vedrørende kollegier.
- (9) Artikel 129, stk. 3, i direktiv 2006/48/EF, bør ikke ændre ved ansvarsfordelingen mellem de kompetente tilsynsmyndigheder på et konsolideret, delkonsolideret og individuelt grundlag.
- (10) Informationsunderskud mellem de kompetente myndigheder i hjemlandet og værtslandet kan vise sig at være skadeligt for den finansielle stabilitet i værtslandet. Den ret til information, som de tilsynsførende i værtslandet har, navnlig i forbindelse med en krise omfattende væsentlige filialer, bør derfor styrkes. Med henblik herpå bør begrebet væsentlige filialer defineres. De kompetente myndigheder bør fremsende information, der er vigtig for udøvelsen af centralbankernes og finansministeriernes opgaver i forbindelse med finansielle kriser og reducere af systemiske risici.
- (11) Den nuværende tilsynsordning bør videreudvikles. Kollegier af tilsynsførende er et vigtigt skridt hen imod strømlining af den Europæiske Unions tilsynssamarbejde og -konvergens.
- (12) Samarbejde mellem myndigheder, der fører tilsyn med koncerner og selskaber og deres datterselskaber og filialer, ved hjælp af kollegier er en del af udviklingen hen imod yderligere tilsynsmæssig konvergens og integration. Det er af afgørende betydning, at der er tillid mellem de tilsynsførende og respekt for deres respektive ansvarsområder. I tilfælde af en konflikt mellem medlemmerne af et kollegium vedrørende disse forskellige ansvarsområder er neutral og uafhængig rådgivning, mægling og konfliktløsningsmekanismer på fællesskabsplan af afgørende betydning.
- (13) Krisen på de internationale finansmarkeder har vist, at det er hensigtsmæssigt at undersøge behovet for reform af den regulerings- og tilsynsmodel, som anvendes i den Europæiske Unions finansielle sektor.
- (14) Kommissionen bekendtgjorde i sin meddelelse af 29. oktober 2008 med titlen »Overvindelse af den finansielle krise: et europæisk handlingsgrundlag«, at den havde oprettet en ekspertgruppe under ledelse af Jacques de Larosière (Larosièregruppen) med henblik på etablering af europæiske finansinstitutioner for at sikre en sund tilsynsmæssig praksis, velfungerende markeder og stærkere europæisk samarbejde om overvågning af den finansielle stabilitet, varslingsmekanismer og krisestyring, herunder håndtering af grænseoverskridende og tværsektorielle risici, og for at granske samarbejdet mellem Den Europæiske Union og andre store jurisdiktioner med henblik på at sikre finansiell stabilitet på globalt plan.

- (15) For at opnå den nødvendige tilsynskonvergens og det nødvendige tilsynssamarbejde i EU og fremme stabiliteten i det finansielle system er det yderst vigtigt, at Kommissionen hurtigst muligt forelægger flere omfattende reformer af regulerings- og tilsynspraksisserne i Den Europæiske Unions finansielle sektor under behørig hensyntagen til de konklusioner, der blev fremlagt af Larosièregruppen den 25. februar 2009.
- (16) Kommissionen bør senest den 31. december 2009 forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport og de lovforslag, som er nødvendige for at løse de problemer, der er konstateret for så vidt angår yderligere tilsynsmæssig integration under hensyntagen til, at Den Europæiske Unions tilsynsordning inden den 31. december 2011 bør have fået en større rolle.
- (17) Koncentreres et kreditinstituts engagementer i alt for høj grad på en enkelt kunde eller en gruppe af indbyrdes forbundne kunder, kan der opstå en uacceptabel risiko for tab. En sådan situation kan anses for at være til skade for et kreditinstituts solvens. Overvågning af og kontrol med et kreditinstituts store engagementer bør derfor indgå som et integreret led i tilsynet med instituttet.
- (18) Den nuværende ordning for store engagementer stammer tilbage fra 1992. Derfor bør de eksisterende krav til store engagementer fastlagt i direktiv 2006/48/EF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag ⁽¹⁾ revideres.
- (19) Da kreditinstitutterne i det indre marked konkurrerer direkte med hinanden, bør de vigtigste bestemmelser for overvågningen og kontrollen af kreditinstitutternes store engagementer harmoniseres yderligere. For at nedbringe den administrative byrde på kreditinstitutterne bør antallet af valgmuligheder for medlemsstaterne med hensyn til store engagementer nedbringes.
- (20) Når det afgøres, om der findes en gruppe af indbyrdes forbundne kunder og dermed engagementer, der udgør en enkelt risiko, er det vigtigt også at tage hensyn til de risici, der opstår fra en fælles kilde til væsentlig finansiering, som kreditinstituttet eller investeringsselskabet selv, dets finansielle gruppe eller dets forbundne parter stiller til rådighed.
- (21) Selv om det ville være ønskeligt at basere beregningen af engagementets værdi på den værdi, der anvendes i forbindelse med minimumskravene til egenkapital, bør der vedtages regler for overvågning af store engagementer uden anvendelse af risikovægte eller grader af risiko. Derudover blev de teknikker til kreditrisikoreduktion, der blev anvendt i solvensordningen, fastlagt ud fra den antagelse, at kreditrisikoen var diversificeret godt. Med hensyn til store engagementer er kreditrisikoen ikke diversificeret godt, når der er tale om koncentrationsrisikoen i forbindelse med enkeltkunder. Virkningerne af disse teknikker bør derfor underlægges forsigtighedskontrol. I denne forbindelse er det nødvendigt at fastsætte bestemmelser for en effektiv genskabelse af kreditbeskyttelsen med hensyn til store engagementer.
- (22) Da et tab fra et engagement med et kreditinstitut eller et investeringsselskab kan være lige så alvorligt som et tab fra ethvert andet engagement, bør sådanne engagementer behandles og indberettes på samme måde som alle andre engagementer. Der er dog indført en alternativ kvantitativ grænse for at mindske den uforholdsmæssigt store virkning af en sådan fremgangsmåde på mindre institutter. Endvidere er meget kortsigtede engagementer vedrørende betalingsformidling, herunder gennemførelse af betalingsordrer, clearings-, afviklings- og deponeringstjenester for kunder undtaget for at sikre, at de finansielle markeder og den tilhørende infrastruktur er velfungerende. Disse tjenester dækker f.eks. likviditetsudligning og afregning og lignende aktiviteter, der sigter mod at lette afregning. De tilknyttede engagementer omfatter engagementer, der kan være uforudsigelige, og som et kreditinstitut derfor ikke har fuld kontrol over, herunder saldi på interbankkonti, der skyldes kundebetaling, herunder krediterede eller debiterede gebyrer og renter, og andre betalinger for kundetjenester samt sikkerhedsstillelse.
- (23) Bestemmelserne vedrørende eksterne kreditvurderingsinstitutter (ECAI) i direktiv 2006/48/EF bør være i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1007/2009 af 16. september 2009 om kreditvurderingsbureauer ⁽²⁾. Navnlig bør CEBS ændre sine retningslinjer for anerkendelse af ECAI'er for at undgå dobbeltarbejde og begrænse byrden ved den anerkendelsesproces, hvorved en ECAI registreres som kreditvurderingsbureau på fællesskabsplan.
- (24) Det er vigtigt at misforholdet mellem interesserne hos selskaber, som omgrupperer lån til omsættelige værdipapirer og andre finansielle instrumenter (ordregivere eller organiserende kreditinstitutter), og hos selskaber, som investerer i disse værdipapirer eller instrumenter (investorer) fjernes. Det er også vigtigt at det organiserende eller engagementsleverende kreditinstituts interesser samstemmes med investorens interesser. For at opnå dette tilbageholder det organiserende eller engagementsleverende kreditinstitut en væsentlig interesse i de underliggende aktiver. Det er derfor vigtigt for ordregiverne eller de organiserede kreditinstitutter, at de bibeholder eksponeringen for risikoen i forbindelse med de pågældende lån. Generelt set bør securitisationstransaktioner ikke struktureres således, at man undgår anvendelse af tilbageholdelseskravene, navnlig gennem en gebyr- eller præmieordning eller begge dele. En sådan tilbageholdelse bør gælde i alle situationer, hvor det økonomiske indhold af en securitisation ifølge definitionen

⁽¹⁾ EUT L 177 af 30.6.2006, s. 201.

⁽²⁾ Se side 1 i denne EUT.

- i direktiv 2006/48/EF finder anvendelse, uanset hvilke retlige strukturer eller instrumenter der anvendes til at opnå dette økonomiske indhold. Navnlig når kreditrisikoen overføres ved securitisation, bør investorerne først træffe deres beslutninger efter at have udvist rettidig omhu, med henblik på hvilken de har behov for tilstrækkelige oplysninger om securitisationerne.
- (25) Foranstaltningerne til håndtering af de mulige misforhold i disse strukturer skal være konsekvente og sammenhængende i alle relevante bestemmelser vedrørende den finansielle sektor. Kommissionen bør forelægge hensigtsmæssige lovgivningsforslag for at sikre denne konsekvens. Tilbageholdelseskravene må ikke bringes i anvendelse flere gange. For alle securitisationer er det tilstrækkeligt, at enten det engagementsleverende kreditinstitut, det organiserende kreditinstitut eller den oprindelige långiver er underlagt kravet. Når securitisationstransaktioner omfatter andre securitisationer, der er underliggende engagementer, bør tilbageholdelseskravet ligeledes kun finde anvendelse på den securitisation, der ligger til grund for investeringen. Erhvervede fordringer bør ikke være underlagt tilbageholdelseskravet, hvis de opstår i forbindelse med selskabsretlige aktiviteter, hvormed de overføres eller sælges med nedslag for at finansiere en sådan aktivitet. De kompetente myndigheder bør anvende risikovægten i tilfælde af manglende overholdelse af securitisationskrav vedrørende rettidig omhu og risikostyring, hvad angår ikke-uvæsentlige overtrædelser af politikker og procedurer, der er relevante for analysen af de underliggende risici.
- (26) I deres erklæring om styrkelse af det finansielle system af 2. april 2009 anmodede G20-lederne Baselkomitéen for Banktilsyn og myndighederne om at tage kravene om rettidig omhu og kvantitativ tilbageholdelse ved securitisation op inden 2010. I betragtning af disse internationale udviklinger og for at reducere systemiske risici hidrørende fra securitisationsmarkeder mest muligt bør Kommissionen inden udgangen af 2009 og efter høring af CEBS beslutte, om der skal foreslås en forhøjelse af tilbageholdelseskravene, og om metoden til beregning af tilbageholdelseskravene opfylder målet om en bedre afbalancering af det organiserende eller det engagementsleverende kreditinstituts og investorernes interesser.
- (27) Der bør udvises rettidig omhu for på behørig vis at kunne vurdere risici hidrørende fra securitisationsengagementer både inden for og uden for handelsbeholdningen. Endvidere bør kravene om rettidig omhu være hensigtsmæssige. De procedurer, der garanterer, at der udvises rettidig omhu, bør bidrage til at skabe større tillid mellem de engagementseleverende og organiserende kreditinstitutter og investorerne. Det er derfor ønskeligt, at de relevante informationer vedrørende de procedurer, der skal garantere rettidig omhu, offentliggøres på behørig vis.
- (28) Medlemsstaterne bør sikre, at de kompetente myndigheder har tilstrækkeligt med personale og ressourcer til at varetage deres tilsynsmæssige forpligtelser i henhold til direktiv 2006/48/EF, og at de ansatte, der er involveret i tilsynet med kreditinstitutterne, i overensstemmelse med dette direktiv er i besiddelse af den nødvendige viden og erfaring til de tildelte opgaver.
- (29) Bilag III til direktiv 2006/48/EF bør tilpasses for at tydeliggøre visse bestemmelser med henblik på at forbedre konvergen mellem tilsynspraksis.
- (30) Den seneste markedsudvikling har understreget, at likviditetsrisikostyringen er et afgørende element i kreditinstitutternes og deres filialers sundhed. De kriterier, der er fastsat i bilag V og XI til direktiv 2006/48/EF, bør styrkes for at tilpasse disse bestemmelser til det arbejde, som CEBS og Baselkomitéen om Banktilsyn har udført.
- (31) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2006/48/EF bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾.
- (32) Kommissionen bør navnlig tillægges beføjelser til at ændre bilag III til direktiv 2006/48/EF for at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne eller i regnskabsstandarder eller -krav, der tager hensyn til fællesskabslovgivningen, eller med hensyn til konvergen af tilsynspraksis. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktiv 2006/48/EF, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.
- (33) Finanskrisen har vist, at der er behov for bedre analyse og håndtering af makroprudentielle problemer — problemer, der ligger i forbindelsen mellem den makroøkonomiske politik og reguleringen af det finansielle system. Dette omfatter et behov for at undersøge foranstaltninger, der reducerer konjunkturbevægelserne, herunder behovet for, at kreditinstitutter i opgangstider opbygger konjunkturudlignende stødpuder, der kan udnyttes under en afmatning, der kan omfatte muligheden for at opbygge supplerende reserver, træffe »dynamiske foranstaltninger« og muligheden for at begrænse størrelsen af kapitalstødpuder i vanskelige tider og således sikre en passende tilgang til kapital i løbet af konjunkturforløbet; grundlaget for beregning af kapitalkravene i direktiv 2006/48/EF; supplerende foranstaltninger til risikobaserede krav, der kan hjælpe kreditinstitutter med at begrænse opbygningen af gearing i banksystemet.

(1) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

(34) Senest 31. december 2009 bør Kommissionen derfor revidere direktiv 2006/48/EF som helhed for at tage hensyn til disse problemer og forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport samt de nødvendige forslag.

(35) For at sikre finansiell stabilitet bør Kommissionen undersøge og aflægge rapport om foranstaltninger, der kan øge gennemsigtigheden på markeder for unoterede værdipapirer for at mindske modpartsrisiciene og generelt set for at begrænse de overordnede risici, f.eks. ved at gennemføre credit default swaps gennem en udvekslingscentral. Etablering og udvikling af europæiske udviklingscentraler, der er underlagt høje drifts- og forsigtighedsstandarder og effektivt tilsyn, bør fremmes. Kommissionen bør forelægge sin rapport for Europa-Parlamentet og Rådet sammen med eventuelle passende forslag under hensyntagen til eventuelle parallelle initiativer på globalt plan.

(36) Kommissionen undersøger og aflægger rapport om anvendelsen af artikel 113, stk. 4, i direktiv 2006/48/EF herunder, hvorvidt undtagelserne bør underlægges de nationale skønsbeføjelser. Kommissionen fremsender denne rapport til Europa-Parlamentet og Rådet sammen med eventuelle forslag. Undtagelserne og valgmulighederne bør afskaffes, når der ikke kan påvises noget behov for at de bevares med henblik på at opnå en række fælles ensartede bestemmelser i fællesskabet.

(37) I risikovurderingen bør der tages hensyn til de specifikke egenskaber ved mikrokredit, og udviklingen af mikrokredit bør fremmes. Endvidere bør udviklingen af hensigtsmæssige klassificeringssystemer, herunder udviklingen af standardklassificeringssystemer, der er afpasset efter risiciene ved mikrokreditaktiviteter, fremmes i betragtning af den begrænsede udvikling af mikrokredit. Medlemsstaterne bør bestræbe sig på at sikre, at den tilsynsmæssige regulering og overvågning af mikrokreditaktiviteter på nationalt plan er hensigtsmæssig.

(38) Målene for dette direktiv, nemlig indførelsen af regler vedrørende optagelse og udøvelse af virksomhed som kreditinstitut og forsigtighedstilsyn med disse, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, fordi det kræver en harmonisering af en lang række forskellige regler i de forskellige medlemsstaters retssystemer og kan derfor bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(39) I overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning⁽¹⁾ bør medlemsstaterne tilskyndes til, både i egen og Fællesskabets interesse, at

udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem direktivet og gennemførelsesforanstaltningerne.

(40) Direktiv 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2007/64/EF⁽²⁾ bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer af direktiv 2006/48/EF

I direktiv 2006/48/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 3, stk. 1, ændres således:

a) indledningen i første afsnit affattes således:

»1. Et eller flere kreditinstitutter, der er beliggende i samme medlemsstat, og som er varigt tilsluttet et centralorgan, der kontrollerer dem, og som er etableret i samme medlemsstat, kan undtages fra kravene i artikel 7 og artikel 11, stk. 1, forudsat at den nationale lovgivning indeholder følgende bestemmelser:«

b) andet og tredje afsnit udgår.

2) Artikel 4 ændres således:

a) nr. 6) affattes således:

»6) »institut« med henblik på afsnit V, kapitel 2, afdeling 2, 3 og 5: institutter som defineret i artikel 3, stk. 1, litra c), i direktiv 2006/49/EF«

b) nr. 45), litra b), affattes således:

»b) to eller flere fysiske eller juridiske personer, hvoraf ingen udøver kontrol med den anden eller de andre som nævnt i litra a), men som må anses for at udgøre en enkelt risiko, fordi der består sådanne indbyrdes forbindelser mellem dem, at der er sandsynlighed for, at hvis den ene kommer i økonomiske vanskeligheder, navnlig finansierings- eller tilbagebetalingsvanskeligheder, vil den anden eller de andre også få vanskeligheder med finansieringen eller tilbagebetalingen«

⁽¹⁾ EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 319 af 5.12.2007, s. 1.

c) følgende nummer tilføjes:

»48) »konsoliderende tilsynsmyndighed«: den kompetente myndighed med ansvar for gennemførelse af tilsyn på et konsolideret grundlag af moderkreditinstitutter i EU og kreditinstitutter kontrolleret af et finansielt moderholdingselskab i EU.«

3) I artikel 40 tilføjes følgende stykke:

»3. De kompetente myndigheder i en medlemsstat tager ved udførelsen af deres generelle opgaver behørigt hensyn til de potentielle virkninger, som deres beslutninger kan have på stabiliteten af det finansielle system i alle andre berørte medlemsstater, og navnlig i nødsituationer, på grundlag af de oplysninger, der er til rådighed på det relevante tidspunkt.«

4) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 42a

1. De kompetente myndigheder i et værtsland kan fremsætte en anmodning til den konsoliderende tilsynsmyndighed, i de tilfælde, hvor artikel 129, stk. 1, finder anvendelse, eller til de kompetente myndigheder i hjemlandet om, at en filial af et kreditinstitut anses for at være væsentlig.

Anmodningen skal indeholde begrundelserne for, at filialen skal anses for at være væsentlig, navnlig med hensyn til følgende:

- et kreditinstituts filial har en markedsandel i form af indskud på over 2 % i værtslandet
- den betydning, som kreditinstitutets suspension eller lukning af dets virksomhed sandsynligvis vil få på markedslivviditeten og betalings-, clearings- og afviklingssystemerne i værtslandet og
- filialens størrelse og betydning med hensyn til antal kunder inden for værtslandets banksystem eller finansielle system.

De kompetente myndigheder i hjemlandet og i værtslandet og den konsoliderende myndighed, hvor artikel 129, stk. 1, finder anvendelse, skal gøre alt, hvad der står i deres magt for at nå frem til en fælles beslutning om udpegningen af en filial som værende væsentlig.

Er man ikke nået frem til en fælles beslutning inden for to måneder efter modtagelsen af den i første afsnit omhandlede anmodning, træffer de kompetente myndigheder i værtslandet deres egen beslutning om, hvorvidt filialen er væsentlig, inden for en periode på

yderligere to måneder. I forbindelse med beslutningstagningen tager de kompetente myndigheder i værtslandet hensyn til eventuelle synspunkter og forbehold fremsat af de konsoliderende tilsynsmyndigheder eller de kompetente myndigheder i hjemlandet.

De i tredje og fjerde afsnit omhandlede beslutninger skal anføres i et dokument, der indeholder den fulde begrundelse og skal sendes til de berørte kompetente myndigheder, og skal anses for at være afgørende og anvendes af de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater.

Udpegningen af en filial som værende væsentlig berører ikke de kompetente myndigheders rettigheder og ansvar i henhold til dette direktiv.

2. De kompetente myndigheder i hjemlandet meddeler de kompetente myndigheder i et værtsland, hvor en væsentlig filial er etableret, de i artikel 132, stk. 1, litra c) og d), omhandlede oplysninger og udfører de i artikel 129, stk. 1, litra c), omhandlede opgaver i samarbejde med de kompetente myndigheder i værtslandet.

Bliver en kompetent myndighed i et hjemland bekendt med en nødsituation i et kreditinstitut, jf. artikel 130, stk. 1, adværer den, så snart det er praktisk muligt, de i artikel 49, stk. 4, og artikel 50 omhandlede myndigheder.

3. Når artikel 131a ikke finder anvendelse, opretter og leder de kompetente myndigheder, der fører tilsyn med et kreditinstitut med væsentlige filialer i andre medlemsstater, et kollegium af tilsynsførende, som skal lette samarbejdet i henhold til denne artikels stk. 2 og artikel 42. Oprettelsen af et kollegium og dets drift baseres på skriftlige bestemmelser, der efter høring af de berørte kompetente myndigheder fastlægges af den kompetente myndighed i hjemlandet. Den kompetente myndighed i hjemlandet afgør, hvilke kompetente myndigheder der deltager i et møde eller en aktivitet i kollegiet.

Den beslutning, som hjemlandets kompetente myndighed træffer, skal tage hensyn til relevansen af den tilsynsaktivitet, der skal planlægges eller koordineres, for disse myndigheder, navnlig den mulige indvirkning på det finansielle systems stabilitet i de berørte medlemsstater, jf. artikel 40, stk. 3, og de forpligtelser, der er omhandlet i stk. 2 i denne artikel.

Hjemlandets kompetente myndighed skal på forhånd holde alle medlemmer af kollegiet fuldt underrettet om afholdelsen af sådanne møder, de vigtigste emner, der skal drøftes, og de aktiviteter, der skal overvejes. Hjemlandets kompetente myndighed skal også rettidigt holde alle medlemmer af kollegiet fuldt underrettet om de aktioner, der vedtages på disse møder, eller de foranstaltninger, der gennemføres.

Artikel 42b

1. De kompetente myndigheder tager under udøvelsen af deres opgaver hensyn til konvergen i forbindelse med tilsynsredskaber og tilsynspraksis i anvendelsen af love og administrative bestemmelser vedtaget i henhold til dette direktiv. Med henblik herpå sikrer medlemsstaterne, at:

- a) de kompetente myndigheder deltager i arbejdet i Det Europæiske Banktilsynsudvalg
- b) de kompetente myndigheder følger de retningslinjer, anbefalinger, standarder og andre foranstaltninger, som Det Europæiske Banktilsynsudvalg har fastsat, og giver en begrundelse, hvis de ikke gør det
- c) de nationale mandater, der er tildelt de kompetente myndigheder, ikke forhindrer dem i at udføre deres opgaver som medlemmer af Det Europæiske Banktilsynsudvalg eller i medfør af dette direktiv.

2. Det Europæiske Banktilsynsudvalg aflægger hvert år med start den 1. januar 2011 beretning til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om de fremskridt, der gøres i retning af konvergens i tilsynet.«

5) Artikel 49 ændres således:

- a) i stk. 1 affattes litra a) således:
 - »a) centralbanker i Det Europæiske System af Centralbanker og andre organer med tilsvarende opgaver i deres egenskab af pengepolitiske myndigheder, når disse oplysninger er relevante for udøvelsen af deres respektive lovbestemte opgaver, herunder gennemførelse af pengepolitikken og dermed forbundne likviditetsforanstaltninger, overvågning af betalinger og clearing- og afviklingssystemer samt opretholdelse af stabilitet i det finansielle system«

b) følgende stykke tilføjes:

»I en nødsituation som omhandlet i artikel 130, stk. 1, tillader medlemsstaterne de kompetente myndigheder at meddele centralbankerne i Det Europæiske System af Centralbanker oplysninger, når disse oplysninger er relevante for udøvelsen af deres lovbestemte opgaver, herunder gennemførelse af pengepolitikken og dermed forbundne likviditetsforanstaltninger, overvågning af betalinger og clearing- og afviklingssystemer samt opretholdelse af stabilitet i det finansielle system.«

6) I artikel 50 tilføjes følgende stykke:

»I en nødsituation som omhandlet i artikel 130, stk. 1, tillader medlemsstaterne de kompetente myndigheder at videregive relevante oplysninger til de i denne artikels stk. 1 nævnte afdelinger i alle berørte medlemsstater.«

7) Artikel 57 ændres således:

- a) litra a) affattes således:
 - »a) kapital i betydningen i artikel 22 i direktiv 86/635/EØF, for så vidt den er indbetalt plus den tilknyttede del af overkursen ved emission, den dækker tab i going concern-situationer fuldstændigt, og den rangerer efter alle andre krav ved konkurs og likvidation«
- b) følgende litra indsættes:
 - »ca) andre instrumenter end de i litra a) omhandlede, som opfylder kravene i artikel 63, stk. 2, litra a), c), d) og e), og i artikel 63a«
- c) stk. 3 affattes således:

»Med henblik på litra b) tillader medlemsstaterne kun, at der tages hensyn til foreløbige overskud eller overskud ved årets udgang, inden der er truffet formel beslutning herom, hvis disse overskud er blevet revideret af personer, der er beskæftiget med revision, og de kompetente myndigheder finder det godtgjort, at beløbet er blevet vurderet i overensstemmelse med principperne i direktiv 86/635/EØF, og at det ikke omfatter forudselige udgifter og hensættelse til udbytte.«

8) Artikel 61, stk. 1, affattes således:

»Egenkapitalbegrebet som defineret i artikel 57, litra a)-h), omfatter et maksimalt antal komponenter og beløb. Medlemsstaterne træffer beslutning om anvendelsen af disse komponenter og om fradrag af andre komponenter end de i artikel 57, litra i)-r), omhandlede.«

9) I artikel 63, stk. 2, tilføjes følgende afsnit:

»De i artikel 57, litra ca), omhandlede instrumenter skal opfylde de i litra a), c), d) og e), i denne artikel opstillede krav.«

10) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 63a

1. De i artikel 57, litra ca), omhandlede instrumenter skal opfylde kravene i stk. 2-5 i denne artikel.

2. Instrumenterne skal være udaterede eller have en oprindelig løbetid på mindst 30 år. Instrumenterne kan omfatte en eller flere call options udelukkende efter udstederens valg, men de må ikke indløses før fem år efter udstedelsesdatoen. Indebærer bestemmelserne om udaterede instrumenter et moderat incitament for kreditinstituttet til at foretage indløsning som bestemt af de kompetente myndigheder, bør et sådant incitament ikke optræde inden for ti år efter udstedelsesdatoen. Bestemmelserne vedrørende daterede instrumenter tillader ikke incitament til indløsning på en anden dato end forfaldsdatoen.

Daterede og udaterede instrumenter kan kun købes eller indløses med de kompetente myndigheders forudgående samtykke. De kompetente myndigheder kan give samtykke, hvis anmodningen fremsættes på initiativ af et kreditinstitut, og hverken kreditinstitutets finansielle vilkår eller dets solvens berøres i urimelig grad. De kompetente myndigheder kan kræve, at institutterne erstatter instrumentet med komponenter af samme eller bedre kvalitet, jf. artikel 57, litra a) eller ca).

De kompetente myndigheder kræver, at indløsningen af daterede instrumenter suspenderes, hvis kreditinstituttet ikke opfylder de i artikel 75 fastsatte kapitalkrav, og kan kræve en sådan suspension på andre tidspunkter på grundlag af kreditinstitutternes finansielle situation og solvenssituation.

De kompetente myndigheder kan på ethvert tidspunkt give tilladelse til tidlig indløsning af daterede eller udaterede instrumenter, såfremt der sker en ændring i skattebehandlingen eller den forskriftsmæssige klassificering af sådanne instrumenter, som ikke var forudsat på tidspunktet for udstedelsen.

3. Bestemmelserne vedrørende instrumentet skal give kreditinstituttet mulighed for, når det er nødvendigt, at annullere udbetalingen af renter eller udbytte i en tidsbegrænset periode på et ikke-kumulativt grundlag.

Kreditinstituttet annullerer dog sådanne udbetalinger, hvis det ikke opfylder kapitalkravene i artikel 75.

De kompetente myndigheder kan kræve annullering af sådanne udbetalinger baseret på kreditinstitutets finansielle situation og solvens. En sådan annullering går ikke ud over kreditinstitutets ret til at erstatte udbetalingen af renter eller udbytte med betaling i form af et af de i artikel 57, litra a), omhandlede instrumenter, forudsat at enhver sådan mekanisme gør det muligt for kreditinstituttet at bevare sine finansielle ressourcer. En annullering kan være underlagt særlige vilkår fastsat af de kompetente myndigheder.

4. Det skal fremgå af bestemmelserne vedrørende instrumentet, at hovedstol, ubetalte renter eller udbytte skal være af en sådan karakter, at de dækker tab og ikke hindrer kreditinstitutets forhøjelse af aktiekapitalen ved overførsel fra reserver ved hjælp af passende mekanismer, som er udarbejdet af Det Europæiske Banktilsynsudvalg i henhold til stk. 6.

5. I tilfælde af kreditinstitutets konkurs eller likvidation skal instrumenterne rangere efter de i artikel 63, stk. 2, omhandlede komponenter.

6. Det Europæiske Banktilsynsudvalg udarbejder retningslinjer med henblik på at skabe større ensartethed i tilsynspraksis hvad angår de instrumenter, der er omhandlet i stk. 1 i denne artikel, og i artikel 57, litra a), og overvåger anvendelsen af dem. Senest den 31. december 2011 tager Kommissionen anvendelsen af denne artikel op til fornyet overvejelse og aflægger rapport for Parlamentet og Rådet sammen med relevante forslag til sikring af egenkapitalens kvalitet.«

11) Artikel 65, stk. 1, litra a), affattes således:

- »a) minoritetsinteresser i henhold til artikel 21 i direktiv 83/349/EØF, hvis metoden med global integration anvendes. De i artikel 57, litra ca), omhandlede instrumenter, der måtte give anledning til minoritetsinteresser, skal opfylde kravene i artikel 63, stk. 2, litra a), c), d) og e), artikel 63a og artikel 66«

12) Artikel 66 ændres således:

a) stk. 1 og 2 affattes således:

»1. For de i artikel 57, litra d)-h), omhandlede komponenter gælder følgende begrænsninger:

- a) summen af de i artikel 57, litra d)-h), anførte komponenter må ikke overstige et maksimumsbeløb på 100 % af de i litra a)-ca) nævnte komponenter med fradrag af de i litra i), j) og k) nævnte komponenter, og
- b) summen af de i artikel 57, litra g)-h), anførte komponenter må ikke overstige et maksimumsbeløb på 50 % af de i litra a)-ca) med fradrag af de i litra i), j) og k) nævnte komponenter.

1a. Uanset denne artikels stk. 1 gælder følgende begrænsninger for samtlige komponenter i artikel 57, litra ca):

- a) instrumenter, der i nødsituationer skal konverteres, og som på et hvilket som helst tidspunkt kan konverteres på initiativ af den kompetente myndighed på grundlag af emittentens finansielle forhold og solvenssituation til de i artikel 57, litra a), nævnte komponenter inden for en forud fastsat margin, må samlet set ikke overstige et maksimumsbeløb på 50 % af komponenterne i artikel 57, litra a)-ca), med fradrag af komponenterne i litra i), j) og k) i artikel 57
- b) inden for de i litra a) nævnte grænser må alle andre instrumenter ikke overstige et maksimumsbeløb på 35 % af komponenterne i artikel 57, litra a)-ca), med fradrag af komponenterne i artikel 57, litra i), j) og k)
- c) inden for de i dette stykkes litra a) og b) nævnte grænser må daterede instrumenter og instrumenter med bestemmelser, der indebærer et incitament for kreditinstituttet til at foretage indløsning, ikke overstige et maksimumsbeløb på 15 % af komponenterne i artikel 57, litra a)-ca), med fradrag af de i artikel 57, litra i), j) og k), nævnte komponenter
- d) beløbet for de komponenter, der overskrider de i litra a), b) og c) nævnte grænser, er omfattet af den i denne artikels stk. 1 fastsatte grænse.

2. Summen af komponenterne i artikel 57, litra l)-r), skal for halvdelens vedkommende fratrækkes summen af komponenterne i artikel 57, litra a)-ca) med fradrag af komponenterne i litra i)-k), og for halvdelens vedkommende summen af komponenterne i artikel 57, litra d)-h), efter anvendelse af grænserne i stk. 1 i nærværende artikel. Såfremt halvdel af summen af komponenterne i artikel 57, litra l)-r), overstiger summen af komponenterne i artikel 57, litra d)-h), fratrækkes det overskydende beløb i summen af komponenterne i artikel 57, litra a)-ca), med fradrag af komponenterne i litra i)-k) i artikel 57. Komponenterne i artikel 57, litra r), fratrækkes ikke, hvis de er medtaget i beregningen af de risikovægtede engagementer med henblik på artikel 75, jf. bilag IX, del 4.«

b) stk. 4 affattes således:

»4. De kompetente myndigheder kan give kreditinstitutterne tilladelse til midlertidigt i nødsituationer at overskride de i stk. 1 og 1a fastsatte grænser.«

13) Overskriften i afsnit V, kapitel 2, afdeling 2, underafdeling 2 »Beregning af krav«, ændres til »Beregning og indberetning af krav«

14) I artikel 74, stk. 2, indsættes følgende afsnit efter første afsnit:

»For kreditinstitutternes meddelelse af disse beregninger skal de kompetente myndigheder fra den 31. december 2012 anvende ensartede formater, hyppigheder og datoer for indberetning. For at lette dette udarbejder Det Europæiske Banktilsynsudvalg retningslinjer med henblik på indførelse i Fællesskabet af et ensartet indberetningsformat inden den 1. januar 2012. Indberetningsformaterne skal være rimelige i forhold til arten, omfanget og kompleksitetsgraden af kreditinstituttets aktiviteter.«

15) Artikel 81, stk. 2, affattes således:

»2. De kompetente myndigheder skal kun anerkende et ECAI med henblik på artikel 80, hvis de finder det godtgjort, at dets vurderingsmetodologi opfylder kravene om objektivitet, uafhængighed, løbende kontrol og gennemsigtighed, og at de resulterende kreditvurderinger opfylder kravene om troværdighed og gennemsigtighed. Til dette formål skal de kompetente myndigheder tage hensyn til de tekniske kriterier, der er fastsat i bilag VI, del 2. Når en ECAI registreres som kreditvurderingsbureau i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 af 16. september 2009 om kreditvurderingsbureauer (*), overvejer de kompetente myndigheder om kravene om objektivitet, uafhængighed, løbende kontrol og gennemsigtighed er overholdt, hvad angår vurderingsmetodologien.

(*) EUT L 302 af 17.11.2009, s. 1.«

16) Artikel 87 ændres således:

a) stk. 11 affattes således:

»11. Opfylder engagementer i form af et institut for kollektive investering i værdipapirer (collective investment undertaking (CIU)) (investeringsinstitut) kriterierne i bilag VI, del 1, punkt 77 og 78, og er kreditinstituttet bekendt med alle de underliggende engagementer i investeringsinstituttet, skal kreditinstituttet medregne disse underliggende engagementer ved beregningen af de risikovægtede værdier af engagementer og de forventede tab i overensstemmelse med de metoder, der er fastsat i denne underafdeling. Stk. 12 finder anvendelse på den del af de underliggende engagementer i investeringsinstituttet, som det ikke er bekendt med eller ikke med rimelighed kunne være bekendt med. Stk. 12 finder navnlig anvendelse, hvis det ville medføre uforholdsmæssigt store byrder for kreditinstituttet at gennemgå de underliggende engagementer med henblik på at beregne de risikovægtede værdier af engagementer og forventede tab efter de metoder, der er omhandlet i denne underafdeling.

Når kreditinstituttet ikke opfylder betingelserne for anvendelse af de metoder, der er fastlagt i denne underafdeling for alle eller dele af de underliggende engagementer i investeringsinstituttet, skal risikovægtede engagementer og forventede tab beregnes i henhold til følgende fremgangsmåder:

a) for engagementer tilhørende den i artikel 86, stk. 1, litra e), anførte engagementsklasse anvendes fremgangsmåden i bilag VII, del 1, punkt 19-21

b) for alle andre underliggende engagementer anvendes metoden i artikel 78-83 med følgende ændringer:

i) for engagementer, der er underlagt en specifik risikovægt for ikke-ratede engagementer, eller som er omfattet af det kreditkvalitetstrin, der giver den højeste risikovægt for en bestemt engagementsklasse, skal risikovægten ganges med en faktor på to, men den må ikke være højere end 1 250 %

ii) for alle andre engagementer skal risikovægten ganges med en faktor på 1,1 og er omfattet af et minimum på 5 %.

Kan kreditinstituttet med henblik på litra a) ikke sondre mellem unoterede aktier, børsnoterede aktier og andre aktier, skal det behandle de pågældende engagementer som andre aktier. Når disse engagementer sammen med kreditinstituttets direkte engagementer i denne engagementsklasse

ikke er væsentlige i betydningen i artikel 89, stk. 2, kan stk. 1 i denne artikel anvendes, såfremt de kompetente myndigheder godkender dette, jf. dog artikel 154, stk. 6.«

b) stk. 12, andet afsnit, affattes således:

»Som et alternativ til den i første afsnit beskrevne metode kan kreditinstitutter selv beregne eller gøre brug af en tredjemand til at beregne og indberette de gennemsnitlige risikovægtede værdier af engagementer baseret på investeringsinstitutternes underliggende engagementer i overensstemmelse med de i stk. 11, litra a) og b), nævnte metoder, forudsat at beregningens og indberetningens nøjagtighed er tilstrækkelig sikret.«

17) I artikel 89, stk. 1, litra d), affattes indledningen således:

»d) engagementer med centralregeringer i medlemsstaterne og deres regionale regeringer, lokale myndigheder og administrative organer, forudsat at:«

18) Artikel 97, stk. 2, affattes således:

»2. De kompetente myndigheder må kun anerkende et ECAI med henblik på formålene i denne artikels stk. 1, hvis de anser det for godtgjort, at det opfylder kravene i artikel 81 under hensyntagen til de tekniske kriterier i bilag VI, del 2, og at det har demonstreret ekspertise inden for securitisation, hvilket kan godtgøres ved en stærk markedsaccept. Når en ECAI registreres som kreditvurderingsbureau i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1060/2009, overvejer de kompetente myndigheder om kravene om objektivitet, uafhængighed, løbende kontrol og gennemsigtighed er overholdt, hvad angår vurderingsmetodologien.«

19) Artikel 106 ændres således:

a) stk. 2 affattes således:

»2. Engagementerne omfatter ikke:

- a) ved valutatransaktioner: engagementer, som er indgået i forbindelse med den almindelige afvikling af en transaktion i et tidsrum på to arbejdsdage, efter at betaling har fundet sted
- b) ved køb eller salg af værdipapirer: engagementer, der er indgået i forbindelse med den almindelige afvikling af en transaktion i et tidsrum på fem arbejdsdage, efter at betaling har fundet sted, eller værdipapirerne er leveret alt efter, hvilken dato der ligger først
- c) ved betalingsformidling, herunder gennemførelse af betalingsordrer, clearing og afvikling af værdipapirer i en hvilken som helst valuta og korrespondentbank eller tilbud om clearing, afvikling og deponering af finansielle instrumenter til kunder:

forsinket modtagelse af finansiering og andre engagementer, der opstår som følge af kundeaktiviteten, og som ikke varer længere end til den følgende hverdag, eller

d) ved betalingsformidling, herunder gennemførelse af betalingsordrer, clearing og afvikling af værdipapirer i en hvilken som helst valuta og korrespondentbank: intradag-engagementer til institutter, der yder disse tjenester.

Det Europæiske Banktilsynsudvalg bør udforme retningslinjer for at skabe større ensartethed i tilsynspraksis ved anvendelse af undtagelserne i litra c) og d).«

b) følgende stykke tilføjes:

»3. For at fastslå, om der er tale om en gruppe af indbyrdes forbundne kunder i forbindelse med de i artikel 79, stk. 1, litra m), o) og p), nævnte engagementer, hvor der er et engagement med underliggende aktiver, skal et kreditinstitut vurdere ordningen, dens underliggende engagementer eller begge dele. Med henblik herpå skal et kreditinstitut vurdere den økonomiske substans og de risici, der er forbundet med transaktionsstrukturen.«

20) Artikel 107 affattes således:

»Artikel 107

Med henblik på beregning af værdien af engagementer i henhold til denne afdeling forstås ved »kreditinstitut« også ethvert offentligt eller privat foretagende, herunder også et sådant foretagendes filialer, der opfylder definitionen på et »kreditinstitut« og er godkendt i et tredjeland.«

21) Artikel 110 affattes således:

»Artikel 110

1. Kreditinstitutter indberetter følgende oplysninger om alle store engagementer til de kompetente myndigheder, herunder store engagementer, der ikke er omfattet af artikel 111, stk. 1:

- a) identifikation af den kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder, som et kreditinstitut har et stort engagement med
- b) engagementets værdi, i givet fald inden der tages hensyn til virkningen af kreditrisikoreduktion
- c) typen af finansieret eller ufinansieret kreditrisikoafdækning, hvor det anvendes
- d) engagementets værdi efter hensyntagen til virkningen af kreditrisikoreduktion beregnet med henblik på artikel 111, stk. 1.

Er et kreditinstitut underlagt artikel 84-89, skal dets 20 største engagementer på et konsolideret grundlag, eksklusiv de engagementer, der ikke er omfattet af artikel 111, stk. 1, oplyses til de kompetente myndigheder.

2. Medlemsstaterne vedtager bestemmelser om, at indberetning skal finde sted mindst to gange om året. De kompetente myndigheder anvender fra den 31. december 2012 ensartede formater, hyppigheder og datoer for indberetning. For at lette dette udarbejder Det Europæiske Banktilsynsudvalg retningslinjer med henblik på indførelse i Fællesskabet af et ensartet indberetningsformat inden den 1. januar 2012. Indberetningsformaterne skal være rimelige i forhold til arten, omfanget og kompleksitetsgraden af kreditinstitutts aktiviteter.

3. Medlemsstaterne kræver, at kreditinstitutterne så vidt muligt analyserer deres engagementer med udstedere af en sikkerhedsstillelse, leverandører af ufinansieret kreditrisikofordækning og underliggende aktiver i henhold til artikel 106, stk. 3, for at fastslå eventuelle koncentrerede engagementer, og at de i relevant omfang træffer foranstaltninger og underretter de kompetente myndigheder om markante resultater af analysen.»

22) Artikel 111 ændres således:

a) stk. 1 affattes således:

»1. Et kreditinstitut må ikke efter hensyntagen til virkningen af kreditrisikoreduktion i overensstemmelse med artikel 112-117 påtage sig et engagement med en kunde eller en gruppe af indbyrdes forbundne kunder, hvis værdi overstiger 25 % af dets egenkapital.

Er kunden et institut, eller omfatter gruppen af indbyrdes forbundne kunder et eller flere institutter, må denne værdi ikke overstige 25 % af kreditinstitutts egenkapital eller 150 mio. EUR, idet det er den højeste værdi, der gælder, forudsat at summen af engagementsværdierne efter hensyntagen til virkningen af kreditrisikoreduktion i overensstemmelse med artikel 112-117 med alle de indbyrdes forbundne kunder, som ikke er institutter, ikke overstiger 25 % af kreditinstitutts egenkapital.

Overstiger beløbet på 150 mio. EUR 25 % af kreditinstitutts egenkapital, må værdien af engagementet, efter at der er taget hensyn til virkningen af kreditrisikoreduktion i overensstemmelse med artikel 112-117, ikke overstige en rimelig grænse i forhold til kreditinstitutts egenkapital. Denne grænse fastsættes af kreditinstitutterne i overensstemmelse med de politikker og procedurer, der er omhandlet i bilag V, punkt 7, for håndtering og kontrol af koncentrationsrisici, og må ikke overstige 100 % af kreditinstitutts egenkapital.

Medlemsstaterne kan fastsætte en lavere grænse end 150 mio. EUR og skal i så fald underrette Kommissionen.»

b) stk. 2 og 3 udgår.

c) stk. 4 affattes således:

»4. Et kreditinstitut skal til enhver tid overholde den relevante grænse, der er fastsat i stk. 1. Hvis engagementerne i undtagelsestilfælde alligevel overstiger denne grænse, skal der omgående gives underretning herom til de kompetente myndigheder, der, hvis omstændighederne taler for det, kan indrømme kreditinstituttet en bestemt tidsfrist til at overholde grænsen.

Hvis det beløb på 150 mio. EUR, der er omhandlet i stk. 1, finder anvendelse, kan de kompetente myndigheder i individuelle tilfælde tillade, at grænsen på 100 % af kreditinstitutts egenkapital overskrides.»

23) Artikel 112 ændres således:

a) stk. 2 affattes således:

»2. Med forbehold af denne artikels stk. 3, hvor anerkendelse af finansieret eller ufinansieret kreditrisikofordækning kan tillades efter artikel 113-117, skal dette ske på betingelse af, at anerkendelseskravene og andre minimumskrav, der er fastsat i artikel 90-93, overholdes.»

b) følgende stykke tilføjes:

»4. Med henblik på denne afdeling tager et kreditinstitut ikke hensyn til den i bilag VIII, del 1, punkt 20-22, omhandlede sikkerhedsstillelse, medmindre det er tilladt i henhold til artikel 115.»

24) Artikel 113 ændres således:

a) stk. 1 og 2 udgår.

b) stk. 3 ændres således:

i) indledningen affattes således:

»3. Følgende engagementer er undtaget fra bestemmelserne i artikel 111, stk. 1:«

ii) litra e) og litra f) affattes således:

»e) aktivposter, der repræsenterer fordringer på medlemsstaternes regionale regeringer eller lokale myndigheder, hvor disse fordringer ville blive tillagt en 0 % risikovægt efter artikel 78-83, og andre engagementer med eller garanteret af regionale regeringer eller lokale myndigheder, hvor fordringer på disse ville blive tillagt en 0 % risikovægt efter artikel 78-83.

- f) engagementer med de i artikel 80, stk. 7 eller 8, nævnte modparter, hvis de ville blive tillagt en 0 % risikovægt efter artikel 78-83; engagementer, der ikke opfylder disse kriterier, behandles, uanset om de er undtaget fra bestemmelserne i artikel 111, stk. 1, eller ej, som engagementer med en tredje part.«
- iii) litra i) affattes således:
- »i) engagementer, der opstår som følge af udnyttede kreditfaciliteter, klassificeres som ikke-balanceførte poster med lav risiko i bilag II, og såfremt der er indgået en aftale med kunden eller gruppen af indbyrdes forbundne kunder, i henhold til hvilken faciliteten kun kan udnyttes, hvis det er godtgjort, at det ikke vil resultere i, at den i artikel 111, stk. 1, fastsatte grænse overskrides.«
- iv) litra j)-t) udgår.
- v) tredje, fjerde og femte afsnit udgår.
- c) følgende stykke tilføjes:
- »4. Medlemsstaterne kan helt eller delvis fravige artikel 111, stk. 1, for følgende engagementer:
- a) dækkede obligationer som defineret i bilag VI, del 1, punkt 68-70
- b) aktivposter, der repræsenterer fordringer på medlemsstaternes regionale regeringer eller lokale myndigheder, hvor disse fordringer ville blive tillagt en 20 % risikovægt efter artikel 78-83, og andre engagementer med eller garanteret af regionale regeringer eller lokale myndigheder, hvor fordringer på disse ville blive tillagt en 20 % risikovægt efter artikel 78-83
- c) uanset stk. 3, litra f), i nærværende artikel engagementer, herunder kapitalinteresser eller andre interesser, som et kreditinstitut har indgået med sit moderselskab, moderselskabets øvrige datterselskaber eller med sine egne datterselskaber, for så vidt disse selskaber falder ind under det tilsyn på et konsolideret grundlag, som kreditinstituttet selv er underlagt i overensstemmelse med nærværende direktiv eller med tilsvarende regler i et tredjeland; engagementer, der ikke opfylder disse kriterier, behandles, uanset om de er undtaget fra artikel 111, stk. 1, eller ej, som engagementer med en tredje part
- d) aktivposter, der repræsenterer fordringer på og andre engagementer, herunder kapitalinteresser eller andre interesser, med regionale eller centrale kreditinstitutter, som kreditinstituttet i henhold til lovbestemte eller aftalemæssige bestemmelser er tilsluttet i et netværk, og som i henhold til disse bestemmelser er ansvarlige for likviditetsudligning inden for netværket
- e) aktivposter, der består i fordringer på og andre engagementer med kreditinstitutter indgået af kreditinstitutter, der opererer på et ikke-konkurrencemæssigt grundlag og yder lån under lovgivningsprogrammer eller i henhold til deres vedtægter til fremme af bestemte erhvervssektorer, og som indebærer en eller anden form for statslig kontrol og restriktioner i brugen af lånene, forudsat at de pågældende engagementer stammer fra sådanne lån, der videregives til de begunstigede via andre kreditinstitutter
- f) aktivposter, der består i fordringer på og andre engagementer med institutter, forudsat at disse engagementer ikke udgør sådanne institutters egenkapital, ikke har længere varighed end til den følgende handelsdag og ikke er denomineret i en større handelsvaluta
- g) aktivposter, der repræsenterer fordringer på centralbanker i form af krævede minimumsreserver i disse centralbanker, og som er angivet i deres nationale valutaer
- h) aktivposter, der repræsenterer fordringer på centralregeringer i form af lovbestemte likviditetskrav, som placeres i statsobligationer, og som er angivet og finansieret i deres nationale valutaer, på betingelse af at disse centralregeringers kreditvurdering, som er foretaget af et udpeget ECAI, efter de kompetente myndigheders skøn er »investment grade«
- i) 50 % af ikke-balanceførte rembursere med mellemliggende/lav risiko og ikke-balanceførte udnyttede kreditfaciliteter med mellemliggende/lav risiko, jf. bilag II, og, under forudsætning af de kompetente myndigheders tilsagn, 80 % af andre garantier end kreditgarantier, som er baseret på en lov eller andre retsfor skrifter, og som gensidige garantifonde, der har status som kreditinstitutter, yder sine medlemmer
- j) garantier, der foreligger et lovmæssigt krav om, anvendes, når realkreditlån, der er finansieret ved at udstede realkreditobligationer, udbetales til låntageren inden den endelige registrering af lånet i tingbogen, hvis garantien ikke anvendes til at begrænse risikoen i forbindelse med beregningen af de risikovægtede aktiver.«
- 25) Artikel 114 ændres således:
- a) stk. 1 affattes således:
- »1. Med forbehold af denne artikels stk. 3 kan et kreditinstitut med henblik på beregning af værdien af engagementer med henblik på artikel 111, stk. 1, benytte den »fuldt justerede værdi af engagementer«, der er beregnet efter artikel 90-93, under hensyntagen til kreditrisikoreduktionen, volatilitetsjusteringer og eventuelt manglende løbetidsmatch (E*).«

b) stk. 2 ændres således:

i) første afsnit affattes således:

»Med forbehold af denne artikels stk. 3 kan et kreditinstitut, der har tilladelse til at benytte egne estimater af tab i tilfælde af misligholdelse og omregningsfaktorer for en engagementsklasse efter artikel 84-89, få tilladelse til — hvis det til de kompetente myndigheders tilfredshed er i stand til at foretage estimater af virkningerne af den finansielle sikkerhedsstillelse på deres engagementer, der kan holdes adskilt fra andre aspekter af relevans for tab i tilfælde af misligholdelse — at anerkende sådanne virkninger ved beregningen af værdien af engagementer med henblik på artikel 111, stk. 1.«

ii) fjerde afsnit affattes således:

»Kreditinstitutter, der har tilladelse til at benytte egne estimater af tab i tilfælde af misligholdelse og omregningsfaktorer for en engagementsklasse efter artikel 84-89, og som ikke beregner værdien af deres engagementer ved hjælp af den metode, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, kan benytte den udbyggede metode for finansiell sikkerhedsstillelse eller metoden i artikel 117, stk. 1, litra b), til beregning af værdien af engagementer.«

c) stk. 3 ændres således:

i) første afsnit affattes således:

»Et kreditinstitut, som anvender den udbyggede metode for finansiell sikkerhedsstillelse eller den i stk. 2 i denne artikel beskrevne metode til beregning af værdien af engagementer med henblik på artikel 111, stk. 1, skal regelmæssigt gennemføre stress-test af deres kreditrisikokoncentrationer, herunder også i relation til salgsværdien af en accepteret sikkerhedsstillelse.«

ii) fjerde afsnit affattes således:

»Viser en sådan stress-test, at salgsværdien af den accepterede sikkerhedsstillelse er lavere, end hvad der ville blive tilladt efter henholdsvis den udbyggede metode for finansiell sikkerhedsstillelse eller metoden i stk. 2 i denne artikel, skal værdien af den sikkerhedsstillelse, der kan tillades anerkendt ved beregningen af værdien af engagementer med henblik på artikel 111, stk. 1, reduceres tilsvarende.«

iii) i femte afsnit affattes litra b) således:

»b) politik og procedurer for det tilfælde, at en stress-test viser, at salgsværdien af sikkerhedsstillelsen er lavere, end hvad der er taget i betragtning ved anvendelsen af den udbyggede metode for finansiell sikkerhedsstillelse eller metoden i stk. 2, og«

d) stk. 4 udgår.

26) Artikel 115 affattes således:

»Artikel 115

1. Med henblik på denne afdeling kan et kreditinstitut nedsætte engagementsværdien med op til 50 % af værdien af den pågældende faste ejendom til beboelse, hvis en af nedenstående betingelser er opfyldt:

- a) engagementet er sikret ved pant i fast ejendom til beboelse eller ved andele i finske boligselskaber, der drives i henhold til den finske lov om boligselskaber af 1991 eller senere tilsvarende lovgivning
- b) engagementet vedrører en leasingtransaktion, hvor udlejer beholder den fulde ejendomsret til den udlejede bolig, så længe lejeren ikke har benyttet sin købsoption.

Værdien af den faste ejendom skal til de kompetente myndigheders tilfredshed beregnes på grundlag af forsigtige værdiansættelsesnormer, der er fastlagt i love eller administrative bestemmelser. Værdiansættelsen foretages mindst en gang hver tredje år for fast ejendom til beboelse.

Kravene i bilag VIII, del 2, punkt 8, og i bilag VII, del 3, punkt 62-65, finder anvendelse med henblik på dette stk.

»Fast ejendom til beboelse« defineres som beboelse, der er eller vil blive beboet eller udlejet af ejeren.

2. Med henblik på denne afdeling kan et kreditinstitut kun reducere engagementsværdien med op til 50 % af værdien af den pågældende erhvervsjendom, hvis de pågældende kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor erhvervsjendommen er beliggende, tillader, at følgende engagementer bliver tillagt en 50 % risikovægt i overensstemmelse med artikel 78-83:

- a) engagementer, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af pant i kontor- eller forretningsejendomme eller i form af aktier i finske boligselskaber, der drives i henhold til den finske lov om boligselskaber af 1991 eller senere tilsvarende lovgivning, og som vedrører kontor- eller forretningsejendomme, eller
- b) engagementer, der vedrører ejendomsleasingtransaktioner vedrørende kontor- eller forretningsejendomme.

Værdien af den faste ejendom skal til de kompetente myndigheders tilfredshed beregnes på grundlag af forsigtige værdiansættelsesnormer, der er fastlagt i love eller administrative bestemmelser.

Erhvervsjendom skal opføres fuldstændigt, leases og give anledning til en passende lejeindtægt.«

27) Artikel 116 udgår.

28) Artikel 117 ændres således:

a) stk. 1 affattes således:

»1. Er der stillet sikkerhed for et engagement indgået med en kunde af tredjemand, eller er det sikret ved sikkerhedsstillelse udstedt af tredjemand, kan et kreditinstitut:

- a) behandle den del af engagementet, der er stillet sikkerhed for, som værende indgået af garantistilleren frem for af kunden, forudsat at det usikrede engagement med garantistilleren ville blive tildelt en risikovægt svarende til eller lavere end risikovægten af det usikrede engagement med kunden efter artikel 78-83
- b) behandle den del af engagementet, hvor sikkerhedsstillelsen er dækket af markedsværdien af den anerkendte sikkerhedsstillelse, som værende indgået af tredjeparten frem for af kunden, hvis engagementet garanteres ved sikkerhedsstillelse, og hvis den del af engagementet, for hvilken der er stillet sikkerhed, ville blive tildelt en risikovægt svarende til eller lavere end risikovægten af det usikrede engagement med kunden efter artikel 78-83.

Et kreditinstitut anvender ikke metoden i første afsnit, litra b), når der er manglende match mellem engagementets løbetid og beskyttelsens løbetid.

Med henblik på denne afdeling kan et kreditinstitut kun anvende både den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse og behandlingen i første afsnit, litra b), når det er tilladt at anvende både den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse og den enkle metode for finansiel sikkerhedsstillelse med henblik på artikel 75, litra a).«

b) indledningen i stk. 2 affattes således:

»2. Anvender et kreditinstitut den behandling, der er fastsat i stk. 1, litra a):«

29) Artikel 119 udgår.

30) Følgende afdeling tilføjes i kapitel 2:

»Afdeling 7

Engagementer i overført kreditrisiko

Artikel 122a

1. Andre kreditinstitutter end engagementsleverende eller organiserende kreditinstitutter eller oprindelige långivere må kun eksponeres for kreditrisikoen ved en securitisationsposition i eller uden for sin handelsbeholdning, hvis det

engagementsleverende kreditinstitut, det organiserende kreditinstitut eller den oprindelig långiver har givet et udtrykkeligt tilsagn til kreditinstituttet om, at det på løbende basis vil bibeholde en væsentlig nettokapitalandel, som under ingen omstændigheder må være på mindre end 5 %.

I denne artikel forstås ved tilbageholdelse af en væsentlig nettokapitalandel:

- a) tilbageholdelse af mindst 5 % af den nominelle værdi af hver af de trancher, der er solgt eller overført til investorerne,
- b) i tilfælde af securitisationer i forbindelse med revolving engagementer, tilbageholdelse af det engagementsleverende kreditinstituts andel på mindst 5 % af de securitiserede engagementers nominelle værdi
- c) tilbageholdelse af tilfældigt udvalgte engagementer svarende til mindst 5 % af den nominelle beløb af securitiserede engagementer, når sådanne engagementer ellers ville være blevet securitiseret i securitisationen, forudsat at antallet af potentielt securitiserede engagementer er på mindst 100 ved engagementets indgåelse, eller
- d) tilbageholdelse af first loss-tranchen og om nødvendigt andre trancher med samme eller en strengere risikoprofil end de trancher, der er overført eller solgt til investorer, og som ikke forfalder tidligere end de trancher, der er overført eller solgt til investorer, således at tilbageholdelsen i alt svarer til mindst 5 % af de securitiserede engagementers nominelle værdi.

Nettokapitalandelen måles ved engagementets indgåelse og opretholdes på løbende basis. Den er ikke omfattet af nogen kreditrisikoreduktion, korte positioner eller andre former for afdækning. Nettokapitalandelen bestemmes af de ikke-balanceførte posters nominelle værdi.

I denne artikel forstås ved »løbende basis«, at tilbageholdte positioner, kapitalandele eller engagementer ikke afdækkes eller sælges.

Kravene om selvbehold/selvrisiko må ikke bringes i anvendelse flere gange.

2. Hvis et moderkreditinstitut i EU eller et finansielt holdingselskab i EU eller et af dets datterselskaber som engagementsleverende eller organiserende kreditinstitut securitiserer engagementer fra flere kreditinstitutter, investeringsselskaber eller andre finansieringsinstitutter, der er omfattet af tilsynet på et konsolideret grundlag, kan kravet i stk. 1 opfyldes på grundlag af det tilknyttede moderkreditinstitut i EU's eller det finansielle holdingselskab i EU's konsoliderede situation. Dette stykke finder kun anvendelse, hvis de kreditinstitutter, investeringsselskaber eller finansieringsinstitutter, der har oprettet de securitiserede engagementer, har forpligtet sig til at opfylde kravene i stk. 6 og rettidigt meddele det engagementsleverende eller organiserende kreditinstitut og moderkreditinstituttet i EU eller det finansielle holdingselskab i EU de oplysninger, der er nødvendige for at opfylde kravene i stk. 7.

3. Stk. 1 finder ikke anvendelse, når de securitiserede engagementer er fordringer eller eventualfordringer på eller fuldt ud, betingelsesløst og uigenkaldeligt garanteret af:

- a) centralregeringer eller centralbanker
- b) regionale regeringer, lokale myndigheder og offentlige virksomheder i medlemsstaterne
- c) institutter, der er tillagt en risikovægt på mindst 50 % i henhold til artikel 78-83, eller
- d) multilaterale udviklingsbanker.

Stk. 1 gælder ikke for:

- a) transaktioner baseret på et klart, gennemsigtigt og tilgængeligt indeks, hvor de underliggende referenceenheder er identiske med dem, der udgør et indeks over enheder, der handles bredt, eller som er andre omsættelige værdipapirer end securitisationspositioner, eller
- b) syndikerede lån, erhvervede fordringer eller credit default swaps, når disse instrumenter benyttes til at gruppere og/eller afdække en securitisation, der er omfattet af stk. 1.

4. Inden kreditinstitutter investerer og derefter, når det er hensigtsmæssigt, skal de kunne demonstrere over for de kompetente myndigheder, at de har en bred og indgående forståelse af og har gennemført formelle politikker og procedurer, der er relevante for deres positioner i og uden for handelsbeholdningen og som står i rimeligt forhold til risikoprofilen af deres investeringer i securitiserede positioner, til analyse og registrering af:

- a) oplysninger, der er offentliggjort i henhold til stk. 1 af engagementsleverende eller organiserende kreditinstitutter for at angive den nettokapitalandel, de opretholder på løbende basis i securitisationen
- b) risikokarakteristikken ved den individuelle securitisationsposition
- c) risikokarakteristikken ved de underliggende engagementer i securitisationspositionen
- d) omdømmet og tabserfaringerne ved tidligere securitisationer hos engagementsleverende eller organiserende kreditinstitutter i de relevante underliggende engagementsklasser i securitisationspositionen
- e) de engagementsleverende eller organiserende kreditinstitutters eller deres agents eller rådgiveres erklæringer og offentliggørelser om den rettidige omhu, de har udvist med hensyn til de securitiserede engagementer, og i givet fald kvaliteten af sikkerhedsstillelsen til støtte for de securitiserede engagementer
- f) i givet fald de metodologier og det begrebsapparat, som vurderingen af sikkerhedsstillelsen til støtte for de securitiserede engagementer er baseret på, og de politikker,

det engagementsleverende eller organiserende kreditinstitut har indført for at sikre vurderingsmandens uafhængighed, og

- g) alle de strukturelle karakteristika ved securitisationen, som væsentlig vil kunne påvirke ydeevnen i kreditinstitutets securitisationsposition.

Kreditinstitutter gennemfører regelmæssigt egne stresstest, som passer til deres securitisationspositioner. Med henblik herpå kan kreditinstitutter basere sig på finansielle modeller, der er udviklet af en ECAI, forudsat at kreditinstitutterne på anmodning kan demonstrere, at de har udvist rettidig omhu, inden de foretog investeringer, for at validere de relevante forudsætninger for og struktureringer af modellerne og for at forstå metodologien, forudsætningerne og resultaterne.

5. Andre kreditinstitutter end engagementsleverende eller organiserende kreditinstitutter eller oprindelige långivere skal indføre formelle procedurer, som passer til deres positioner i og uden for handelsbeholdningen, og som står i et rimeligt forhold til risikoprofilen af deres investeringer i securitiserede positioner, for på løbende basis og rettidigt at overvåge ydeevneoplysninger om de underliggende engagementer i deres securitisationspositioner. Hvor dette er relevant, skal disse omfatte engagementstypen, procentdelen af lån, der er forfalden med mere end 30, 60 og 90 dage, misligholdelses-satser, forudbetalingssatser, overtagne lån, sikkerhedsstillestype og besiddelsen heraf, frekvensfordelingen af kreditvurderinger og andre målinger af kreditværdigheden for de underliggende engagementer, den erhvervsmæssige og geografiske diversificering og frekvensfordelingen af belåningsprocenten med udsvingsbånd, der fremmer en hensigtsmæssig følsomhedsanalyse. Udgøres de underliggende engagementer selv af securitisationspositioner, skal kreditinstitutterne ikke kun modtage de i dette afsnit omhandlede oplysninger om de underliggende securitisationstrancher, såsom emittentens navn og kreditkvaliteten, men også om de særlige karakteristika ved og ydeevnen i de puljer, der ligger til grund for disse securitisationstrancher.

Kreditinstitutterne skal have en indgående forståelse af alle strukturelle træk ved en securitisationstransaktion, som i væsentlig grad ville indvirke på ydeevnen af deres engagementer i transaktionen, såsom det aftalemæssige »vandfald« og udløsningstærskler i relation til »vandfald«, forbedringer af kreditværdigheden, forbedringer af likviditeten, markedsværdiudløsningstærskler og handels-specifik definition af default.

I tilfælde, hvor kravene i stk. 4, 7 og i dette stykke ikke i det væsentlige er opfyldt på grund af kreditinstitutets uagtsomhed eller undladelse, sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder pålægger det pågældende kreditinstitut en hensigtsmæssig supplerende risikovægtning på mindst 250 % af risikovægten (og højst 1 250 %), som, hvis dette stykke ikke fandtes, ville gælde for de relevante securitisationspositioner i henhold til bilag IX, del 4, og forøger gradvist risikovægtningen for hver af de efterfølgende overtrædelser af bestemmelsen om rettidig omhu. De kompetente myndigheder tager hensyn til undtagelserne for visse af de i stk. 3 omhandlede securitisationer ved at begrænse den risikovægtning, den ellers ville pålægge i henhold til denne artikel, hvad angår securitisationer, for hvilke stk. 3 finder anvendelse.

6. Organiserende og engagementsleverende kreditinstitutter skal anvende de samme sunde og veldefinerede kriterier for kreditgivning i overensstemmelse med kravene i bilag V, punkt 3, på engagementer, som skal securitiseres, som de anvender på engagementer, som skal holdes uden for deres handelsbeholdning. Med henblik herpå skal de samme processer for godkendelse og, hvor dette er relevant, for ændring, fornyelse og refinansiering af kreditter anvendes af de engagementsleverende og organiserende kreditinstitutter. Kreditinstitutterne skal også anvende de samme analysestandarder på andele eller tegninger i securitisationsemissioner, der købes fra tredjemand, uanset om sådanne andele eller tegninger skal besiddes inden for eller uden for deres egen handelsbeholdning.

I tilfælde, hvor kravene i dette stykkes første afsnit ikke er opfyldt, skal artikel 95, stk. 1, ikke anvendes af et engagementsleverende kreditinstitut, og dette engagementsleverende kreditinstitut har ikke ret til at udelukke de securitiserede engagementer ved beregningen af deres kapitalkrav i henhold til dette direktiv.

7. Organiserende og engagementsleverende kreditinstitutter skal oplyse investorer om omfanget af deres tilsagn i henhold til stk. 1 om at bibeholde en nettokapitalandel i securitisationen. Organiserende og engagementsleverende kreditinstitutter skal sikre, at potentielle investorer har umiddelbar adgang til alle væsentlige og relevante data om kreditkvaliteten og ydeevnen i de enkelte underliggende engagementer, likviditetsstrømme og sikkerhedsstilling til støtte for et securitisationengagement samt til alle oplysninger, der er nødvendige for at gennemføre omfattende og informerede stresstest på likviditetsstrømmene og sikkerhedsstillelsesværdierne til støtte for de underliggende engagementer. Med henblik herpå defineres »væsentlige og relevante data« ved securitisationengagementets indgåelse og om nødvendigt derefter alt efter securitisationens karakter.

8. Stk. 1-7 finder anvendelse på nye securitisationer, der udstedes fra og med den 1. januar 2011. Stk. 1-7 finder efter den 31. december 2014 anvendelse på eksisterende securitisationer, hvor nye underliggende engagementer er tilføjet eller erstattet efter denne dato. De kompetente myndigheder kan beslutte at suspendere kravene i stk. 1 og 2 midlertidigt i perioder med generel markedslivlighedsstress.

9. De kompetente myndigheder skal offentliggøre følgende oplysninger:

- a) senest 31. december 2010, de generelle kriterier og metodologier, de har indført for at kontrollere overholdelsen af stk. 1-7
- b) med forbehold af bestemmelserne i kapitel 1, afdeling 2, en kortfattet beskrivelse af resultatet af den tilsynsmæssige kontrol og en beskrivelse af de foranstaltninger, der træffes i tilfælde af manglende overholdelse af stk. 1-7, de har konstateret på årsbasis fra december 2011.

Kravet i dette stykke er underlagt bestemmelserne i andet afsnit af artikel 144.

10. Det Europæiske Banktilsynsudvalg skal én gang om året aflægge rapport for Kommissionen om de kompetente myndigheders overholdelse af denne artikel. Det Europæiske Banktilsynsudvalg udarbejder retningslinjer for harmoniseringen af tilsynspraksis med hensyn til denne artikel, herunder de foranstaltninger, der er truffet i tilfælde af overtrædelser af forpligtelserne, hvad angår rettidig omhu og risikostyring.«

31) Artikel 129 ændres således:

a) stk. 1, litra b), affattes således:

»b) planlægning og koordinering af tilsynsvirksomheden i »going-concern«-situationer, herunder i relation til aktiviteterne i artikel 123, 124, 136, kapitel 5 og bilag V i samarbejde med de implicerede kompetente myndigheder

c) planlægning og koordinering af tilsynsvirksomheden i samarbejde med de implicerede kompetente myndigheder, og om nødvendigt med centralbankerne, som forberedelse til og under nødsituationer, herunder en negativ udvikling i kreditinstitutter eller på finansmarkederne, eventuelt under anvendelse af eksisterende kommunikationskanaler til lettelse af krisestyring.

Planlægning og koordinering af tilsynsvirksomheden i litra c) omfatter de i artikel 132, stk. 3, litra b), omhandlede ekstraordinære foranstaltninger, gennemførelsen af beredskabsplaner og kommunikation til offentligheden.«

b) følgende stykke tilføjes:

»3. Den konsoliderende tilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder i en medlemsstat med ansvar for tilsyn med datterselskaber af et moderkreditinstitut i EU eller af et finansielt moderholdingselskab i EU skal gøre alt, hvad der står i deres magt for at nå frem til en fælles beslutning om anvendelse af artikel 123 og 124 til at bestemme, om størrelsen af gruppens konsoliderede egenkapital svarer til dens finansielle situation og risikoprofil og den krævede egenkapitals størrelse med henblik på anvendelse af artikel 136, stk. 2, på hver enhed i bankkoncernen og på et konsolideret grundlag.

Den fælles beslutning skal nås inden for fire måneder efter den konsoliderende tilsynsmyndigheds fremlæggelse af en rapport om risikovurderingen for koncernen i overensstemmelse med artikel 123 og 124 for de andre berørte kompetente myndigheder. Der skal også i den fælles beslutning tages behørigt hensyn til de risikovurderinger af datterselskaber, der foretages af de relevante kompetente myndigheder i henhold til artikel 123 og 124.

Den fælles beslutning skal fremgå af et dokument, der indeholder den fulde begrundelse, som af den konsoliderende tilsynsmyndighed skal sendes til moderkreditinstituttet i EU. I tilfælde af uoverensstemmelse hører den konsoliderende tilsynsmyndighed på anmodning fra en af de andre relevante kompetente myndigheder Det Europæiske Banktilsynsudvalg. Den konsoliderende tilsynsmyndighed kan høre Det Europæiske Banktilsynsudvalg på eget initiativ.

Når de kompetente myndigheder ikke frem til en sådan fælles beslutning inden for fire måneder, træffer den konsoliderende tilsynsmyndighed beslutningen om anvendelsen af artikel 123, artikel 124 og artikel 136, stk. 2, på et konsolideret grundlag efter behørig hensyntagen til de risikovurderinger af datterselskaber, der foretages af de relevante kompetente myndigheder.

Beslutningen om anvendelsen af artikel 123, artikel 124 og artikel 136, stk. 2, træffes af de respektive kompetente myndigheder, der har ansvaret for tilsyn med datterselskaber af et moderkreditinstitut i EU eller et finansielt moderholdingselskab i EU, på individuelt eller delkonsolideret grundlag, efter behørig hensyntagen til de synspunkter og forbehold, som den konsoliderende tilsynsmyndighed har givet udtryk for.

Beslutningerne skal fremgå af et dokument, der indeholder den fulde begrundelse, og skal tage hensyn til risikovurderingen, synspunkter og forbehold, som andre kompetente myndigheder har givet udtryk for i løbet af fire månedersperioden. Den konsoliderende tilsynsmyndighed sender dokumentet til alle de berørte kompetente myndigheder og til moderkreditinstituttet i EU.

Når Det Europæiske Banktilsynsudvalg er blevet hørt, skal alle kompetente myndigheder tage hensyn til dets råd og redegøre for enhver betydende afvigelse derfra.

Den i første afsnit nævnte fælles beslutning og de beslutninger, der træffes af de kompetente myndigheder i mangel af en fælles beslutning, anses for at være afgørende og anvendes af de kompetente myndigheder i den berørte medlemsstat.

Den i første afsnit nævnte fælles beslutning og enhver beslutning, der træffes i mangel af en fælles beslutning i overensstemmelse med fjerde og femte afsnit, ajourføres en gang om året eller under særlige omstændigheder, hvis en kompetent myndighed med ansvar for tilsyn med datterselskaber til et moderkreditinstitut i EU eller et finansielt moderholdingselskab i EU indgiver en skriftlig og fuldt begrundet anmodning til den konsoliderende tilsynsmyndighed om ajourføring af beslutningen om anvendelsen af artikel 136, stk. 2. I sidstnævnte tilfælde kan ajourføringen tages op på bilateralt grundlag mellem den konsoliderende tilsynsmyndighed og den kompetente myndighed, der fremsætter anmodningen.

Det Europæiske Banktilsynsudvalg udarbejder retningslinjer for harmoniseringen af tilsynspraksis med hensyn til den i dette stykke nævnte fælles beslutningsproces og med hensyn til anvendelsen af artikel 123, artikel 124 og artikel 136, stk. 2, med henblik på at lette de fælles beslutninger.»

32) Artikel 130, stk. 1, affattes således:

»1. Opstår der en nødsituation, herunder en negativ udvikling på finansmarkederne, som potentielt kan bringe markedslivligheden og stabiliteten i det finansielle system i fare i en af de medlemsstater, hvor enheder i en koncern har fået meddelt tilladelse, og hvor væsentlige filialer som nævnt i artikel 42a er etableret, skal den konsoliderende tilsynsmyndighed, så hurtigt som praktisk muligt, jf. kapitel 1, afdeling 2, underrette de i artikel 49, stk. 4, og artikel 50 omhandlede myndigheder og meddele dem alle de oplysninger, der er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver. Disse forpligtelser finder anvendelse på alle kompetente myndigheder i artikel 125 og 126 og på den kompetente myndighed i artikel 129, stk. 1.

Hvis den i artikel 49, stk. 4, omhandlede myndighed bliver bekendt med en situation som den, der er beskrevet i første afsnit, underretter den så hurtigt som praktisk muligt de kompetente myndigheder nævnt i artikel 125 og 126.

Hvor det er muligt, skal den kompetente myndighed og den myndighed, der er nævnt i artikel 49, stk. 4, anvende eksisterende kommunikationskanaler.»

33) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 131a

1. Den konsoliderende tilsynsmyndighed skal etablere kollegier af tilsynsførende for at lette udøvelsen af de opgaver, der er nævnt i artikel 129 og artikel 130, stk. 1, med forbehold af fortrolighedskravene i denne artikels stk. 2 og i overensstemmelse med fællesskabsretten om nødvendigt sikre hensigtsmæssig koordinering og samarbejde med relevante tredjelands kompetente myndigheder.

Kollegier af tilsynsførende skal fastsætte rammer for den konsoliderende tilsynsmyndigheds og de andre kompetente myndigheds udførelse af følgende opgaver:

- a) udveksling af information
- b) opnåelse af enighed om frivillige mandater og frivillig uddelegering af ansvar, når det er relevant
- c) fastlæggelse af tilsynsprogrammer baseret på en risikovurdering af koncernen i overensstemmelse med artikel 124
- d) forøgelse af effektiviteten af tilsynet ved at fjerne unødigt dobbeltarbejde i forbindelse med tilsynskravene, herunder i tilknytning til de i artikel 130, stk. 2, og artikel 132, stk. 2, nævnte informationskrav

- e) konsekvent anvendelse af forsigtighedskravene i dette direktiv på alle enheder i en bankkoncern, med forbehold af de i fællesskabslovgivningen disponible valgmuligheder og skøn
- f) anvendelse af artikel 129, stk. 1, litra c), under hensyntagen til det arbejde, der udføres i andre fora, der eventuelt er etableret på dette område.

De kompetente myndigheder, der deltager i kollegier af tilsynsførende, skal arbejde tæt sammen. Fortrolighedskravene i kapitel 1, afdeling 2, må ikke forhindre de kompetente myndigheder i at udveksle fortrolig information i kollegierne af tilsynsførende. Oprettelsen af kollegier af tilsynsførende og dets funktion må ikke berøre de kompetente myndigheders rettigheder og ansvar i henhold til dette direktiv.

2. Etableringen af kollegier og deres funktion skal baseres på de skriftlige retningslinjer i artikel 131, som fastlægges efter den konsoliderende tilsynsmyndigheds høring af de relevante kompetente myndigheder.

Det Europæiske Banktilsynsudvalg fastlægger retningslinjer for kollegiernes operationelle drift, herunder i relation til artikel 42a, stk. 3.

De kompetente myndigheder med ansvar for tilsyn med daterselskaber til et moderkreditinstitut eller et moderfinansieringsselskab i EU og de kompetente myndigheder i et værtsland, hvor væsentlige filialer som omhandlet i artikel 42a er etableret, eventuelt centralbanker og tredjelandes kompetente myndigheder, når det er relevant og med forbehold af fortrolighedskrav, som efter alle de kompetente myndigheders opfattelse svarer til kravene i kapitel 1, afdeling 2, kan deltage i kollegier af tilsynsførende.

Den konsoliderende tilsynsmyndighed er formand for møderne i kollegiet og træffer beslutning om, hvilke kompetente myndigheder der skal deltage i et møde eller en aktivitet i kollegiet. Den konsoliderende tilsynsmyndighed skal på forhånd holde alle medlemmerne af kollegiet fuldt underrettet om afholdelsen af sådanne møder, de vigtigste emner, der skal drøftes, og de aktiviteter, der skal overvejes. Den konsoliderende tilsynsmyndighed skal også rettidigt holde alle medlemmer af kollegiet fuldt underrettet om de aktioner, der vedtages på disse møder, eller de foranstaltninger, der gennemføres.

Den konsoliderende tilsynsmyndigheds beslutning skal tage hensyn til relevansen for de pågældende myndigheder af den tilsynsaktivitet, der skal planlægges eller koordineres, navnlig den mulige indvirkning på det finansielle systems stabilitet i de berørte medlemsstater, jf. artikel 40, stk. 3, og de forpligtelser, der er omhandlet i artikel 42a, stk. 2.

Den konsoliderende tilsynsmyndighed skal under hensyntagen til fortrolighedskravene i kapitel 1, afdeling 2, underrette Det Europæiske Banktilsynsudvalg om kollegiet af tilsynsførendes aktiviteter, herunder i nødsituationer, og meddele dette udvalg alle oplysninger, der er af særlig relevans med hensyn til tilsynskonvergens.«

34) Artikel 132 ændres således:

- a) I stk. 1, litra d), erstattes henvisningen til artikel 136 med en henvisning til artikel 136, stk. 1.
- b) I stk. 3, litra b), erstattes henvisningen til artikel 136 med en henvisning til artikel 136, stk. 1.

35) Artikel 150 ændres således:

- a) stk. 1, litra k) og l), affattes således:
- »k) listen over og klassificeringen af ikke-balanceførte poster i bilag II og IV
- l) tilpasning af bestemmelserne i bilag III og V-XII for at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne, navnlig nye finansielle produkter, eller inden for regnskabsstandarder eller krav, der tager højde for fællesskabslovgivningen, eller med henblik på konvergens i tilsynspraksis,«
- b) stk. 2, litra c), affattes således:
- »c) tydeliggørelse af undtagelsesbestemmelserne i artikel 113«

36) Artikel 153, stk. 3, affattes således:

»Ved beregningen af størrelsen af risikovægtede engagementer i henhold til bilag VI, del 1, punkt 4 indtil den 31. december 2015 skal samme risikovægtning tillægges engagementer med medlemsstaternes centralregeringer eller centralbanker, som er denomineret og finansieret i en hvilken som helst medlemsstats valuta, som ved engagementer, som er denomineret og finansieret i den nationale valuta.«

37) I artikel 154 tilføjes følgende stykker:

»8. Kreditinstitutter, der ikke senest den 31. december 2010 overholder de grænser, der er fastsat i artikel 66, stk. 1a, udvikler strategier og processer om de nødvendige foranstaltninger til at løse denne situation inden de i denne artikels stk. 9 fastsatte datoer.

Disse foranstaltninger revideres i henhold til artikel 124.

9. Instrumenter, der senest den 31. december 2010 i henhold til national lovgivning anses for at svare til de komponenter, der er nævnt i artikel 57, litra a), b) og c), men som ikke henhører under artikel 57, litra a), eller som ikke opfylder de i artikel 63a fastsatte kriterier, anses for at falde ind under artikel 57, litra ca), indtil den 31. december 2040, med følgende begrænsninger:

- a) op til 20 % af summen af litra a)-ca) i artikel 57 med fradrag af summen af litra i), j) og k) i artikel 57 mellem 10 og 20 år efter den 31. december 2010
- b) op til 10 % af summen af litra a)-ca) i artikel 57 med fradrag af summen af litra i), j) og k) i artikel 57 mellem 20 og 30 år efter den 31. december 2010.

Det Europæiske Banktilsynsudvalg overvåger indtil den 31. december 2010 udstedelsen af disse instrumenter.

10. Med henblik på afdeling 5 kan aktivposter, der består i fordringer på og andre engagementer med institutter, som er indgået inden den 31. december 2009, fortsatte med samme vægtning, som finder anvendelse i henhold til artikel 115, stk. 2, og artikel 116, som disse var udformet inden 7. december 2009, dog ikke senere end den 31. december 2012.

11. Indtil den 31. december 2012 er den tidsfrist, der er omhandlet i artikel 129, stk. 3, seks måneder.»

38) Artikel 156 affattes således:

»Artikel 156

Kommissionen skal i samarbejde med medlemsstaterne og under hensyntagen til bidrag fra Den Europæiske Centralbank periodisk overvåge, om dette direktiv set under ét sammen med direktiv 2006/49/EF har væsentlige virkninger for den økonomiske konjunktur og i lyset af denne undersøgelse overveje, om der er behov for korrigerende foranstaltninger.

På grundlag af denne analyse og under hensyntagen til bidrag fra Den Europæiske Centralbank udarbejder Kommissionen hvert andet år en rapport, som den forelægger for Europa-Parlamentet og Rådet sammen med eventuelle passende forslag. Ved udarbejdelsen af rapporten tages der fyldestgørende hensyn til bidrag fra låntagere og långivere.

Senest den 31. december 2009 reviderer Kommissionen dette direktiv som helhed for at vurdere behovet for bedre analyse og håndtering af makroprudentielle problemer, herunder undersøgelse af:

- a) foranstaltninger, der begrænser konjunkturbevægelserne, herunder behovet for, at kreditinstitutter i opgangstider opbygger konjunkturudlignende stødpuder, der kan udnyttes under en afmatning
- b) grundlaget for beregning af kapitalkravene i dette direktiv; og

- c) supplerende foranstaltninger til risikobaserede krav, der kan hjælpe kreditinstitutter med at begrænse opbygningen af gearing i banksystemet.

Kommissionen forelægger en rapport om ovenstående for Europa-Parlamentet og Rådet med de nødvendige forslag.

Kommissionen forelægger hurtigst muligt og under alle omstændigheder senest den 31. december 2009 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om behovet for yderligere reform af tilsynsordningen, herunder de relevante artikler i dette direktiv samt relevante lovgivningsforslag i overensstemmelse med de gældende procedurer i traktaten.

Senest den 1. januar 2011 gennemgår Kommissionen de fremskridt, som Det Europæiske Banktilsynsudvalg har gjort i retning af ensartede formater, hyppigheder og datoer for indberetning, jf. artikel 74, stk. 2. På grundlag af denne gennemgang aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet.

Senest den 31. december 2011 undersøger Kommissionen og aflægger rapport om anvendelsen af dette direktiv med særligt henblik på alle aspekter i artikel 68-73, artikel 80, stk. 7, artikel 80, stk. 8, og anvendelsen på mikrokreditfinansiering og fremsender denne rapport til Europa-Parlamentet og Rådet sammen med eventuelle forslag.

Senest den 31. december 2011 undersøger Kommissionen og aflægger rapport om anvendelsen af artikel 113, stk. 4, bl.a. om hvorvidt undtagelserne bør underlægges de nationale skønsbeføjelser og fremsender denne rapport til Europa-Parlamentet og Rådet sammen med eventuelle forslag. Hvad angår den eventuelle ophævelse af muligheden for nationale skøn i artikel 113, stk. 4, litra c), og den mulige anvendelse på EU-plan tages der i vurderingen navnlig hensyn til effektiviteten af en koncerns risikostyring, og det sikres, at der er tilstrækkelige beskyttelsesforanstaltninger til at sikre finansiel stabilitet i alle de medlemsstater, hvor enheder i en koncern er registreret.

Senest den 31. december 2009 undersøger Kommissionen og aflægger rapport om foranstaltninger, der kan øge gennemsigtigheden på markeder for unoterede værdipapirer, herunder markeder for credit default swaps, f.eks. gennemførelse af credit default swaps gennem en udvekslingscentral, og fremsender denne rapport til Europa-Parlamentet og Rådet sammen med eventuelle forslag.

Senest den 31. december 2009 aflægger Kommissionen rapport om den forventede betydning af artikel 122a og fremsender denne rapport til Europa-Parlamentet og Rådet sammen med eventuelle forslag. Kommissionen udarbejder rapporten efter høring af Det Europæiske Banktilsynsudvalg. I rapporten undersøges det navnlig, om minimumtilbageholdelseskravet i artikel 122a, stk. 1, opfylder målet om bedre

afbalancering af det organiserende eller det engagementsleverende kreditinstituts og investorernes interesser og styrkelse af den finansielle stabilitet, og om en forhøjelse af minimumtilbageholdelsesniveauet vil være hensigtsmæssig under hensyntagen til den internationale udvikling.

Senest den 1. januar 2012 forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen og effektiviteten af artikel 122a set i lyset af den internationale markedsudvikling.»

39) Bilag III ændres således:

a) i del 1, punkt 5, tilføjes følgende sætning:

»I henhold til den metode, der er fastsat i del 6 i dette bilag, kan alle nettinggrupper med en enkelt modpart behandles som en enkelt nettinggruppe, hvis de individuelle nettinggruppers negative simulerede markedsværdier er sat til 0 i skønnet over det forventede engagement.«

b) del 2, punkt 3, affattes således:

»3. Når et kreditinstitut køber et kreditderivat til sikring af et engagement uden for handelsbeholdningen eller en modpartsrisiko, kan det beregne sit kapitalkrav for det afdækkede aktiv i overensstemmelse med bilag VIII, del 3, punkt 83-92, eller — med forbehold af de kompetente myndigheders godkendelse — i overensstemmelse med bilag VII, del 1, punkt 4, eller bilag VII, del 4, punkt 96-104.

I disse tilfælde, og hvor valgmuligheden i punkt 11, andet punktum, i bilag II til direktiv 2006/49/EF ikke anvendes, sættes engagementsværdien for modpartsrisikoen for disse kreditderivater til nul.

Et institut kan imidlertid vælge konsekvent at indregne alle kreditderivater uden for handelsbeholdningen og indkøbt til sikring af et engagement uden for handelsbeholdningen eller en modpartsrisiko i beregningen af kapitalkravene til modpartsrisikoen, hvor kreditafdækning anerkendes i dette direktiv.«

c) del 5, punkt 15, affattes således:

»15. Der etableres en risikoafdækningsgruppe for hver udsteder af et referencegældsinstrument, som ligger til grund for en »credit default«-swap. »Nth to default« basket credit default swap behandles således:

a) størrelsen af en risikoposition i et referencegældsinstrument i en kurv, der ligger til grund for en »nth to default«-credit default swap, er referencegældsinstrumentets faktiske fiktive værdi ganget med den ændrede varighed af

»nth to default«-derivatet med hensyn til en ændring i referencegældsinstrumentets kreditspredning

b) der er en risikoafdækningsgruppe for hvert referencegældsinstrument i en kurv, der ligger til grund for en given »nth to default«-credit default swap; risikopositioner fra forskellige »nth to default«-credit default swaps kan ikke indgå i den samme risikoafdækningsgruppe

c) den CCR-multiplikator, der finder anvendelse på hver risikoafdækningsgruppe etableret for et af referencegældsinstrumenterne i et »nth to default«-derivat, er 0,3 % for referencegældsinstrumenter, der har en kreditvurdering fra et anerkendt ECAI svarende til kvalitetstrin 1-3 og 0,6 % for andre gældsinstrumenter.«

40) Bilag V ændres således:

a) punkt 8 affattes således:

»8. Risici hidrørende fra securitisationstransaktioner, hvor kreditinstituttet er investor eller organiserende eller engagementsleverende, herunder omdømmemæssige risici, der kan opstå i forbindelse med komplekse strukturer eller produkter, vurderes og reduceres ved hjælp af passende politikker og procedurer for navnlig at sikre, at transaktionens økonomiske indhold afspejles fuldt ud i risikovurderingen og de ledelsesmæssige beslutninger.«

b) punkt 14 affattes således:

»14. Der skal fastlægges solide strategier, politikker, processer og systemer til identifikation, måling, forvaltning og overvågning af likviditetsrisikoen inden for en passende tidshorisont, herunder intradagkredit, for at sikre, at kreditinstitutterne opretholder tilstrækkelige likviditetsbuffer. Disse strategier, politikker, processer og systemer skal skræddersys til forretningsområder, valutaer og enheder og skal omfatte passende mekanismer til fordeling af likviditetsomkostninger, fordele og risici.«

c) følgende punkt indsættes:

»14a. De strategier, politikker, processer og systemer, der er nævnt i punkt 14, skal stå i forhold til kreditinstituttets kompleksitet, risikoprofil og arbejdsområde samt den risikotolerance, som ledelsesorganet har fastsat, og afspejle kreditinstituttets betydning i hver enkelt medlemsstat, hvor det udfører aktiviteter. Kreditinstitutterne oplyser alle relevante forretningsområder om risikotolerancen.«

d) punkt 15 affattes således:

- »15. Kreditinstitutterne skal udvikle metoder til identifikation, måling, ledelse og overvågning af nettofinansieringen. Disse metoder skal omfatte de nuværende og forventede væsentlige likviditetsstrømme inden for og fra aktiver, passiver, ikke-balanceførte poster, herunder eventualforpligtelser og de mulige virkninger af omdømmemæssig risiko.
16. Kreditinstitutter skal skelne mellem pantsatte aktiver og ubehæftede aktiver, der er tilgængelige til enhver tid, navnlig i nødsituationer. De skal også tage hensyn til den retlige enhed, hvori aktiverne befinder sig, det land, hvor aktiverne som fastsat i loven er noteret enten i et register eller på en konto, samt til muligheden for anerkendelse, og skal overvåge, hvordan aktiverne kan mobiliseres rettidigt.
17. Kreditinstitutterne skal også tage hensyn til de eksisterende lovgivningsmæssige, administrative og operationelle begrænsninger af potentielle overførsler af likviditet og ubehæftede aktiver mellem enheder både i og uden for EØS.
18. Et kreditinstitut skal anvende forskellige redskaber til likviditetsrisikoforbødning, herunder et system med grænser og likviditetsbuffer, så det kan modstå en række forskellige stresspåvirkninger, og en tilstrækkeligt diversificeret finansieringsstruktur og adgang til finansieringskilder. Disse ordninger skal regelmæssigt tages op til revision.
19. Alternative scenarier vedrørende likviditetspositioner og risikoforbødningsinstrumenter skal tages i betragtning og de antagelser, der ligger til grund for finansieringspositionen, skal regelmæssigt tages op til revision. Med henblik herpå skal alternative scenarier navnlig omhandle ikke-balanceførte poster og andre eventualforpligtelser, herunder securitisationsenheder med særligt formål (SSPE) eller andre enheder med et særligt formål, over for hvilke kreditinstituttet fungerer som organiserende kreditinstitut eller yder materiel likviditetsstøtte.
20. Kreditinstitutterne skal tage hensyn til de potentielle virkninger af institutspecifikke, markedsomfattende og kombinerede alternative scenarier. Forskellige tidshorisonter og forskellige grader af stressede vilkår skal tages i betragtning.
21. Kreditinstitutterne skal tilpasse deres strategier, interne politikker og grænser for likviditetsrisiko og udvikle effektive beredskabsplaner under hensyntagen til resultatet af de alternative scenarier nævnt i punkt 19.
22. For at kunne håndtere likviditetskriser skal kreditinstitutterne have beredskabsplaner indeholdende passende strategier og egentlige gennemførelsesforanstaltninger, så de kan håndtere eventuelle likviditetsmangler. Disse planer skal regelmæssigt

afprøves, ajourføres på grundlag af resultatet af de alternative scenarier nævnt i punkt 19, indberettes til og godkendes af den øverste ledelse, så interne politikker og processer kan tilpasses i overensstemmelse hermed.«

41) I bilag IX, del 3, afdeling 2, tilføjes følgende punkt:

- »7a. De kompetente myndigheder træffer desuden de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at ECAI'et, for så vidt angår kreditvurderinger i forbindelse med strukturerede finansieringsinstrumenter, er forpligtet til at offentliggøre en redegørelse for, hvordan ydeevnen af puljeaktiver indvirker på dets kreditvurderinger.«

42) Bilag XI ændres således:

a) punkt 1, litra e), affattes således:

- »e) kreditinstitutternes eksponering for, måling og forvaltning af koncentrationsrisiko, herunder udvikling af analyser af alternative scenarier, forvaltning af risikoforbødningsinstrumenter (navnlig likviditetsbufferens niveau, sammensætning og kvalitet) og effektive beredskabsplaner.«

b) følgende nummer indsættes:

- »1a. Med henblik på punkt 1, litra e), skal de kompetente myndigheder regelmæssigt foretage en omfattende vurdering af kreditinstitutternes overordnede forvaltning af likviditetsrisikoen og fremme udviklingen af sunde interne metoder. I forbindelse med gennemførelsen af disse analyser skal de kompetente myndigheder tage hensyn til den rolle, som kreditinstitutterne spiller på finansmarkederne. De kompetente myndigheder i en medlemsstat tager også behørigt hensyn til de potentielle virkninger, som deres beslutninger kan have på stabiliteten af det finansielle system i alle andre berørte medlemsstater.«

43) Bilag XII, del 2, punkt 3, litra a) og b), affattes således:

- »a) en oversigt over bestemmelser og betingelser vedrørende de væsentligste karakteristika for alle poster i egenkapitalen og de underliggende komponenter, herunder de instrumenter, der er nævnt i artikel 57, litra ca), hvis bestemmelser indebærer et incitament for kreditinstituttet til at indløse dem, og instrumenter omfattet af artikel 154, stk. 8 og 9
- b) størrelsen af kerneegenkapitalen med separate oplysninger om alle positive poster og fradrag; det overordnede beløb for de instrumenter, der er nævnt i artikel 57, litra ca), og instrumenter, hvis bestemmelser indebærer et incitament for kreditinstituttet til at indløse dem, offentliggøres også separat; ved hver af disse offentliggørelser skal der gøres rede for instrumenter, der er omfattet af artikel 154, stk. 8 og 9.«

Artikel 2

Ændringer af direktiv 2006/49/EF

I direktiv 2006/49/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 12, stk. 1, affattes således:

»Ved »kerneegenkapital« forstås summen af litra a)-ca) med fradrag af summen af litra i), j) og k) i artikel 57 i direktiv 2006/48/EF.«

2) Artikel 28 ændres således:

a) stk. 1 affattes således:

»1. Institutter, undtagen investeringsselskaber, der opfylder kriterierne i artikel 20, stk. 2 eller 3, i dette direktiv, overvåger og kontrollerer deres store engagementer i overensstemmelse med artikel 106-118 i direktiv 2006/48/EF.«

b) stk. 3 udgår.

3) Artikel 30, stk. 4, affattes således:

»4. Som en fravigelse af stk. 3 kan de kompetente myndigheder tillade, at aktivposter, der repræsenterer fordringer på og andre engagementer indgået med anerkendte investeringsselskaber fra tredjelande og anerkendte clearinginstitutter samt børser behandles på den måde, der er fastlagt i henholdsvis artikel 111, stk. 1, i direktiv 2006/48/EF og artikel 106, stk. 2, litra c), i samme direktiv.«

4) Artikel 31 ændres således:

a) i stk. 1 affattes litra a) og b) således:

»a) ikke-handelsbeholdningsrelaterede engagementer over for kunden eller gruppen af kunder overstiger ikke den grænse, der er fastsat i artikel 111, stk. 1, i direktiv 2006/48/EF, der beregnes med reference til egenkapitalen som defineret i samme direktiv, således at overskridelsen alene vedrører handelsbeholdningen

b) instituttet opfylder et supplerende kapitalkrav med hensyn til overskridelsen af grænserne i artikel 111, stk. 1, i direktiv 2006/48/EF beregnet i overensstemmelse med bilag VI til samme direktiv«

b) stk. 1, litra e), affattes således:

»e) institutter indberetter hver tredje måned alle de tilfælde, hvor grænserne i artikel 111, stk. 1, i direktiv 2006/48/EF er blevet overskredet i de seneste tre måneder, til de kompetente myndigheder.«

c) stk. 2 affattes således:

»I relation til litra e) indberettes overskridelsens omfang og navnet på den pågældende kunde for hvert tilfælde, hvor grænsen er blevet overskredet.«

5) Artikel 32, stk. 1, første afsnit, affattes således:

»1. De kompetente myndigheder indfører procedurer for at forhindre, at institutterne bevidst undgår de supplerende kapitalkrav, som de ellers skulle opfylde for engagementer, der overstiger grænserne i artikel 111, stk. 1, i direktiv 2006/48/EF, når disse overskridelser har varet i mere end ti dage, ved midlertidigt at overføre de pågældende engagementer til et andet selskab, inden for samme koncern eller ej, og/eller ved at foretage kunstige transaktioner for at ophæve engagementet i tidagesperioden og indgå et nyt engagement.«

6) I artikel 35 tilføjes følgende stykke:

»6. Investeringsselskaber er omfattet af de ensartede formater, hyppigheder og datoer for indberetning, der er nævnt i artikel 74, stk. 2, i direktiv 2006/48/EF.«

7) I artikel 38 tilføjes følgende stykke:

»3. Artikel 42a i direktiv 2006/48/EF med undtagelse af stk. 1, litra a), finder tilsvarende anvendelse på tilsyn med investeringsselskaber, medmindre investeringsselskaberne opfylder kriterierne i artikel 20, stk. 2, artikel 20, stk. 3, eller artikel 46, stk. 1, i dette direktiv.«

8) I artikel 45, stk. 1, erstattes datoen »31. december 2010« med datoen »31. december 2014«.

9) I artikel 47 erstattes datoen »31. december 2009« med datoen »31. december 2010« og henvisningen til punkt 4 og 8 i bilag V i direktiv 93/6/EØF erstattes med en henvisning til punkt 4 og 8 i bilag VIII.

10) I artikel 48, stk. 1, erstattes datoen »31. december 2010« med datoen »31. december 2014«.

Artikel 3

Ændring af direktiv 2007/64/EF

Artikel 1, stk. 1, litra a), i direktiv 2007/64/EF affattes således:

»a) kreditinstitutter i den i direktiv 2006/48/EF, artikel 4, stk. 1, litra a), fastsatte betydning, herunder filialer i den i samme direktivs artikel 4, stk. 3, fastsatte betydning, som er beliggende i Fællesskabet, til kreditinstitutter, der har hovedsæde inden for eller, i henhold til artikel 38 i samme direktiv, uden for Fællesskabet.«

*Artikel 4***Gennemførelse**

1. Medlemsstaterne vedtager senest den 31. oktober 2010 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv.

De anvender disse love og bestemmelser fra den 31. december 2010.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv, eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de vedtager på det område, der er omfattet af nærværende direktiv.

*Artikel 5***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

*Artikel 6***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 16. september 2009.

På Europa-Parlamentets vegne

J. BUZEK

Formand

På Rådets vegne

C. MALMSTRÖM

Formand

ABONNEMENTSPRISER 2009 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 000 EUR pr. år (*)
EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. måned (*)
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig cd-rom	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	700 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	70 EUR pr. måned
EU-Tidende, C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	40 EUR pr. måned
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ cd-rom	22 officielle EU-sprog	500 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, cd-rom, 2 udgaver pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	360 EUR pr. år (= 30 EUR pr. måned)
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

(*) Enkeltnumre: til og med 32 sider: 6 EUR
fra 33 til og med 64 sider: 12 EUR
over 64 sider: Prisen fastsættes i hvert enkelt tilfælde.

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én cd-rom.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnenter

Publikationer, der er produceret af Kontoret for Den Europæiske Unions Publikationer (Publikationskontoret) med salg for øje, kan købes gennem vore salgsgenter. Listen over salgsgenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

